Buletinul

Comisiei istorice a României

Vol. IV.

Cu un facsimile al lui Ion Neculce

BUCUREȘTI

Tiparul așezământului tipografic „Datina Românească"
Vălenii-de-Munte
1925

www.dacoromanica.ro

COMISIUNEA ISTORICĂ A ROMÂNIEI IN 1925

N. Iorga, *preşedinte*
D. Russo, *membru*
I. Nistor, „
S. Puşcariu, „
Al. Lapedatu, „
R. Caracaş, *secretar*

www.dacoromanica.ro

Buletinul

Comisiei istorice a României

Vol. IV.

BUCUREȘTI

Tiparul așezământului tipografic „Datina Românească"
Văleniі-de-Munte
1925

www.dacoromanica.ro

Buletinul apare prin îngrijirea
Președintelui Comisiei

www.dacoromanica.ro

CUPRINSUL

Pag.

Iulian Marinescu, *Documente relative la Ioan Neculce* . . . . 1— 13

„ „ *Documente relative la familia Neculce* . . . 15—104

I. Tuducescu, *Documente prahovene* (1775—1810) după copiile d-lui avocat Obrocea din Ploești . . . . . 107—123

N. Iorga, *Izvoade de cheltuieli, socoteli, diate.* . . . . . 127—159

„ „ *Documente tecucene și bârlădene.* . . . . . 163—180

Iulian Marinescu, *Documente vasluiene.* . . . . . 183—225

www.dacoromanica.ro

Acest „Buletin", ca și cel din anii trecuți, nu poate înfățișa, cum am fi dorit, studii asupra cronicilor.

Dar publicarea, așa de largă, a documentelor privitoare la Ioan Neculce, de către d. Iulian Marinescu, care de mult are gata manuscriptul cronicei bătrânului Hatman moldovean, și sperăm că vom găsi măcar în anul viitor fondurile necesare pentru a întreprinde ediția lui definitivă —, nu e decât o pregătire pentru deplina și colorata lui biografie.

Din partea mea, am dat însemnările de casă, banale numai în aparență, ale unei case boierești din Moldova. Cred că ele uu vor fi inutile cui ar studia variațiile prețurilor și economia casnică a vechiului regim la noi.

De un interes mai mare sânt, pe lângă mărturiile vechii vieți prahovene din colecția Obrocea, actele d-lui Jurgea-Negrilești; ele ne introduc în viața rurală a unor Ținuturi nu îndestul de cunoscute: Tutova și Tecuciul. Notele, cam grăbite, ale d-lui Iulian Marinescu despre moșii vasluiene pot fi privite ca o complectare.

Istoria politică va folosi din vădirea, prin documentele ce am dat, a mijloacelor pe care Domni de țară, ca Istrati Dabija, le întrebuințau spre a-și adăugi și rotunji, pe alături de drept și de omenie, moșiile.

N. Iorga.

---

www.dacoromanica.ro

51
XII
ACADEMIA
IASSY
ROMÂNĂ

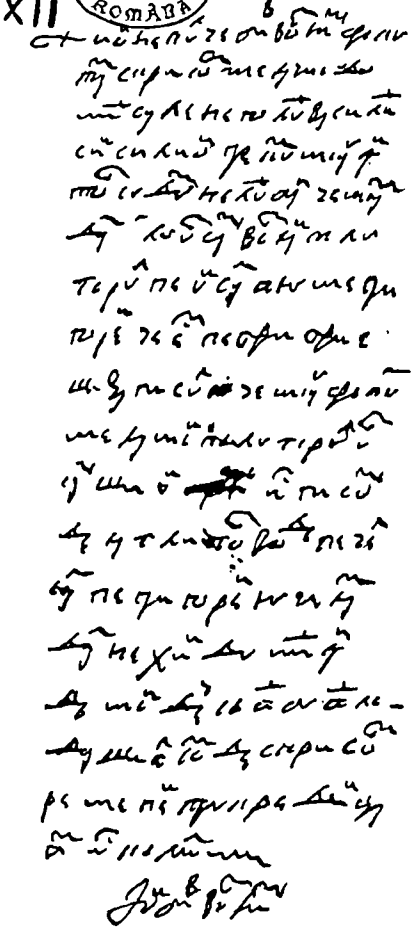

Probă de scrisoare a lui Ion Neculce.

„Ion Neculce biv Vornic făcut-am scrisore mè la mâna dumisale nepo[tu]lui Vasilii sin Silion precum mi-au întorsu dumnealui bani ce i-am dat lu Ursache Vărlan călugărul pe un sat anume Prigoreni ce este pe Jijie, și zapisul ce mi-au făcut mie la mână călugărul Ursachi și un *(șters)* ispisoc de la Gligore-Vodă pe cel sat pe Prigoreni nu i l-am dat, nehindu-mi îndămână. Deci să aibu a i le da și el să-m dè scrisore mè. Pentru credință, am iscălit.

Ion biv Vornic."

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE

RELATIVE LA

IOAN NECULCE

ADUNATE ŞI PUBLICATE

DE

IULIAN MARINESCU

PROFESOR

www.dacoromanica.ro

Ioan Neculce

Despre originea familiei Neculce se ştie puţin lucru. Cu toată probabilitatea se poate afirma că este străină. In catastiful moşiilor lui Gheorghe Ursache, făcut după 1662, Iulie 15, se găsesc câteva lămuriri în această privinţă, căci în acest catastif pe lângă numele moşiilor se arată şi provenienţa lor, deci şi numele persoanelor care fuseseră odată posesorii acestor bunuri, ce, după 1662, făceau parte din averea lui Ursache. Astfel la satul Drăguşanii din ţinutul Dorohoiului, menţionându-se vechiul proprietar, se spune: „Un sat întreg Drăguşanii, la ţinutul Dorohoiului, ce au fost cumpărătură Iorgăi Postelnicul, şi l-am răscumpărat dela Neculce, căci el au fost cumpărat, că, **fiind străin,** nu i s'au căzut să cumpere". De asemenea la alt sat, se menţionează următoarele: „Satu' Florinţoaia şi giumătate de sat de Ungheni cu hălăsteu şi giumătate de sat de Ciureşti, care sate au fost a giupânesei Cheraţei, sora Iorgăi Postelnicul, ce i s'au fost venit ei la înpărţeală. Şi aceste toate sate, le-au fost cumpărat Neculce fără ştirea noastră şi, **fiind el străin,** i-am întors banii cu giudeţ şi i-am luat satile"[1]. In privinţa dreptului de a cumpăra, se ştie că, în trecut, în ţările noastre, aveau protimisis rudele şi vecinii pământului şi numai în cazul când nu cumpărau aceştia se putea vinde la alţii, pământeni sau chiar străini. Aci vorba străin se referă la faptul că el nu era Moldovean, nu că era străin de cumpărător, întrucât el era înrudit cu Iorga Postelnicul. Aceasta se vede lămurit în documentul din 1660, Noemvrie 28, unde se spune că Neculcea era din aceiaşi seminţie cu a lui Iorga Postelnicul. In această carte, Ştefan Voevod întăreşte lui Miron Stârcea, pârcălabul Hotinului, şi lui Neculce, fratele lui Stamatie Postelnicul, moşia Drăguşanii, pe care el o cumpărase dela Evda, fata Zanhirii, sora lui Iorga Postelnicul[2]. Acelaşi lucru şi în actul de vânzare al Evdei[3]. **Moşia aceasta o răscumpără**

[1] Academia Română, ms. 1753.

[2] Acad. Rom., CXXV, 47. Aci se spune: „Oni sut plemeniţi Iorgovi Postelnic".

[3] *Idem.*, CXXXII, 11.

www.dacoromanica.ro

însă Ursache dela Neculce, „de oare ce au fost cumpărat fără de cale, că, fiind străin, nu i s'au căzut să cumpere".

De ar fi fost pământean, putea Ursache, el însuşi străin, împământenit prin căsătorie, să-i răscumpere moşia, pe care Neculcea o cumpărase dela un neam al lui? Ursache îi opusese însă ca motiv de răscumpărare originea străină a lui Neculce şi astfel putuse să câştige, cum de asemenea răscumpărase şi satele pe care tatăl cronicarului le cumpărase dela Cheraţa, o altă soră a lui Iorga Postelnicul [1]. Acest Iorga Postelnicul, văr primar al lui Vasile Lupul [2], murind fără moştenitori, surorile sale Zamfira, Alexandra şi Cheraţa rămân moştenitoare şi-i împart averea. Actul de împărţeală există. In acest act din 7 Octombrie 1660, se vede că satele Unghenii şi Florinţoaia căzuse în partea Cheraţei [3]. Cheraţa vânduse lui Neculce o parte din moşiile ce-i venise ei în baza rudeniei, şi pe care apoi le răscumpără Ursache. Aşa dar în toate cumpărăturile pe care Neculce le face dela neamul său întâlneşte în cale pe Ursache, care-i punea înainte, pentru a putea răscumpăra, faptul că era **străin.** Pe unele din aceste moşii le răscumpără chiar cu judecată şi faptul că însuşi Divanul ţării găseşte cu cale că Neculce nu putea să stăpânească proprietăţi pe care le cumpărase dela neamurile sale, dă o dovadă puternică că Neculce nu era pământean. In sprijinul acestei afirmări mai vine şi faptul că toate moşiile pe care le moşteneşc cronicarul Ioan Neculce, cu surorile sale Maria şi Sanda, sunt de la mamă-sa Catrina Cantacuzino şi niciuna de la tatăl său. Satele pe care le întâlnim în foaia de zestre a Catrinei [4], acelea le găsim şi în împărţeala fiilor lui Ianache Neculce [5]. Nicăirea nu se pomeneşte de vre-un sat de baştină al Neculceştilor. Şi ceia ce până acum se cunoaşte că a fost personal al lui Ianache Neculce, tatăl cronicarului, au fost tot cumpărături; şi aceasta după ce se însurase şi fusese luate pe basa protimisului ca vecin, anume nişte părţi din Soci [6]. Deci în Moldova nu avea nici un petec de pământ. Acest fapt nu a scăpat ulterior din vedere, căci într'o carte de judecată din anul 18... între boierii Neculceşti cu C. Doni, urmaş prin femei din Ianache Neculce, se arată „mirarea departamentului (Basarabiei) cum soţul său (al Ecaterinei Cantacuzino) n'au avut nicio averi, fiindcă nici într'o scrisoare nu să vede pomenind că ar fi împărţit fraţii vre-o averi a lui sau ce s'au făcut acè averi şi cum o stăpăneşti" [7].

---

[1] Catastiful citat.
[2] C. Tanoviceanu, *Contribuţii la biografiile unora din cronicarii moldoveni,* în „Analele Academici Romîne", seria II, XXVII, p. 15 (241).
[3] Acad. Rom., XLVI, 166.
[4] *Idem.*, CXX, 60.
[5] *Idem.*, CXX, 69.
[6] *Idem.*, ms. 3479.
[7] *Idem., Ibid.*

www.dacoromanica.ro

Familia Neculce, deşi străină, era însă nobilă. Numai aşa se explică cum Iordache Cantacuzino, dintr'o familie aşa de veche şi distinsă, l-a luat ca ginere pe Ianache Neculce. S'a zis că Ecaterina Cantacuzino, fata lui Iordache, era mută şi de aceia l-a avut ca soţ [1]. Nu numai că nu era mută, dar într'o scrisoare din 1728, Iunie 20, se dovedeşte contrarul. In această scrisoare Sanda Doni, vorbind de nedreptatea ce i-o făcuse fratele său Ioan, cronicarul, şi cumnatul său Ştefan Luca, spune: „Dacă au aflat maica mè pentru împărţeala satelor ce au făcut dumnealor, mare ceartă au avut cu dumnealor, **zicându-le** căci n'au îngăduit până mă voiu face eu mare" [2].

Cu Ianache Neculce, trecem la începuturile acestei familii în ţară. Despre acest Ianache care este tatăl cronicarului avem câteva ştiinţe; despre tatăl lui Ianache avem numai o singură ştire, şi aceasta fără vre-o însemnătate. Această ştire o găsim într'un izvod făcut la 1740 de Ştefan Ghindă Postelnicul [3], relativ la neamul său. Aci se spune despre o „persoană" (numele nu i se menţionează), care „a ţinut două soţii, cu una a făcut pe Neculce Vistierul şi cu cealaltă, o vară primară a lui Vasile Lupul, pe Stamatie biv Vel Postelnic şi pe Arhonda Mironeasa" [4]. Pentru prima oară găsim pe Neculce, care se chema pe nume Ianache[5], în anul 1660, când cumpără în basa rudeniei [6], de la Evda, satul Drăguşanii, pe care Domnul Ştefan Voevod i-l întăreşte în aceiaşi zi[7].

In „1664, Ianuarie 25, Andonie Blanar de Suceava şi Neculce Blanar, fratele lui Stamatie Postelnicul, erau creditorii răposatului Ioniţă Prăjăscu Marele Vornic" [8]. La 15 Iunie 1679 Ianache Gramaticul, proprietarul Prigorenilor, se judecă cu Grigore Hăbăşescul ce au fost Hatman pentru şesul Râtului. Duca Voevod prin hrisovul său dă „rămas" pe Hăbăşescul [9]. De asemenea la 1685, Maiu 22, Ianache Grămăticul cumpără nişte părţi de moşie la Soci dela feciorii popei Pătrăşcanu din Bodeşti [10]. Documentele posterioare il numesc Neculce Sulgerul şi Vistierul [11], dar nici unul din cele contimporane nu-l numesc decât **grămăticul** şi **cămăraşul de ocnă**, în care calitate îl găsim şi la 1686, când îl taie Polonii, la Târgul Ocnei şi când au prădat şi au ars curtea şi casa sa dela

[1] C. Tanoviceanu, *o. c.*, p. 16 (242).
[2] Acad. Rom., CXX, 115.
[3] *Idem.*, V, 30; în Iorga, *Studii şi documente*, III, pp. 31—33.
[4] Tanoviceanu, *o. c.*, p. 15 (241). Despre Arhonda Mironeasa, v. Acad. Rom., CLXXXVI, 159.
[5] Acad. Rom., XIII, 41.
[6] *Idem.*, CXXV, 47.
[7] *Idem.*, CXXXII, 11.
[8] Tanoviceanu, *idem.*, *ibid.*
[9] Arh. Stat. Iaşi, Tr. 1788, opis 2033, dosar 437, fol. III.
[10] Acad. Rom., ms. 3484.
[11] *Idem.*, CXX, 94, ms. 3484. Cf. Tanoviceanu, *o. c.*, p. 242 (16).

www.dacoromanica.ro

Prigoreni[1]. Neculce era ştiutor de carte multă. Intr'o plângere a fiicei sale Sanda contra fraţilor ei, se spune despre tatăl său că avea „cărţi greceşti, şi că era spudeos, precum îl ştiu toţi[2]". Ianache Neculce a murit încă tânăr. Acest lucru îl spune şi cronicarul într'o scrisoare a sa din 10 Iunie 1732, unde arată că a rămas „mic de părinţi, de tată"[3]. Din căsătoria să cu Catrina Cantacuzino, Ianache avu pe Ioan Neculce, cronicarul, şi două fete, Maria, căsătorită cu Ştefan Luca Vel Vistier, şi Sanda, căsătorită cu Doni Vistierul din Ţara-Românească[4].

Neculce se născu pe la 1670-2. In scrisoarea mai sus citată el spune că e în vârstă de şaizeci de ani. După omorul tatălui său, el, fiind nevârstnic, fu crescut în casa bunicei sale, a „Iordăchioai Visternicesei bătrâne" şi în Ţara-Românească, unde fugise bunică-sa de frica Polonilor, ia 1686[5]. La aceasta şi face alusie în cronica sa, când zice: „Atunce mulţi boieri şi giupânese sărace şi-au lăsat casele şi au fugit în Ţara-Muntenească de răul tâlhăritului". Polonii se purtaseră în acest timp foarte rău, căci tăiaseră multă lume, între cari erau şi boieri[6]. De ce fugise în Muntenia, lucrul se explică prin faptul că aici domnià Şerban Cantacuzino, văr primar cu mama lui Neculce. Tot acest fapt explică şi cunoştinţa exactă a situaţiei din Ţara-Românească din timpul lui Şerban-Vodă şi începutul domniei lui Constantin Brâncoveanu. La 1691, pe timpul când Constantin Duca îşi serba nunta, era postelnicel[7]. La 1700 era vătaf de aprozi şi atunci îşi împarte averea părintească cu surorile lui[8]. La 1701, era Vel Agă. Atunci venind din Polonia solul Leszczynski, care trecea la Ţarigrad, Neculce „era rânduit de Domnie, de grijeà pe sol la gazdă, de cele ce-i trebuè[9]". In aceiaşi slujbă se găseşte şi în 1706, când Lupul Bogdan îi face foaia de zestre[10]. In 1704 el era la Ţarigrad, după mazilirea lui Mihai Racoviţă din prima Domnie[11]. In 24 Septembre acelaş an[12], îl aflăm în aceiaşi slujbă, în care se găseşte şi în Novembre 1705[13]. Antioh Cantemir venind în Domnie a doua oară, îl făcu pe Neculce Vel Spătar, în

[1] Cronica.
[2] Cf. Tanoviceanu, *o. c.*; Acad. Rom., CXX, 105.
[3] *Arhiva* din Iaşi, II, pp. 330—3.
[4] Ms. 3484.
[5] Cf. Iorga, *Istoria literaturii române în sec. XVIII*, I, p. 237.
[6] Cronica.
[7] Cronica.
[8] *Idem.*; Acad. Rom, CXX, 64.
[9] Cronica.
[10] Acad. Rom., CXX, 68.
[11] Cronica.
[12] Acad. Rom., CXX, 71.
[13] *Idem.*, CXX, p. 72.

www.dacoromanica.ro

locul lui Ilie Cantacuzino, care trecu ca Vel Vistier[1]. La 1706 luă parte ca sol al Domnului său la nunta lui Dinu Brâncoveanu cu fata lui Ion Balş Vornicul[2]. In 1707 Antioh, primind poruncă de la Poartă ca „să meargă să lucreze la Tighine", îl lasă caimacam în Iaşi împreună cu alţi trei boieri[3]. El fusese numit de oare ce nevasta lui îi era nepoată de soră Domnului, deci rudă de aproape, şi Antioh putea să aibă încredere în el, mai ales că-i dăduse atâtea dovezi de bunăvoinţă. Vel Spătar fu în tot timpul acestei Domnii. După mazilirea lui Cantemir şi venirea a doua oară la Domnie a lui Mihai Racoviţă (1704-9), acesta, fiind încă la Constantinopol, trimise lui Iordache Roset un izvod ca să „prindă pre boierii ce aveau pismă pe dânşii". Intre aceştia era şi Neculce, dar el, fiind înştiinţat, fugi în Polonia. Acolo rămase câtva timp până ce se împăcă cu Domnul şi după aceia reveni în Moldova[4]. In Domnia lui Racoviţă, de şi spune că a avut „cinste şi căutare", totuşi nu se vede a fi ocupat vre-o boierie. Când veni Nicolae Mavrocordat Domn (1709-1711), Neculce fu făcut staroste al ţinutului Cernăuţi[5].

Supt Dimitrie Cantemir, Neculce ajunse la mare însemnătate. Era prietinul intim şi sfătuitorul cel mai ascultat de Cantemir. Era cel mai de seamă dintre toţi boierii şi însuşi Neculce spune că „toate trebile Domniei" se făceau după el[6], de şi nu era de cât Spătar Mare. Din Spătar fu făcut Hatman, în locul lui Antioh Jora, care fusese scos căci pîrîse pe Cantemir la Ruşi[7]. Tocmai în acest timp Petru-cel-Mare se pregătia să lovească pe Turci. Pentru aceasta avea nevoie de ajutorul Ţerilor româneşti şi a celorlalte popoare creştine, care erau supuse Turcilor. Cantemir întră în legături cu Ţarul, trimeţând în solie pentru aceasta pe Ştefan Luca, cumnatul lui Neculce. O înţelegere exista mai dinainte cu boierii, căci, anterior soliei lui Cantemir prin Luca, Mitropolitul Ghedeon, Antioh Jora Hatmanul, Savin Smucilă Banul şi alţi boieri chemaseră pe Ruşi separat[8], Luca făcu un aşezământ între Cantemir şi Petru[9]. Insă Domnul moldovean era în mare nedumerire: să meargă spre Sud îi era frică de Turci, să meargă spre Nord-Est înaintea Muscalilor la Nistru se temea de ţară, că-i aduce, şi de Tatari[10]. Spre a fi la adăpost de orice pericol, el rugă pe Şeremetiev, comandantul

[1] Cronica.
[2] *Idem.*
[3] *Idem.*
[4] *Idem.*
[5] Acad. Rom. CXX, 81.
[6] Cronica.
[7] *Idem.*
[8] Acad. Rom., CXX, 88.
[9] Cronica; Acad. Rom. ms. 326.
[10] Cronica.

www.dacoromanica.ro

armatei ruseşti, care era la Movilău, să-i trimită în grabă vre-o patru mii de Moscali ca să-i fie de apărare să nu-l apuce Turcii să-l mazilească", pe care dorinţă Şeremetiev se grăbi să i-o împlinească, trimeţându-i pe „Cropot brigadierul cu 3.000 Moscali şi pre Chigheciu cu un polc de Moldoveni". Numai când această oaste porni spre Iaşi, află şi Neculcea „că au fost scris Dumitraşco-Vodă să vie Moscalii"[1]. El povăţui pe Cantemir să scrie ca, „să se întoarcă Moscalii înapoi... şi să să lasă de ei" „că poate să-i bată Turcii şi Tătarii or robi ţara". Cantemir îi răspunse însă mâniat că „Ţara n'or prăda-o Tătarii, că Moscalii acum sosesc, şi că n'or bate Turcii pre Moscali"[8]. Când Cantemir plecă spre întâmpinarea lui Cropot, Neculce fu lăsat să păzască pe Doamna la Cetăţuia, căci se temea de Turci[2]. De asemenea în timpul luptei de la Stănileşti Impăratul voia să iasă din cercul luptei şi ceru să fie condus de Neculce; acesta însă se opuse, arătând pericolul ce ar resulta din aceasta[3].

Deci de taina Domnului lor ştiau la început numai Luca şi Neculce, şi de aceia, după înfrângerea Ruşilor la Stănileşti, li se aduse vina că ei îndemnaseră pe Cantemir să treacă la Ruşi, că au adus pe Ţar şi că au luat şi bani „de au făcut oaste"[4]. Vina aceasta i-o aducea mai ales Lupu Costachi, un boier mândru şi energic, care nu urmase pe Cantemir la Ruşi şi care voia să pună mâna pe moşiile lui Neculce şi ale cumnatului său Ştefan Luca, pentru pagubele ce ar fi suferit, ceia ce i-a reuşit în parte pentru câtva timp. După Neculce, Lupu Costache nu mersese cu Cantemir, de oare ce-i rămăsese dator mulţi bani din slujbele Visteriei[5]. Armata rusească fiind bătută de Turci, întregul plan al lui Cantemir căzu şi astfel, la retragerea Ruşilor, trebui să plece şi el. Neculce însoţi împreună cu câţiva boieri şi slujitori pe fostul său Domn în pribegie. Cantemir împreună cu boierii cari-l însoţiau plecară din Movilău la Şargorod, iar de acolo merseră la Chiev, „printr'un câmp pustiu"[6], prin Nemirov şi Bielacerchiev. Acolo se întâlniră cu Şeremetiev şi din acest timp pare să dateze scrisoarea lui Neculce (17 Novembre, fără data anului) către graful Golovchin, scrisă la Miedziboze. Aici arată starea de plâns a Moldovei după războiul pierdut, şi-l roagă să aibă milă de el şi de ceilalţi Moldoveni ce însoţiau pe Cantemir, amintindu-i că ei primise foarte bine pe

[1] E de mirare ceia ce spune Neculce, căci în altă parte a cronicei spune că, ştiind „taina", n'a putut să o vădească.
[2] Cronica.
[3] *Idem.*
[4] Acad. Rom. LI, 10.
[5] Cronica.
[6] *Idem.*

www.dacoromanica.ro

Petru-cel-Mare. De aceia, neavând nicio aşezare, cer pământ, „cum este pe Nipru ori din sus de Chiev ori din gios [şi] v'o 2 polcuri supt protecţia Mării Sale cniazului Cantemir, Domnului nostru"[1]. Cererea a fost ascultată, căci Impăratul porunci să li dea 2.000 ruble şi loc la Harcov „ca să ierneze dincolo de Ţara Căzăcească"[2].

De pribegia lui Neculce profită Lupu Costachi, căci după venirea lui Nicolae Mavrocordat a doua oară ca Domn (1711), luând o mărturie de la Mitropolit, episcopul şi unii din boieri, aduse pâră înaintea Domnului asupra lui Neculce şi Luca, zicând că, după ieşirea Muscalilor, Moldova căzuse „la mare primejdie de cap" pentru faptele celor doi boieri, cari aduseseră pe Ruşi şi că din această cauză ţara fusese prădată cumplit. Ei, văzând atâta jaf, s'a dus la Vizirul Mehmed Baltagiul şi la „Dovlet-Chiri Hanul", de cari rugându-se, aceia au oprit jaful ce se făcea în Moldova. Ba încă Lupu, după ce făcuse slujbele Turcilor, fusese pus la închisoare împreună cu Antioh Jora Hatmanul şi Maxut Postelnicul; — şi acestea toate le-au suferit din causa celor doi boieri. Pentru închisoarea suferită şi pentru slujbele ce făcuse, Divanul domnesc găsi cu cale să-i dea lui Lupu Costachi moşiile Boianul (a lui Neculce) şi Bărboşii (a lui Luca Vistiernicul), de oare ce aceştia „le-au pierdut prin vicleşie". Această mărturie i se dădu lui Lupu la 1-iu August 1712[3], şi chiar în aceiaşi zi Mavrocordat o întări, de şi cam fără voie, mai ales din causa împotrivirii lui Nicolae Costin Logofătul[4]. Lupu Costachi, devenind astfel posesorul unei părţi din avutul lui Neculce, avea interesul să-l ţină cât mai departe de ţară, cu gândul că va peri între străini. Considerat în sine, actul era nedrept, căci Neculce nu fusese de faţă ca să se apere, apoi nu era iscălit de toţi boierii[5], şi chiar unii din cei cari-l iscăliseră fuseseră partisani ai venirii Ruşilor în ţară[6]. Se mai adaogă faptul că, din această causă, cronicarul avea să rătăcească vre-o nouă ani prin ţări străine, cu tot dorul ce avea de a veni în Moldova cât mai răpede. De aceia cu mult amar se tânguieşte el în cronica sa de această nedreptate[7].

Ceia ce făcuse Lupu era în contra voinţii Vizirului, care dăduse un firman la finele anului 1711, prin care se iertau toţi cei ce trecuseră de partea Ruşilor, „cine ce-ar fi făcut". Neculce şi

[1] Acad. Rom., ms. 326, fol. 104; Ciobanu, *Dimitrie Cantemir în Rusia.*
[2] Cronica.
[3] Acad. Rom., LI, 10.
[4] *Idem.*, LI, 13.
[5] *Idem., ibid.*
[6] Cronica.
[7] *Idem.*

www.dacoromanica.ro

cu Luca voiseră atunci să se întoarcă în ţară, dar, din causă că Dimitrie Cantemir se opunea, fură opriţi, Luca la Chiev, iar Neculce la Harcov. Causa pentru care se opunea Cantemir, era ca, fiul generalului Şeremetiev fiind închis la Poartă, de unde nu i se dădea drumul, Neculce şi Luca fiind liberi, să nu „facă amestecături şi n'a mai eşi ficiorul lui Şeremet"[1]. In realitate pricina era cu totul a'ta. Cantemir nu voia să rămână singur în Rusia. Totuşi Luca, fiind mai aproape de Moldova, fugi din Chiev, veni la marginea Poloniei, şi, de acolo înştiinţând pe Mavrocordat, acesta îi dădu voie să între în Moldova. Venind în ţară, găsi în stăpânirea lui Lupu Costachi, nu numai satul Bărboşi, dar şi alte moşii ale sale. Sfătuit de Domn să-i întoarcă moşiile, Lupu se execută. Neculce n'avu norocul lui Luca. El stătu doi ani la Harcov şi, când Turcii liberară pe fiul lui Şeremetiev, îi permiseră şi Ruşii să plece. El plecă în Polonia şi de acolo scrise lui Mavrocordat să-i permită întrarea în ţară, ceia ce i se acordă. Această bunăvoinţă i se aminteşte de Diamandi Clucerul, care într'o scrisoare din 14 Decemvre 1718 îi face cunoscut că moşiile ce i se luaseră de Lupu Costachi i se vor înapoia şi că se sileşte a-i scoate firman de la Paşa (Tighinei) pentru întrarea sa în ţară şi, după ce se va scoate acel firman, „Mărie Sa Vodă, fără zăbavă, ţi-o trimite şi carte şi fărmanul".

Se împotrivia însă Mitropolitul Ghedeon la venirea lui Neculce în Moldova, căci tot aici Diamandi îi scrie: „ce numai pe semne cu Svinţia Sa Mitropolitul ai cam avut dumneata o[a]rice pricină, dar acum nu-i nimica"[2]. Mavrocordat îi scoase firman şi-i scrise că poate să între în ţară, şi de aceasta îl anunţă într'o scrisoare din 2 Iunie 1719, pe când trecuse ca Domn în Ţara-Românească[3]. Neculce intervenise deci la Mavrocordat chiar când acesta plecase din Moldova. Pasagiul final din scrisoarea de mai sus arată că el era oarecum în serviciul acestui Domn[4]. Insă, de şi luase voie de a veni în ţară, totuşi prin „mestecăturile" Vornicului Lupu, care-i sta piedecă, s'au ascuns acele firmanuri pentru ca Lupul să rămână stăpân pe moşiile lui Neculce.

In cronica sa, face alusie la exilul său. Gândindu-se la întâmplările vieţii sale şi la faptul că erau câţiva boieri care se opuneau la întrarea sa în Moldova, povesteşte că şi la Poloni se întâmplase un cas ca al său, dar cu resultate contrarii[5].

---

[1] *Idem.*

[2] Acad. Rom., CXX, 83.

[3] *Idem.*, CXX, 85. „Te avem pe d-ta în dragostea noastră şi cu ce s'ar putea spre folosul d-tale nu vom lipsi, fiindu-ne milă de străinătatea d-tale".

[4] *Idem., ibid.*: „Despre părţile acelea ori ce s'ar înoi să pohtim pe d-ta să nu lipseşti a ne înştiinţa şi vom mulţumi d-tale".

[5] Ajungând la data împăcării nobililor poloni cu regele Augustal II-lea, între cei prigoniţi de rege fiind şi voevodul Chievului, s'a pus condiţie regelui, pe care

www.dacoromanica.ro

In timpul lui Mavrocordat, Suedesi din oastea lui Carol al XII-lea se închiseseră în curtea lui „din Prigoreni şi să apărau din casă de nu puteau strica nimic călăraşii moldoveni... ca să-i scoată". Aceştia se duseră la Domn, arătând „că într'alt chip nu pot să-i scoată, ce doar să dea foc caselor, dar Vodă n'au primit să-i lasă să aprindă casele" [1].

Mihai Racoviţă, succesorul lui Mavrocordat, în 1720, cu porunca Porţii, permise întrarea lui Neculce în ţară după nouă ani de exil. Când veni, avu un mare proces cu Iordache, fiul lui Lupu Costache, pentru moşia Boianul. Există un concept al acestei judecăţi. E foarte interesantă această carte de judecată de oare ce aduce lumină asupra venirii Ruşilor, a rolului jucat de Neculce în această afacere şi apărarea lui împotriva învinuirilor aduse.

Întâiu, arată că el şi cu Luca „n'au îndemnat" pe Cantemir „să se închine", „numai slugi au fost" şi deci „ei n'au putut taina lui, după ce au văzut-o, să o vădească" şi că „au fost bucuroşi Moscalilor cu toţi şi greşiţi Porţii". Al doilea, că nu el luase „bani dela Moscali să facă oaste", ci „Moscalii au dat Domnului, iar nu lui", şi Domnul a dat tuturor pentru deosebite slujbe ca aprovisionări, servicii pentru armată, etc.,— şi chiar Lupu luase bani atunci, prădase Bugeacul şi dăduse de ştire Moscalilor, când Vizirul trecea Dunărea. Al treilea, că Lupu nu se dusese singur la Vizir, ci Vizirul îl chemase. Ducându-se, îşi mântuise capul şi Vizirul îl pusese caimacam împreună cu Antioh Jora şi Maxut Postelnicul. Dar ei, cum veniseră în Iaşi, începuseră a strânge bani fără nicio noimă şi în silă. Vizirul, văzând aceste urmări din partea Lupului, l-au „ridicat împreună cu ceilalţi doi caimacami... şi i-au dus la Varna, unde au stat doi ani la închisoare" [2]. Şi chiar atunci făcuse alt rău ţerii, căci scăpase cu ajutorul Hanului tătăresc, căruia îi făgăduise nişte sate pe Prut, „dar mai multe erau omeneşti" [3]. După ce fuseseră liberaţi din închisoare, Antioh Jora şi cu Maxut s'au dus de-a dreptul în Moldova, iar Lupu se dusese în Ţara-Românească, la Brâncoveanu, de unde prin scrisori ajungând la Mavrocordat, acesta-i promisese moşiile celor doi boieri fugari, pe care le şi dădu. Mavrocordat fusese silit la aceasta şi din causă că Lupu făcea intrigi din Muntenia la Poartă, având şi pe Hanul tătăresc de partea sa, şi ca să nu mai facă alte cheltueli

---

acesta a primit-o, ca toată averea să-i fie redată: atunci face Neculce o reflexie amară asupra casului său. „Aşa fac şi boierii noştri dacă pribegeşte vre unul, iar ceilalţi stau cu feluri de feluri de năpăşti şi pâri ca să-l istovească de tot şi să-i ia moşiile".

[1] Cronica.
[2] Cronica.
[3] *Idem.*

www.dacoromanica.ro

pe spinarea ţării[1]. Dar Lupu drept răsplată pentru toate acestea, cum şi pentru faptul că fusese făcut imediat Mare Vornic, fusese totdeauna împotriva lui, iar când a plecat ca Domn în Ţara-Românească „multe voroave ce nu s'au căzut au grăit Lupu Vornicul lui Nicolae-Vodă împotrivă"[2].

Domnul spusese atunci Mitropolitului Ghedeon că va face totul pentru ca Lupul să piară[3]. Şi în adevăr că s'a ţinut de cuvânt, denunţându-l lui Gin-Alî, sângerosul Mare Vizir, „cum că este hain, agiuns cu Moscalii". Acusarea, de altminteri nedreaptă, şi-a făcut efectul, căci Gin-Alî, fără să-l mai judece, i-a tăiat capul, „iar trupul lui au rămas neîngropat de l-au mâncat păsările"[4]. După ce s'au desbătut toate acestea, Neculce a întrebat în Divan dacă numai el a fost vinovat, dacă ceia ce este scris în hrisovul făcut pentru Vornicul Lupul e adevărat şi dacă n'au fost şi alţi vinovaţi pentru trecerea la Ruşi, — atunci nu numai moşiile să-i le ia, dar să fie şi omorât. In cartea de judecată se arată că au fost „toţi vinovaţi" şi că Lupu „n'au avut la cè închisoare nicio pagubă, căci s'au plătit îndoit". Se hotărăşte deci ca moşia să-i fie înapoiată[5].

In Octombre 1720 Neculce cumpără o bucată de pământ[6], iar în 25 Decemvre acelaşi an era în ceartă cu niştte răzeşi pentru moşia Ciuciurul[7]. Supt Grigore Ghica, la 1731, fu făcut Vornic Mare[8] şi spre sfârşitul anului 1732 fu visitat de Domn la moşia sa Prigoreni[9]. Mare Vornic stătu până la sfârşitul lui Aprilie 7333[10]. Venind Constantin Mavrocordat ca Domn, el pierdu Vornicia, fiind înlocuit cu Iordachi Cantacuzino Deleanul. La 1-iu Novembre 1738 era biv Vel Vornic[11]. Către sfârşitul Domniei acesteia era staroste de Putna[12]. La 1735, Ghica revenind în Moldova, Neculce ocupă vechea demnitate, dar nu stătu decât un an şi câteva luni[13], Căci la 1737, 1-iu Ianuar, în locul lui era Iordachi Ruset[14]. Motivul pentru care fusese înlocuit era bănuiala că la 1736, când Ruşii în-

[1] *Idem.*
[2] *Idem.*
[3] Acad. Rom., CXX, 88.
[4] Cronica. Cf. Iorga, *o. c.* p. 242.
[5] Doc. citat.
[6] Acad. Rom., CXX, 86.
[7] *Idem.*, CXX, 87. Cf. *idem.*, LXXII, 111; la 1727, Maiu 25, era „biv Hatman", Acad. Rom., LVIII, 109.
[8] Acad. Rom., CXX, 106; IV, 22; *Uricariul*, XXIII, p. 275; *Arhiva* din Iaşi, II, p. 322; Cronica.
[9] Cronica; Bianu, *Catalogul ms. Acad. Rom.*, I.
[10] Cronica.
[11] Acad. Rom., CXX, 109; LXII, 4; V, 39. De altfel faptul pare curios, căci Doamna Ecaterina Mavrocordat îi era nepoată.
[12] Acad. Rom., LXII, 2; Iorga, *o. c.*, p. 243.
[13] Acad. Rom., CXXI, 13, 117.
[14] *Idem.*, CXLI, 3.

www.dacoromanica.ro

traseră în Moldova, ar fi fost partisanul lor [1]. Muscalii venind în țară, Ghica fugi, lăsând caimacami pe Sandu Sturza și Cantacuzino Deleanul. Cel de-al doilea căzu în bănuială, când Ghica se întoarse, că ar fi fost înțeles cu ei. In aceiași bănuială căzu și Neculce pentru că rămăsese în Iași, în timpul ocupației.

Dar această bănuială nu numai că era neîntemeiată, dar era și de o nedreptate strigătoare. Neculce de la 1736 nu mai era cel din 1710. Acum era dușman de moarte Rușilor și se vede în cronica sa asprimea cu care-l tratează [2]. De și atitudinea sa față de Ruși era aceasta, totuși Ghica îl închise, dar, făcând cercetări și văzând că nu e vinovat, îl liberă [3]. Tocmai atunci îi murise și nevasta [4]; această năpaste îi va fi părut mult mai grea. La 1739 se judecă cu călugării de la mănăstirea Putna pentru Boian [5]. La 1741 Maiu 17, face o cumpărătură [6]. Tot în acest an Mavrocordat, luând din nou Domnia Moldovei, Neculce fu orânduit împreună cu alți doi „să fie judecători în Iași la toate trebile și judecățile și sfaturile să fie nelipsiți; făcându-le și leafă câte 50 lei de boier pe lună [7]". Ca judecător stătu numai vre-o trei luni [8]. La 1748 era ispravnic al Cârligăturii [9]. Pentru ultima dată se găsește la 1745, Fevruar 15, iscălit cu mâna tremurândă pe un izvod [10]. In 1745, Octomvrie 15, se întărește fiului său Gavril Neculce Vel Medelnicer un pod la Boian, peste apa Prutului [11], iar la 12 Ianuar 1746 Ilie Neculce biv treti Spătar vorbește de „împărțeala răposat părintelui său Ion Neculce biv Vel Vornic [12]". Deci Neculce a murit între 17 Februar și 16 Octomvre 1745.

---

[1] Iorga, *o. c.*, p. 244.

[2] Cronica. El spune despre Ruși că „s'au purtat în țară mai rău decât Tătarii", când au robit și pustiit ținutul Hotinului.

[3] *Idem.*

[4] Acad. Rom., CXX, 121.

[5] *Idem.*, CXX, 123.

[6] *Idem.*, CXX, 129.

[7] In această calitate (de judecător) dă el o carte de judecată la 18 Ianuar 1742 în pricina dintre Safta ce au ținut-o Ioniță, nepot de soră lui Gheorghe Căldărarul, cu Gheorghe Căldărarul pentru niște case (Documente foaste Șaraga).

[8] Cronica (copia Hurmuzachi). Cf. Iorga, *o. c.*, I, p. 245.

[9] „Ioan Neculce biv Vel Vornic, din mila Mării Sale ispravnic Ținutului Cârligăturii". Doc. Roznovanu, Stânca.

[10] Acad. Rom., CXX, 137. Cf. Iorga, *o. c.*, p. 245; *Uricariul*, XX, p. 94.

[11] Acad. Rom., CXX.

[12] Tanoviceanu, *o. c.*, p. 240.

www.dacoromanica.ro

Documente relative la familia Neculce.

1.

1652, Septembre 15.

Adică eu Gheorghie şi cu soru-mea cu Irina şi cu nepoată noastră Anghelina, fata Mării, nepoţii lui Filip Vistearnicului, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum am vândut un loc de casă cu pivniţă de piatră pre uliţa cea mari din sus de Mitropolitul dumisali Iorgăi ce au fost Stolnic Mare, cumnatul Postealnicului celui Mari, a Iorgăi, de nime nesiliţi nici nevoiţi, ce de bună voe noastră ca să-i fie dumisali dreaptă ocină şi moşie şi a giupănesăi dumisali şi a cuconilor dumisali şi a toată semenţie dumisali. Ci tocmala noastră au fost denainte părintelui Svinţii Sale Mitropolitului Varlaam şi popa Vasile de la Beserica Albă şi diaconul Toader zet popa Vasilie şi şoltuzul Gheorghie cu 12 pârgari şi vătaful părintelui, Ionaşco Căpăţina şi Necula preameşter din uliţa mari şi Toader cruitor (sic) ot tam şi Toader brat Antimie ot tam şi mulţi oameni buni bătrâni şi tineri de prin pregiur. Şi preţul locului l-am vândut derept două sute şi cinzăci de lei bătuţi. Ca să ştie. Şi am scris eu diiaconul ot Ţrcov Beloe acestu zapis. Şi pentru credinţă ne-am pus şi peceţile şi iscăliturile. Pis u Ias, văleat 7161 (= 1652) Sept[temvrie], 15 dni.

- Gheorghie
- Irina
- Anghelina

(isc.) . . . . . .
(isc.) Diiaconul Iftimie iscaal.
(isc.) Diiaconul Theodor iscaa.
-

(Vo:) 1653, Săptem[vrie] 5. Acesta zapis a Iorgăi s... la Biserica Albă pentru bivniţă. 7161, Sep[temvrie] 5.

Zapis dela Gheorghie şi soru-sa Irina şi nepoata lor Anghe-

www.dacoromanica.ro

lina, nepoţii lui Filip Vist[ernicul], pentru un loc de casă cu pivniţă de piatră pe uliţa mare din sus de Mitro[polie], ce i-au vândut Iorgăi Postelnicul cel Mare.— 7161, Sept[emvrie] 15.

Academia Română, 76/CLXXXIX.

2.

1660, Octomvre 7.

Io Ştefan Voevoda b[o]jiu m[i]l[o]stiu g[o]sp[o]daru zemle moldavscoi. Adecă au venit înnaintia noastră şi înnaintia a lor noştri moldoveneşti boiari, a mari şi a mici, Zanhira şi Alixandra şi Creaţa, surorile răpăosatuluui Iorgăi ce au fost Postelnic Mare, de nime nevoite nici asuprite, ce de a lor bună voe, s'au învoit şi s'au tocmit iale a în de sine şi au înpărţit toate ocinile şi cumpărături ce au avut fratele lor, răpăosatul Iorga Postelnicul. Vinitu-s'au în partia Zanhirii satul Mleaanca, în ţinutul Dorohoiului, şi satul Drăguşeanii iarăş la Dorohoiu, şi satul Temanca în ţinutul Sorocei şi satul Găureanii în ţinutul Iaşilor şi giumătate de sat Mărceşti în ţinutul Tecuciului şi un vad de moară în gărla Putnei de gios la Făurei şi doă fălci de vie la Iaşi în Poenă şi trei fălci de vie la Cotnar în Piscop,— aciastia părţi s'au vinit giupănesăi Sanhirăi. Iară în partia Alixandrei Stolnicesăi s'au vinit satul Plopeani în ţinutul Suceavei şi Mâncanii în ţinutul Putnei şi satul Colocuşna în ţinutul Hotinului şi satul Cernela în ţinutul Sorocei şi giumătate de sat de Bărlădiani în ţinutul Putnei şi un vad de moară Beschiia într'apa Sireţălului ce iaste în ţinutul Putnei şi doo fălci de vie la Iaşi în Poiană şi trei fălci de vie la Cotnar în Piscopu,— aciastia toate părţile Alixandrei Stolniciasăi. Iară în partia giupăneasăi Creaţăi s'au vinit satul Lăitianii în ţinutul Niamţului şi satul Drăguşeanii în ţinutul Hotinului şi satul Florinţoaia în ţinutul Iaşilor şi a treia parte din sat din Rădeni iarăş în ţinutul Iaşilor, o sută funii şi treidzăci şi şease de paşi în frunte din sat din Onciani la ţinutul Tecuciului, şi un vad de moară la Putna pre gărlă[1]... şi doo fălci de vie la Iaşi în Poiană şi trei fălci de vie la Cotnari în Episcop. Atătea-s parţile ce s'au vinit a tustreale surorile răpăosatului Iorgăi Postelnicul şi aşea s'au tocmit iale a în de sine denainte noastră şi denainte a tot Svatul nostru. Deci şi Domniia Mea, vădzind de a lor bună voe tocmală, cu îngăduinţă şi de la noi încă le-am dat şi le-am întărit pre părţile de ocine a răpăosatului Iorgăi Postelnicul, căriia ce s'au vinit, precum mai sus scrie, ca să le fie şi de la noi direapte ocine şi moşii şi uric şi întăritură, din tot locul cu tot vinitul, neclătit şi

[1] Loc nescris în original.

www.dacoromanica.ro

neruşeit nici dănăoară în veaci. I în da să ne umişaet pread sim listom gospodtva mi.

U Iasoh, vl[ea]t 7169, mesiţa Oc[tomvrie] 7 dni.

(Pecetie mică de ceară, căzută.)

(Semnătura:) Io Stefan Voevoda.

(s:) Stratulat.

(Jos la stânga:) S'au trecut deplin la condică.

Academia Română, XLVI/166.

3.

1660, Novembre 28.

Adecă noi Evda, fata Sanfirii, nepoată de sor[ă] Iorgăi ce au fost Postelnic Mare, şi feciorii miei, Gheuca şi Begul şi Chieriaţa şi Condişia, scriem şi mărturisim noi, cu acest zapis adevărat al nostru cum noi de bună voia noastră, de nime nevoiţi nici asupriţi, am vândut a noastră diriaptă ocină şi cumpărătură unchiu-nostru Iorgăi ce au fost Postelnic Mare, un sat anume Drăguşianii, ce-s la ţânutul Dorohoiului, pre valea Podragii, care saat ni s'au vinit nooă din diriase ce-am avut de înpărţală dela Măriia Sa Domnu nostru Ştefan-Vodă şi din carte di înparţală şi de mărturie, ce am avut de la părintele Sava Mitropolitul de Suceava şi de la toţi boiarii cei mari, precum ne-au înpărţit dumnealor moşiile şi cumpărăturile unchiu-nostru Iorgăi ce-au fost Postelnic, precum au aflat mai cu direptul, pentru căci unchiu-nostru Iorga Postelnicul, cuconi pre urma dumisale n'au rămas. De[ci] noi acel saat Drăguşeanii ce-s la ţânutul Dorohoiu, pe valea Podragii, l-am vândut dumisaale lui Miron pârcălabul de Hotin **i Neculcii brat Stamate Post[elnicul]** [1], dereptu **trei sute** [1] de galbeni, tot bani gata, cu vatră de saat şi cu loc de hălăşteae şi cu vad de moară şi în câmpu şi în ţarină şi cu fânaţ şi cu tot vinitul în tot hotarul, pentru căci sântu şi dumnealor de siminţiia noastră. Aşijderea şi direase ce-au avut unchiu nostru Iorga ce au fost Postelnic, direase de cumpărătură noi li-am dat pre mănaa dumilor sale lui Miron pârcălabul de Hotin şi **Neculcii brat Stamatie biv Vel Pos[telnic]** [2]. Iar, de să vor afla nescareva diriase răsărite şi să vor ivi cânduva în vri-o vriame la nescare oameni de simenţiia noastră sau la alţi oameni striini, şi acealea diriase încă să aibă a le daa pre mâna dumilorsale ca să le fie lor diriaaptă ocină şi cumpărătură şi mo-

[1-2] Adăugat cu o scrisoare ceva mai mică, de acelaşi copist.

www.dacoromanica.ro

şie în viaci dumnălorsale şi cuconilor dumnilorsale. Şi să aibă a-ş face şi direase domneşti pre acesta adivărat zapis al nostru. Şi dumnălor încă ne-au făcut plata deplin la mâna noastră. Insă zapisile ceale de înpărţială domneşti şi boereşti ce-am dat pre mâna dumnălor să le ţie până-ş vor face diriase domneşti,—deaci iară să ni le dea pre mâna noastră, pentru căci avem şi alte moşii într'acele direase. Şi într'aceasta tocmală tămplatu-s'au dumnălor: unchiu nostru Sto[i]ca ce au fost Jitnicer şi mătuşe noastră Alecsandra Stolniceasa, şi văru-miau Toderaşco şi cumnatu nostru Andonie Blănariul şi Toader Rusul Cliucearіul şi Vasilie Balşe Postelnicul şi Toderaşco Jora ce-au fost Slugiar şi Ştefan Brăescul ce au fost Medelniciar şi David de Zăluceani şi mulţi oameni buni. Şi pentru credinţă eu mi-am pus peciatia şi am rugat pre dumnălor, pre aceşti boiari, de au iscălit toţi. Şi eu Tiron diiacul am scris să să ştie.

U Ias, vleato 7169, mesiţa Noe[m]v[rie] 28.

(Pecetie)

+ Εὐδὰ στραιγὼ τὰ ἄνωθεν.
+ Μπεγὴς στραιγὼ τὰ ἄνωθεν.
+ Κιράτζας στραιγὼ τὰ ἄνωθεν.
+ Γίοκας στραιγὼ τὰ ἄνωθεν.
+ Κονταίσας στραιγὼ τὰ ἄνωθεν.

Az Toader Jora biv Sulger
David iscal.
Az Savin Urmeziu iscal.
Az Toader Rusul Clucer.
Az Vasile Balşe Postelnic iscal.

(Vo:) Zapis pe Drăguşani. 7169, Noemvrie 28. Galbeni 30.

Academia Română, 11/CXXXII.

4.

Act de vânzare slavon către Neculce.

1660 Noemvrie 28.

Ştefan-Vodă către Miron pârcălab de Hotin, care arată un zapis prin care Evda, fata Zamfirei, nepoata de soră a lui Iorga fost Mare Postelnic, cu fiii Gheuca, Begul, Chiraţa, Condişia, dau satul Drăguşani (Dorohoiu) lui Miron şi „Neculcii fratele lui Stamatie fost Mare Postelnic" pentru 300 de ughi.

Racoviţă Cehan Vel Logofăt, Tiron pisar.

(Vo:) Ispisoc de cumpărătură satul Drăguşiani ot vlost dorohoiscoi.

7169, Noemvrie 28. Galbeni 300.

Academia Română, 47/CXXV.

www.dacoromanica.ro

5.

1667, April 10.

Adecă eu Alexandra Stolniceasa, sora răpousatului Iorgăi Postelnicului, scriu şi mărturisăscu eu acestu adevărat zapis al mieu, de nime silită nici asuprită, ce de a mè bună voe, am vândut a mè direptă ocină şi moşie, un loc de casă şi cu pivniţă de piiatră, cu beciuri de piiatră, aici în târgu în Iaşi, pe Uliţa Mare, între Mitropolitul şi între Prăjăscul, care loc îmi iaste mie dela frate-meu Iorga Postelnicul şi cu o parte ce-mi iaste mie cumpărătură împreună cu soţu mieu, eu Iorga Stolnicul. Acest loc l-am vândut dumisali . . . [1], direptu . . . [1], lei bătuţi, bani de argintu, pentru acee ca să-i fie dumisale direptă ocină şi moşie şi cu cuconi lor dumisali şi nepoţilor, neclătită'n veci. Şi în tocmala aceasta au fostu Svinţie Sa părintele Ghedeon Mitropolitul şi dumneluí Ursachie Vistiernicul cel Mare şi Gavrilaş Neniul logofătul al doile şi Dumitraşco Prăjăscul şi unchiu mieu Sto[i]ca Jitnicerul şi Gorovei logofătul şi popa Vasilie de la Besearica Albă. Şi pentru credinţă eu mi-am pus şi pecetea şi aceşti boiari, carii s'au tămplat la aceasta tocmală au iscălit într'acestu adevărat zapis ca să fie de credinţă. Şi eu Gligori Moţoc am scris zapisul.

U Ias, văleato 7175 (= 1667), Ap[rilie] 10 dni.

+ Alexandra Stolniceasa
● (ise:) Ghedeon Mitropolit suceavschii.
„ Στώικα ζητνιτζάρη Δημιτρίου.
„ Az Ursache Vel Vist[ernic] iscal.
„ Az Chiriac Sturzea iscal.
„ Az Dumitraşco Prăjăscul iscal.
„ Gorovei iscal.

(Vo:) Zapis de la Alexandra Stolniceasa pre casele cele de piatră. 7175, Apr[ilie] 10.

(In altă parte:) (1667) 7175, Aprilie 10.

Academia Română, 65/CLXXXIX.

6.

1670 ?

Catastiv de sate întregi şi giumătăţi de sate şi părţi de ocină şi vii la Cotnar şi la Iaşi de moşie şi de cumpărătură şi de

[1] Loc alb în original.

www.dacoromanica.ro

dzestre de'a socri, dela răpăusatul Gheorghie Ghatmanul şi dela dumneaei Alicsandra Spătăroae a răpăusatului Iordachi Spătariul şi de daanie şi de miluire dela Domni dumisale lui Gheorghie Ursachi, Marile Vistiernic, scoase şi izbrănite dintru a'e dumisale diriapte şi adevărate urice şi ispisoace domneşti şi mai pre scurtu aliase. Anii dela Adam 7170, iară dela Mântuitorul Lumii I[su]s H[risto]s 1660[1], Iulie 15.

Vlostu Suceava.

Un sat întregu şi cu vecini, Litenii, pre Siret, zestre de la dumneaei soacra Alexandra Spătăroae răpăosatului Iordache Spătariul, Dumnezeu să-l pomeniască.

Giumătate de sat de Crasna cu vecini, iarăş zestre de la dumneaei soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordache Spătariul.

Un sat întreg şi cu vecini, Epoteştii, cumpărătură de la ficiorii lui Gavril Hatmanul, direptu 1100 de lei bătuţ[i].

Un satu întreg şi cu vecini, Plopenii, cumpărătură de la Alexandra, sora Iorgăi Postelnicul, direptu 500 lei bătuţi.

O bucală de loc şi cu vad de moară în Suceava din hotarul Tătăraşilor, danie de la Iliaş Alixandru-Vodă.

Giumătate de satu de Iacobeşti şi cu vecini, schimbătură cu Gavrilaş Talpă, ce i-au fost lui moşie de pre fămeia sa Marie, şi i-am dat eu lui pol sat Şerbeştii la Neamţu, unde-i iaste şi casa, ce mi-au fost mie cumpărătură de la Tănasie şi de la Ioniţă, ficiorii Ileanii, direptu 250 de lei bătuţi şi i-am mai dat lui Talpă adaos 160, l[ea]t 7175, Ghenarie 28 dni.

A patra parte de sat de Romăneşti şi cu vecinii, cumpărătură de la stariţa de Eţcani şi de la ficiorul ei, de la Pavăl, ce este lângă Ecobeşti, leat 7175, Aprilie 28 dni.

Tij a patra parte de Romăneşti, cumpărătură de la Tămaş şi chizeş Dumitraşco Boul, di n'a plini Tămaş ocina, să plinească el.

Dooâ jirebii şi jumătate din sat din Lipăeşti pe Siret, cumpărătură de la Coste Derman, direpţ 60 lei bătuţi. L[ea]t 7175.

O jirebie iarăş din Lipăeşti, cumpărătură de la Nicoară, vărul

[1] Greşit scăzut; exact ar veni 1662. *Acest catastif a fost scris mai târziu, după cum se vede din documentele ce cuprinde.*

www.dacoromanica.ro

lui Vasilie Boul, care i-au dat-o lui danie la moart[ea] lui, pentru ce l-au grijit.

O jirebie iarăş din Lepăeşti, cumpărătură de la Alba şi de la ficiorii ei Andriiaş şi Mariia, direpţ 55 de lei, cari i-au fost danie dela unchiul lor Vasili Boul.

Giumătate de jirebie de Lepăeşti, cumpărătură tij de la Alba şi de la feciorii ei Andreiu şi Gligorie, ce li-au fost lor de moşie.

Giumătate de jirebie din Corotcăeşti, cumpărătură dela Dumitraşco ficeorul Udrii, ginerile Băzăceanului, direpţ 10 lei. L[ea]t 7173, Iunie 15.

O jirebie iarăş din Corotcăeşti, danie de la Lupul Dupniţă.

A şese parte de sat de Plăvălari, cumpărătură de la Vasilie Merescul şi de la fraţii lui, nepoţii Băzăceanului, direpţ 100 lei. L[ea]t, Ghen[arie] 12.

O si işte întreagă, anume Ti ibecinţii, cumpărătură de la Theofil egumănul şi tot săborul de la sfănta mănăstire de la Neamţu, direptu 280 lei şi 10 boi şi un cal, şi banii nu s'au pus mai mulţi, numai cât s'au dat. Leat 7177, Sept[emvrie] 1 dni.

O silişte întreagă anume Trostianeţul, lângă Telebecinţi, tij cumpărătură de la aceşti călugări de la Niamţu, direpţ. . . [1].

A patra parte de sat de Văscăuţ[i] cu vecini şi cu loc de hăleştee şi cu vad de moară în Siret şi cu casă gata, cumpărătură de la Dumitraşco Murguleţ sin Ştefan Murguleţ, direpţ 400 lei.

Satul Arinii, s'au datu un sat de la Niamţu, anume Frăteştii, şi 600 lei, cari au dat soru-mi Acsana 530 lei şi 70 lei am dat eu.

Vlostu Niamţul.

Un sat întreg şi cu vecini, Bozienii, şi cu Buhuşeştii, de spre socru-mieu răpăosatul Gheorghie Hatmanul şi de spre soacră-mè Aniţa Hătmăneasa, iar Buhuşeştii au fost cumpărătură lui Gheorghie Hatmanul. Deci Bozienii la înpărţală s'au vinit lui Gligoraşco cumnatul, apoi, după ce au murit Gligoraş cumnatu-mieu, am plătit noi datoriile cu Măricuţa şi comăndurile, apoi Măricuţa, la moarte sa, parte ei câte giumătate de sat dintr'amăndoao satele au dat danie fiului nostru, lui Năstasco.

[1] Loc alb în original.

www.dacoromanica.ro

A trie parte de Nociţi pre Vale Albă, dzestre dela răpăosatul Gheorghie Hatmanul.

Fărceştii pe Siret, tij dzestre de la socrul, răpăosatul Gheorghie Hatmanul, făr de nişte părţi ce zic răzeşii că sint necumpărate.

Giumătate de sat de Săuceşti, iarăş dzestri dila socrul Gheorghie Hatmanul.

80 de pământuri dintr'acest sat, am cumpărat de la Ionaşco Beche căpitanul, direpţ 50 lei, l[ea]t 7176, Oct[omvrie] 25 dni.

Un sat Păstrăvenii, cumpărătură de la Toma Vornicul şi de la Iordachi Vistiernicul şi de la alţi vamăşi mari ce au fost soţii, şi, când au scos pe Vasâlie-Vodă, au vândut satul pentru parte lui Alexandru Păharnicul, ficiorul lui Gavril Hatmanul, direpţ 500 lei bătuţi, pentru paguba din vaamă. Deci eu am dat aceşti 500 lei şi făr de acesta am mai dat 135 lei lui Goroveiu logofătul pentru o rămăşiţă şi pentru o moarte de om lui Solomon Vornicul iarăş pentru acestaş sat, şi zapisul scrie Ducăi Vistiernicul că era să facem schimbu cu Bărgăoanii şi să-mi întoarcă banii, şi banii nu mi-au dat, şi Bărgăoanii au luat, şi mi-au dat nişte vii în Piscop la Cotnar.

Patruzeci de pământuri dintr'acesta sat am cumpărat de la Nacul de Dăbuleşti şi de la seminţiia lui, direptu 40 de lei, l[ea]t 7175, Ghen[arie] 23.

155 de pământuri, cumpărăturile lui Gavril Hatmanul din Stănislăveşti, ce au fost vândut Gligoraşco cumnatul lui Hociungu căpitanul şi am întorsu eu banii şi am luat aceste pământuri.

Şepte pământuri tij din Stănislăveşti am cumpărat de la Dumitru ficiorul lui Vasilie de Năvripeşti, direpţ 7 lei bătuţi, l[ea]t 7175, Fev[ruarie].

Satul Frăteştii în ţinutul Neamţului, sat întreg, şi cu vecinii şi alte părţi din părţile Măricăi Proroci[ei, cât au ţinut ea, ce sint schimbătură de la Apostol Catargiul Postelnicul şi giupăniasa lui, fata Marini Hătmănesâi, şi eu li-am dat lor satul Lozile la ţinutul Sorocii, sat întreg cu vecini. L[ea]t 7177, Mai 4 dn[i].

Parte Neculcii, fratele lui Hociungu, din Stănislăveşti, 4 pământuri şi 1 latură au vândut Vasâlie, ficiorul Necul[cii], parte lor nepotului Hociungu.

www.dacoromanica.ro

O sălişte întreagă anume Ciorăenii, ce sint zălog de la Talpă, direpţ 216 lei.

O sălişte întreagă, anume Rugineşti[1], pus[ă] zălog de la Talpă, direpţ 216 lei.

Vlostu Romanul.

Un sat întreg şi cu vecini, Cârjeştii, ce au fost a cumnatu-mieu, a lui Gligoraşco cumnatul, şi au fost zălog la Duca Vistiernicul direpţ 355 lei, şi l-am răscumpărat eu cu Măricuţa. Deci, apoi. Măricuţa, la moarte ei, au datu parte ei danie mănăstirii Schitului, apoi dela Schitenii m'am tocmit eu cu dânşii şi o am cumpărat şi li-am dat banii 200 lei, de ş'au răscumpărat alte moşii din Buoreni dila Suceavă. L[ea]t 7175.

Vlostu Băcăul.

Un sat întreg şi cu vecini, Prieneştii, dzestre dela răpăosatul Gheorghie Hatmanul, ce este de pre soacră-mè Aniţa, Dumnezeu să o pomenească, dispre Tălpeşti. S'au dat înnapoi ficiorilor lui Talpă şi ficiorilor lui Ciocărlie.

Giumătate de silişte de Cozmeşti, iarăş acolo şi cu alte părţi, cumpărătură, iarăş dzestri de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul şi de la soacră-me Aniţa Hătmăneasa. Tij s'au dat ficiorilor lui Talpă.

Un sat întreg şi cu vecini şi cu mori în Bistriţă, **răscumpărătură de la Neculce, care sat a fost a Chiraţăi, sora Iorgăi Postelnicul, Lăitenii, l-au dat mănăstirii Ocnii.**

Vlostu Tecuciul.

Un sat întreg şi cu vecini, Sasul-de-sus şi Sasul-de-gios, dzestri de la socri, de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul şi de la giupăniasa lui Aniţa Hătmăneasa, i-au luat [de la] Dediul pentru 900 lei, cu casă domnească, pentru banii ce au luat dela Ranite pentru ţară.

Un loc lăngă Sasul cu vad de moară în Sireţel, ce să chiiamă Sminoacile, tot locul cât au ţinut Tudori, nepotul lui Enachie Postelnicul, pentru care loc am avut tocma'ă cu Iane Şcheopul din Ţara-Muntenească, pentru nişte mori a lui, ce mi-au dat giudeţul să i le taiu. Apoi el s'au tocmit cu Tudori şi au luat

[1] Şters prin răsături sau cu apă.

www.dacoromanica.ro

de la dânsul acel loc şi mi l-au dat mie, să nu-i taiu morile, şi i-am mai dat şi adaos 30 lei bătuţi. S'au dat mănăstirii.

O bucată de loc . . . [1], tij răscumpărată de la Neculce.

Vlostu Tutova.

Un sat întreg ce să chiamă Cerţeştiii în gura Berheciului, pre apa Bărladului, unde sint acmù Grecii, ce e te dzestre dispre soacră-me Aniţa, giupăneasa lui Gheorghie Hatmanul, Dumnezeu il pomenească, ce să trage dispre Talpă Dinga Hatmanul.

Un loc de prisacă dela Veşteleşti, obărşia Bogdanii, cumpărătură dela Toadereu Sitariul.

Un loc de prisacă la Coşeşti pe Racova a lui Avram Curteanul, ce mi l-au vândut căpitanul şi curtenii de ţinut pentru 22 lei, ce li-au plătit dăjdile lui, şi mi-au făcut şi zapis.

Vlostu Vasluiul.

A trie parte din giumătate de sat de Hultureşti cu vecini, dzestre de la socrul, răpăosatul Gheorghii Hatmanul, şi de la giupăniasa lui, Aniţa.

Din parte lui Anton, din parte din gios, a trie parti, parte Nastasiei, fata lui Anton, din vatra satului şi cu 22 nive (?) la ţarină şi 34 de prăjini în Vladnic, carile fac o delniţă întreagă, şi dintr'altă delniţă a trie parte şi din vad de moară, cumpărătură de la Dumitraşco şi ficiorul său Neculai, nepot Nastasiei, strănepot lui Anton, . . . [2] lei bătuţi.

Din giumătate de sat de Holtureşti, din parte de sus, giumătate am cumpărat de la Iordachie şi de la seminţiia lui, direpţ 175 di lei bătuţi.

Din parte lui Anton, din parte din gios, a trie parte, cu 22 nive (?) în ţarină şi 34 prăjini în Vladnic, ce este o delniţă, şi dintr'alta a trie parte, parte lui Murgoci, şi din vad de moară, cumpărătură dila Dima şi fămiia lui Athiniia şi ficiorii lui Murgoci, Stogul şi Alexandru, direpţ 30 lei.

Parte Sîrbului din Hultureşti, iarăş din parte din sus, din giumătate de sat a opta parte, am cumpărat de la fetile Sirbului, direpţ 40 lei bătuţi.

[1] Loc nescris în original.
[2] Loc nescris în original.

www.dacoromanica.ro

Din parte din gios cu 8 nive (?) la ţarină şi 13 prăjini în Vladnic, ce este giumătate de delniţă, cumpărătură de la Dima şi fămeia lui Athiniia şi ficiorii lui Murgoci, Stogul şi Alixandru, direpţ 10 lei.

Din giumătate de sat de Hultureşti, din parte din sus, a opta parte, am cumpărat de la Toader şi de la Gligoraşco, ficiorii Tudorii, nepoţii Copăceanului, direpţ 50 lei.

O delniţă de 12 prăjini în lat şi 'n lungu şi din hotar în hotar, ce este a zece parte din giumătate de sat, cumpărătură de la Dumitraşco şi fămeia lui Anna, fata Copăceanului, şi cu ficiorii lor, Negrul.

A cince parte din giumătate de sat de Hultureşti din parte din sus, cumpărătură de la Mihalce şi de la seminţiia lui, direpţ 40 lei bătuţi.

Din giumătate de sat din parte din sus, a noaâ parte din Hultureşti, cumpărătură de la Ştefan, ficeorul Copăceanului.

Parte din Hultureşti a lui Gheorghie călugărul, ce-l chiiamă Gherasim, cătă să va alegi din vatra satului şi din tot locul cu 2 delniţi în Vladnicu, din Bărlad pănă în Sarge, şi cu vad de moară în Bărlad, unde sintu morile acmù.

Din giumă'ate de sat de Buhăeşti lângă Hultureşti, a patra parte, cumpărătură de la Sămion ficiorul lui Tudosie Olariul şi Constantin şi Prohor şi Iftimie şi Vasălie, ficiorii lui Ionaşco Latia şi alte seminţii a lor, cari scriu în zapis. Me-au întors banii [1].

Părţile din sat din Măcreşti cât să vor alege, dzestre de la socrul, răpăosatul Gheorghie Hatmanul, şi de la giupăneasa lui Aniţa, Dumnezeu să-i pomeniască.

Vlostu Fălciiul.

Un sat întreg şi cu vecini Todirenii, dzestre de la dumneei soacra Alicsandra Spă'ăroae răpăosatu'ui Iordachie Spătariul, Dumnezeu să-l pomenească.

Vlostu Lăpuşna.

Un sat întreg ce să chiamă Bălenii, danie de la Vasilie-Vodă Măricuţii, fata lui Gheorghie Hatmanul, căndu au cununat-o cu Başotă.

[1] Acest paragraf e ales cu linii în original.

www.dacoromanica.ro

Un sat întreg cu vecini, Vlădeşti, cu vad de moară în gârla Prutului, cumpărătură de la Chiriecel, gineri lui Urechi, şi de la giupâniasa lui direpţ 600 lei.

Vlostu Orheiul.

Un sat ce să chiamă Cricovul şi Goianul şi cu vecini, dzestre de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul şi de la soacră-mè Aniţa Hătmăneasa.

Giumătate de sat de Volcineţ, dzestri de la socru-mieu Gheorghie Hatmanul.

Un sat întreg ce să cheamă Lalova, ce l-am cumpărat de la mulţi răzeşi, direpţ 200 lei bătuţi.

A şese parte de sat de Stodolna, ce au fost cumpărătură **lui Enachie, ficeorul lui Gavril Hatmanul, de la** Macsin şi Albul şi Loghin şi Andronic, toţi ficiorii Baciului, nepoţii lui Hamarţu, direpţ 60 taleri bătuţi.

Un sat întreg Ciumeşenii şi cu vecini, cumpărătură de la Savin şi Toader şi Pavel şi Nastasie, ficiori lui Gligorie Dolocăi, direpţ 300 lei bătuţi. L[ea]t 7177, Ap[rilie] 28 dni.

Molutata la Nistru, dzestre de la Şoldan.

Vlostu Soroca.

Un sat întreg şi cu vecini, Prăjelele, dzestre de la dumneii Alecsandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul, Dumnezeu să-l pomenească.

O sălişte întreagă, Căinereştii, iarăş dzestre de la dumneii Spătăroae.

Giumătate de sat de Popeşti şi giumătate de sat de Dănceni şi alte părţi din Scăeni spre Căinar, s'au cumpărat de la Lupaşco şi de la fraţii lui, ficiorii Danciului temniceriul, direpţ 100 lei bătuţi.

Un sat întreg şi cu vecini, Broscăuţi, carele l-au lăsat Radul Stolnicul, ficiorul lui Gavril Hatmanul, ficiorilor săi danie, să-l vânză, şi au fost zălog dela Ciogole, direpţ 150 de galbini de aur, şi de la ficiori l-am cumpărat eu direpţ 300 de lei bătuţi.

Un sat întreg Lozâle, ce l-am cumpărat di la Durac Sărdariul, şi am dat 160 lei.

www.dacoromanica.ro

O silişte întreagă Ternauca, cumpărătură de la ginerile Evdii, nepoata Iorgăi Postelnicul, direpţ 100 lei bătuţi, şi Iorgăi Postelnicului i-au fost schimbătură cu Solomon Bârlădeanul Vel Logofăt.

Un sat pre Răut, la Pilat, anume Măgurenii, cumpărătură răpăosatului Gheorghie Hatmanul, Dumnezeu să-l pomenească.

Un sat întreg Bulbocii cu vecini şi cu hăleştee pre apa Căinariului, ce au fostu cumpărătură lui Gavril Hatmanul de la Danciul şi de la alte seminţii a lui, nepoţii lui Dumitraşco şi a Urâtei, şi de la alte săminţii a lor, direpţ 550 lei,—şi apoi l-am răscumpărat eu acel sat, înpreună cu Părjolta şi cu trei fălci de vie la Cotnar, di pri la datornici şi am dat 850 lei cu 460 lei, ce au fost datori ficeorii lui Gavril Hatmanul.

Vlostu Hotinul.

Un sat întreg şi cu vecini, Tărăsăuţi, dzestri de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachi Spătariul.

Un sat înpreună şi cu vecini, Şirăuţi, dzestre de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Un sat întreg şi cu vecini, Bârnovul, iarăş dzestri de la dumneii soacra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul, Dumnezeu să-l pomenească.

Un sat întreg şi cu vecini, Vornoviţa, tij dzestri de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Un sat întreg şi cu vecini, Pererâta, ce este cumpărătură de la Gavril şi de la Toader, ficiorii lui Păladi, direpţ 1.250 lei bătuţi, şi lor le-au fost danie de la Vasilie-Vodă, pentru nişte casă ce le-au luat la Fener în Ţarigrad.

Un sat întreg şi cu vecini, Burlăneştii, cumpărătură de la cumnatu-mieu Gligoraş Păharnicul, ficiorul lui Gheorghie Hatmanul, direpţ 500 lei bătuţi. 95 lei, tij, s'au mai dat lui Ponici cu rudile lui pentru o pără ce scornisă şi li s'au luat nişte zapisă.

Giumătate de silişte de Hriţeni, cumpărătură dila Lazor Braha cu giumătate de sat de Voloconţeşti, direpţ 150 lei bătuţi, şi s'au aflat a patra parte.

A patra parte de Hriţeni s'au cumpărat dela Mihalce, ficiorul lui Ştefan Tăaa (sic), derept 50 lei bătuţi.

www.dacoromanica.ro

A patra parte de sat de Hriţeni, cumpărătură dela Ştefan şi de la Gavril, snove Brăescul, direpţ 40 lei bătuţi.

Tij a patra parte de sat de Hriţeni, cumpărătură de la Gheorghie Albotă şi cumnatu-său Prodan şi nepotul Miron sin Măricuţa, fata lui Dumitraşco Ponici, şi Măricuţa şi Vasilie, ficiorii Costandii, şi Miron şi Irina şi Antemiia, ficeorii Sofroniei, toţi nepoţi lui Dumitru Ponici. L[ea]t 7177, Iulie 15.

Un sat întreg şi cu vecini, Bliscinăuţii, cumpărătură de la Măricuţa, giupâniasa lui Andriiaş Cluceriul, ce i-au fost rămas ei dela giupânu-său dintăi, dila Tăban, derept 550 lei bătuţi.

Un sat Culicenii, fără de a trie parte, cu vecini şi cu 2 hăleştee ce-am schimbat cu Ilie Sturdzea Stolnicul şi i-am dat satul Voroteţile la Orheiu, carile au fost dat la mănăstire la Treisveti[e]le Măricuţa la eşitul sufletului ei, şi eu l-am cumpărat de la călugării de la Treisvetitele direpţ 500 lei, şi am mai dat adaos 180 lei bătuţi.

Tij din a trie parte de sat de Culiceni, cumpărătură de la Tăbănească, direpţ 220 lei.

Giumătate de sat de Voloconţeşti am cumpărat dela Lazor Braha, direpţ 150 lei bătuţi.

Tij din giumătate de sat de Voloconţeşti, a trie parte, cumpărătură dela Lazor Brahă.

Din giumătate de sat de Voloconţeşti a trie parte am cumpărat dila Alixandra, fimeia lui Pilipovschii, direpţ 50 lei bătuţi.

Din giumătate de sat de Voloconţeşti a patra parte, cumpărătură de la Sofroniia, fata lui Pilipovschii, direpţ . . . [1] lei.

A trie parte din parte din sus din Voloconţeşti, cumpărătură dela Stratul şi văru-său, Ştefan, ficiorii Antoniei, nepoţi lui Gligorie şi a Zbierăi, strănepoţi Măricăi şi a Sofroniei, direpţ 30 lei bătuţi.

Din giumătate de sat de Voloconţeşti a patra parte, cumpărătură dela Vislina fata lui Mărdarie, nepoata Horbăcăi şi bărbatul ei Simion, direpţ 40 lei.

[1] Loc nescris în original.

www.dacoromanica.ro

Un sat întreg şi cu vecinii Novosoliţa şi giumătate de sat de Mărişeni, tij cu vecini, cumpărătură dela Dumitraşco Prăjăscul.

Satul Rucşinul, giumătate de sat, ce mi s'au vinit dispre Andrieş Talpă, când ne-am înpărţit cu fraţi, iar giumătate de sat îmi iaste cumpărătură de la Gavrilaş Talpă, parte lui, ce i s'au vinit la înpărţală, direpţ 350 lei ce i s'au vinit şi lui la înpărţală, dipre Andrieş Talpă, sat întreg cu vecini.

Vlostu Cernăuţii.

Un sat întreg şi cu vecini, Lenţeştii, dzestre de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răposatului Iordachie Spătarul, Dumnezeu să-l pomeniască.

Un sat întreg şi cu vecini Juşca, iarăş dzestre dela dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Un sat întreg şi cu vecini, Borăuţi, iarăşi dzestre de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae a răpăosatului Iordachie Spătariul.

Un sat întreg şi cu vecini, Zadobrouca, dzestri iarăşi de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Giumătate de sihişte de Volosca, iarăş dzestri de la Spătăroae lui Iordachie Spătariul.

O sălişte fără a trie parte, Rohuzna, iarăş dzestri de la Spătăroae lui Iordachie Spătariul.

O sălişte întreagă Dinesăurca, iarăşi dzestri de la dumneii Spătăroae lui Iordachi Spătar.

Vlostu Dorohoiul.

Un sat întreg şi cu vecini, Milianca, dzestri de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul, care sat au fost cu gălceavă şi au dat giudeţul de l-au luat Evda, nepoata Iorgăi Postelnicul, căci l-au fost vândut mătuşe ei fără cale Spătariului Iordachie, direpţ 480 lei, şi apoi am mai dat eu 150 lei şi l-am aşezat de istov.

Un sat întreg şi cu vecini, Păltinişul, iarăşi dzestri de la dumneii soacra Alicsandra Spătăroae răpăosatului Iordache Spătariul.

www.dacoromanica.ro

Giumătate de sălişte de Borodăceni, tij dzestre de la dumneii soacra Spătăroae.

O silişte Grimeştii, tij dzestri de la dumneii soacra Alicsandra Spătăroae lui Iordachi Spătariul.

Un sat întreg şi cu vecini, Vlăicenii, de la socru-mieu Gheorghie Hatmanul, ce au fost schimbătură cu Gligorăşco Prăjăscul, pentru giumătate de sat de Fomeşti la Hărlău şi a trie parte de sat Văscani la Roman.

O sălişte întreagă Priporenii lângă Vlăiceni, cumpărătură de la Istrate şi de la Mihăilă, ficiorii Ţopii, şi Dimisiia şi Jalobă şi Andronic, ficiorii lui Isaac, drept 200 lei bătuţi.

Părţile diin Hodeşti cât să vor alegi de cumpărătură din Hodeştii cei mici

Vlostu Hărlăului.

Un sat întreg şi cu vecini Zbierenii, care sat l-am fost neguţat cu Toderaşco Prăjăscul direpţ 450 lei, şi apoi, dacă au murit, am istovit banii giupânesii sale Mariei şi cuconilor lor, lui Ştefăniţi.

Giumătate de sat de Todereni, cumpărătură lui Gavril Hatmanul, ce-au fost zălojită de Radul Stolnicul de la Toderaşco Jora cu Medelnicerul derept 30 lei, şi am dat eu banii şi am răscumpărat.

A trie parte de giumătate de sat de Todereni, parte Nacului Zbierăi, ce-au fost cumpărat Jora, şi am răscumpărat-o eu iarăş dela dânsul.

Tij vlostu Dorohoiul.

Giumătate de sălişte de Miculinţi, cumpărătură de la Gavril şi de la Toader, ficiorii lui Pălade, ce s'au cumpărat împreună cu Pererâta.

Din giumătate de sat de Neculinţi, a patra parte, cumpărătură de la Savin Hermeziu direpţ 35 lei bătuţi. L[ea]t 7176, Noem[vrie] 18 dni.

Din giumătate de sat din Neculinţi, tij a patra parte, cumpărătură de la Ionaşco, ficiorul lui Neculai din Ghireni, nepotul Albului, şi cu 2 ficiori, vecini, direpţ 50 lei.

www.dacoromanica.ro

Giumătate de sat de Crasnaleuca, cumpărătură de la Lazor Brahă şi dela fămeia lui şi dela hiiastra lui, direpţ 150 lei bătuţi.

A patra parte din Crasnaleuca, ce am cumpărat de la Ion Răcoviţă Paharnicul, ce i-au fost [de la] Lazor Brahă, drept 60 lei bătuţi. Leat 7175.

Din a patra parte di sat din Crasnaleuca, a patra parte, cumpărătură de la Paţerpna (?), ficiorul Grozavei, şi de la nepoţii lui Duşco şi Ţonco, ficiorii lui Ilieş, derept 40 lei. L]ea[t 7176, Av[gust] 15.

O parte din Crasnaleuca din tot locul, din tot hotarul ce să va alegi şi din loc di hălăşteu, danie dila Chiliiana, fata lui Bălucico Udre, şi de la bărbatul ei Toader Bătdăgianul (?). L[ea]t 7177 Iulie 15 dni.

A patra parte de sat de Crasnaleuca, cumpărătură de la Ionaşco, ficiorul Nacului Stolnic, ginerile lui Dumitraşco Drăgutescul, ce i-au fost de spre socri.

Un sat întreg Drăguşanii, la ţinutul Dorohoiului, ce-au fost cumpărătură Iorgăi Postelnicul, şi i-am răscumpărat de la Neculce, căci el au fost cumpărat fără de cale, că, fiind străin, nu i s'au căzut să cumpere.

Vlostu Cărligătura.

Un sat întreg şi cu vecini Brătulenii de la socru-mieu, răpăosatul Gheorghi Hatmanul, Dumnezeu să-l pomenească.

Vlostu Iaşii.

Un sat întreg şi cu vecini, Căldăruşe, dzestre de la dumneiei soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordache Spătariul.

O sălişte Ostăpcenii, iarăşi dzestre de la Spătăroae lui Iordachie Spătariul.

Giumătate de sat de Balotina şi cu vecini, de la răpăosatul Ghiorghie Hatmanul, şi vecinii sint de Sturzeni de spre Tălpeşti.

Giumătate de sat de Cărniceni, cumpărătură de la Ion Păharnicul, ginerile Neniului logofătul, direpţ 200 şi doaozeci de lei bătuţi.

O silişte întreagă Cirepcanii, tij de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul. S'au dat mănăstirii.

www.dacoromanica.ro

Giumătate de silişte de Hodoreni, tij de la socru-mieu răpăosatul Gheorghie Hatmanul, Dumnezeu să-l pomenească.

Un sat întreg şi cu vecini, Bumboteştii, ce l-au lăsat Mărincuţa la mănăstire la schit, şi apoi li-am dat eu banii 120 lei de ş'au cumpărat alte moşii şi stupi, şi s'au mai aflat şi altu datornic, Babolache abăgeriul, şi i-am mai dat şi aceluia 80 lei bătuţi.

Un sat întreg şi cu vecini, Părjolta, şi cu bălţi de peşti, cari sat au fost a lui Gavril Hatmanul de la călugării de Dragomirna, i-au dat ei acel sat şi el le-au făcut un hăleşteu şi le-au tocmit un zid şi li-au boltit maghernitile şi li-au acoperit chiliile şi trepăzările şi alte lucruri în sfânta mănăstire. Pentru care sat am plătit eu datoriile ficiorilor lui Gavril Hatmanul 450 lei şi am luat satul. S'au vândut.

O săleşte Stângăcenii pre Ciuhur, ce au fost dat ficiorii lui Gavril Hatmanul mănăstirii Agapiei şi am dat eu pentru dânsa 200 lei bătuţi. S'au vândut.

Un sat întreg Părliţii, cumpărătură dela Ioniţe, ficiorul lui Enachie Vistiernicul, direpţ . . . [1] lei bătuţi, şi este şi cu heleşteu.

O silişte întreagă, Sturdzeni, danie de la Iliaş Alexandru-Vodă, cari maiinte au fost a lui Gheorghi Hatmanul de moşie, şi apoi Măricuţa au vândut-o Ducăi Vistiernicului, şi au fost domnească.

O sălişte întreagă Zădăreni pre Camănca, cu loc de hăleşteu şi de moară pre apa satului şi cu vad de moară în Prut, cumpărătură lui Gheorghie Hatmanul de la Toader Căldăruşe şi de la Ionaşco Căldăruşe, nepoţii lui Trifan Postelnicul, direpţ 500 ughi.

Părţile cumpărăturii din Sărata dila cine am cumpărat.

Gligorii şi cu fămeia sa Paraschiva şi cu fratele ei Vasilie, ficiorii Chirenii, nepoţi Portărescului, şi Larie, ficiorul Madei, nepot Portărescului, şi Mariia, nepoată Madei, strănepoată Portărescului, şi Florin sin Mihăilă, nepot Madei, strănepot Portărescului, au vândut din tot satul din Sărata a patra parte.

---

[1] Loc nescris în original.

www.dacoromanica.ro

A patra parte din tot satul din Sărata au vândut Ştefan, ginerile lui Marco, cu fămeia lui Sofroniia şi cu ficiorul lor Mierăuţi.

A patra parte din tot satul din Sărata au vândut Toader, ficiorul Sofroniei, nepotul Petrii lui Cioară şi Zahariia sin Iachim, nepot Sofroniei, strănepot lui Cioră.

A patra parte din tot satul din Sărata au vândut Sanda, fata Tudosiei Buhăscoae, fata lui Toderel, şi nepoţii ei Costandin şi Dumbrava şi Vasilie, ficiorii Anii şi Antemiei, nepoţi Tudosiei, strănepoţi lui Toderel, toată parte lui Toderel.

A opta parte din Sărata, cumpărătură de la Andrei de Trifeşti.

Giumătate de sat de Pândzereşti, pe apa Sohovăţului, din tot locul giumătate, cumpărătură de la Ianco şi de la fămeia lui Anghelina, fata Albei, nepoata lui Corcic, direpţ 40 de lei. Leat 7177.

A patra parte de sat de Titeni pre deale, din tot locul a patra parte, cumpărătură de la Ionaşco, ficiorul Lung[ul]ui Armaşul, nepotul lui Gavril, direpţ 30 lei. Leat 7177.

Tij a patra parte de Titeni, cumpărătură de la Gavril, ficiorul lui Ciobane, nepot lui Ion, şi de la fămeia sa Maica, din tot locul a patra parte, un bătrân, direpţ 30 lei bătuţi. L[ea]t 7177.

Satul Florinţoaia şi giumătate de sat de Ungheni cu hălăşteu şi giumătate de sat de Ciureşti, care sat au fost a giupânesii Chiraţii, sora Iorgăi Postelnicul, ce i s'au fost venit el la împărţală, şi aceste toate şi alte sate le-au fost cumpărat Neculce, fără ştire noastră; şi, fiind el străin, i-am întorsu banii cu giudeţ şi am luat satile.

Academia Română, ms. 1753.

7.

1682-3.

Satile ce s'au vinit Catrinei [Cantacuzino].

Boianul, sat întreg la Cernăuţi.
Cernauca să Cernauca stară, sat întreg.
Pohrilăuţi, sat întreg.
Vasilăuţi, sat întreg.
Pilipce, sat întreg.
A patra parte din Lăhăceni.

www.dacoromanica.ro

Chiseleul, sat întreg.
Valeva, pol.
Vasileu, pol.
Grozinţii la Hotin, sat întreg.
Bocicăuţi, sat întreg.
Derepcăuţi, sat întreg.
Podraga, la Dorohoi, sat întreg.
Lozenii, sat întreg.
Pol de sat de Cudreni.
A patra parte de Giurgeşti.
Ghergheştii la Soroca.
Ţipeleştii.
Nistoreştii.
Nicoreştii.
Pelineli la Fălciiu.
Avramenii la Cârligătură.
Călineşti la Iaşi.
Cucuteni la Roman.
Socii să Strămbii la Neamţu.
Halincea i-au dat mătuşă-sa Comisoaia.

[Pecete octogonală cu legenda:]
(isc:) Alexandra.
„ As Toderaş Vist[ernic].
„ Az Velicico Costin biv Comis, iscal.

Academia Română, CXX, 60.

8.

1669, Maiu 16.

Adică noi Alixandra, sora Iorgăi Postelnicul, şi ficeorul meu Toderaşco, scriem şi mărturisim cu acest zapis al nostru pentru sat pentru Bereşti, ce săntu pe Prut în ţinutul Iaşilor, caare saat iaste driaptă cumpărătură frăţine-mieu Iorgăi Postelnicul. Şi după moartea lui, nevând cuconi din trupul său, căte ocine au avut, au rămas toate noao surorilor dumisale, şi, cându au fostu în dzilele lui Ştefăniţă-Vodă, strănsu-ne-am noi toate surorile şi nepoţii Iorgăi Postelnicul aicea în ţară, la împărţala ocinelor, şi atuncea noi cu toţi şi surorile şi nepoţii Iorgăi Postelnicul ne-am învoit depreună şi cu voe tuturor am dat desp[r]e toţi acesta saat Bereşti daanie dumisale Arhondii, giupăniaşa lui Miron, ce au fostu vameş, pentru sufletul frăţine nostru Iorgăi Postelnicul, ca să-i hie dumisaale moşie şi daanie în veaci. Deci şi acum de la noi mai vărtos întărim dumisaale această danie cu cest zapis ca să-i hie moşie cu tot vinitul în veaci. Iar carii din semenţie noastră sau din semenţie frăţine-mieu Iorgăi Postelnicul, cine să va ispiti a strica daanie noastră, carea o am dat pentru sufletul

www.dacoromanica.ro

frăţine-mieu, a cui au fostu ocina aceasta, acela să fie neertat de Domnul Dumnedzău ce au făcut ceriul şi pămăntul şi de prea-cinstită a lui maică, Marie, şi să hie afurisit de doispreace vărhovnici apostoli şi de patru evanghelişti şi de 318 otţi ce au fostu în Necheia, cetatea cea svântă, şi locul lui de sălaş să hie cu Iuda şi cu trecleatul Arrie întru fără fund în veaci, amin. Şi acesta zapis şi daanie făcut-am denainte dumisale lui Solomon Bărlădianul, Logofătul cel Maare, pentr'aceia ca să aibă această giupăniasă a-ş face drease domneşti. Şi pentru mare credinţă pusu-mi-am pecetea şi dumn[ea]lui Logofătul au iscălit. Şi eu Andri Mihul am scris zapisul. U Iasoh, v[ă]leat 7177 (= 1669) Mai 16.

● (In pecete este scris) Alexandra.
Az Solomon Bărlădeanul logofăt iscal.

Academia Română, 159/CLXXXVI.

9.

1671, Octombre 28.

Adecă eu, Toderaşco, feciorul Iorgăi Stolnicul şi a Alixandrei sora Iorgăi Postelnicul, scriem şi mărturisim cu cest zapis al mieu pentru un loc ce este între ograda Mitropoliei şi între ograda dumisale Logofătul celui Mare, lui Solomon Bărlădianul, care loc a fost a Roşcăi Vistiernicului şi l-au vândut Roşcă Vistiernicul unchiu-meu Iorgăi Postelnicul. Iară după moarte unchiu-mieu Iorgăi Postelnicul, neavând cuconi den trupul său, ocinele lui au rămas noă înpărţitoare şi au venit şi acesta loc în parte noastră. Şi iarăş mai având Roşca Vistiernicul nişte piiatră, datorie la unchiu-meu Iorga Postelnicul, luat-au locul acesta şi l-au vândut dumisaale Logofătului Solomon pentru acea piiatră, datorie lui, că noi nu eram în ţară aice. Iară, dea-am vinit eu şi am găsit locul vândut de Roşca Vistiernicul şi fiind locul mai bun de cum era datorie Roşcăi pentru acea piiatră, am gălcevit pe dumnealui Logofătul. Dumnaalui au socotit şi mi-au mai dat şi mie un cal, preţuit direptu 12 ughii, şi mi-au plătit locul deplin, cu ce au luat Roşca Vistiernicul pentru acea piiatră, datorie lui, şi cu ce mi-au dat mie acest cal, mi s'au plătit deplin. Pentru aceae ca să-i hie dumisale direptă ocină şi cumpărătură în veci. Şi acesta zapis l-am făcut dinainte dumilorsale Dumitraşco Roşca şi Ursul şi Roman şi Rusul şi Irimice şi Gligorie Ciocârlie vernici de poartă. Şi pentru credinţa şi eu am iscălit şi aceşti boeri cu toţii. Şi eu Stratulat am scris ca să să ştie. — U Ias, leat 1780 (1671) Oc[tomvrie] 28.

● Alexandra Stolniceasa. (Pecetea, o cruce cu cuvântul:)
Alicsandra.

www.dacoromanica.ro

Az Toderaşco iscal.
● Ursul Vornic (Pe pecete e scris: Ursul).
● Rusul Vornic (Pe pecete e scris: Rusul).
Az Pătrăşcan Vornic, iscal.
Az Irimicea Vornic, iscal.
● Az Gligorie Ciocărlie Vornic, iscal. (Pe pecete e scris: Nicolaghi).
Az Duraşco Vornic glotnii, iscal.

(Vo:) Zapis de la Toderaşco, nepotul Iorgăi, pre locul cel de casă a Roşcăi Vistearnicul. 7180, Octo[m]v[rie] 28.

[In altă parte:] 1672, (7180), Oc[tomvr]ie 28.

Academia Română, CLXXXIX, 63.

10.

1683, Octombre 1.

Adecă eu, Alexandra Spătăroaia a răpăusatului Iordachie ceau fostu Spătar Mare, scriem şi mărtorisăscu cu acestu adevărat zapis al mieu, cum eu, de nime silită nici asuprită, ce de a mè bună voe, am vândut a mè diriaptă ocină şi moşie, un loc de casă, care este pre Uliţa Mare, între Mitropolie Veche şi între casăle Prăjăscului, în târgu în Eşi, am vândut Mării Sale Doamnei Nastasiei g[o]sp[o]jda Io Duca Voevoda, direptu . . . [1] de taleri bătuţi, care loc au fostu cumpărătură Neculcei Vistiernicul de la Alexandra Stolniceasa, sora răpăusatului Iorgăi ce au fostu Postealnic, care loc au fost cumpărătură şi Alexandrii Stolnicesăi depreună cu Iorga Stolnicul de la Gheorghie şi de la Irina şi de la sora ei Anghelina, fatale Măriei, nepoatele lui Filip Vistiernicul. Aşijderea şi a triia parte den casăle Iorgăi Postelnicul, den loc şi den casă de piatră şi den pivniţă de piatră, parte Alexandrei, surorii Iorgăi Postelnicul, pre banii ce scriu mai sus. Care rămăindu-ne noaă pentru dziastrile ce-au fostu dat Neculcii Vistiarnicul, deci noi, vădzindu întru viiaţa noastră aceste case de piiatră orănduite de au fostu temniţă, şi Mărie [sa] Doamna făcându Besearica Albă Mitropolie, am socotit mai bine să fie pomană Mării Sale la Sv[ă]nta Mitropolie ce să grăeşte mai sus. Şi aceasta tocmală şi vândzare s'au făcut denaintea dumilor sale lui Neculai Racoviţă Logofăt, i Toader Păladie Vel Spătar, i Toader Iordăchie Vel Vistiarnic, i Vasilie Costachie vtori Comis, i Dumitraşco Cuzia biv Comis, i Murguleţ, i Pahomie vornic de poartă şi alţi mulţii boeri şi ficeori de boeri, carei mai gios au iscălit. Iară, de ar eşi de undeva nescare zapisă asupra aceştie vândzări a noastre, să nu să creadză. Şi zapisă de cum-

[1] Loc nescris în original.

www.dacoromanica.ro

părătură ce am avut le-am dat cându am făcut acesta zapis. Şi pentru credinţă iscălit-au dumnealor aceşti boiari, toţi căţi mai sus scriu, şi eu mi-am pus pecete ca să fie de mare credinţă. U Ias l[ea] 7192 (— 1683), m[e]s[e]ţa, Oct[omvrie].

● (Isc:) Alicsandra Spătăroaia.
(Isc:) Az Niculae Răcoviţă Logofăt, iscal.
„ Az Toadăr Pălade Vel Spătar, iscal.
„ Az Vasile Costache martor.
„ Dumitraşco Cuze biv Comis.
„ Az Gheorghie Stărce biv Pitar (?), iscal.
„ Az Murguleţ Vornic, iscal.
„ Ιωανα . . . . . μάρτυρ.
„ Dumitraşcu Ghiarghil Păh[arni]c.
„ . . . . . .
„ Az Constantin iscal.
„ Μήγε μάρτηρας.
● „ Irimii vatav de Vistier[nici].

(Vo:) Zapis de la Alixandra Spătăroae răposatului Iordache Vel Spătar pe casăle Iorgăi Postelnicul lângă Besearica Albă. 7192, Octo[m]v[rie]. 1.

Loc de casă, ţintirimul Mitropolii.

Zapis de la Alexandra Spătăroae a lui Iordache ce au fost Spat[ar] Mare, pentru un loc de casă di pe Uliţa Mare între Mitr[opolia] Veche şi între casăle Prăjăscului, pe care l-au vândut Mării Sale Doamnii Anastasii.

7192, Oct[om]vrie 1.

Academia Română, Cartoanele Mitropoliei Iaşi.

11.

1683, Octombre 1.

Adecă eu Ursache ce am fost Vistiernic scriêu şi mărtorisăscu cu acestu adevărat zapis al miêu cum eu de nime silit nici asuprit, ce de a mè bună voe, am dat şi am dăruit a mè direptă ocină şi moşie, cumpărătură, a şesa parte de casăle de piiatră şi de pivniţă şi cu loc den casăle Iorgăi Postelnicul, care este aice în târgu în Eşi, pre Uliţa Mare, între Mitropolie Veche şi între casăle Prăjăscului, aceasta o am dăruit la Svănta Mitropolie ce să pomeneşte Besearica Albă, care parte o au fostu vândut Rusa, fata Chiriiaţei, nepoata Iorgăi Postialnicul Neculcii Vistiernicul, şi, fiindu cumpărat rău, i s'au înttorsu banii Neculcii Vistiernicul, ca şi pre alte moşii. Deci noi o am dăruit Svintii Mitropolii ce mai sus scriem, iar cine s'ar ispiti a strica daniia noastră, ori din cuconii nostri ori din sămenţie noastră, ca să fie neertat

www.dacoromanica.ro

de Domnul Dumnedzău, carele au făcut cerul şi pământul şi 318 oteţi săbornici ce au fostu în Nichiia. Şi aceastǎ danie s'au făcut denaintea dumilor sale Necula Racoviţă, Logofăt, Pălade Vel Spătar, Toader Iordachie Vel Vistiernic, Gheorghe Stărce biv Vel Pitar, Ion Costin vtori Postelnic, Vasile Costachie vtori Comis, Ilie Stămatie vtori Păharnic şi alţi mulţi boieri şi ficeori de boeri, căţi mai gios s[ă]ntu iscăliţi. Şi zăpisăle vechi încă le-am dat cu acesta zapis. Şi pentru credinţa au iscălit dumnealor aceşti boeri toţi. Şi am iscălit şi eu să fie de mare credinţă.

U Ias, Oct[omvrie] 1, l]ea[t 7192.

(Isc:) Az Ursachi biv Vel Vist[ernic].
„ Az Nicolae Racoviţă biv Logofăt, iscal.
„ Az Todor Pălade Vel Spătar, iscal.
„ Az Gheorghie Stărce biv Pitar, iscal.
„ Az Dumitraşco Cuze biv Comis, iscal.
„ Ιωάν . . . . . μαρτυρ.
„ Az Vasile Costache Comis iscal.
„ Az Stefan . . . . Stolnic.
„ Az . . . . . Jicnicerul,
„ Ιοάνης πρόην στάρωστας παρόν.
„ Ναναο Χρη . . . . .
„ Az Dumitraşcu Ghiarghil Păh[arnic].

(Vo:) Zapisul de la dumn[e]alui Ursachi Visternicul de danie din casăle Iorgăi Postelnicului pe Uliţa Mare, lăngă Mitropolie. 7192, Oct[omvrie] 1.

Zapis de la Ursache Vist[iernicul] cel Mare pentru o a şăsa parte de loc de casă şi de pivniţă de piatră din casăle Iorgăi Post[elnicul] ce au fost cumpărat şi pe urmă o au dăruit la Svănta Mitr[opolie] ce să numeşte Bisărica Albă, care loc iaste între Mitr[opoliia] Veche şi între casăle Prăjăscului. 7192, Oct[olvrie] 1.

Academia Română. Cartoanele Mitropoliei Iaşi.

12.

1701, Iulie 11.

Moşii, ţigani, bucate ce-am dat fiilor noştri lui Ion Aga şi Mariii, să să ştie.

Leat 7209, Iulie 1.

Lucăcenii la Hotin, sat întreg.
Nilipovcii tij, cu vecini.
Ghitcăuţii, sat întreg, cu vecini, la Dorohoiu.
Giumătate de sat la Portăreşti, la ţinutul Tutovii, şi cu hălăşteu întreg la Zmieni, din sus de Portăreşti.

www.dacoromanica.ro

Părţile dela Hulpăşeni, dela Ibăneşti, cu locurii de prisăci, toate cum s'or vini.

5 pogoane de vie la Nicoreştii-de-sus.

Doao roate de moară în gărla Putnii, din gios de Bizigheşti.

Un sălaşu de Ţigani de fer.

2 Ţigani însuraţi cu femeile lor, cu copiii lor, vezetei, Lurcă şi Gligorie.

Un ţigan holteiu tij vezeteu, ce-i dzic Vasilie, ficior lui Costantin Caşul.

Ion Ţiganul, tij vezeteu. Insă acesta mi s'au vândut el singur, dzicându că n'are stăpân, ce, de i s'ar afla stăpân, să aibă ginerele a lua preţul de la stăpân, ce-am dat eu de l-am plătit, un cal ca de 15 lei, mai scumpu n'au fostu, şi stăpânul să-ş ea ţiganul.

20 epe mari.
1 armăsar mare.
20 boi mari.
20 vaci mari.
Dzăce tinere.
200 oi mari.
100 oi tinere de estimpu, adecă o sută.
200 de stupi.

(s) Lupul Bogdan biv Hatman.

Academia Română, CXX, 68.

13.

1702, Iulie 15.

Impărţala satelor precum am socotit şi ni-am învoit frăţeşte şi ne-am înpărţit sate şi moşii şi Ţigani şi vii la Cotnari, ce avem de la maica noastră Catrina Visterniceasa, fata răpăosatului Iordachi Cantacuzino, ce au fost Visternic Mare. Şi am socotit de am ales şi partea de comănd maicii noastre Catrinii, precum va arăta mai gios, şi dintr'alte socoteli din toate căti au avut. Şi această învoială a noastră s'au făcut dinnaintea Sfinţii Sali Misail Mitropolitul şi dinnaintea dumisali Iordachi Ruset biv Vel Vistiernic şi dinnaintea dumilor sali verilor noştri Iliia Cantacuzino biv Vel Păharnic şi dinnaintea dumisale Dimitraşcu Ursachi biv Vel Stolnic, să se ştie. Leat 7[2]10 (= 1702), Iulie 15.

Grozinţii, Sobocicăuţii, sat întreg, cu vecini, la Hotin, s'au lăsat maicii noastre Catrinii să-i fie de comăndu.

Satul Pohrilăuţii la Cernăuţi s'au scos din mijloc din toate părţili noastre de s'au lăsat să să vânză, să-i fie di grijit să să grijască di ce i-a trebui la nuntă pentru zestri surorii noastre Sandi. Şi, socotindu noi că nu să vor putè agiunge toati

www.dacoromanica.ro

cheltuelili şi zestrile la nuntă căti îi vor trebui cu acestu sat Pohrilăuţii, care s'au pomenit mai sus, am socotit să să mai vânză şi satul Călineştii din partea ei, ci i s'au vinit, care iasti în ţin[utul] Eşii, pentru căci i s'au vinit din odoară parte mai bună di cât altor fraţi.

Satul Prigorenii, la Cârligătură, s'au lăsat iar din mijloc fratilui nostru Ioan Aga, pentru căci n'au luat parti ca noi, nici din odoară, nici din alţi cheltuele la nunţili sali.

Parte lui Ioan Agăi de sati.

Boianul la Cernăuţi.
A patra parte de Lehăceni tij,
Pilipce tij.
Halice la Hotin.
Drepcăuţii tij,
Nicoreştii la Soroca,
Ghenceştii tij,
Patru fălci de vie la Cotnari, la Nicoreşti.

Ţiganii.

Necolai faor şi ţiganca lui şi ficiorii lor.
Tanasii sin Hrişcă.
Dodul brat Tanas[e],
Petco brat Tanas[e].
Ganne femee Buţii.
Eftimie sin Buţii.
Vasile tij sin Buţii.
Tanasii tij sin Buţii.
Ioan Supţirelul.
Grigori sin Necopoae brat Necopoae vezeteul.
Ioan sin Vasile Şoş.

Parte cumnatului Ştefan Luca Vel Spătar.

Cucutenii şi Bărbăteştii ot Roman.
Podraga ot Dorohoiu.
Pol sat Giurgeştii tij.
A patra parte de Cudreni tij.
Pol sat Vasileul la Cernăuţi.
Cernauca tij.
Pelineii la Fălciiu.

Ţiganii.

Alecsandra fata Florii.
Hilip lăutar sin Alecsandrii.
Grigore sin Alecsandrii.
Ņistor tij Alecsandrii.

www.dacoromanica.ro

Lupul holtei.
Marie fata Alecsandrii.
Doda fata Alecsandrii.
Vasile Dandoro faur
Urâta sor[ă] lui Vasile Dandoro.
Toader sin Burdujii.
Gheorghie sin Burdujii.
Ilinca fata Burdujii ci o ţine un . . . (nescris).
Patru fălci de vie la Cotnari ot Nicoreşti.

Parte surorii noastri Sandii.

Vasilăuţii, sat întregu la Cernăuţi.
Pol sat Leva, tij.
Pol sat . . . . (nescris),
Crimileul sat întreg, tij.
Lozănii sat întreg la Dorohoiu.
Nistoreştii ot Soroca.
Ţăpliceştii, tij.
Călineştii s'au socotit să să vănz]ă[pentru zestre.
Patru fălci de vie la Cotnari ot Nicoreşti.

Ţiganii.

Costandin ficeor sin Gorciii.
Istratie sin Costandin faor.
Mihail brat Istratie.
Pitiliia tij brat Istratie.
(Nescris) . . . tij brat Istratie.
Doroica tij soră lor.
Ioana tij soră lor.
Lunga tij soră lor.
Mariea fata Chelsci, ce o ţine un ţigan.
Nastruţa fata Vasilcăi, strănepoată lui Lazor, ce o tine un ţigan.
Andin brat Vasile Dandoro.
Bălăban sin Vasile Şoş.
Crăciun sin Vasile Şoş.
Titiiana, fata lui Vasile Şoş.

Misail Mitropolit Suceavschiii.

(Academia Română, CXX, 69, o copie XIII, 11.)

14.

1712, August 1.

† Ghedeon, arhiepiscop Mitropolit Suceavschii, i Pahomie episcopul de Roman, i Calistru episcopul de Rădăuţi, i Sava

www.dacoromanica.ro

episcopul de Huşi şi Neculai Costin Vel Logofăt, i Gavril Vel Vornic de Ţara-de-gios, Ilie Catargiul Vel Vornic de Ţara-de-sus, şi Ion Buhuş Hatman, i Dumitrache Ramadan Vel Postelnic, Ion Pălade Vel Spătar, Ion Balş, Vel Ban, Ghiorghie Apostol, Vel Păharnic, i Gligoraş Jora, Vel Vistiernic, i Manolache Hrisoverghe, Vel Stolnic, i Manolache, Vel Comis, i Crupenschi, Vel Miadelnicer, i Gavril Costache, Vel Clucer, i Darie Donici, Sărdar, i Iordache Vel Sluger, i Spandoni Vel Cămăraş; i Iamandi Vel Jicnicer, . . .[1] Vel Şătrar, i Miron Cuza vtori Logofătu i Gavril Vel Armaş, i Panaitache Vel Uşear, i Enache Aga, facem ştire cu această mărturie a noastră pentru iubit fratele nostru dumnealui Lupul Costache ce-au fostu Vornic Mare, carele după ieşitul oştilor moschiceşti din ţara noastră la vâletul 7219, Iulie 16 dzile, au fostu căzut dumnealui la mare primejdie de cap, pentru faptele a unor boeri, carii au fostu sfetnicii a lui Dumitraşco-Vodă Cantemir, anumia Ion Neculcea Hatman şi Ştefan Luca ce-au fostu căzdut Vel Vistiarnic şi alţi asemenia lor, carii cu sfatul lor au fostu înblatu de au fostu adus pre Ţariul moschicescu cu oşti aice în ţară şi au fostu luat şi bani de au făcut oaste de s'au fostu rădicat asupra puternicului Inpărat, şi, neputând săvârşi lucrul, au pribegit cu totul în Ţara Moschicească şi, din pricina faptelor lor, au căzdut ţara la mare pradă şi robie şi ardere, şi mai era şi sfărşitul acestui pământu de istov. Ce apoi, mai fiind mila lui Dumnedzău ca să nu piară acestu nărod a Moldovei de tot, că s'au tâmplat la ceia primejdie dintru noi dintru toţi numai dumnealui iubit fratele nostru Lupul Vornicul şi, vădzind peirea noastră tuturor, s'au dus cu capul a mănă la oastea turcească la Mărie Sa Vizirul Mehmet-Paşe ce să poreclia Baltagiul şi la Mărie Sa Dovlet-Chirì-Hanul şi au căzdut la picioarele lor. Şi după multă mustrare s'au milostivit acei stăpâni şi au potolit cu prada ţărâi, şi, prin slujba dumisali, căci s'au tâmplat acolo, pre căţi robi s'au aflat de ţară, i-au întorsu înnapoi, şi, făcându-l Caimacan, şi viind în Scaun la Iaşi cu Bechir-Aga Talhăşciu, făcând poruncili înpărăteşti, cu cine s'au mai putut aduna aice. Pentru a lor faptă şi hainlâc, ce au fostu făcut asupra Inpărăţii, au căzdut dumnealui fratele nostru Lupul Vornicul şi la închisoare, la Varna, de au şedzut multă vreme cu alţi doi fraţi ai noştri, Antiohie Jora Hatmanul şi cu Macsut Postelnicul, şi pierzându-şi tot prileajul. Care aceste toate rautăţile a ţărăi şi a dumisale s'au tămplat din faptele acelor boiari vicleni ce s'au dus cu Moscalii, carii s'au pomenit mai sus. Deci, rămăindu-le moşiile, s'au luat în sama domniască, iar un sat anume Boian cu vecini şi cu tot vinitul, de la Ţinutul Cernăuţilor, carele au fostu a lui Ion Hatmanul, şi

[1] Loc nescris în original.

www.dacoromanica.ro

giumătate de sat Bărboşii şi cu toate cumpărăturile şi cu tot vinitul, de la ţinutul Fălciiului, carele au fostu a lui Ştefan Luca Visternicul, am socotit noi cu toţii şi 'npreună cu prea-luminat Domnul nostru Ion Nicolae Alexandru Voevodă, şi s'au dat fratelui nostru dumisale Lupului Vornicul, pentru acea multă slujbă ce-au făcut ţărăi şi pentru prada şi 'nchisoare ce-au pătimit pentru faptele şi 'ndemnările lor ce-au făcut rele, nu numai în potriva Domniei, ce şi asupra ţărâi, cum s'au pomenit şi mai sus. Pentru aceia dară, să-i fie şi de la noi această mărturie şi zapis pentru aceste moşie stătătoari, în veci, dumisale fratelui nostru Lupul Vornicul şi cuconilor dumisale şi nepoţilor şi a toată semenţiei dumisali, carii să vor alegi mai de aproapi. Iară, acei boeri vicleni de ar vini cându-va în ţară, să fie lipsiţi în veci de aceste moşii, căci li-au pierdut în viclenie, şi pentru a lor fapte am rămasu toţi noi la prădăciune. Iară cini ar străca această mărturie a noastră, să fie blăstămat de Domnul Dumnedzău şi de Maica Precistă şi de 12 apostoli vârhovnici, şi să fie afurisit şi legat de 318 otţi din cetate Nichei şi de Smerenie Noastră arhiereilor, carii ni-am numit mai sus şi ni-am iscălit mai gios; parte să aibă cu Iuda şi cu trecletul Arie şi dezlegare să nu afle. Intr'alt chip să [nu] fie. Şi pentru credinţă cu toţii am iscălit să să ştie.

U Ias, v[e]let 7220 Av[gust], 1 dni.
(Isc:) Ghedeon Mitropolit Moldovalahii.
„ Calistru episcop Radovschi.
„ Nicolae Costin Vel Logofăt.
„ Gavril Vel Vornic, iscal.
„ Ilie Catargiul Vel Vornic.
„ Az Ion Buhuş Hatman, iscal.
„ Ion Pălade Vel Spătar.
„ Ion Balş, Vel Ban.
„ Gheorghii Apostol Vel Păh[arnic].
„ Gligorie Jora, Vel Vistearnic.
„ Manolache Hri[so]v[erghe].
„ Vasilie Popa uricar.

Academia Română, LI, 10.

15.

1712, August 1.

† Io Nicolae Alexandru Voevod, b[o]jieu milostiiu g[o]sp[o]d[a]ru zemli moldavscoi, înpreună cu patru sfinţi arhierei a ţărâi noastre a Moldovei, Sfinţiia Sa părintele chir Ghedeon arhiepiscop şi Mitropolitul Suciavei şi chir Pahomie epi[s]c[o]pul

www.dacoromanica.ro

de Roman şi chir Calistu episcopul de Radăuţi şi chir Sava episcopul de Huşi şi cu tot al nostru Sfat, boerii ţărâi mari şi mici, facem ştire cu această carte a Domniei Meli, cu voinţa a tot Sfatului nostru, tuturor cui să cade a şti, pentru cinstit şi credincios boiarinul nostru, dumnealui Lupul Costachi biv Vel Vornic, cariie după eşitul oştilor moschiceşti din ţară, la vălet 7219, Iulie 16 dzile, au fostu căđzut dumnealui la mare primejdie de cap pentru faptele a unor boeri carii au fostu sfetnici a lui Dumitraşco-Vodă Cantemir, anume Ion Neculce Hatmanul şi Ştefan Luca ce-au fostu căđzut Vel Visternic şi alţii asemenea lor carii cu sfatul lor au înblat de au fostu adus pre Ţariul moschicescu cu oşti aice în ţară şi au fostu luat şi bani de au făcut oaste de s'au fost rădicat asupra puternicului Inpărat, şi, neputând săvărşi lucrul, au pribegit cu totul în ţara moschicească şi din pricina faptelor lor au căđzut ţara la mare pradă şi robie şi ardere şi mai era şi sfărşitul acestuii pământu de istov. Ce, apoi, mai fiind mila lui Dumnedzău ca să nu piară acestu norod a Moldovei de tot, că s'au tămplat la acea primejdie, dintru toţi boerii ţărâi, numai dumnealui Lupul Vornicul şi, vădzând peire tuturor, s'au dus cu capul a mână la oste turcească, la Măr[e] Sa Vizirul Mehmet-Paşe ce să porecliia Baltagiul şi la Mărie Sa Dovlet-Chirì Hanul, şi au căđzut la picioarele lor, şi după multă mustrare s'au milostivit acei stăpâni şi au potolit cu prada ţărâi şi prin slujba dumisali, căci s'au tâmplat acolo, pre câţi robi s'au aflat de faţă, i-au întorsu înnapoi. Şi, făcându-l caimacam şi venind în Scaun la Iaşi cu Bechir-Aga Talhâşciu, făcându porunci înpărăteşti cu cine s'au mai putut aduna aicea şi au potolit mănia stăpânilor şi prada ţărâi şi au pus nevoinţă de au mai scos robi. Şi după aceia, pentru a lor faptă şi hainlâc ce au fostu făcut asupra Inpărăţii, au căđzut dumnealui Lupul Vornicul şi la închisoare, la Varna, de au şedzut multă vreme cu alţi doi boeri, şi pierzându-şi şi tot prilejul. Care aceste toate răutăţile a ţărâi şi a dumisale s'au tămplat din fapteli acelor boeri vicleni ce s'au dus la Moscali, carii s'au pomenit mai sus. Deci, rămăindu-le moşiile, s'au luat în sama domniască, iară un sat anume Boianu cu vecini şi cu tot venitul, de la ţinutul Cernăuţilor, carile au fostu a lui Ion Hatmanul, şi giumătate de sat Bărboşii şi cu toate cumpărăturile şi cu tot venitul dela ţinutul Fălciiului, carile au fostu a lui Ştefan Luca Visternicul, am socotit înpreună cu tot Sfatul nostru şi am dat de am miluit pe boerinul nostru care s'au dzis mai sus, dumnealui Lupul Vornicul, pentru acea multă slujbă ce-au făcut ţărâi şi pentru pradă şi închisoare ce-au pătimit pentru faptele şi îndemnările lor ce-au făcut rele, nu numai înprotiva Domniei, ce şi asupra ţărâi, cum s'au pomenit şi mai sus. Pentru aceia dară să-i fie de la Domnie Mea uric cu tot venitul stătător în veci, ca să-i fie moşie şi ficiorilor şi nepoţilor şi a toată semiţie a dumisale, carii să vor alege mai aproape.

www.dacoromanica.ro

Iară, acei boeri vicleni de ari veni cându-va în ţară, să fie lipsiţi în veci de aceste moşii, căci le-au pierdut în viclenie. Aşijdere şi în urma noastră carile va fi miluit de Dumnedzău a fi Domnu ţărâi noastre a Moldovei, poftim ca să n'aibă a strica a noastră danie şi miluire, ce mai vărtos ca să aibă a da şi a întări, căci pentru a lui încredinţată slujbă ce-au slujit ţărâi l-am miluit cu aceste moşii. Iară carile s'ar ispiti să strice această miluire şi danie să fie blăstămat de Domnul Dumnedzău şi de Maica Precista şi de 12 apostoli vărhovnici şi să fie afurisât şi legat de 318 otţi din Cetate Nichei şi de Smerenie Noastră arhiereilor carii ni-am numit mai sus şi ni-am iscălit mai gios, parte să aibă cu Iuda şi cu trecletul Arie, şi deslegare să nu afle. Şi, într'altă chip să nu fie. Aceasta scriem.

U Ias, vl[ea]to 7220, Av[gust] 1, ftorago gospodsva.

(Semnătura:) Ion Nicolae Voevoda.

Axintie uricar.
Academia Română, LI, 13.

16.

[1718], Decembre 14.

Cinstit dumn[e]ata, frate Hatmane Ion, cu sănătate ne închinăm dumi a'e. Cinstita scrisoare dumitale am vădzut,— scrii dumn[i]ata că dum[n]iata mi-ai scris una şi eu am scris alta, şi nu pot pricepe eu, frate. Horbindu cu Mărie Sa Paşe şi, cându [era] să vii dumn[i]ata aice, am socotit că-i vini, pentr'aceia nu ţ'am mai scris altele. Şi, după ce ai hi venit, ce-ar hi, am hi horbit cu dumn[i]ata. Iară, pentru moşiile dumitale, pe urmă după ce ai veni, ţi le-a da dumitale Mărie Sa Vodă, că dumn[i]ata ştii că aşa să luasă şi cumnatului dumitale şi al nostru, a dumisale Visternicului Ştefan, şi, după ce au vinit, i li-au dat; şi dumitale ţi s'or da. Iară, pentru carte de la Mărie Sa Vodă şi ferman de la Mărie Sa Paşe, eu, cându am purces din Iaşi, m'au grăbit Mărie Sa Vodă să purced şi n'am apucat a lua sama, iară acum eu este să scoţu ferman de la Mărie Sa Paşe şi l'oi trimite la Mărie Sa Vodă ş'apoi Mărie Sa Vodă fără zăbavă ţ-a trimite şi fermanul, că aşe mi-au dzis Mărie Sa Vodă. Şi-mi pare c'au scris şi dumitale în carte ce ţ-au vinit mai înnainte, că, după ce oi vini eu aice la Hotin, ţ-or isprăvi dumitale de la Mărie Sa Paşe. Şi acum Mărie Sa Paşe este cu bine cătră dumniata, şi încă au grăit pentru dumniata de bine, şi fără zabavă ţ'a veni dumitale de la Măria Sa Vodă şi carte şi ferman, şi carte de la Svienţie Sa Mitropolitul şi de la Vel Post[elnicul]. Am văzut cum scriu, şi scriu bine. Ce numai pe semne că Svienţie Sa Mitropolitul ai can avut dumniata vrece pricină, dară acmù nu-i nimic. Au ertat Svinţie Sa.

www.dacoromanica.ro

şi Domnul ce grăeşte nu întoarce cuvântul. Ce dumniata nu purta grijă pentr'aceia. Aceasta, şi să fii dumniata sănătos.

U Hot[in], Dech[emvrie] 14.

Fratele dumitale Δισμαντὴς μέγας σολτζέρης.

(Vo:) Cinstitului nostru frate dumisale Ion Neculce Hatman, cu bună sănătate să să dea.

(Urmează, scris de Neculce cu mâna lui:) Pentru Boian de la Diamandii, ce după ce au perit Lupul.

(Pecete verde cu legenda turcească.)

Academia Română, CXXI-83.

17.

1719 Iunie 2.

Io Necolae Alixandru Voevod, milostiiu bojiiu gospodar zemli Vlahiscoe.

Cinstitului şi al nostru priiaten, dă binevoitoriu, dumnealui Ion Hatmanul, de la Dumnezeu sănătate pohtim dumitale. Prietenească scrisoarea dumitale, încă fiind pe cale, o am luat şi, dă sănătatea dumitale înţelegând, foarte ne-au părut bine. Scrisele toate le-am înţeles, la carele nefiind părlej până acum, n'am răspunsu dumitale, iar acum cu această întâmplare nu lipsim a încredinţa pre dumneata ca să ştii că te avem pre dumneata în dragostea noastră şi cu ce s'ar putea spre folosul dumitale nu vom lipsi, fiindu-ne milă dă streinătatea dumitale. Că şi în Domniia Noastră dintăi, n'ai fost uitat dumneata de noi, ci încă şi ferman atuncea am fost scos dela stăpâni, ca să vii dumneata în patriia dumitale. Şi acel ferman au fost la Iamandi, şi ne mirăm cum n'au venit la mâna dumitale. Despre părţile acele, orice s'ar înnoi, pohtim pă dumneata să nu lipseşti a ne înştiinţa, şi vom mulţumi dumitale. Aceasta, şi fii dumneata sănătos.

Iunie 2 dni, l[ea]t 7227.

De binevoitor Ion Nicolae Voevoda.

(Adresa pe verso:) Cinstitului al nostru bun priiaten şi de binevoitor dumnealui Ion Neculce biv Hatman, cu multă sănătate să să dea. In Ţara Leşască.

(Pecetea lui Mavrocordat, de inel, cu data 1716.)

Academia Română, CXX-85.

www.dacoromanica.ro

18.

1720, Octomvrie 1.

Adică eu Ion Bere, ce am fost căpitan, făcut-am zapisul meu la mâna dumisale Hatmanului Ioniţă pentru o bucată de loc din Lehăceni, din a patra parte la un zapis, care au fost cumpărat tată-meu Pătraşcu Bere dela Grăpina, fata lui Lehăcenschie din Lehaceni, iar altu zapis scrie a cince parte, ce cât să va alege parte ei pe zapisăle ei. Şi eu, văzdându că dumnealui este hotărăş cu Boianul şi cu Lehăceni, şi fiind dumnealui cumpărător vechi în Lehăceni de la moşul dumnialui, m[i]-au întorsu dumnealui bani deplin douădzăci şi opt lei. Şi, pentru această parte de loc a Grăpini, am avut şi pără înnainte Mării Sale lui Mihai-Vodă cu ginerii Stroescului, anume cu Toder Armaşul Holban şi cu Ştefan Volcenschie, arătându un zapis de danie mincinos, şi i-am ramas. Am făcut şi ispisoc domnescu de ramas, numai ispisocul nu l-am dat la dumnealui, căci scria şi alte moşii a noastre, iar, cându ar trebui acel ispisoc, să să arate. Şi'ntrebat-am şi pe Vasilie Cracalie Armaşul, şi n'au vrut să-mi întorcă banii, fiindu şi el, pomenindu-să şi el dintr'acel bătrân. Deci dumnealui Hatmanul Ioniţă m[i]-au întorsu acei bani, cum să pomeneşte mai sus, să fie dumisale moşie în veci, şi cari s'au tămplat mulţi o[a]meni buni au iscălit mai gios. Şi pentru credinţă am iscălit.

L[eat] 7229, Oc[tomvrie] 1.

(Isc:) Az Ion Bere căpitan, iscal.
„ . . . . . martur.
„ Toader Luţchii biv pisar hotinschi, ginere lui Ştefani (?) ot Răşcani.
„ Ioniţă pisar, martor, m'am tămplat.
„ Vasili Drace, diiac za cămara, martor.

(Verso, scris de Neculce cu mâna sa:) Zapisul pe a sasă-sprădzăc[e] de sat de Lehăceni dela Bere.

Academia Română. CXX-86.

20.

[1720].

Facem ştire cu această carte a Domniei Meli tuturor cui să cade a şti. Iată c'au venit înnainte Doomnii Mele şi a tot Svatul nostru dumnialui Ion Neculce biv Hatman de s'au părât de faţă cu dumnialui Iordachi Vel Căpi[tan] de Codru, fiiorul răpoosatului Lupul Costachi biv Vel Vornic, pentru un sat anume Boianul de la ţinutul Cernăuţilor, jeluind Ion Hatmanul pecum acel sat este a dumisale dreptă ocină de moşie. Şi, tămplându-să

www.dacoromanica.ro

de au lipsitu dumnialui din ţară, de au fostu înstreinat, 9 ani, de pe vreme ce au venit Ţariul moschicescu cu oştile aici în ţară, din v[e]l[eatul] 7219, până acmù la veletul[1] 7228, care dede samă c'au fost să să întorcă dumnialui din Chiiov înnapoi, ca să vie în ţară, înţelegând c'au ertat puternica Inpărăţie Turcească pre tooţi cei ce au fostu greşit la cele vremi, numai Moscalii l-au poprit 2 ani peste Nipru, la târgu la Harcov, pentru căci au avut Moscalii zelog la Po[a]rtă pe ficiorul lui Şeremet, ca să nu să facă nescai amestecături să nu potă eşi oamenii lor şi nu numai pe dumnialui, [ce] şi pe Iordache Ruset Vornicul şi şepte alţi boeri şi neguţitori de Moldova au fostu poprit acolo pentru această precină. Iar, după ce [i]-au slobodzit de acolo, au venit pen Ţara Leşască la hraniţi şi 'ndată au aginsu la Doomnie Sa Neculai-Vodă ca să vie la pământul seu, precum ni-au arătat şi carte de la Neculai-Vodă, precum iaste ertat ca şi alţii mulţi greşiţi de la puternica Inpărăţie, şi ş'au fost trimis şi giupăniasa de au şedzut un an în ţară, tăinuită, pentru căci dumnialui Lupul Vornicul ş'au fost făcut drese de la Neculai-Vodă pe sat pe Boian şi sta de dzi de nopte de-i facè înpedecături şi tulburări de spre Turci şi de spre alţi ca să nu vie la pământul seu. Apoi, tămplându-să de s'au mutat Neculai-Vodă în Ţara Munteniască şi viind Domniè Mea în Scaunul Moldovi, iarăşi s'au făcut multe amestecături şi tulburări în ţara nostră, de cătane şi de prădzi de Tătari şi de fomete şi de omor, nu s'au putut afla vreme ca să potă vini dumnialui în ţară până la ceastă vreme. Şi acmù răsuflând Dumnedzău, cu mila sa, pământul nostru, mai cu li[ni]şte, am stătut şi noi de am isprăvit ferman de la Mărie Sa Aptì-Paşa, sa:ascheriul de Hotin, cu porunca puternicii Inpărăţii, ca să fie ertat şi să-şi vie la pământ să-ş stăpânească tote moşiile sale şi de spre nime nici o supărari să n'aibă. Deci, viind dumnialui acmù în ţară, au jeluit la Doomnia[a] Mea, cu lacrămi, cum că i-au luat Lupul Vor[nicul] acel sat Boianul de l-au ţinut până acmù fără nicio dreptate, şi'ncă i-au mai luat multe ce au mai aflat la casa dumisale la Prigoreni, şi dipe la alte sate, stupi şi alte bucate şi toată pojijie casei, ce au aflat de a dumisale Hatmanului Ion, şi viile dela Bezengheşti încă nu li-au lăsat să le lucredze alte rude, şi li-au pustiit. Iar dumnialui Iordachi sin Lupul Vor[nicul] arătat-au un ispisoc de la Domnie Sa Neculai-Vodă şi o mărturie dela arhirei şi dela toţi boerii ţărâi nostre, scriind multe pricini asupra lui Ion Hatmanul şi asupra lui Ştefan Luca Vist[ernicul] cum că ei cu meşteşugurile şi cu svaturile lor au înblat de au adus pe Ţarul Moscului cu oştile în ţară asupra puternicii Inpărăţii Turceşti şi din faptele lui au căzdut ţara la mare pradă şi robie, şi au luatt şi bani de la Moscali, să facă oşti. Şi, tăm-

[1] In ms.: „venetul".

www.dacoromanica.ro

plându-să la cie vreme dintru toţi boerii ţărăi numai dumnialui Lupul Vornicul, şi vădzând peire tuturor, s'au dus cu capul a mână la oste turcească la Mărie Sa Vizirul Mehmet-Paşa Ba[l]tagiul şi la Mărie Sa Dovlet-Chiri Hanul de au cădzut la picio[a]rile lor, şi după multe mustrări s'au milostivit acei stăpâni, şi s'au potolit prada ţărâi, şi după acei, după a lor fapte şi hainlâc, ce au fost făcut asupra Inpărăţii, au cădzut Lupul Vor[nicul] la închiso[a]re, la Varna, cu alţi 2 boeri, de au şedzut multă vreme, perzându-şi toot prilejul din faptele acestor boeri, ce s'au numit mai sus şi cu alţii ce s'au dus cu Moscalii, şi rămăind moşiile, s'au luat în samă g[ospo]d. Iar satul Boianul cu vecini şi cu toot vinitul ot Cernăuţi a lui Ion Hatmanul şi pol sat de Bărboşi de la ţinutul Fălciiului a Lucăi Vist[ierul] l-au dat miluire Lupului Vor[niculuiJ, pentru acè multă slujbă ce-au făcut ţărăi şi pentru pradă şi închisori ce au pătimit, cum scrie mai sus, ca să fie moşie în veci cu blăstăm. Deci Visternicul Luca, tâmplându-să de au vinit mai înnainte în ţară, decât Hatmanul Ion, dede samă înnainte Divanului nostru, pe cum, aflând Neculai-Vodă dreptate, au poruncit Lupului Vor[niculuiJ să caute să dè moşiile înnapoi, să n'aştepte Divan, să mai facă mai mari tulburări, şi i-au dat moşiile. Deci şi dumnialui Ion Hatmanul cu mare giurământ giură înnainte Divanului nostru că i-i mare năpaste dispre toate pricinile ce mai sus scriu, că el n'au fost niciun [în]demnător, făr cât slugă au fost unui stăpân, au căutat să-i slujască cu dreptate ce i-au poroncit, nici i s'au cădzut să facă hicleşug, nici au fostu v'un putincios ca cela ca să aducă oşti moschiceşti înpotriva Porţii înpărăteşti, că alţi fel de putincioşi mai cu stăpânire de pentr'alte ţări au silit multă vreme ca să rădice pe Moscali asupra Turcilor şi n'au putut, fără cât atunce l'acè vreme, fugind Craiul Şvedului la Tighina, s'au stricat paci şi, prădându Hanul şi Soltanul în Ţara Căzăcească iarna, rădicatu-s'au şi Moscalii primăvara de s'au pornit după dânşii, precum ştii toată lumea. Şi, vădzindu-să că să rădică Ţariul Mosculuí, nu numai Dumitraşco-Vodă să să hie bucurat să să agiungă, ci şi alte stăpânii creştineşti să bucura şi să agiungè cu Moscalii, şi poate mulţi şi din pementeni şi din arhi[e]rei noşri să să hie agiuns l'acè vreme şi fără ştire lui Dumitraşco-Vodă. Căci, atunce întrând oştile în pământul nostru, era o tulburare mari de nu să asculta unul cu alalt; şi bani dela Moscali, să facă oste, Dumitraşco-Vodă au luat de au dat a toată ţara, dar nu noi, precum scrii în uric, şi nu numai Moldovenilor au dat bani Moscalii, ce au dat şi Leşilor şi Muntenilor şi Sirbilor şi a tot creştinul pe unde-şu era. Iar, pentru pediapsa ce au tras la Varna şi cheltuiala şi neşte sate ce li ţini Hanul, dedi samă dumnialui Ion Hatmanul că, după ce au vinit dumnialui Lupul Caimacam în Iaşi, au făcut multtă supărare ominilor în Iaşi, şi făcè mari bătăi şi grozi de strângè pe omini de bani ce-i înpărţisă Moscalii

www.dacoromanica.ro

pi neguţitori şi pi slujitori şi pi beţenari, de tot carul căte 2 lei lua. Şi 'nţelegănd Vizirul de acè supărare şi bătăi ce face oaminilor, l-au dat în pediapsă la Varna. Ce nu sănt vinovaţi dumnialor să plătiască ped[i]apsă sau cheltuiala sau sateli, că pentru nesocotiala sa au căzdut în vina acei. Iarăşi mai dzise Iordachi sin Lupul Vornicul c'au mai trimis Lupul Vor[nicul] 11 pungi de bani luaţi cu datorie: acei bani s'au fost luat de la ţară, pe cum mai sus să pomeneşte şi, viind la Neculai-Vodă de iznov, iarăşi i-au mai dat şi Neculai-Vodă, şi să hie rămas căteva pungi de bani, carii i-au fostu dat Dumitraşco-Vodă să cumpere pâne. Şi aşè s'au socotit că nu-i nici un păgubaşi. Aşijdirile ce mai zise Iordachi sin Lupul Vor[nicul] că un Domnu i-au dat şi-i volnic Domnul a da, am socotit: ce iaste cu dreptate şi cu pricini dovedit pot da Domnii, iar pi strămbătate nici Domnii nu pot da moşii omeneşti, că şi noi în trei rănduri am fost, şi alţi răposaţi Domni, şi acel obicei nu l-au făcut, nici noi nu-l primim. Deci dumnialui Ion Hatmanul mai mult nu răspunsă, fără căt s'au lăsat asupra sufletului Svinţii Sale chir Ghedeon Mitropolitul şi asupra dumilor sale boerilor celor mari ce s'au tămplat la Divanul nostru, anume dumnialui Ilie Catargiul Marele Log[ofăt] şi dumnialui Dariie Donici Vel Vornic de Ţara-de-gios şi Ion Sturdze Vel Vor[nic] de Ţara-de-sus şi Dumitraşco Răcoviţă Hătman şi Constantin Costachi Vel Spătar, Sandul Sturdze Vel Ban, Iordachi Ca[n]tacuzino Vel Vist[ier], Toderaşco Pălade Vel Comis şi Neofit egumănul de Golăee, zicănd dumnialui Ion Hatmanul, de-lu vor lua cu sufletul dumnialor boerii sau Svinţie Sa părintele Mitropolitul, carii mai sus sint scrişi, cum că sint numai dumnialor aceşti 2 boeri vinovaţi, Ion Hatmanul şi Ştefan Luca, cu acè pricină ce scrii în uric, şi alţii din arhirei sau din boeri n'au fost nime vinovaţi, nici amestecaţi la cele fapte ce scriu mai sus, niciunul din toată ţara, atunce nu numai de moşii să hie păgubaşi, ce şe de viiaţă să fie lipsiţi. Deci Svinţiia Sa Mitropolitul şi dumnialor boerii carii mai sus sint pomeniţi n'au cutedzat a-i da vinovaţi numai pe dumnialor, ce au mărturisit cu dreptate înnainte nostră, că toote pricinele ce li-au mărturisit Hatmanul Ion sint adevărate, numai, atunci l'acè vreme căud au făcut uricul şi mărturiie Lupul Vor[nicul], nefiind dumnialui în ţară şi fiind dumnialui putincios Lupul Vor[nicul] la Neculai-Vodă, au năpăstuit şi au făcut cum i-au fost voe lui, şi părinţii arhierei, şi boerii, fiind atunce în pripă înspăimântaţi de greşeli ce făcusă, în grija morţii, şi au căutat numai să facă voe dumisali Vornicului Lupului, pe cum au poftit şi, ce li-au poroncit Neculai-Vodă, aşè au făcut. Deci, Doomnie Mea, înţălegând de la dumnialor, nu odată sau dă do[o] ori i-am întrebat şi tot aşè au mărturisit; şi, văzind că răspund dumnialor tot aşè că nu-s vinovaţi nici cu atăta, n'am lăsat şi am luat dresele din mâna lui Iordachi sin Lupul Vor[nicul] şi li-am dat în mâna

www.dacoromanica.ro

Svinţii Sale părintelui chir Ghedeon Mitropolitul, să socotiască cu frica lui Dumnedzău şi cum ştii lucrurile dipe acè vrémi Svinţie Sa şi boerii cari mai sus scrie, şi cui să dè acele drese, acelui să le dè, cu frica lui Dumnedzău, ori Hatmanului Ion, ori ficiorului Lupului. Deci părintele Ghedion aşè au socotit cu toţi boerii ce s'au numit mai sus că să cade să hie moşiile iar la mâna dumisale Hatmanului Ion şi a Lucăi Vist[iernicului], că s'au fost luat cu mare strâmbătate, şi li-au dat de bună voe iarăşi în mâna lui Ion Hatmanul, ca să-şi stăpăniască moşiile. Deci Domnie Mè, dacă am adeverit într'acesta chip, pe cum să mărturiseşte mai sus Doomnie Mea, înpreună cu tot Svatul nostru, încă au socotit că, de i s'ari hi şi cădzut v'o milă pecum arată c'au slujit ţărâi dumnialui Lupul Vornicul, s'ari hi cădzut să-l miluiască din milă domniască, cum şi alţi răposaţi Doomni pe carii au făcut drepte slujbe i-au miluit din moşiile domneşti, carii sint drepte a ţărâi, iar nu din moşiile boereşti, căci prè-săninata Portă; după înto[r]ceri Moscalilor, îndată spre tooţi au arătat milă şi i-au ertat pe toţi de to[a]te greşelile lor ca să să înto[a]rcă la pământul lor să hii birnici precum au fost şi înnainte vreme. Deci Domnie Mea li-am dat şi li-am întărit cu acest uric şi de la Domnie Mè cu toată îndreptăciune să-şi ţie moşiile cu bună pace în veci de veci cu toot vinitul, iar, de ari mai avè Iordachi sin Lupul şi alte dresă sau întărituri sau cărţi turceşti sau mărturii viclene peste aceste moşii, şi şi pe alte moşii a dumilor sale făcute de pe acele vremi şi acmù la divan nu le-r hi arătat ori că[n]du s'ari ivi, să n'aibă a le ţinè în samă nimi.

(Concept.)

Academia Română, 27/LI.

21.

Io Mihai Racoviţă Voevod bojiiu milostiiu gospodaru zemli moldavscoi, înpreună cu Preaosfinţia sa părintele Mitropolitul chir Ghedeoan a ţărâi Moldovii şi cu tot a nostru sfat, boiari mari şi mici, facem ştire cu această carte a Domnii Mele, precum au venit Ion Neculce biv Hatman şi cu Ştefan Luca biv Vel Vist[ernic], de'u jăluit pe dumnealui Iordache Lupul Costache, căpi[tanul] de Codru, precum dumnealui tămplându-să de'u fugit cu Muscalii, iar dum[nealui] Vornicul Lupul au aflat vreme atuncia, fiind putincios, de ş'au făcut uric pe moşiile dumilor sale Hat-[manului] Ion şi a Lucăi Vist[erniculuí], anume pe sat pe Boian şi pe Bărboşi, fără nicio dreptate, nefiind dumnealor faţă. Deci dumnealui Iordache sin Lupul scoase un uric de la Mărie Sa Neculai-Vodă, care scrie precum au fost dumnealor aceşti 2 boiari sfetnici lui Dumitraşco-Vodă Cantimir şi cu alţi boiari, soţie lor, care anume n'au vrut să-i pomenească în uric, de'u adus pe Ţariul moschicesc cu oşti asupra prè-seninatei Porţi turceşti şi au luat

www.dacoromanica.ro

şi bani de la Muscali de'u făcut oaste, pe urmă s'au dus în Ţara Moschicească, iar ţara au căḑzut la mare peire şi robie, şi, vadzind dumnialui di atâta robie, singur ş'au plecat capul de bună voe lui, de'u mărs la Vizirul, dzicând cătră Vizirul că el este dreptu, au întors mila Viziriului şi l-au pus pe dumnealui Caimacan, iar pe urmă, după ce au stătut Caimacan, fără zăbavă l-au făcut acel Vizir surgun la Varna înpreună cu alţi 2 boeri, de'u şedzut la închisoare cătăva vreme, din pricinile dumilor sale Hat[manului] Ion şi a Lucăi Vist[ernicului] precum mai sus pomeneşte. Deci moşiile acelor 2 boiari s'au luat în sama gospod.

Deci satul Boian cu vecini a Hatmanului Ion şi giumătate de sat de Bărboşi cu toate cumpărăturile a Lucăi Vist[ernicului] au socotit Mărie Sa Neculai-Vodă înpreună cu tot sfatul Mării Sale ş'au dat dumisale Vor[nicului] Lupului, pentru acel bine ce au arătat c'au făcut bine ţărâi şi pediapsă şi cheltuială ce au tras la Varna, ca să-i fie dumisale moşie în veci. Deci dum-[nealui] Hat[manul] Ion şi Luca Vist[ernicul] dederă samă, după ce au înţăles că s'au milostivit Poarta de au ertat pe toţi greşiţii, vrut-au îndată din Chiov să să întoarcă la mila Porţii, să vie la pământul său; iar Dumitraşco-Vodă i-au părât cătră Muscali să nu-i lasă să să întoarcă înnapoi, că este ficiorul lui Şeremet la Poartă şi ei, întorcându-să înnapoi, or face mestecături şi n'a mai eşi ficiorul lui Şeremet de la Turci. Deci Muscalii îndată au credzut şi au pus pe Luca Vist[ernicul] supt pază în Chiov, iar pe Hat[manul] Ion l-au dus cu vartă piste Nipru, 40 mile, la un târgu anume Harcov, şi l-au ţinut acolo 2 ani supt pază; iar Luca Vist[ernicul], fiind la margine dincoace de Nipru în Chiov, fostu-i-au şi mai pe lesne din paza Muscalilor ş'au fugit numai cu trupul, iar alt ce-au avut tot au rămas acolo în Chiov. Şi, făcând ştire Mării Sale lui Neculai-Vodă c'au vinit la margine leşască, l-au ertat de'u vinit în pământul său. Şi, viindu în pământul său, multe mestecături şi năpăşti i-au aruncat dumnealui Vornicul Lupul asupra lui, de nu putè să-ş margă la casăle sale să să odihnească de mestecăturile dumi[sale] Vornicului Lupului, căci dumnealui Vornicul Lupul nu ţinea numai satul Bărboşii, ce şedè în casă în Cucuteni şi stăpânè toate moşiile. Deci din păduri cu mare cheltuială şi cu multe lacrămi şi ostenială au înştiinţat tot adevărul pe Mărie Sa Neculai-Vodă. Şi 'n-ţălegând Mărie Sa cum că-i este mare năpaste asupra lui, au socotit că, de va face Divan cu Lupul, îi va vini mare urgie asupra lui, pentru năpaste ce au făcut şi multe feţe de boeri să vor ruşina şi poate şi la primejdie vor vini, ş'au dzis Neculai-Vodă Vor[nicului] Lupului să caute să-i dea moşiile lui înnapoi, că nu le'u luat cu dreptate, să n'aştepte Divan că, fiind Divan, apoi a vini greu de dânsul. Deci Lupul, văḑzind aşè, îndată au chemat pe Luca Vist[ernicul] la gazda lui şi s'au făcut că-i dă de bună

www.dacoromanica.ro

voe lui moşiile, şi i-au dat moşiile. Iar Hatmanul Ion, tămplându-să de era mai depărtat peste Nipru în Ţara Căzăcească, nu putè să fugă nici cum, ce au stătut cu mare gălceavă şi cu multă cheltuială şi jalobă asupra lui Dumitraşco-Vodă cătră Ţarul Moscului, pentru năcazul şi robie ce trăgea acolo până s'au plinit 2 ani. Şi, viindu cărţi dela ficiorul lui Şeremet în Chiov, la tatăsău Şeremet, cum că el au eşit de supt vartă, să slobo[a]dă drumul, cum că au jăluit la Poartă, boeri şi neguţitori care sînt popriţi, şi aşè au slobozit Şeremet pe Hat[manul] Ion şi pe Iordache Vor[nicul] şi pe alţi Moldoveni mai de gios şi neguţitori, cari au fost acolo la Chiov popriţi. Deci, viind dum[nealui] Hat-[manul] Ion aice din Ţară Leşască, îndată şi au agiuns la Mărie Sa Neculai-Vodă şi Mărie Sa Neculai-Vodă au stătut de i-au isprăvit de la doi Paşi fermanul ca să-şi vie la pământul său, care ne-au arătat şi carte Mării Sale lui Neculai-Vodă că toate greşelile di spre Poartă sînt ertate, care şi giupănesa dumisale, care cu poronca Mării Sale lui Neculai-Vodă o triimisese în ţară de'u şedzut un an în păduri, iar dumnealui Vor[nicul] Lupul de dzi de noapte sta piedică şi făcè multe mestecături nedrepte în neguţătorii balgii şi prin boeri de să punè şi 'n protiva mili prè-săninatei Porţi, pentru ca să tot facă zăbavă să mănânce moşiile fără de nicio triabă, gândindu-să că a peri în pământ strein şi-i va rămânè moşiile lui. Şi, aşea îndelungându-să vreme, s'au dus Neculai-Vodă cu Domnie în Ţara Munteniască şi fermanurile ce le isprăvisă Mărie Sa Neculai-Vodă, şi cu cheltuiala şi a Hat[manului] Ion, s'au ascuns acele fermanuri, după ce s'au dus Neculai-Vodă în Ţara Munteniască. Şi, viind noi cu stăpânire din mila prè-seninatei Porţi, început-am şi noi ca să isprăvim alte fermanuri ca să-ş vie dumnealui la pământ, numai îndată n'au zăbovit multă vreme, s'au şi făcut mare tulburare în pământul nostru, c'au vinit de la Poartă de'u luat pe Vor[nicul] Lupul de'u perit, şi nu zăbavă au şi eşit catane, pe urmă foamete şi ciumă şi n'am mai avut vreme ca să stăm pentru triaba dumisale, să-i isprăvim. Iar acum, mai răsufl ându-ne Dumnedzău de mănie Sfinţii Sale, dat-am ştire prè-seninatei Porţi, ne'u poroncit noao Poarta şi Mării Sale Abdi-Paşa, care este acmù sarascher în Hotin, de i-au făcut buiuriultiu ca să fie ertat de toate greşelile sale, să vie în pământul său să-şi stăpănească moşi[i]le sale, precum li-au stăpânit şi mai înnainte, să fie plecat prè-seninatei Porţi şi noao. Care, acmù la vleat 7228, au vinit la pământul său, trăgând 9 ani greutate în streinătate. Jăluitu-s'au de mare strâmbătate şi năpaste ce-au avut dela Vor[nicul] Lupul şi după Vor[nicul] Lupul dela giupăneasa dumisale şi a fiiu-său, lui Iordache Vel Căpi[tan] de Codru. Deci dumnealui Iordache căp[itanul] au scos acest uric care mai sus să pomeneşte şi mărturie a dumilor sale boerilor pe acest uric făcută.

Deci dumnealui Ion Hat[manul] şi cu Luca Vist[ernicul] aşè

www.dacoromanica.ro

dederă samă că nu sint ei harnici, sau stăpânul lor Dumitraşco-Vodă, să ridice puterea Inpărăţii Moscului să vie asupra Porţii Turceşti; că puterile înpărăteşti nu cu mică sumă şi când să rădică unul asupra altue sau cu mici pricini, — ce, tămplându-să de-au fugit Craiul Şfedzesc la Tighina şi cu Voevoda Chiovschii, din voe lui Dumnedzău s'au făcut amestecături între monarhi şi s'au strâcat pace ce au avut Turcii cu Muscalii mai înnainte cu vr'o 2—3 săptămâni ce au vinit Dumitraşco-Vodă în Scaun. Ce aceasta Vor[nicul] Lupul cu mare năpaste au grăit că nu numai Ţara Moldovii, ce şi alte ţări de prin pregiur ştiu. Aşijdere c'ar hi fost sfetnici ai [lui] Dumitraşco-Vodă de s'au închinat la Mosc, dumnealor dederă samă, cu frica lui Dumnedzău, cum că ei nu l-au sfătuit, **nici l-au îndemnat să să închine,** numai slugi au fost, n'au putut taina lui, după ce au vădzut-o, să o vădiască, nici Dumitraşco-Vodă nu arăta aşea că va face grabă, nici au ştiut numai iei, ce au ştiut toată boiarime şi au fost bucuroşi Muscalilor şi greşiţi Porţii. Şi, mergând Luca Vist[ernicul] cu cărţi la înpăratul Moscului, au găsit acolo pe alţii mai înnainte trimişi soli de boeri, fără ştirea lui Dumitraşco-Vodă, anume....[1]

Ş'au adus un vrav de cărţi a boerilor ce au fost triimis la Inparatul Moscului: a Sfinţii Sale părintelui Mitropolitului, chir Ghedeoan, şi a lui Antohi Hatman, şi a lui Savin Banul ş'altor mulţi, scriind cu feliuri de feliuri de înbunături deşerte, dzicând că sint 10.000 oaste gata fără niciun ban să slujască şi 500 ficeori de boeri cu cai cerchezeşti şi turceşti, cu rafturi, cu săidace ferecate, îndzăoaţi şi 'nbrăcaţi cu haine de cinste. Şi acmù înnainte dintr'aceli 500 au vinit 50 la Banul în Ţara Leşască şi pofteşte ţara cum mai în grabă să triimită Inpărăţii Moscului vr'o 10.000-15.000 de Muscali, să lovească Eşii, să prindă pe Domn, să triacă să strice podul la Obluciţă, să ferme Bugiacul. Şi cu aceşti 50 ficiori de boeri şi cu aceste cărţi ce scrie au fost dumnealui Lazul Sulger, ficiorul Enoe, Pahule, Moţoc, Calmăşul, şi alţii mai de gios. Care mărturisind dumnealui Ion Hat[manul] şi Luca Vist[ernicul] înnainte Divanului, n'au putut tăgădui părintele Mitropolitul înnainte Divanului nostru. Şi încă mai înnainte în postul Crăciunului, până nu să începu a să porni pochiazurile şi oştile şi niciunul de aceste ce scriu mai sus încă nu începusă a să face, au triimăs Inpăratul Moscului de'u luat pe Ilie Abăza şi pe Ion Merescul din Chiov de i-au dus la Stălii cu poştăi şi i-au întrebatu-i cum esti de la Nistru de departe până la Iaşi şi de la Iaşi până în Ţara Munteniască şi până în Dunăre şi de la Dunăre la Ţarigrad, şi afla-s'a păine şi oaste multă în Ţara Moldovii au ba, şi cum ştiu pe Domnul şi pe boeri: ţine-or cu dânsul au ba? Care di pe atunce era socotiala lui să vie în Moldova. Aşijdere ce dzice că au luat bani de la Muscali să facă oaste, ce, după ce au vinit Muscali în Iaşi, au dat

[1] Rupt.

www.dacoromanica.ro

Muscalii[1] Domnului, iar nu lor, şi Domnul au dat tuturoru: unii au luat să slujască, unii au luat să cumpere pâine, alţii au luat să cumpere vite. Şi nu numai Moldovenilor au dat Muscalii bani la aceia vreme, ce şi Leşilor şi Muntenilor şi Sirbilor. Şi dumnealui Lupul Vor[nicul] încă să făcè bun, nu era aşè, că şi dumnealui au luat bani de la Dumitraşco-Vodă să cumpere zaharea[2] şi slugile lui au prădat Bugiacul şi herghelii şi turmele musaipului mai înnainte păn nù au mărs, căci ei la casa lor li-au luat şi li-au ascuns pe Racova şi au triimis limbă Tătar **(sic)** la Inpăratul Moscului şi au scris că are căteva mii de oaste gata şi va eşi la Fălcii înnainte. Când au inceput a trece Viziriul Dunărea în ceastă parte, îndată au răpedzit la Inpăratul Moscului de i-au dat ştire cum că Vizirul trece Dunărea în ceastă parte. Dacă au fost dumnealui drept Porţi, pentru căci au dat ştire Muscalilor că trec Turcii Dunărea? Poate ar hi fost şi mai rău de Muscali de cum s'au tămplat, de n'ar hi dat dumnealui ştire. Aşijderea şi dumnealui Spătarul Costantin încă au luat bani de la Muscali 3000 ruble, să cumpere vite, şi încă dumnealui mai cu dreptate au slujit Muscalilor decât alţii, că alţii câţi bani au luat tot i-au mâncat, iar dumnealui dintr'aceşti 3.000 ruble, 2.000 li-au triimis înnapoi, tocma la Nistru au agiuns banii pe Muscali, iar o mie au scris c'au fost cumpărat vite şi la bătae l[e]-au luat Tătari. Şi dumnealui Vor[nicul] Lupul acole era faţă: pentru ce au lăsat de'u triimis banii înnapoi, dacă au fost drept? Căci nu i-au dat Viziriului?

Aşijdere scrie ispisocul că dumnealui, văzind atăta robie, ş'au plecat capul de s'au dus la Viziriul şi s'au aşedzat toate lucrurile şi au scos mulţi robi ş'au potolit toată mănie stăpăniască. Pentru acesta lucru dumnealui Ion Hat[manul] şi Luca Vist[ernicul] aşa dederă samă, că nu iaste cum au dat samă, c'au mărs de bună voe sa, ce au vinit Capigibaşe Viziriului de l-au luat şi l-au dus la Viziriul, fără voe dumisale şi l-au mustrat, după obiceiul stăpănesc, şi el, hiind singur, s'au mântuit şi s'au apărat de'u grăit cum este fără voe lui şi cum au fost învăţat că, nu numai la aceia vreme, vădzind greu, au năpăstuit pe dânşii, ce şi mai denainte vreme la căte schimbări de Domn i s'au tămplat, de'u fost până trăè dumnealui, la toate cu gălcevi şi cu năpăşti asupra Domnilor şi cu apucături, cu stăngeri de case boereşti, la o vreme pe unii, la altă vreme pe alţii, şi el tot făcându-să bun, şi, acmù, la această furtună, iarăş acela obicei au ţinut ca să înghită moşiile lor. Deci prea-luminatul Vizir Mehmet Baltagiul în grabă, văzând mare pustiire şi spaimă ţărâi, că fac toţi în toate ţările, pe o parte s'au milostivit

[1] Urmează şters: nu numai lor, ce a toată ţară.

[2] Urmează şters: S'au triimis limbi Tătarii la înpăratul Moscului ş'au scris că are căteva mii de oaste.

www.dacoromanica.ro

după obiceiul stăpânesc, pe altă parte au socotit să să înblândzască ca să nu să facă şi mai mare turburare şi toate cu mila sa greşelile ţărâi le-au ertat şi l-au pus pe dumnealui Caimacan, şi i-au dat poroncă pe toţi să-i înblândzască şi să le dè ştire să vie cineşi la pământul lor. Iar dumnealui, după ce au mărs în Iaşi, şi au trecut 4-5 dzile, nici au socotit că esti focul aproape, Mărie Sa Viziriul neeşit încă din pământul nostru, ce au şi uitat toate învăţăturile Mării Sale Viziriului, fiind[u-i] deprindere mai denainte vreme cu lăcomie, ş'au şi triimis în toate părţile, pe la casăle boerilor fugiţi armaşi a jăcui, a bate prisăcile şi a 'ngrozi oamenii ce rămăsesă pe la casăle lor, şi alte bucate ce găsiè, lua tot, şi pe la bejenii, a spăimă şi a lua de tot carul căte 2 lei, căte 3 lei, şi în Iaşi mare groază, pe neguţători şi pe slujitori şi pe căpitani, de le lua pungi de bani. Şi dintr'acea somă multă ce strângè au triimis 11 pungi de bani şi Viziriului ca să-şi facă el obraz. Iar huitile şi tipetile şi lacrămile săracilor au agiuns păn în ceriu şi n'au putut să rebdi Dumnedzău îndelungu. Tămplându-să şi Bichir-Aga, omul Viziriului, în Eşi şi vădzând atăta ţâpăt în oameni şi 20 cai cu şeli gata legaţi şi 'nţălăgând că au scris cărţi după Inpăratul Mosculi cu înbunături, au dat ştire Viziriului şi Viziriul îndată au triimis de l-au luat şi l-au făcut surgun la Varna, care acè surgunie a lui o pot pricepe toţi şi o cunosc c'au vinit din nesocotiala şi lăcomie lui. Şi, şedzind cătăva vreme acolo la închisoare, dzici Iordachi sin Lupul c'au dat tată-său nişte moşii Hanului de'u eşit de la acè închisoare, şi au şi cheltuit cătva tată-său la acè închisoare. Deci dum[nealui] Hat[manul] Ion şi cu Luca Vist[ernicul] aşè răspunseră că mai mult au stătut Brâncovanul de l-au scos. Şi, eşind d'inchisoare alţi doi boeri, Antohi şi Macsut, n'au mai înblat cu alte meşterşuguri şi au mărs drept la Mărie Sa Neculai-Vodă, iar dumnealui Vor[nicul] Lupul s'au dus în Ţara Munteniască la Brâncovanul ş'au început cu alte meşterşuguri să facă la Poartă înpotriva lui Neculai-Vodă şi pe altă parte dănd ponturi lui Neculai-Vodă şi cerând moşiile lui Ion Hat[manului] şi a Lucăi Vist[ernicului] şi 11 pungi de bani, ce li-au luat di pi la unii alţii, cari mai sus s'au pomenit, dzicând că li-au luat cu datorie şi îi le'u dat.

Deci Neculai-Vodă, hiind turburat la o vreme ca aceia, i-au adeverit şi, viind din Ţara Munteniască aice în ţară la Mărie Sa Neculai-Vodă, în grabă au apucat ş'au făcut ispisoc pe moşiile acelor 2 boeri ce scriu mai sus. Deci Sfinţie Sa Mitropolitul şi episcopii şi toţi boerii, fiind atunce toţi greşiţi în grabă în grija morţii, fiind Poarta tulburată, toţi s'au apărat şi s'au lepădat că nu-s vinovaţi, fără căt unul, dumnealui Neculai Costân Vel Logofăt, 3 dzile s'au apărat şi n'au vrut să iscălească în mărturie, şi pe urmă Neculai-Vodă au triimis o slugă a Mării Sale cu scărbă de'u iscălit mărturie, şi aşè cu aceasta

www.dacoromanica.ro

au stăpănit acesti moşii şi cele 11 pungi de bani, ce li-au adeverit Neculai-Vodă i li-au dat, care acele 11 pungi de bani nu le dedese dumnealui de la casa dumisale, ce li-au luat de pe la alţii, care mai sus să pomeneşte, şi al doile rănd cu năpaste li-au luat de la ţară. Şi nu ţin Tătarii numai acele moşii a lui, ce ţin a mulţi din Prut până în Nistru. Şi, răspundzind aceste răspunsuri, dumnealui Ion Hat[manul] au strigat cu glas mare înnainte noastră şi a tot Sfatul nostru, cu blăstăm au grăit, de-l va lua Sfinţie Sa părintele Mitropolitul şi cu toţi boerii Sfatului nostru asupra sufletelor lor, precum este numai el singur vinovat şi iaste adevărat făcut ispisocul Vor[nicului] Lupului numai pe dânsul şi alţii nici au fost bucuroşi, nici au fost amestecaţi, nici sint vinovaţi, atunce nu numai de Boian să fie el păgubaş, ce şi de viiaţă să fie pierdut, de viu în foc să să dè. Deci Sfinţie Sa părintele Mitropolitul şi cu toţi boerii Sfatului îndată cu glas mare au striigat ş'au mărturisit înnainte noastră cum toţi au fost vinovaţi şi amestecaţi şi bucuroşi Muscalilor şi greşiţi prè-luminatei Porţi, **niciunul nu s'au cutedzat să-l ia cu sufletile sale că el au sfătuit sau au îndemnat să să închine.** Numai, atunce căND au făcut Lupul Vor[nicul] acel ispisoc, fiind în grabă şi în mare turburare Poarta, şi Mărie Sa Neculai-Vodă Domnu strein, nu pemintian, au căutat să facă voia după poftă dumisale Vornicului Lupului, dar nici Lupul Vor[nicul] n'au fost mai credincios Porţii, ce, tot într'un chip greşiţi, cu toţii Porţii, n'au avut la acè închisoare nicio pagubă, că i s'au plătit îndoit. Deci eu, vădzind că nu numai odată sau de doo [o]ri au luat asupra sufletelor lor boerii că-i mare năpaste Hat[manului] Ion, nici cu atăta n'am lăsat, vădzind că scrie ispisocul şi cu blăstăm ca să nu să mai strice, şi, fiindu Iordachi Lupul Costachi şi ginere, ţiind o nepoată de frate, am socotit şi la nimic nu m'am uitat, fără căt la mare dreptate, am luat acele dresă ce mi li-au arătat făcute de Neculai-Vodă şi li-am dat în mâna Mitropolitului, chir Ghedeoan. Am dzis Sfinţii Sale şi dumilor sale boerilor şi li-am dat voe cu giurământ de spre parte mè, fără de leac de bănat, cum ştiu iei cu sufletile lor, aşè să facă: ori să dè uricile în mâna Hat[manului] Ion, să-şi ţie Boianul ori, de să cade, să le dea în mâna lui Iordachi sin Lupul şi Hat[manul] Ion să-şi ia plata vieţii, după cum s'au apucat înnainte Divanului. Şi niciunul n'au putut să dzică ceva împotriva Hat[manului] Ion, să-l scoată numai pe dănsul vinovat, ce s'au arătat toţi că sint vinovaţi, precum mai sus să pomeneşti. Ce singur părintele Mitropolitul, de bună voe lui, au dat uricile în mănule Hat[manului] Ion ca să-şi ţie moşiile: precum au ţinut-o moşii şi strămoşii lui, aşè şi el şi ficiorii ficiorilor lui. Deci noi, vădzind aşè, i-am dat uric să-i fie de moşie şi de credinţă precum mai sus să pomeneşte. Aşijdirè mai răspunsă Iordachi cum că un Domnu au dat şi volnic au fost să dè şi să ia;

www.dacoromanica.ro

pentru aceasta eu am fost de trii ori Domnu din vrere lui Dumnedzău, şi pemintian, şi n'am apucat nici eu mai dinnainte de răpoosaţi Domni ca să ia Domnul moşiile altor boeri sau proşti, să le dè altora fără de vină, fără cât din hotarăle târgurilor sau dintr'a lor moşii ce-s de pe niam, acele au fost volnici Domnii să le dăruiască cum [l]i-au fost voe, iar acest obicei pără acmù n'au mai fost, nici eu nu priimăsc să hie. Mai dzise dumnealui Iordachi [că] şi moarte tătăne-său dintr'aceste pricini i-au vinit di-au perit la Poartă. Care la acest lucru s'au tâmplat nu numai dumisale perire, ce şi Domnului muntenesc şi a căţiva boeri munteneşti şi sirbeşti. Şi, Sfinţie Sa părintele Mitropolitul chir Ghedeon mărturisì înnainte Divanului nostru că, când au vrut să purceagă Mărie Sa Neculai-Vodă în Ţara Munteniască cu Domnie, ş'au făcut molitvă de drum, după obicei, şi s'au ispovedit, şi cu mare ciudă s'au jăluit Neculai-Vodă cătră Mitropolitul pe Lupul Vor[nicul], dzicând: „Părinte, mare cinste şi mult „bine i-am făcut Lupului, iar el în loc de mulţămită, după cum „îi învăţat, multă supărare, ocară îmi face, pentru care să ştii „Sfinţie Ta că mă voi nevoi scuurte să-i fie dzilile lui şi de la „mine să-i fie piire"! Şi au mărturisit înnainte a tot Sfatul nostru, şi s'au tămplat şi frate-meu Dumitraşco Hat[manul], socrul lui Iordachi şi văru-său Costantin Vel Spăt[ar], di au audzit la toate aceste ce mai sus scriem, cari nici ei, hiind mai aproape rude, n'au putut să răspundă nici cum (— cu un) fel de răspuns înnainte Hat[manului] Ion. Pentru ceasta, de s'ar tâmpla după urma vieţii noastre pe cine ar milui Dumnedzău cu stăpănire în locul nostru şi ar scote niscareva întărituri domneşti sau boereşti, sau turceşti, făcute cu meşterşuguri şi ar scorni niscareva gălcevi pe moşiile Hat[manului] Ion sàu a Lucăi Vist[erniculuì], să nu fie de credinţă.

(Copie sau concept.)

Publ. şi în **Arhiva** din Iaşi IV, pp. 339-350.

Academia Română, 88/CXX.

22.

1723, Maiu 20.

Adică eu, Marie Stolniceasa lui Ursachi, ce au fost Stolnic Mare, fac ştire cu această scrisoare a mè la mâna dumisale cumnatului Ion Neculce biv Hatman, pentr'o socotială ce-am avut cu dumnealui dintr'un zapis de 600 lei, a părintelui dumisali, Neculcii Vist[ernicul] ce au fost dator lui Ursachi Visternicul de multă vreme socru-meu. Iar după morte soţu-meu, înnainte ce au venit Moscalii, m'am aşedzat cu dumnealui să dè trii sute lei şi să-i dau zapisul, fiind veche datorie: neştiind dum[nealui] acè datorie, cu adevărat este plătită au ba, pe atâta ne-am aşe-

www.dacoromanica.ro

dzat, pe aceste 300 lei ce scrim mai sus. Deci dintr'aceste 300 lei, cu ce m'eu dat şi cu ce-am luat, oi şi bani, au rămas o sută lei la gălceavă, care bani i-au fost dat dumnealui Mataragiului pentru mene. Şi, lipsind dumnealui din ţară pe urmă, Mataragiul nu me'u ţinut în samă, şi, având noi multe părі şi gălceavă, pentr'aceşti bani, ne-au fost orănduit Mărie Sa Vodă la dumnealui Vornicul Donici să ne è sama. Şi, alegând giudecata să giur eu pentru acè sută lei, cum au luat Mataragiul de al doile rând de la mene şi să me-o plătească dumnealui. Deci, stând şi alţi fraţi între noi, ne-am socotit şi ne-am învoit de ne-am aşedzat ca să nu mai giur nici eu şi să-mi dè şi dumnealui mie treidzăci lei pentru toate aceste socoteli şi gălcevi ce am avut între noi. Deci de acmù înnainte nici dumnealui să nu mai aibă a dzice că mai are ceva rămăşiţă la mene, nici eu la dumnealui. Şi această tocmală şi aşedzare, s'au făcut înnainte acestor boeri care au stătut între noi de ne-am aşedzat, care mai gios s'au şi iscălit. Şi aceşti 30 lei mi e-au dat dumnealui, iar pentru dzece stoguri de fân ce am fost vându[t] eu dumisali, oameni[i] dumisali au fost măncat mai mult, 11 stoguri de aiure, iar dumnealui au dzis că au măncat numai acele dzece stoguri, de unde i-au arătat omul meu lui Ion de Boian şi lui Strătulat vătăman. Deci şi pentru aceasta au ales giudecata să giure Stratulat vătăman cum n-au măncat mai mult de acele dzece stoguri şi să le dau pace, iar, negiurând, să-m plătească cele unsprece stoguri Strătulat vătămanul cu Ioniasa de Boian, că aşa au ales giudecata, căci au avut şi ei boi: Şi pentru credinţă m'am iscălit şi eu, să să ştie.

L[ea]t 7231, Mai 20.

(Isc:) Marie Ursachioae.
„ Vasile Ursachi.
„ Ştefan Luca.
„ Constantin Pilat Vel Şătrar iscal.
„ Gheorghi Post[elnicul] iscal.
„ Adam Luca Sul[gerul] am scris cu dzisa Stolnicesii.

Academia Română, 94/CXX.

23.

1724, Ianuarie 25.

† Io Mihai Răcoviţa Voevod, bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi, scriem Domnia Mè la boeriul nostru Gligorie Cucoranul Vornecul de poartă şi la sluga noastră Vasâle Ursariul, vă facem ştire că aice la Domnie Mè s'au jeluit boeriul nostru Ion Neculce biv Hatman, dzâcând dumnalui cum, având aice în târgu în Eşi un loc de casă pe uliţa . . . [1], care loc de casă îi este

[1] Loc nescris in original.

www.dacoromanica.ro

de la strămoşu-său, Gavrilaş Logofătul, şi acmù ş'au făcut unii şi alţii casă pen pregiurul locului dumisale Hatmanului, şi ş'au făcut ogrădzâ ş'au strămutat locul dumisale, — deci iată că vă scriem, viindu-vă carte Domniei Mele, să vă sculaţi şi să mergeţi acolo la acel loc al dumisale Hatmanului şi să strângeţi oameni buni mahalagii şi alţi oameni bătrâni de pen pregiur şi să căutaţi să luaţi samă foarte cu dreptate, precum a mărturisâ acei oameni cu sufletile lor şi or arăta ei şi pe unde s'ar afla locul dumisale Hatmanului. Şi, de veţi afla cum că ş'ar hi făcut nescareva oameni ogrădzâ pe locul dumisale, să căutaţi să le tăeţi gardurile şi să-i alegeţi locul dumisale Hatmanului despre alţii pietre pen pregiurul locului şi să faceţi şi o mărturie, precum veţi afla mai drept şi să o daţi la mâna dumisale Hatmanului, ca să să ştie pe cât loc va fi având dumnalui, ca să nu mai fie gălceava. Aceasta scriem.

U Ias, l[eat] 7232, Ghen[arie] 25.

Vel Logofăt vă Divan uci.

(Pecete aplicată în tuş roşu cu legenda:
Io Mihail Racoviţă Voevod bojiiu milostiiu
gospodar ze[mli] moldavschi.)

Academia Română, 97/CXX.

24.

1724, Martie 21.

Adică eu Iordachi Cantacuzino biv Vel Med[elnicer] dat-am zapisul mieu la mâna dumisale vărului Ion Neculce biv Hatman precum să să ştie că ne'm învoit noi în de noi ş'am făcut schimbătură cu nişte copii de ţigan, mi-au dat dumnealui mie pe un copil de ţigan, anume Vasilie, ficiorul Dingăi, nepotul lui Hrişcă, şi eu am dat dumisale alt ţigan, anume Lupul din Doroftei, nepot lui [I]van, cum arată şi scrisoare dumisale, ce-au dat la mâna mea, pe schimbătură ce am făcut. Deci această schimbătură ce am făcut să rămâi stătătoare între noi, nici să mai fiu volnic a întoarce. Şi pentru credinţă am iscălit ş'au iscălit şi alţi boeri ce s'au întâmplat.

L[ea]t 7232, Martie 21.

(Isc:) Iordache Canta[cuzino] biv [Vel] Med[elnicer].
„ Ilie Catargiul Vel Logofăt martur.
„ Dimitraşco Racoviţă Hat[man].
„ Iorgachi Cantac[uzino] Vel Vist[ernic].
„ Sandul Crupeschi biv Med[elnicer].

Şi eu Vasilie Diiacu am scris.

Academia Română, 99/CXX.

www.dacoromanica.ro

25.

1726, Iunie 7.

Adecă eu Ion Neculcea biv Hatman făcut-am zapisul meu la mâna dumisale Ştefan Gane părcălab precum să să ştie că, cumpărându eu nişte casă cu loc, cu pivniţă de chiatră, aicea în târgu în Iaşi, pe uliţa Hagioia, lângă casăle Stredzescului, de la Lupul ficeorul lui Pilat, ginerile lui Vasilii Sălceanul, care casă şi loc i-au fost zestre de la Vasili Sălceanul, pe urmă socotindu-mă eu că nu-s de treaba mea, nedându-mi mâna ca să şedzu într'acela loc, m'am tocmit cu Ştefan Gane părc[ălab] şi li-am vândut drept patrudzăci de lei, bani buni; măcar că eu le luasăm în treidzăci de lei, dară, luându bani cu camătă şi neputând da banii la dzi, s'au suit baş piste baş şi pe urmă s'au tămplat şi mi-au trimis neguţitoriul şi om g[ospo]d de am dat şi ciobote şi s'au suit la patrudzăci de lei. Deci, luându-mi eu bani toţi deplin patrudzăci de lei, i-am dat aceste casă, ca să-i hie dumisali drepte ocini şi moşii în veci, şi i-am dat şi zapisăle ecle vechi. Şi la tocmala noastră şi alţi boeri cari mai gios s'au iscălit. Şi pentru credinţă am iscălit. U Ias, l[ea]t 7234, luni[e] 7.

(Isc:) Ion Neculce biv Hatman iscal.
„ Adam Luca Sul[ger].
„ Sandul Crupenschi, biv Medelnicer.
„ Nicolai biv Vel Sulger m'am tămplat.
„ Ştefan Tăbârţă iscal.
„ Toader Vârnav.
„ Toader Stredzăscul.

Academia Română, 137/CXI.

26.

1728, Iunie 20.

Însămnare pentru nedreptate ce am avut de către fratemieu Ion Hatmanul şi de către cumnatu-mieu Ştefan Luca Logofătul pentru moştenire frăţască ci ni-au rămas de la răposaţii părinţii noştri, cum arată în gios anume. Iunie 20, let 7236.

Căsătorindu-să şi frati-mieu Ion Hatmanul şi soru-mè Marie până au fost maica noastră cu zile, cu toată cheltuiala casăi, după cum s'au căzut, încă la soră-mè Marie au vândut maică-mè mult mărgărintariu şi un lanţu iar de mărgărintariu pentru cheltuiala nunţii, făcând nunta cu mari cheltueli şi cu zăstre şi dintr'ale casăi şi din dobitoace de tot felilu, şi, rămăind eu mai mică în casă maică-mè, n'au vrut frati-meu Hatmanul şi cumnatu-mieu Ştefan Logofătul să fi aşteptat până când m'ar fi căsătorit maică-mè şi cu dumnealor dinpreună, iar cu cheltuiala şi cu chivernisala din casă, precum şi pre dumnealor,

www.dacoromanica.ro

şi apoi să fi înpărţit satile şi altile ce ni-ar fi mai rămas părinteşti, ce frati-mieu Hatmanul şi cu cumnatu-mieu Ştefan Luca Logofătul făr de ştire maicăi noastre, fiind eu cu maică-mè la Prigoreni, iar dumnealor în Eşi, precum au vrut; şi ce li-au plăcut au luat dumnealor, iar ce au fost mai proaste, adică giumătăţi de sat şi celi ce au fost mai fără de venit, mi le-au aruncat în parte mè, nefiind eu de vărstă. Şi, dacă au aflat maică-mè pentru înpărţala satilor ce-au făcut dumnealor, mare ceartă au avut cu dumnealor, zicându-le căci n'au îngăduit până mă voiu face eu mare, să fi vândut din moşii şi dintr'altile ce ar fi mai fost, să mă fi căsătorit şi pe mine cu zăstre şi cu cheltueli, precum au cheltuit şi cu dumnealor, şi apoi ce ar fi rămas să fi înpărţit pe fraţi, după cum iaste şi cu dreptate. Şi nici răposatul Iordache Rosăt Vornicul n'au fost vrându să iscăliască foile care le făcusă frati-mieu şi cu cumnatul mieu de înpărţala satelor, zicând că nu iaste cu cale, nefiind eu de vărstă şi nefiind de faţă. Iar dumnealor au răspunsu că au lăsat satu cu vecini, anume Grozuini (sic), sat întregu, să fie a maică-mè afară de părţile frăţeşti, şi, după moarte maică-mè, mi-l vor da iar mie. Şi singură dumneaei răposata maică-mè mi l-au lăsat mie la moarte, precum ştie prè bine frati-meu, Ion Hatmanul, şi nu va putè tăgăduì, nici carte de blăstăm nu va putè priimi de la Svinţie Sa părintele patriarhul că nu iaste aşa, şi acum iar frati-mieu Hatmanul au pus măna pi iale de le stăpăneşte. Şi au rămas mamii parte dumisale un lanţ de aur ca de taleri 500 şi un inel cu zmarandu prè mare, căt, de mare ci era, îi zicè că iaste ochiu de bou, şi au rămas cu 100 de stupi, şi oi şi rămători şi tot dumnealor au luat, iar mie nici rămători nici din oi nu mi-au dat nimică, precum au dat suroră-mè Mariei, şi acum mă scot şi datoare: zic că au cheltuit la nunta mè. Fiind şi o părechi de brăţeli de aur prè mari, dintr'o brăţari au făcut suroră-mea Mariei o păreche de braţeli, iar dintr'o brăţare au rămas să-mi facă frati-mieu mie iar o păreche de brăţeli, precum au făcut şi suroră-mi Mariei, şi au rămas acè brăţară la dumnealui, şi mie nu mi-au dat pentru dânsa nemică, nici mi-au făcut breţăli, precum au făcut suroră-mè Mariei.

După înpărţala sculelor şi a altora ce au fost rămas de la părinţi, între alte scule ce mi-au dat, precum au vrut dumnealor, mi-au dat şi un ineluş mai bunişor cu zamfir galbăn, iar bade frati-mieu la nunta dumnealui mi l-au luat din deget şi mi-au dat altul inel mai prostu cu zamfir albastru, zicând că, după nuntă, mi-l va da iarăş, şi până acum nu mi l-au dat, ci au rămas iar la dumnealui.

Sanda a răpoosatului Doni Vis[terniculuì].

Morile din Slobozie de la Muntenii din gios de Târgul Frumos, însă doao roate şi locul casălor din Eşi, unde ş'au făcut

www.dacoromanica.ro

cumnatu-mieu casă, sănt ale tătăni-mieu şi stăpăneşte cumnatu-mieu Ştefan şi moara aceia şi locul casălor şi mie parte nu mi-au făcut dintr'însăle. Şi au mai fost nişte scrisori ale tătăni-mieu de nişte livezi de la Socola şi de la Roman şi dintr'alte părţi, şi toate scrisorile aceli, cu săculeţe cu tot, mi li-au luat cumnatu-mieu Ştefan şi le stăpăneşte toate, nefăcându-mi nicio parte. Şi au fost căteva **cărţi greceşti ale tătăni-mieu, fiind tată-mieu om spudéos,** precum îl ştie toţi, şi li-au dat la Saîta Căpşoai de li-au dat la soru-mè Marie. Şi, când am trimis să mi le dè, n'au vrut cumnatu-mieu, zicând că li-au dat nu ştiu cui! Şi n'au avut nicio triabă cu dânsăle. Şi un covor di cele mari de Ţarigrad de pat şi un inel de aur cu pecete săpată de matostat, mi le-au luat iar cumnatu-mieu. Şi am dat la cumnată-mè o cămeşă femeiască de 6 bucăţi de sărmă să o dè la cusătoare în Eş, şi după moarte surorâ-mè, mi-au luat-o cumnată-mieu Ştefan. Şi o oglindă mare mi-au luat iar cumnatu-mieu Ştefan.

(Pe verso o notiţă mai nouă:) Când au fost Ion Neculce Hatman, Ştefan Luca era Vist[ernic], iar nu Logofăt, şi sora lui Ion Neculce nu s'au putut a nu şti ce boerie avè cumnatul său. Aceasta întâi dă pricina hârtie aceasta a Sandii chiar.

Academia Rdmână, 105/CXX.

27.

1728, Dechemvrie 28.

Inpărţala moşiilor şi a ţiganilor ce avem de pe maică noastră Mariia Visterniceasa, fata lui Enache Gramaticul, nepoata lui Iordache Catacozono Visternicul cel bătrân, l[ea]t 7237, Dech[emvrie] 28.

Parte lui Mihălachi Luca.

Cernauca la Cernăuţi.
Bărbăteştii la Roman.
4 fălci de vie la Cotnari ot Nicoreşti, păragină.

Ţiganii.

Iftimie Stele ficeor lui Nistor.
Mariia fata Surdului.
Toader copil a lui Ioan Zorilă.

Parte Tomii Lucăi.

Cucutenii la Roman.
Siminicenii tij la Roman, cu viile ce sînt lângă casa.

www.dacoromanica.ro

Ţiganii.

Vasilie Gane ficior lui Nistor.
Ion Dandoro, nepot de ficior lui Dandoro celui bătrân.
Doi copii a lui Ion Zorilă, anume Eftimie şi Ştefan.

Parte Ilincăi.

Vasileul pol la Cernăuţi la Nistru.
Codrenii pol la Dorohoiu.
7 pogoane de vie la Odobeşti paragină.

Ţiganii.

Toader Hurjuiu ficior lui Nistor.
Mariia Ciurla, tij fata lui Nistor.

Aceşti Ţigani i-am înpărţit fiind faţă, iar, mai găsindu-să şi alţii ce sint duşi, de nu să ştiu, să să înpartă şi aceiia frăţeşte. Iar surorii noastre Saftii nu i-am făcut parte nici de moşii, nici de ţigani, că i-au dat nene încă până au trăit şi moşii şi Ţigani şi ş'au luat parte; mai pe urmă i-am dat şi noi o fată de ţigan, a Ilienei ţigancei, fetii lui Savin.

((Isc:) Mihălachi Luca.
„ Toma Luca.
„ Ion Neculce biv Hatman, martor, iscal.
„ Toader Luca, Sulger.

Această parte este numai de pe maica lor, iar de pe tatul lor nu s'au pus nici moşii, nici Ţigani, căci sint multe datorii.

Academia Română, 41/XIII.

28.

1731, Dechemvre 27.

† Se ubo mi Antonie arhiepiscop Mitropolit Moldaviei, i Daniil episcop Romanschii, i Misail episcop Radovschii, i Ghedeon episcop Huşchii, i Costantin Costachi Vel Logofăt, i Costantin Ruset Vel Vornic, i Sandul Sturză Hatman, i Andronachii Vel Post[elnic], i Costachii Razul Vel Spătar, i Toader Păladi Vel Ban, i Iordachi Ruset Vel Pah[arnic], i Andrieş Ruset Vel Vist[ernic], i Arăstarho Vel Comis, i Ion Sturză treti Logofăt, i Toader Stârcea, Gavril Palade Vornic glotnii facem ştire cu această scrisoare a noastră precum au vinit înnainte noastră fratile nostru, dum[nea]lui Ion Neculce, Vel Vornic de Ţara-de-sus, şi ni-au arătat un izvod de la maica dumisale Catrina, giupăneasa Neculcii ce au fost Visternic, fata Alexandrii, giupâneşii lui Iordachi Cantacuzino, ce au fost Spătar Mare, cel mai vechi din Cantacuzineşti, carele au fost frate cu Toma ce au fost Vornic Mare,

www.dacoromanica.ro

care această Alexandra Spătăroae au fost fată lui Gavrilaş Mătieşescul ce au fost Logofăt Mare,—făcut denainte lui Todoraşco ce au fost Visternic Mare, carele au fost hiiastru Alexandrii Spătăroe, şi denainte lui Velişco Vel Comis, cu iscăliturile acelor boeri de mai sus scrişi şi cu pecete Alexandrii Spătăroe, scriind anume de toate moşiile căte au dat în zestre fiicii sale Catrinii, giupănesii Neculcii Vist[ernicul], maica dumisale lui Ion Neculce Vor[nicul], osăbit de ce au dat altor ficeori ai săi, anume Toderaşco ce au fost Vist[ernic] Mare, carele mai sus s'au pomenit, ce este iscălit în izvod, carele nu i-au fost ficeor Alexandrii, ce i-au fost hiiastru; aşijdere şi Saftii giupănesii lui Lupaşco ce au fost Spătar Mare, şi Marii giupănesii lui Ursasachi cel bătrăn ce au fost Visternic Mare, şi lui Iordachiu Cantacuzino ce au fost Stolnic Mare, carii aceşti toţi au fost fraţi buni Catrinii Visternicesă, numai Toderaşco Vis[ternicul], care mai sus s'au scris, n'au fost făcut cu Alexandra, fata lui Găvrilaş Logofătul, ce au fost făcut cu altă giupăneasă a lui Iordachi Cantacuzino Spăt[arul], care au avut-o dintăi, fata lui Bucioc Vornicul. Şi au fost toţi ficeori lui Iordachi Cantacuzino cel bătrăn. Şi scrie că s'au vinit în parte fiicii sale Catrinii satul Boianul şi Cernauca cea bătrână şi Pohărlăuţii şi Vasilăuţii şi Pilipce şi a patra parte de Lehăceni şi Chisileul şi giumătate de sat de Valeva şi giumătate de sat de Vasileu, şi giumătate de sat de Cuciur, care aceste ocini sănt toate în ţănutul Cernăuţilor; aşijdere Grozinţii, Broscăuţii, Drescăuţii, Halice, — aceste sănt în ţinutul Hotinului; aşijdere Podragă, Lozenii şi giumătate de sat de Cudreni şi a patra parte de Giurgeşti, care aceste sănt în ţinutul Dorohoiului; aşijdere Gheuceştii şi Ţipliceştii şi Nistoreştii şi Nicoreştii, care sănt la ţinutul Sorocii, şi Pelnii în ţinutul Fălciiului, şi Avramenii carii să chiamă acum Prigorenii în ţinutul Cărligăturii, şi Călineştii în ţinutul Eşilor, şi Cucutenii în ţinutul Romanului, şi Socii sau Strămbii în ţinutul Namţului. Aceste ocini toate au fost în parte Catrinii Visternicesii. Şi iarăş ni-au arătat dumnialui Ion Neculce Vel Vor[nic] şi altă împărţală care s'au împărţit cu aceste moşii, cu toate căte scrie mai sus, dumnialui Ion Neculce Vel Vornic cu surorile dumisale: Marie, giupăniasa răpăusatului Ştefan Luca ce au fost Visternic şi cu Sanda giupăniasa lui Doni Visternicul din Ţara Munteniască, care împărţală iaste iscălită de răpăosaţi părinţi Misail ce au fost Mitropolit, şi Lavrentii ce au fost episcop la Roman, şi Iordachi Ruset ce au fost Vornic Mare. Şi s'au vinit Marii giupănesii Lucăi Visternicul: Cucutenii, ce înblă cu sălişte Bărbăteştii în ţinutul Romanului, şi Podraga la ţinutul Dorohoiului, şi giumătate de sat de Giurgeşti tij la Dorohoi şi a patra parte de sat de Cudreni tij la Dorohoi şi giumătate de sat de Vasileu şi Cernauca cu Cernauca cea bătrână, ce sănt în ţinutul Cernăuţilor, şi Pelinii la ţinutul Fălciiului şi patru fălci de vie la Cotnar, din

www.dacoromanica.ro

viile Nicoreţoei. Aşijdere în parte Sandii, giupănesii lui Doni Vist[ernicul], s'au vinit giumătate de sat de Strîmbi cu părţile din Soci, ce sănt în ţinutul Niamţului, şi Vasilăuţii şi giumătate de sat de Valeva şi giumătate de sat de Cuciur, şi satul Chisileul, care aceste sănt în ţinutul Ţernauţilor, şi Lozenii în ţinutul Dorohoiului şi Nestoreşti în ţinutul Sorochii şi Ţiplăceşti tij la Soroca şi Călineştii în ţinutul Eşului, şi patru fălci de vie din viele Nicoreţoe de la Cotnar. Iar dumisale lui Ion Neculce Vornic s'au vinit satul Boianul şi a patra parte de sat de Lihăceni şi satul Pilipce, ce sănt la ţinutul Cernăuţilor, şi satul Halice şi Drepcăuţii ce sănt în ţinutul Hotinului, şi Nicoreştii şi Gheuceştii în ţinutul Soroci şi patru fălci de vie la Cotnari din viile Nicoriţoei. Osăbit de aceste ocini s'au fost oprit Catrinii, maica dumilor sale, din moşiile sale ce sănt scrise mai sus satul Grozinţii şi Boscăuţii, ce sănt în ţinutul Hotinului, ca să-i fie de com[â]nd. Şi, la moarte ei comăndând-o fiiul său, dum[nia]lui Ion Neculce Vor[nic], au rămas acele sate a dumisale. Aşijdere satul Pohărlăuţii, ce iaste în ţinutul Cernăuţilor, iarăş l-au scos din mijloc cu toţii de l-au văndut lui Turculeţ, de au cheltuit acei bani la nunta surori sale Sandii Donoei. Aşijdere şi satul Avremenii, care să chiamă acmù Prigorenii, şi cu alte sălişti ce să ţin de Prigoreni, anume beserica de piiatră ce este cumpărătură lui Iordachi cel bătrăn de la Prăjăscul şi Râtul, ce iaste danie de la Antemie Păhărniceasa, fata lui Ureche Vor[nicul], şi doâ locuri de presacă la Cârsteşti, aceste iar le-au scos din mijloc fraţii şi le-au dat dumisale lui Ion Neculce Vor[nic] pentru odoară şi cheltuială nunţii sale, căci dumnialui n'au luat ca alţi fraţi de la părinţi. Aşijdere ne-au mai arătat un izvod de la socrul dumisale răpăusatul Lupul Bogdan Hatmanul, cu iscălitura dumisale, scriind pecum au dat zestre fiicii sali Marii, giupânesii dumisali lui Ion Neculce Vor[nic], un sat anume Lucăcenii la ţinutul Hotinului, şi satul Ghidcăuţii la Dorohoi, şi giumătate de sat de Portăreşti şi părţile de la Hulpăşeni şi de la Iubăneşti cu loc de prisacă şi cinci pogoane de vie la Bezingheşti, şi doă roate de moară în gărla Putni din gios de Bezingheşti. Pentru aceia, dacă am văzut acele izvoade şi înpărţite cu iscălituri încredinţate, şi noi am dat această mărturii a noastră ca să fie dumisale de credinţă, întru care cu toţii ni-am iscalit.

U Ias, v[ă]let 7240 (= 1731), Dech[emvrie] 27.

Aşijdere ne-au mai arătat un zapis de la mătuşă-să Safta, giupâniasa lui Lupaşco Spătariul, sora maicii dumisale Vornicului Ion Neculce, scriind pecum au dăruit ia, pe bună voe ei, un sat întreg anume Cârnicanii, la ţinutul Dorohoiului, nepotului său Ion Neculce.

Antonii Mitropolit Suţavschii.

Costantin Costachi Vel Logofăt.

www.dacoromanica.ro

Sandu Sturza Hatman.
Costachi Canta Vel Comis.
Iordachi Cantacuzino Vel Pah[arnic].
Iordachi Ruset Vel Pah[arnic].
Aristarh Vel Com[is].
Toader Stârţe Vornic glotnii.
Miron Gafenco uricar au scris.

(Academia Română, ms. 3484 fol. 100 V° 9.)

29.

1732, Iulie 10.

Milostive şi luminate Doamne, să fii Mărie Ta sănătos. Alta, fac ştire Mării Tale pentru rândul unor omini a dumisale lui Iordachi Păh[arnicul] de Păşcani ce s'au sculat cu pârră de l-au sorocit la Divanul Mării Tale, dzicând că nu sint vecini. De care lucru vei şti Mărie Ta că eu, rămăind mic de părinţi, de tată, am crescut în casa dumisale Iordăchioe Visternices[ăi] cei bătrâne, care mi-au fostu mie moşâ şi lui Iordache iar moşe, şi vârsta mè este de şesedzăci de ai, şi i-am apucat pe cei omini tot în sat în Blăgeşti, stăpânindu-i Iordăchioe Visterniceasa. Şi, la vre[me] Mării Sale lui Cantimir-Vodă, am fugit în Ţara Munteniască de răul Leşilor şi am şidzut 4 ai cu toată casa noastră. Ş'acolo au murit moşe nostră Iordăchioe. Şi noi, viind în ţară înnapoi cu unchiu-miu Iordache Stolnicul, ficeorul Iordăchioe[i] cei bătrâne, am găsit acel sat înprăştiet neavând cine-i stăpâni. Şi, după ce-am vinit, i-am strânsu iar pe toţi şi pe cii omini la un loc la sat la Blăgeşti. Şi după moarte unchiu-miu lui Iordachiu Stolnicului, rămâind giupăniasa unchiu-miu lui Iordachi Stolnicului săracă, s'au aşedzat la sat la Păşcani cu şidere şi di pin tote satile şi pe unde au avut vecini i-au strânsu tot în sat în Paşcani, neputându-i . . . pre la multe locuri. Atunci au muta[t] şi pe cii omini să pue vo price, cum nu si[n]t vecini sau să iasă la vrun Divan să pârască ori pe matuşi mè Iordachioe ori pe Iordache Stolnicul pân la aceasta vreme n'am apucat. De când ţin minte eu aşè ştiu, iar mai înnainte vreme de la moşi lor nu ţin minte, ci precum îi socoti Mărie Ta.

7240, Iulie 10.

Robul Mării Tale,

Ion Neculce Vel Vornic.

(Arh. Sf. Spiridon din Iaşi, moşia Blăgeşti, siliştea Blăgeşti, pl. VII No. 4.)
Publ. şi în **Arhiva** din Iaşi, II, p. 332.

www.dacoromanica.ro

1734, Fevruarie 17.

Izvod di ce am dat fiicii noastre Ilenii. — 7242, Fevruar 17.

20 boi cu 10 tineri.
20 vaci cu dzece tinere.
16 epe şi un armăsar.
250 stupi bez ce are copila; 200 să-ş è de la Boian, 50 ot Prigoreni.
1 sat întreg cu iaz, Ghitcăuţii; c[e] este în ţinutul Dorohoiului.
Pol sat Portăreştii la Tutova.
Alte părţi din Hulpăseni şi din Zmieni şi într'alte locuri, precum arată zapisele de cumpărătură a Hat[manului] Bogdan, tij la ţinutul Tutovii.
1 sat întreg Halice cu pivniţe de piatră şi cu heleştee la ţinutul Hotinului.
4 pogoane de viie să-i cumpăr.
1 ţigan vezeteu Ştefan, ficior Doduluui, fimee lui este a surorii mele Sandii şi'n locul ei am dat pe Lupa, nepoată Supţirelului, fată Irinii.
1 ţigan vezeteu Dănică cu ţiganca lui Paraschiva, ţiganul ficior lui Petco şi ţiganca nepoată Supţirelului, fată Irinei.
1 ţigan, Sandul Holtei, faur de fier, şi cu o soră a lui, ficiorii Irinii, fetii lui Hrişcă Tănasii, care o ţine Sinco, ţigan lui Păladi şi mi să viu parte aceste . . .
1 copilă de ţigan Iliana, tij i-am dat fată. . . [1].

Tij alt izvod de ce am mai dat fiicii noastre Ilenii.

1 cunună cu diiamanturi şi cu rubinuri.
1 păreche brăţeri tij cu diiamanturi şi cu rubinuri.
1 părechi serţi câte trii picioare cu bălasuri şi cu diamanturi sus.
1 păreche serji mai proaste de purtat.
6 şiraguri de mărgăritar, 13 mătcaluri.
1 gherdan cu mărgăritar, 6 mătcaluri, cu pietri cu tot.
7 ineli, i cu diamant, 2 cu zamfiruri, 2 cu izmaranduri, 2 cu rubinuri.
12 sponce de auru cu rubinuri.
2 coloace de argint albe.
2 paftali de argint de brâu cu tasma de fir.
12 linguri de argint.
1 rădvan cu 6 cai.
1 cuhne cu 6 cai.
1 cal de mire cu şè cu raft.
3 tâmbare, 2 de şahmarand şi i de canavaţă blănit cu soboli.

[1] Deteriorat.

www.dacoromanica.ro

5 sucne, 2 de lastră, una de belacoasă, cu flori de fir, una de belacoasă cu flori de mătasă, una de atlaz cu una de lastă, ce au dat Doamna.
1 ghiordee de hataè cu flori de hir[1], blănită cu cacon.
1 ghiordee de hataè cu flori de hir, de purtat.
1 brâu albastru de mătasă cu flori.
4 cămeşi cu sărmă.
16 cămeşi cu fir.
12 şervete cu fir.
12 şervete alese.
2 meneşterghiri de mănă cu fir.
2 meneşterguri de obraz.
10 mese alese.
1 peschir.
4 prostiri, 3 cu fir.
1 obial cu flori de hir.
1 pilotă înbrăcată cu tafta.
2 feţe de perini mari cu fir cu coşuri de taftă.
4 feţe de perine de purtat.
1 polog de hataè verde cu flori de hir i cu belciugi de argint.
3 năfrămi denainte cu fir de Ţarigrad.
9 năfrămi denainte cu fir.
1 oglindă.
9 năfrămi cu sirmă bărbăteşti, cu cè de mire.
29 năfrămi cu fir bărbăteşti, tij cu 5 basmali.
1 scaştulcă de horilcă cu păhare de argint poleite.
2 sfeşnice cu mucări de aramă.
1 ibric cu lighin.
12 blide de cosător.
12 talgere de cosător.
2 covoară.
2 scoarţe.
2 cergi.
1 sipet.
1 laţ.
2 perini de urşinic de rădvan.
4 tingiri cu căpace.
1 colomoc.
1 icoană cu poală.

(Jos, scris de altă mână, posterior, în dos:) Iliana aceasta ii fata lui Ioaan Neculce Hatman, ce au ţânut pe fata lui Bogdan Hat[manul]; pe Iliana. [Altă notiţă:] Halicea.

Academia Română, 112/CXX.

[1] După acest cuvânt şterse: „ce au dat Ioan".

www.dacoromanica.ro

30.

1737, Maiu 18.

Adecă eu Ahmet care mai înnainte vreme m'au chemat Murtaza, vechilul lui Hagi Ismail, fac ştire cu această scrisoare a mia la mâna dumisale Ion Neculce biv Vornic că, având dumnealui Vornicul mult alişveriş cu stăpânu-mieu Hagi Ismail şi frate-său Mahmut, când era neguţătoriia lor la un loc, a lui Hagi-Ismail şi a frăţine-său lui Mahmut, mai înnainte de vinire Moscalilor, când au vinit Petru Inpăratul moschicescu aice în ţţară, s'au tâmplat atunce de s'au dus şi dumnalui Vornicul cu Moscalii şi au rămas datoriu stăpânu-mieu lui Hagi-Ismail şi frăţine-său lui Mahmut cu şese sute de lei şi mai bine, cu bani şi cu miere, cu alte mănunţuşuri ce luasă dumnalui. Şi au zăbăvit dumnalui Vornicul noâ ani la Mosc, şi, după ce au vinit dumnalui Vornicul în ţară, netâmplându-să stăpânu-mieu Hagi Ismail nici frate-său Mahmut, la vremia lui Mihai-Vodă în domniia a triia, l-am apucat eu Murtaza, fiind vechil stăpănu-mieu, pe dumnalui Vornicul Ion cu zapciu de la Domnie, ca să plătiască datoriia stăpânu-mieu, lui Hagi-Ismail, şi a frăţine-şău, lui Mahmut. Şi dumnialui mi-au înnoit zapisul aceii datorii veche şi au rupt zapisele cele vechi şi apoi s'au apucat dumnalui şi au plătit o sumă de bani şi eu am tot scris în dosul zapisului căţi bani au dat dumnalui, şi mai rămăsese dumnalui cu vr'o doâ sute de lei şi mai bine. Şi, viind pe urmă dumnalui Mahmut de la Anadol, fratele stăpănu-mieu, de iznoavă am stătut la socotială pentru acè datorie şi au mărturisit Mahmut cum că au luat neşte miere şi neşte stupi a dumisale Vornicului după ce s'au dus dumnalui la Moscu. Şi acè miere şi acei stupi nu s'au ştiut să să pue la socotiala, când s'au înnoit zapisul. Deci acmù, stând la socotiala cu dumnalui Mahmut Celebi înpreună, ni-am socotit şi încă mi-au mai dat dumnalui Vornicul acmù cincidzeci de vedre de miere, care nu s'au scris în dosul zapisului, neafländu-să zapisul, şi au plătit dumnalui Vornicul toată datorie cè veche. Şi nu ne iaste dumnalui acmù datoriu cu nimic; cu banii ce-au dat dumnalui şi cu stupii şi cu miere ce au dat dumnalui întâi şi cu aceste cindzăci de vedre ce au dat dumnalui acmù, au plătit *tot*. Numai zapisul acel de şase sute de lei şi mai bine nu l-am putut găsi să i-l dau dumisale Vornicului. Iar, când s'ar găsi şi ar cere cineva banii, să nu să ţie în samă. Şi i-am dat această scrisoare a noastră să-i fie de credinţă, care mai gios am pus peceţile, care s'au tămplat şi alţi neguţători. Şi zapisul când s'ar găsi acela de şese sute de lei şi mai bine, să se ştie că ori a scrie pe numele mieu Murtaza, cum mă chiema atunce, ori pe numele stăpănu-mieu, lui Hagi-Ismail. Aceasta facem ştire.

U Ias, 7245, Mai 18.

www.dacoromanica.ro

Patru semnături şi sigile turceşti (afumate).
† Egumenul de Treisfetitele Esechiil m'am tămp'at şi sintu martor.

(Vo:) Mărturiia lui Ahmet care mai innainte îl chiema Murtaza şi a lui Mahmut, fratele lui Ilagi-Ismail.

Academia Română, 114/CXX.

31.

1737, Iunie 20.

Mărie răpăusatului Ilie Cantac[o]zono ce au fost Vist[ernic] scriiu şi mărturisesc cu acest adevărat zapis al meu, precum eu de nime sălit, nici asuprit, ce de a mè bună voe, am dat şi am dăruit a mè draptă şarbă ţigancă, anume pe Mica, fata Costi Ţigan[ului], finu-meu, lui Alixandru, fiiului dumi[sale] cumnatului Ion Vornicul. Şi, cănd am dat, s'au tămplat mulţi boeri, cari mai gios s'au iscălit, şi eu pentru mai mare credinţă m'am iscălit ca să fie de credinţă.

L[ea]t 7245, Iun[ie] 20.

(Isc:) Marie Vist[erniceasa].
„ Iordache Cant[acozino] Vel Logofăt.

Academia Română, 116/CXX.

32.

1737, Noemvrie 15.

Adică eu Velişcu Panaitachi făcut-am zapisul meu la mâna dumisale unch[i]ului meu Ion Neculce Vel Vornic, precum i-am vândut dumisale a patra parte de sat de Şileuţa, la ţinutul Hotinului. Care pe această a patra parte de sat mi-au dat dumnalui un cal, drept cindzeci de lei. Care mie această moşie îmi este di pe parte maică-mè şi, fiindu pe lăngă o moşie a dumisale, anume Boscăuţii, i-am vândut şi eu această parte, deci, ca să-i fie dumisale dreaptă oţină şi moşie în veci, dumisale şi cuconilor dumisale. Care la această tocmală s'au tămplat şi alţi boeri, care mai gios s'au iscălit; şi eu pentru credinţa m'am iscălit. Măcar că acmù ţin Turţii la această vreme, iar dumniealui au cumpărat într'un năroc. Văleat 7246, Noe[m]vrí[e] 15.

(Isc:) Velişco Panaitachi.
„ Iorda[chiu]ş Cantacozin biv Vel Spat[ar].
„ Sturdzea Vel Logofăt.
„ Costantin Roset Vel Vornic.
„ . . . . Costachi Agă.
„ G. . . Vel Ca[minar].

www.dacoromanica.ro

(Vo:) 7246, Noemv[rie] 15. Al 4-le.

Zapisul lui Velişcu pe a patra parte de sat de Şileuţi la ţinutul Hotinului.

Academia Română, 120/CXX.

33

1738, Ianuarie 20.

Izvod de ce s'au cheltuit la moarte soţului mieu Marii, să să ştie. Let 7246, Ghen[arie] 20 dni.

30 ocă ciară, 4 flăchii (sic) de prohodu, căte 2 ocă făclie, 64 lumănări mari de preuţi, 500 lumănări mici.

2 lei pol s'au făcut pândză pre obraz, de moscal, cu perinuţă, zugrăvite.

35 parale, un pătrataz (sic) de poleială de pomelnic ş'au mai rămasu giumătate.

20 parale o hărtie de ţinte de'nbrăcat săcriiul.

3 lei 2 bălămale de înbrăcat săcriiul că nu m'au agiunsu puterea cu postav.

5 pot[ronici] taşmale la săcrii, am uitat să cumpăr.

Giumătate ocă tămae ş'agiunge la trii patru griji înainte.

5 lei pre 43 dramuri zmirnă şi mi-a agiunge la toate grijile, căte 4 parale ş'o leţcae dramul.

1 leu de zugrăvit făcliele celi de prohod, 4.

1 năframă cu sărmă s'au dat Mitropolitului pentru carte de dezlegare.

10 părale diiacului ci-au scris carte.

1 leu de făcut făcliele de prohod făclieriului.

9 pot[ronici] o păreche de mestei galbeni.

10 pot[ronici] 1 cot sandal cu ibrişin de cusut perinuţa şi colţunii.

3 lei, 10 ocă holircă, căte 12 parale oca ş'au rămas pe giumătate.

10 părale, 10 păpuşi smochine de pomelnicu ş'au mai rămas pe giumătate.

22 părale, 2 ocă stafide ş'au mai rămas a trie parte.

1 leu, giumătate ocă chiperi ş'au mai rămas mai bine de giumătate.

4 lei pol 10 ocă oredzu şi s'au cheltuit v'o 4 ocă.

16 pot[ronici] şofran, 10 dramuri şi s'au cheltuit 3 dramuri.

Păsat den casă, 5-6 scafi, 1 leu.

Curechi, tij, pol poloboc.

9 merţă fănină ş'ar hi mai trebuit v'o 2 merţă, că n'au agiunsu.

35 vedre vin şi mai bine.

www.dacoromanica.ro

2 ialoviţă pol ş'au agiunsu bine.

2 curcani, 10 găini den casă, ş'au agiunsu.

Peşte nu s'au cumpărat, fiind hărţă, dar ar hi trebuit, c'au fost v'o 5-6 sălugări, ce li s'au dat bucate albe.

12 lei s'au dat la ertăciuni la 10-12 preuţi, căte 10 parale, şi potropopului, şi dohovnicului căte 9 potr[onici], de citit stălpii la oasă.

2 lei s'au mai cheltuit la cei ce au făcut casa şi pre alte cheltuele.

13 năfrămi s'au făcut den casă, patru pre năsălie, 4 pe raclă, 4 la lumănările celi de prohod a dohovnicului.

Haine au avut, un ug de aur pe cruce şi un inel de aur tij în deget, de s'au îngropat. (Urmează şters: 130 lei 10 sărindare la Boian, i la Târgul Frumos, 1 la Sineşti, 1 la Albeşti, 1 la Lungani, 1 la Prigoreni, la Mitropolie, 1 la Golie, 1 la Tălpălari, 1 la Banul, 1 la Sihăstrie Putna, 1 la mănăstire la Niamţ, 1 la Săhăstrie la Ceahlăul.)

4 lei s'au mai cheltuit la bucătari, la fimei ce au copt, au grijit.

A trie dzi după îngropare, iarăş s'au mai grijit oareci cu 2 mese şi pomeni mai mici de 3 pre[u]ţi şi alţi cine s'au mai tămplat la acele 2 mesă un civert de vacă, cinci 6 vedre vin, 3 merţă fănină grâu de colaci şi de pâne, alte cheltueli mănunţuşuri s'au dat de celi ce au rămas de la îngropat, 2 ocă ciară s'au făcut 108 lumănări mici şi 3-4 făclioare de preuţi.

Grije a noa dza, Ghen[arie] 28, Sămbătă.

17 ocă ciară s'au făcut o lumănare de o ocă la capăt acmù deodată şi 15 lumănări mari de preuţi, nefiind mai mulţi, 410 tij lumănări s'au făcut de 2 mănă, unele mai mari, altele mai mici şi au rămas 80 lumănări mai mici.

7 merţă grâu, s'au făcut 270 pâni, ş'au agiunsu, şi 9 cârstătâ şi 230 colaci şi mai trebue v'o 50-60 colaci.

2 ialoviţă tineri şi 2 oi, s'au tras 180 ocă, 5 curci, 2 găşte, 2 găini ş'au agiunsu.

Poliiala tot din trătazul cel dintăi ş'au mai rămas a fi şi la 20 dzile.

Oredzu, chiper, şofran, tămăe, zmirnă, au agiunsu tot den cheltuiala cè dentăi şi'ncă a mai fi şi la alte 2 griji.

1 leu holircă ş'ar fi mai trebuitu de v'o 6 potr[onici].

1 leu stafide ş'au agiunsu şi 'ncă or fi şi la alte griji.

6 pot[ronici] smochini ş'au agiunsu ş'or mai fi şi la alte griji.

20 vedre vin şi tot ar fi mai trebuit v'o 5-6 vedre.

La babi, la bucătari s'au dat 2 lei pol pentru ce-au agiutat a face colaci şi bucate.

www.dacoromanica.ro

Grije a doadzăce, Mercuri în săptămăna albă.

14 ocă ciară s'au făcut 40 făclii mari de preuţi şi de cele 7 parastase şi s'au făcut lumănări mici de înpărţit 330 cu cele 80 ce au rămas den grije a noa dza şi dentre aceste au mai rămas 60 mici.

10 merţă fănină grâu şi s'au făcut 20 cârstăţâ de pomeni şi 240 colaci şi trii sute pâni, ş'au rămas.

Poliială au agiunsu tot den trătazul cel dintăi.

6 lei pre şese măsuri peşte ş'au agiunsu.

Stafide, chiper, smochine, oredzu, şofran, au agiunsu tot de celea dentăi ş'a mai agiunge şi la 40 dzile şi zmirnă, tij tămâe.

6 ocă untu, păsat, curechi de casă şi v'o vadră brândză ş'au agiunsu.

8 lei şi untul vin 20 vedre.

7 ocă holircă, curechiu s'au dat den casă, ş'au agiunsu.

3 lei babi ce-au lucrat în casă.

9 pot[ronici], 10 oale mari, ş'ar mai trebui vr'o 10 oale.

Grije a patradzăce de dzile în postul cel mare, Vevrarie în 28 dzâle.

18 ocă ciară şi s'au făcut 30 lumănări de preuţi şi 400 mici şi au rămas dintr'aceste mici 50.

35 părăle un trătaz hărtie poliială şi au mai rămas a fi şi la giumătate an.

11 merţă grâu şi s'au făcut pomenele şi 300 colaci şi trii sute de pâni ş'au agiunsu.

8 ocă holircă ş'au agiunsu.

8 ocă oloi ş'au agiunsu.

2 ocă untdelemn ş'au agiunsu tij.

20 vedre vin s'au cumpărat şi au agiunsu.

Orez, stafide, chiper, smochine, tămăe, zmirnă, tot de cele ce s'au cumpărat la pamete dentăi şi agiunge şi la pamete de giumătate an, numai chiper n'a agiunge.

2 păt[ronici] madzăre, 1 păt[ronic] linte, pol păt[ronic] bob, 2 păt[ronici] perje, 1 păt[ronic] păsat, pol păt[ronic] nohot, pol boloboc curechi şi au agiunsu.

2 lei la babi ce au ostinit în casă şi la bucătari.

2 lei la săraci s'au înpărţitu.

2 zaboane, 4 fote, 4 părechi cibote, şi ar mai trebui să să mai dè câte puţin.

Izvod de sărindare ce am dat Marii.

2 La Prigoreni, 1 la Sineşştii, i la Tălpălari, i la Golâe, i la Mitropolie, i la sihăstrii ot Putna, i la Beserica Banului ot Eş, 1 la Lungani, 1 la Boian dal Gavril, 1 la Valeva Gavril,

www.dacoromanica.ro

2 la Răşca, s'au dat o iapă şi 10 lei bani şi 8 stupi, 1 la Boian Tidioreni şa (sic) ot sfertul lui Avgustu, 1 la Prigoreni tij Iulie 20, pol an; 1 la săhăstrie ot Putna Ghen. 13; 1 la Boian tij Ghen[arie] 13, 1 la Prigoreni, tij Ghen[arie] 13, 1 la Eş o[t] popa Banul tij Ghen[arie] 13, 2 la mănăstire Niamţul cu Bogoslov, Ghen[arie] 13, 21 fac. Pănă la anul s'au plinit aceste[1].

Grije Mariei la giumătate de an, Iulie 20.

22 ocă ciară şi s'au făcut 600 lumănări cu 35 mai mare de preuţi şi au agiunsu, că s'au dat şi la drum.

Poleială au rămas din cè de 40 dzile.

13 merţă grâu şi s'au făcut 600 colaci şi 400 pâni şi s'au agiunsu.

4 ocă holircă şi n'au agiunsu, şi ar hi mai trebuit.

3 vedre vin la preuţi, la masa cè mare, şi 40 vedre med, şi s'au agiunsu.

1 ialoviţă şi 2 oi şi ar hi mai trebuit v'o 2 oi, că n'au agiunsu bine.

2 ocă orez, chiper, şofran, păsat de cel den casă.

3 lei la babi, la posluşnici, la preuţi ce au cântat la porţi.

Academia Română, 121/CXX.

34.

1739, Maiu 14.

Izvod de pricini şi jalbe ce arată dum[nealui] Vor[nicul] Ion asupra călugărilor de Putna pentru o sălişte anume Ostriţa, dzicând Vornicul Ion că-i înpresoară călugării o bucată de loc mare de sat de Boian, care acè bucată de loc are 4 cuturi, în care au trăit căte 30-40 de oameni, şi acmù o sălişte dintr'acele, unde au trăit neşte hânsari, o fac călugări că este a lor şi sălişte lor este mai sus, unde şed oamenii lor şi acum şi-i mâncată de Prut.

L[ea] 7247, Mai 14.

Let 7036, Ap[rilie] 8. Un ispisoc, acesta de la Pătru-Vodă aşè scrie:

Ispisoacele Vo[rnicului] Ion arată aşè că Boianul cel mare cu toate părţile lui au fost a trii fraţi şi acei trii fraţi au fost nepoţi Tăbucianului, celuia ce au vândut Ostriţa lui Ştefan-Vodă, şi scriu pe hotarul cel vechiu şi i-au chemat: anume Ion Stărce părcălab de Hotin şi frate-său Mihul Stărce şi sora lor Fedea. Tij alte ispisoace scriu că s'au înpărţit nepoţii şi strănepoţii,

[1] Acest pasagiu e scris de Neculce.

www.dacoromanica.ro

mulţime, acelor trii fraţi în trii părţi şi cu mori şi iar scriu pe hotarul cel vechiu de la Alexandru-Vodă, I[ea]t 7268, Apr[ilie] 13, şi scriu şi cu mori în Prut. Intr'alt ispisoc a Ghenghii făcut mai pe urmă, ce s'au scos curat di pi dănsul de la Alexandru-Vodă Ilieş din let 7129, a patra parte din gios, scriind cu vad de moară în Prut.

Iar alte ispisoace mai dincoaci scriu că tot satul Boianu s'au făcut iarăşi în trii părţi: 2 părţi cele din gios au fost a Prăjescului, iar parte cè din sus, unde să hotărăşte cu Ostriţa călugărilor de Putna şi cu Rărence călugărilor de Slatina, au fost a lui Isac Stărcii, şi-au luat-o Gavrilaş Logofătul, moşul Vornicului Ion de la Stărce pentru un jac ce i-au făcut Stărce, şi scrisorile au rămas la Stârceşti, care acum în dzilele lui Mihai-Vodă i li-au dat Stârceştii.

După ce au luat Gavrilaş Logofătul acè a trie parte de sus de la Stărce, au adus dintr'alte sate 2, trii sute, de cară, ş'au îngrădit hotarul de spre parte celor 2 părţi ce au fost a Prăjescului şi au bătut şi un stălpu mare în coada hăleşteului Prăjescului şi au şedzut acel gard trii patru luni, apoi au vinit Prăjescul şi cu Gavrilaş Logofătul acolo şi au început a se pricì şi au străcat gardul lui Gavrilaş, şi i-au arătat hotarul mai pe din sus pe la neşte movile, că să prè lăţisă Gavrilaş Logofătul în gios în părţile Prăjescului, şi, după ce s'au făcut pace, au arătat Vornicului Ion, oamenii carii şed pre părţile cele a Prăjescului, carii au apucat gardul pe unde au fost, iar călugării acmù estimp pe carte Savii Mitropolitului au luat de a dzecia până în gardul lui Gavrilaş şi înniacă acè a trie parte până în părăul ce să chiamă Hucăul, ce sânt morile Vornicului într'ânsul, şi-i ştirbăsc hotarul de spre apus puţin, nu giumătate de sat, iar de spre răsărit până în părău stă hotarul întreg şi fac hotarul de la movile în sus, de unde să începe să hie a trie parte a lui Gavrilaş. Călugării acum dzic că este a lor de Ostriţa, cale puţină — nu sânt 2 ceasuri şi cumpărătura lor este numai într'o sută de lei, a satului Ostriţii.

Mai pe urmă au cumpărat Iordachie cel bătrân, Visternicul, ginerile lui Gavrilaş Logofătul, moşul dumisale Vornicului Ion, şi părţile Prăjescului şi au rămas satul întreg a lui Iordachie Visternicul, de l-au ţinut 35 de ani de la Vasilii-Vodă până la Ilieş-Vodă şi au avut mori şi pe părăul Hucăului în 2 locuri şi în Prut, carele le ştiu oamenii şi sânt iazurile faţă.

La Ilieş-Vodă, după ce au murit Gavrilaş Logofătul şi Iordachie cel bătrân Visternicul şi Isac Stârce, cela ce au dat a trie parte lui Gavrilaş, s'au sculat neşte Volcinceşti cu neşte scrisori

www.dacoromanica.ro

vechi de au pârât pe Iordăchioae Vist[erniceasa], fata lui Gavrilaş, moaşa dum[nealui] Vor[nicului] Ion, dzicând cum că Isac Stârce n au avut triabă să dea toată acè a trie parte de sus lui Gavrilaş Logofătul, ce au avut numai a trie parte din a trie parte, parte cè din gios, iar cele 2 părţi pe din sus ce să hotărăscu cu Ostriţa călugărilor sânt a lor, şi au rămas pre Iordachioae atunce, nefiind toate scrisorile Stârceştilor la Iordăchioae Visterniceasa.

După aceia n'au ţinut Volcinceştii cei bătrâni un an doi şi s'au şi făcut răscoale în ţară: s'au rădicat Hânceştii şi Lieşii, şi apoi Inpărăţia au vinit la Cameniţă şi n'au mai fost aşedzământuri, ce s'au făcut pace, de au dat Turcii Cameniţa Leşilor înnapoi: tot loc neaşedzat şi pustiiu mai mult au fost pre acolo şi, murind şi părinţii dum[nealui] Vornicului Ion, n'au mai avut cine căuta.

După ce s'au făcut acmù pace şi au dat Turcii Cameniţă Leşilor, la dum[nealui] Vor[nicul] Ion slugi vechi nu rămăsese să ştie hotarul cel vechiu, că pusese Vor[nicul] Ion un ficeor acolo ispravnic, nu ştiia ce răspunsu a da Volcinceştilor pentru acè bucată de loc ce o înpresura, că Volcinceştii cei bătrâni încă murise şi rămăsese ficeorii lor şi iar nu ştiia hotarul şi călugării de Putna tot amăgiia pre dum[nealui] Vor[nicul] Ion şi pre Volcinceşti că au scrisori şi scriu în semne şi înpingè pre Volcinceşti în gios şi Volcinceştii pre dum[nealui] Vor[nicul], şi, după ce s'au înstreinat Vornicul 9 ani, s'au tămplat de au murit şi sluga Vornicului ce au fost ispravnic în Boian. Decii s'au lăţât călugării şi înpingea pre Volcinceşti şi Volcinceştii intra în sat înnontru şi au ţinut şi au stăpânit, cine cum li-au fost voia, nefiind dum[nealui] în ţară.

După ce dum[nealui] Vor[nicul], din streinătate, s'au aşedzat în sat în Boian, la a trie Domnie a Mării Sale lui Mihai-Vodă şi au vădzut că i să înpresoară hotarul Boianului şi de Volcinceşti şi de călugări, şi au cercat scrisori la niamul Stârceştilor şi, găsind scrisori, întâi au eşit cu Volcinceştii la giudecată şi au rămas pre Volcinceşti, că au ţinut acè bucată de loc rău ce mai pe din sus, şi au rămas numai cu cè din mijloc de la mănăstire de la Humor; pe urmă s'au aflat şi acè bucată giumătate zălog la Stârceşti; iar giumătate de acè bucată s'au aflat, a Perjului, şi au cumpărat Vornicul de la Perjul.

După aceia au apucat dum[nealui] Vor[nicul] Ion şi pre călugări să scoată ispisocul cel ce-l amăgiia, că scrie în semne să-l citiască să vadă cu ce îi înniacă moşiia, şi ei au scos un ispisoc carele scrie pre hotarul cel vechiu ce au cumpărat Ştefan-Vodă

www.dacoromanica.ro

de la Tăbuci în 200 de zloţi tătărăşti, care fac 100 de lei, şi scrie cu vad de moară în Prut, iar nu în părăul Hucăului, unde dzic ei că le agiunge hotarul, că pe acel părău sănt tot mori într'ănsul, nu numai a dum[nealui] Vor[nicului] Ion, ce şi a altor moşneni, care le agiungè hotarăle într'însul, ce şi ei, de li-ar agiunge hotarul în părău în Hucău, ar avè vad să să facă mori şi li-ar scrie ispisocul: cu vad de mori în Hucău, iar nu în Prut, să cunoaşte lucru că năpăstuescu de dzic că au ţinut cu Volcinceştii ceşti tineri, de care Volcinceştii n'au avut nicio triabă, nici au ştiut hotarul pre unde este, precum n'au ştiut nici Vor[nicul] Ion, şi cu cumpărătură de 100 de lei vor să ia de la Vornicul moşie de 2-3 pungi de bani, numai cu gurile lor, că alte scrisori, de şi au, nu vor să le scoată, că să tem că or rămânè ruşinaţi, şi tot arată o carte de la Sava Mitropolitul, care carte a Savii dzice Vornicul Ion că-i rea, precum arată mai gios şi ispisocul cel vechiu, că scrie pe hotarul cel vechiu, dar nu în semne precum grăiia ei, mai înnainte, socotind că ei sânt călugări ş'or crede, a da giudecata de o merge cu carte de blăstăm în cap şi or lua moşiia dum[nealui] Vor[nicului] Ion cu 100 de lei cumpărătura cu 3-4 pungi de bani, fiind moşie Vor[nicului] Ion, gândindu-să că eu (= iau) la mănăstire, nu-i păcat.

Precum dă samă dum[nealui] Vor[nicul] Ion că au mărturisit Sava Mitropolitul cătră dumn[e]alui pentru hotarul Boianului, că din Prut din casăle unor păscari să începe, acolo la casăle păscarilor, şi n'au fost numai acei păscari, ce au fost 30-40 de oameni, şi, când prada cè mare i-au luat Tătarâi pe toţi: unii s'au înnecat în Prut, şi au scăpat numai acel păscar cu un ficeor a lui, şi au fost şi moara mai sus în Prut a lui Gavrilaş Logofătul, şi ficiorul acelui păscariu au trăit până anţerţu tot în Boian şi aşè mărturisiia că nu să pomeniia să le ia călugării de a dzecia de acolo, şi de acolo au mărturisit Sava cătră Vornicul Ion că merge până în capătul luncii şi pe supt dumbravă până la drumul cel mare la a trie movilă din sat, şi de acolea trece drumul drept la vale prin dumbravă până în părăul Hucăul, şi Vornicul au dzis că a trie movilă îi desparte de dumbravă, nu-i dumbravă, iar Sava au dzis: ba este, că era copacii tot ciocărtiţi. Deci, precum au dzâs Sava Mitropolitul cătră dum[nealui], arată că este hotarul mai sus, iar, cum au făcut Sava carte lui Calistru episcopul, iar la trii movile din sat, şi dumbravă nu pomeneşte pre acolo, este aşè şi pre gios, că loveşte până în gardul lui Gavrilaş de au despărţit a trie parte cu Prăjescul şi rămân amândouâ morile, şi cè din părăul Hucăul ce să chiamă a lui Tăbuci, şi cè din Prut a lui Gavrilaş, tot în hotarul Ostriţii, pe carte Savii, de a hi scriind mai pe gios de aceste mori, — iată că se cunoaşte că nu-i bună carte Savii.

www.dacoromanica.ro

Şi iarăşi mai arată dum[nealui] Vor[nicul] neşte cărţi de la Vasilie-Vodă şi de la Dabije-Vodă din a trie parte de sus a trie parte, parte cè din mijloc din Boian, că au fost a lui Tăbuci Păharnicului, strănepot lui Tăbuci celui bătrân, cu iaz şi cu mori în părâul Hucăului, şi acè moară este şi acmù iazul faţă, şi este mai sus de căt acele trii movile ce scrie carte Savii cu 200 de stânjeni: să cunoaşte că-i scrisă cartea Savii rău, că înniacă şi parte cè din mijloc a lui Tăbuci şi cè din sus ce au fost a Stârcii şi moara lui Gavrilaş cè din Prut.

Tij mai arătă dum[nealui] Vor[nicul] un izvod a Stârcii Vornicului a cui au fost moşie Boianul de scrie hotarul aceii a trie parte de loc şi însămniadză pe supt dâmbu din sat într'un stâlpu în Doljoc şi au măsurat Vornicul din stâlpu şi au aflat 2 părţi în gios şi una în sus, şi de acolo scrie într'un stejar cu buor, şi acel stejar este un om strein, anume moşan, care au întrebat pre tată-său ce este acest stejar cu buor aice, iar tată-său i-au dzis, de aice să desparte hotarul Boianului în gios, şi Ostriţa în sus, şi mai scrie prin fântâna Hlinaia, care la fântână au fost şi stâlpu de piatră, nu de mult, de vr'o 5-6 ani l-au oborât şi stă şi acmù oborât gios lângă fântână, şi de la fântână drept piste şes în Prut şi Loziile roşii; cari şi un copaciu acolo este cu sămnu, şi din gios de loziile roşii sânt şi neşte pometi a unui vecin a dum[nealui] Vornicul Ion din sat din Boian; şi sint şi pre une locuri şi pietri şi pre alte locuri şi moviliţe făcute de hotară mici, care, dacă or merge neşte hotarnici cu minte şi cu frica lui Dumnedzău, or cunoaşte.

Este în raè un om bătrân anume Onofrei, de 80-90 de ani, carele zice că au fost hânsariu la Duca-Vodă, într'acè sălişte ce o trag călugării, şi hotarul pre unde merge nu-l ştie, dar călugării pre atunce de a dzecia nu să pomeniia să le ia de acolo dintr'acè sălişte, nici călugării oameni la sălişte aceia n'au ţinut, nici ţin nici acmù, ce-i ţin oamenii în gura Derehluiului, unde au mâncat-o Prutul, acolo ţin oamenii sălişte lor.

Un vecin al popii lui Furcoiu, anume Scalco, care acel Furcoiu să pomeneşte că să trage din Ivanco Logofătul ce au fost moşan în Boian şi spune că sălişte ce dzic călugării că-i a lor, nu-i a lor, ce-i de sat de Boian, iar a lor au mâncat-o Prutul. Iar, de n'a hi omul viu, este om de credinţă la dum[nealui] Vor[nicul] Ion, anume Gavril Dragul Mănesa, de 80 de ani, care au grăit cu acel om, şi spune acel om cum c'au audzit pre popa Furcoiu în căteva rânduri cetind cum că sălişte aceia nu-i călugăriască de Ostriţa, ce este de Boian.

Aşijdere, hotărând moşiile Slătinii, au adus Macarie egumenul 2 oameni streini bătrâni, unul din Toporăuţi şi altul din Ră-

www.dacoromanica.ro

rence, de au mărsu cu carte de afurisenie în cap şi au trecut părăul Hucăului o bucată mare ş'au mărsu până la cei trii stejeri ce sănt însămnaţi, şi acolo au dzis că să tălnescu tustrele hotarăle, în gios este de Boian pe părău, iar în sus au dzis că este de Rărence şi purcede Rărence în sus, alături cu Ostriţa, iar în curmedziş de la acei trei stejeri, cum merge hotarul Boianului şi cu a Ostriţii în curmedziş, au dzis că nu ştiu spre Prut şi dzicea' acei 2 oameni că ei s'au gândit şi să miera că doar au dăruit Vornicul acè bucată de loc călugărilor de Putna de iau de a dzecia. Şi au fost mulţi oameni atunce faţă, carii sănt iscăliţi unii, şi atunce Calistru n'au vrut să vie să vadă cum mergu oamenii cu carte cè de afurisenie în cap, ce au trimis mai pre urmă pre taină pre popa Costaşco de Cernăuţi de ş'au făcut şi el mărturii de la acei oameni, şi tot aşè scrie şi în mărturie lui Calistro ca şi în mărturie Vornicului, iar acmù călugării de la Putna vor să facă pe acolo de Ostriţa şi au tot tăcut de atunce până acum 12 ani, şi, vădzind acmù că au murit oamenii cei bătrăni, năpăstuescu cu acè carte a Savii, care şi carte Savii la moarte lui au mărturisit să nu să ţie în samă nicio mărturie a lui, că-i o vreme de demult ş'au uitat, de care dum[nealui] Vor[nicul] giură şi priimeşte şi carte de blăstăm cum că au dzis Sava la moarte lui, să nu să ţie în samă mărturie lui şi acmù călugării tăgăduesc.

Ce acmù dum[nealui] Vor[nicul] să roagă, Doamne, Mării Tale, să dai hotarnici buni, cu minte şi cu frica lui Dumnedzău, să nu să lesniască, să cerce bine, să socotiască să afle hotarul cel vechiu, precum au îmblat de vac, nici să veghe voia nici Vornicului, nici călugărilor şi să însemnedze toate poncturile ce sănt scrise mai sus, să vadă sănt adevărate au ba, şi precum or socoti cu sufletile lor drepte, să pue semne, să nu caute că n'a priimi vr'o parte, ce să puia semne, să hotărască această gălceavă şi să să ia şi scrisorile cele răle, ori de la care parte or hi, să să rumpă.

Academia Română, 123/CXX.

35.

1744, Decheinvrie 11.

Costachie Razul Vel Vor[nic] scriem şi mărturisim cu această adevărată scrisoare a noastră la mâna dumisale Ion Neculce biv Vel Vor[nic], să să ştie precum, luând un Ţigan a dumisale, anume Lupul, ficeorul lui Ştefan Zlătariului, pe o Ţigancă a noastră, anume Mariia, fata Gunii Ţiganului şi a Mării, carii Ţigani sintu drepţi ai noştri di pe Dubije-Vodă, ni-am învoit cu dumnealui ş'am făcut schimbu, adecă, în locul Ţigancii meale,

www.dacoromanica.ro

mi-au dat dumnealui altă Ţigancă a dumisale, anume pe Mariia, fata lui Ştefăni Cioară, nepoata lui Ion Supţirelul, schimbu drept schimbu. Deci, ca să-i fie dumisale de acum înnainte acea Ţigancă de mai sus numită Marie, fata Gunii Ţiganului nostru, driaptă şarbă Ţigancă a dumisale şi schimbătură, stătătoare în veci, ca să o stăpănească şi dumnealui şi coconii dumisale ca pe o driaptă şarbă Ţigancă a dumilor sale. Şi asemenea scrisoare mi-au dat şi dumnealui la mănă, ca să stăpânim pe Mariia fata lui Ştefăni Cioară, Ţiganul dumisale, de mai sus numită, şi să ne fie driaptă roabă Ţigancă în veaci. Şi pre mai mare credinţă am iscălit ca să fie de bună încredinţare.

Vl[ea]to 7253, Dech[emvrie] 11.

(Isc:) Costache Razul Vel Vor[nic].
„ Radu Racoviţă Hat[man].
„ Sturdzea Vel Logofăt.

(Vo:) [Scris de mâna lui Neculce:] Zapisul Zlătarului de schimbătură.

Academia Română, 135/CXX.

36.

1745, Fevruarie 25.

Izvod de ce sint dator, l[eat] 7253, Fev[ruarie] 25, şi cu comândul şi grija şi sărindarele.

35 lei, lui Turculeţ, ce am fost chizeş, pentru ficiorul lui Panaiti, bez ce-au ertat pe giumătate fetii Mileascăi.
140 lei Cărstii Arman bez 40 lei ce este să-i dè fiiul mieu Ilie.
420 lei cu baş cu tot lui Hagi Smail ot Roman.
70 lei lui Osman.
60 lei ficeorilor lui Bran, ce au dat din văcăritu Alixandru.
59 lei, tij lui Budzilă, dal din văcărit Alixandru.
Lui Pătraşco Armanul să-i plătiască Alixandru din trustili cărcimile.
40 sărindare.
116 lei, la astroucari, bez bucate, bez ciară.
1.300 lei, fac datoriia.

De unde să dau aceşti bani.

40 lei din răsura čvertului Ghenar, bez 30 ci au luat Alixandru, bez 20 simbrie ficiorilor.
86 lei di 'nprumut la Tăutul, bez 64 ce am luat eu.
Ostiniala din văcărit ci avè să-mi dè Vodă.
2 cai tij la datorie.

www.dacoromanica.ro

Oile tij, bez 100 mândzări, şi 8 aveţi ce-am dat lui Alixandru.

Vasile tij, bez 20 boi, ce am dat lui Alixandru.

Stupii tij, bez 400 matce, ce-am datu lui Alixandru.

Din orândă di Boian şi din fânul de anul trecut şi de est timpu.

90 lei den slănini.

(Isc.:) Ion Neculce biv Vornic (tremurat).

(Vo:) 1.786 lei, 4 pot[ronici], 3 bani.

Academia Română, 137/CXX.

— —

1846, Maiu 24.

Opis de documenturile ce înfăţoşăz în pricina dintre încredinţătorul meu cu dum[nea]lui Căminarul Filip Scorţăscu pentru împresurare de hotar la tratăţiia pricinii de către giudecătoriia ţinutului Eşii, secţiia I-a.

1.

7137, Iunie 10.

Ispisocul Domnului Miron Barnovschii V[oe]vod pentru iazul cel mare a Prigorenilor, ce l-au fost dăruit monastirii Hangu-lui cu mori gata în Bahlueţ.

2.

Tălmăcire arătatului ispisoc de pe dialecth slavonesc.

3.

7146, Maiu 22.

Ispisoc de la Domnul Vasili V[oe]v[o]d grăniţuitor moşii Avrămeşti numită şi Prigorenii cu iaz în apa Bahlueţului şi cu alt iaz în apa Sărcii, arătând că hotarul să începi din apa Plotoniţii, drept spre răsărit la o movilă de-asupra Berbeştilor, de acolo într'altă movilă la rediul Hulturului, de acolo într'altă movilă, şi de acolo piste piscul cel mare din jos de iaz în Rătu, iarăş într'o movilă, şi de acolo apa Bahlueţului în gios până în hotarul Ciuceştilor, şi de acolo peste matca Bahlueţului în hotarul lui Urechii, şi de acolo drept peste drumul mare a Eşului la o piatră hotar, şi de acolo drept în matca Sârcii, şi matca Sârcii în sus până în piscul cel mare din jos de zgău, şi de acolo să întoarce hotarul spre amiază prin movila

www.dacoromanica.ro

mare, de acolo în fântăna lui Parfenii şi piste Bahlueţ, şi de acolo în capul iazului Hangului cel spre amiază şi alăturea cu iazul Hangului, până ce dă în apa Plotoniţii în gura ei şi până de unde au purces.

4.

7147, Fevr. 16.

Tij ispisoc de la Vasile Voevod prin care dărueşte proprietarului de Prigoreni şesul Rătului pe ămbe părţile Bahlueţului, din iazul Hangului până în hotarul Avrameştilor, cât ţine şesul între iazuri a Hangului şi a Avrămeştilor.

5.

Daniia Antinii Paharniceasa, fata Vornicului Ureche, prin care dărueşte şesul Rătului ce este pe valea Bahlueţului, până unde să înpreună cu hotarul Bălţaţilor, Vistiernicului Iordache, proprietarului de atuncea a Prigorenilor.

6.

7173, Iulie 25.

Invoiala săvărşită de răzăşii moşiei Ciuceştii cu Spătăroaia Iordăchioae, proprietara de atuncea a Prigorenilor, statornicind graniţa acestor moşii de la a treilea movilă arătată în ispisocul lui Vasilie Voevod din 7146 (— 1638), Maiu 22, drept la drumul ce merge de-asupra iazului Avrămeştilor, unde au pus şi piatră hotar, şi de acolo drept mai jos de iaz au pus altă piatră, care pietre şi astăzi stau faţă şi îşi au lucrare.

7.

7179, Mai 25.

Daniia Alexandri, fata lui Ureche Vornicul, prin care dănueşte Vornicului Grigoraş Hăbăşăscul ţărmurile Bahlueţului cu şăs, tot până supt coastă, care danie e . . . după judecata Domnului Duca Voevod.

8.

7187, Iunie 15.

Ispisoc de la Domnul Duca Voevod, coprinzător că s'a judecat Ianache Gramaticul, proprietarul de atuncea a Prigorenilor, cu Grigorie Hăbăşăscul ce au fost Hatman, pentru şăsul Rătului, zicând cel întâi că-l are danie de la Antemia, fata Vornicului Urechiă, iar cel al doilea că-l are danie de la Alexandra, sora Antemii, iar judeca[ta], încredinţându-să că Alexandra n'au avut trea-

www.dacoromanica.ro

bă cu şesul Rătului, fiind a surori-sa Antimiia, au dat rămas pe Hăbăşescu şi i-au rupt şi daniia Alexandrii, precum să şi găseşte faţă şi acum, iar Grămăticului (Ianache) i s'au dat dreptate a stăpăni şesul Rătului până unde se înpreună cu hotarul Bălţaţilor pe Bahlueţ.

9.

7181, Fevr. 14.

Ispisoc de la Ştefan Petru Voevod prin care dănueşte Hatmanului Grigorii Hăbăşescul o bucată de loc din moşia Târgului Frumos, din apa Sărcii drept în jos pe dealul Hohorietii, pe de-asupra zgăului prin movila găunoasă drept în jos până în Bahlueţ, şi în lat curmezişul până unde să întâmpină cu hotarul Prigorenilor şi cu iaz în apa Sărcii.

10.

7215, Mai 15.

Zapisul ficiorilor Hatmanului Grigorie Hăbăşescul prin care vând Spătarului Ion Neculce daniia ce au avut părintele lor de la Domnul Ştefan Petru Voevod.

11.

7230, Martie 9.

Ispisoc de la Domnul Mihai Racoviţă Voevod pentru acel ce şi-au înoit pricinile pe vremea cât au fost înstrăinat Hatmanul Ion Neculce în Rosiá, unde au zăbovit zece ani, şi oricare va fi căştigat niscaiva drese pentru moşii sau altele în lipsa Hatmanului Neculce din ţară să nu să ţie nici într'o samă.

12.

7230, Noemv. 17.

Tij ispisoc de la acelaş Domn pentru o moară ce făcuse Cazimir pe Bahlueţ în vremea când Hatmanul Ion Neculce să afla pribegit în Rosia, poruncindu-se Vornicului Darie Donici ca să-i puie la cale.

13.

7241, Dech. 20.

Hrisovul Domnului Grigorie Ghica Voevod întăritor Vornicului Ion Neculce pe o bucată de loc din moşiia Târgului Frumos, ce i-au dăruit-o Domnul Mihai Racoviţă Voevod din hotarul zgăului de lângă Bahlueţ în sus pe drum pe la capul iazului călugăresc şi tot pe drum până la nişte sărături, de unde să în-

www.dacoromanica.ro

toarce în lungu spre amiază-noapte piste drumul Eşilor şi la deal pe muche din movilă în movilă până ce dă în şesul Sărcii, până dă în hotarul lui Buhuş.

14.

7247, Maiu 12.

Ispisoc de la acelaş Domn, cuprinzător că şesul Rătului, daniia Antimii, merge până în hotarul Bălţaţilor ş'alăturea cu Bălţaţii până în drumul cel mare a Ieşului.

15.

7256, Iunie 2.

O hărtie doveditoare iscăliturii lui Alexandru Neculce, şi că în acea vreme să afla cu cin de vtori Logofăt până la 7275 (= 1767), când s'a făcut Păharnic.

16.

7263, Iulie 18.

Copie legalizată după ispisocul Domnului Mateiu Ghica Voevod, doveditor că sărăturile arătate prin hrisovul Domnului Grigorie Ghica sânt în malul iazului Hangului, unde sânt şi acum faţă.

17.

7268, Noem. 30.

Tij o hărtie doveditoare iscăliturii Stolnicului Alexandru Neculce.

18.

1793, Octomvrie 30.

Hotarnica moşii Bălţaţii, în copie legalizată, doveditoare că matca Bahlueţului cea veche este supt dealul Cărligăturii spre codru şi că în această matcă stau toate moşiile ce vin de spre Codru chizăş şi cum că Balţaţii se despart de Prigoreni din piatra veche, hotar ce este despre cămp, ş'alăturea merg peste şes şi apa Bahlueţului până în drumul cel mare a Eşului.

19.

1793, Noemvrie 10.

Ispisocul Domnului Mihail Cost. Suţul Voevod, în copie legalizată, întăritor zisei mai sus hotărnicii a moşii Bălţaţii.

www.dacoromanica.ro

20.

1794, Octomvrie 5.

Mărturiia Vornicului Th. Balş că, cercetând la sttarea locului, au aflat toate semnele hotare a moşii Prigorenii întocmai după ispisocul Domnului Vasilie Voevod din 7146, Mai 22, şi învoiala răzeşilor de Ciuceşti.

21.

O închipuire de hartă pentru moşiia Prigorenii cu semnele şi hotarăle ei, făcută şi iscălită de Vornicul Theodor Balş.

22.

1809, Iunie 2.

Jalba Spătaresii Ileana Neculce, născută Sturza, dată Divanului, cu pâră asupra stăpânitorului Bălţaţilor că, cu înălţarea iazului, s'au înecat şesul Rătului, cu îndoită carte către ispravnicii de Cărligătură ca să cerceteze.

23.

1809, Iulie 10.

Inştiinţarea isprăvniciei de Cărligătură către Divan că, cercetând, s'au aflat că stăpânul Bălţaţilor înalţă iazul morii sale şi pricinueşte înecarea moşii Spătăresii Ileana.

24.

1845, Iulie 25.

Jurnalul încheiat de boerii hotarnici la faţa locului, prin care să dovedeşte că cu înălţarea iazului Balţaţilor este înecat din şesul Răutului vre-o şapte opt fălci şi tot odată pentru hotarul vechiu pomenit prin hotarnica Bălţaţilor că s'au găsit la locul lui şi este colţu a patru moşii: Prigorenii, Bălţaţii, Lunganii şi Goeştii, şi că stăpânirea Bălţaţilor de Prigoreni să află neclintită, precum şi din vechime au fost.

25.

1845, Iulie.

Hartă gheometricească pentru moşiia Prigorenii iscălită şi de boerii hotarnici ce au fost la faţa locului că este întocmai.

Aceste dovezi înfăţoşez în pricină, în presudstvia judecăţii. — 1846, Maiu 24.

(s.) N. Tahu (?), vechil.

www.dacoromanica.ro

Documenturile arătate mai sus le-am primit deplin înapoi. 1846, Maiu 25.

(s.) N. Tahu.

(Arhiva Statului Iaşi, Transport 1788, Opis 2039, Dosar No. 437, fol. 111.)

Opredelenie a depertamentului întâi.

Anul 1813, luna Dechemvrie 13. Din poronca Inpărăteştii Sale Măriri, departamentul întâi a oblastii Basarabiei au făcut cercetare pricini de giudecată ce are dum[nea]lui boeriul Pah[arnicul] Neculai Doni, supusul Inpărăţiei Rosiei, cu boeriul din Moldova epicratiei othomaniceşti, Spatarul Ioan Neculce, şi niamurile sale. Curgere pricinii fiind într'acest chip: dum[nea]lui Pah[arnicul] prin vechilul său Tudorachi Crusoveanu la curgătoriul an 1813, luna Iulie 26, au dat jalobă către Exelenţiia Sa d[umnealu]i inginer gheneral maior în oblaste Basarabii, nacealnic oştenesc şi politicesc i cavaler Ivan Marcovici Gartanciu, arătând că are pricină de clironomie între altile şi asupra moşiilor dintr'această oblaste, anume Ghergheuţii, Bocicăuţii, Groziniţii, Chilipăuţii, Sălăuţii de la ţănutul Hotinului şi Călineştii de la ţânutul Iaşii, care acum să stăpănesc de dumnealui Spătarul Ioan Neculce şi să trag din averea a strămoaşii Pah[arnicu]lui, Vist[erni]ceasa Sana Donoae. Şi, voind numitul Pahar[nic] să poarte giudecată pentru această clironomie la locul

No. 1. Mi s'au arătat opredelenie depertamentului întâi, făcută în nefiinţa mè şi a documenturilor mele, alcătuită numai după scrisorile şi aratările protivnicului meu dumnealui Pah[arnicul] Neculaiu ce să zici şi Doni den anul 1813, Dechemvrie 13, scrisă cu slova povernicului dum[nealu]i Pah[arnicului] înpotriva cărie cinstit am faci cunoscut, întâi zâci Pah[arnicul] Neculaiu, prin jaloba sa către nacealnicu acestui oblast, că la pricina de clironomie ce ar fi având de la casa Neculcii, între alte moşii are şi asupra acestor moşâi ce se află în acest oblast anume: Gheorgheuţâ, Bocicăuţâ, Grozăniţa, Nilipăuţă, Şălanţâi, de la ţănutu Hotinului şi Călineştii de la ţănutu Eşii, cari acum să stăpănesc de Spătaru Ioan Neculce şi că sânt din avere strămoaşăi sali Vister[nicesei] Sanda Donoae (N. A.), de vreme ce maica dum[nealu]i Pah[arnicului] Neculaiu, Marie Doniască, au eşit cu zăstre din casă şi clironomia lui Doni, precum însuş mărturisăşti prin scrisoare şi iscălitura sa, ce iaste de faţă la mine acmù, din *le[a]t 1784, Iulie 30, şi când şi până acmù clironomii cei legiuiţi, Doneşti, să află vii şi înpotriva părinţăştilor scrisori de învoială mai sus pome-

www.dacoromanica.ro

unde sînt moşiile înfiinţate, adică la această oblaste. Spatarul Neculce pentru osăbite i[n]teresuri a sali li-au scos în mezat la Eşi ca să le vănză de istov, şi pentru ca să nu să întămple să le vănză şi să să desfacă de dănsile şi Pah[arniculu]i să i se închidă dreptate ce are, au făcut cerire ca atât acuzatul de la Eşi, cât şi alte tocmele ce s'ar face aice, pentru vănzare numitelor moşii, să se opriască cu lucrare căzută şi pe Spăt[arul] Neculcea să se siliască prin locul ce se cuvine ca ori însuş să vie aice sau vechil cu toate scrisorile să-şi triimată, ca si stè în giudecată spre a da sfărşit pricinei. După care în urmă şi însuş Pah[arnicul] Doni, la luna Sept[emvrie] 13, iarăş au adaos jalubă către Exelinţie Sa pentru această clironomie părinţască, ce să stăpăneşte de Spatarul Neculce, arătând că, măcar că s'au făcut de ştire gheneralului cunsalat din Eşi de către Ex[elenţa] Sa d. gubernator ca să se pue cerire sa în lupravilă şi obiceiul pământului, să-şi afle dreptate cu punire la asemene pricini au trebuit să aştepte. Şi Spătarul Neculce nici însuşi nici prin vechil nu s'au mai arătat. Pentru care au făcut cerire ca şi să rănduiască pricina la acest dipartament ca, după pravilă şi obiceiul pământului, să-şi afle dreptate cu punire la cale spre a nu se cheltui în zădar aşteptând. Şi Ex[elenţia] Sa prin pridlojenie din 24 a lunii Sept[em]v[rie] supt No. 4345 o triimite către acest departament spre cuviincioasa cercetare şi ca să si facă părţii asuprite pi temeiul aşăzărilor ci urmiază dreptate, îndestulare, după ce să vor cerceta docomenturile asupra acestor moşii şi pricinile arătate de jăluitori în pricina nevini-

---

nită[1], nicio cerire sau mişcari de atunci nu facu, apoi nu m'aş socoti datoriu a mă învinovăţâ spre răspundere către dum[nealui] Pah[arnicul] întru nimică la acè nedreaptă a sa cerire în giudecată.

N. 2 sau B. (Urmează apoi şters:) De i-ar fi şi eşât vreo moşâe sau oarice altă din zestre sa rău, întoarcă-să la casa ce au înzăstrat-o să-ş ceie, iar nu de la mine. Dar eu spre dovadă 1-iu alăturez copie tălmăcită după orighinalul cel mai vechiu a aceştii casă, din care să va vidè izvodul de zestre a Caterinii Vistereasa, maica acestor clironomi, ca să să vadă ce au avut şi ce nu s'a pus la înpărţala, cum şi tălmăcire de pe orighinalu înpărţălii şi apoi să va înţalege că iaste făcut prin a Divanului obrază şi cu toată dreptate cumpănit alcătuit, Iar pentru Gheorgăuţâi şi Sălăuţâi nu are de unde să între la înpărţala, fiind în urmă căşligări, cumpărate de Ioan Neculce, iar nu părinţăşti, cum şi Nimepăuţii, avându-i zăstre Ioan Neculce a fimei

[1] V. mai sus.

www.dacoromanica.ro

rii părţi protivnice la dipartament către vădava însămnată spre a se curma giudecata ce trebui să să pue prin hotărătoare închidere. Dipartamentul, priimind pridlojăniia, au raportuit Ex[elenţii] Sale la luna Oct[om]v[rie] 7 supt No. 5 cu cuprindere că au întrat în cercetare pricinii şi, văzând că Spătarul Neculcea n'a fost următori a vini după adresarisire Ex[elenţii] Sale, au trebuit si apuce mijloace mai tari la o aşa tăceri a pârâtului, însă, pentru ca si lipsască orice pricină în vreme următoare, au făcut cerire Ex[elenţii] Sale ca de iznoavă să facă ştiut la locul cuviincios din Eşi ca să să îndatoriască Spătarul Neculcea în cè mai de pi urmă vadè de patruzăci zile şi si că sorocească, ori însuş să vie sau vichil deplin răspunzători să-şi triimată aice la stare numitelor moşii cu toate scrisorile ci va fi având în orighinaluri şi si nu să corispondarisască cu copii de scrisori sau cu alte arătări şi cu hotărări ca, dacă la acest soroc de 40 zile nu va fi următor a vinì sau vechil să-ş rănduiască, apoi după dreptate moşiile mai sus numite, care pără atunce s'au hotărăt a fi supt săcfestru în putere scrisorilor ci are Păh[a]r-[nicul] Doni i si vor da în vecinică stăpănire, luându-să de la Spătariul Neculcea, şi în urmă Spătarul nu va fi ascultat, ca unul ce, fugând de giudecată, nu poate mai mult si prelungească pi Pah[a]r[nicul] de a-ş afla dreptul său. Au dat şi poroncile sale dipartamentul din aceias lună Oct[omvrie] 7 supt No. 978, atât părcălăbiei de Hotin, cât şi isprăv[niciei] de ţinutul Eşii, ca tot vinitul moşiilor acestora să-l săcfestruiască, dându-l la al triile mână să fie păzit până când vor avè poroncă într'a cui stă-

---

sali, ce au fost fată lui Lupu Bogdan Hatmanul, nu s'au putut puni în înpărţală, Iar moşăe Grozăniţa şi Boscăuţâi, cari sănt pusă în înpărţală, iar nu la părţăli frăţăşti, fiind lăsată parte sufletului maicii lor, cari iarăşi sănt căştigate de Ion Neculce prin îndatorire ce s'au păzât către maicăsa cu grijăli şi pomenirili ce au făcut şi îngropare maicii sale, cari i le-au şi dat lui, precum încredinţază mărturie boerilo: Divanului şi Mitropolitului din vreme aceia, cari întăreşte şi înpărţala şi alte averi ce avè Ioan Neculce Vornicul, precum să vede în tălmăcire orighinalului. [Până aici şters.] Iar satul Călineştii, care iaste pus cu sporire piste driapta parte Sandi, numai pentru întâmplare neagiunsului cheltueli la nunta sa, precum şi în însuş înpărţala zăci să să vănză, care măcar că Ioan Neculce Vornic nu au vrut să-l vănză şi să-l înstrăineză de la casa Sandi, ce dănsa de la sâne banii au făcut răbdători şi pe clironomul său Alexandru Neculce, până când Alexandrului Neculce i l-au dat însuş Costandin Donii, ficior şi cel săngur clironomu al Sandii Donoai şi tatul acelor de acmù Doneşti, care să află în Valahie, pentru bani acei cheltuiţi de Vornicul Ioan

www.dacoromanica.ro

pănire să-l dee, făcând şi izvod de toate viniturile şi acareturile ce si află pi aceste moşii, pe care să le triimată la dipartament. Şi, dacă vre-un orândatori va avè a da Spătarului Neculce căştiuri de bani la sorocul Sfântului Dimitrie, să-i îndatoriască a pune depozit, să ştie în canţălerie, stând atât atât acareturile, cât şi viniturile păzite, pără când vor avè al doile poroncă, în ce chip să urmezi.

Care aceste întru acest chip lucrându-si la dipertament, la luna Oct[o]mv[rie] s'au priimit de la Ex[elenţia Sa] altă pridlojenie din 29 Septemvrii supt No. 4528, cuprinzătoare că, după adresarisirile ci au făcut către ghinăralul Consolat din Eşi, d[i] Pini, ca si fie oprită vănzările moşiilor ci li-au hotărât Spătarul Neculcea si li vănzi prin mezat şi pintru ca si fie triimisu aice însuş Neculcea să stè în giudecată cu Păh[a]r[nicul] Doni, ce ce fel de răspuns au priimit Consalatu, după adresarisirile ci au făcut de la dipartament a pricinilor streine care l-au triimes către Ex[elenţia] Sa în copie, îl triimite către acest Dipartament pentru închipuire la cercetare pricinii. Şi, întrând dipartamentul în cercetare acei înştiinţări ce esti din luna Săpt[en]v[rie] 1 cu No. 445, s'au văzut cuprinzătoare că asupra adresarisirii Consulatului din 16 a lunii August supt No. 875 ca să fie oprit mezatul moşiilor Spătarului Neculce, care să află în ţinutul Hotinului şi a Eşului, şi după arătările vechilului Paharnicului Doni s'ar fi cuvinit lui Doni, şi că pretenţie aceasta s'ar cuveni să se caute la Chişinău, unde Neculcea să vie sângur sau si-şi triimată vichil, — dipartamentul pricinilor streine faci arătare

---

Neculce, rugându-l pe Alexandru de l-au priimit ca un lucru ce nu făcè atunci acei bani şi lui Doni nu-i era trebuitoriu, precum însuş mărturisăşti prin pomenita învoială de mai susu ce dă Costandin Doni lui Alexandru Neculce (Urmează şters:) (de asemenea scrisoare arată că au luat şi el scrisoare) de disfacere a toate pricinile vechi dentre dănşii, ce au avut până atunce. (Urmează şters:) cându el însuş Costandin Doni au venit la Moldova de au cercetat după înpărţală toate moşâile parte de a mami sali de clironomii cari li-au fost lenevit el însuşi, cu necăutare până atunce, când cu Alexandru Neculce s'au desfăcut făr de a-l mai putè trage mai mult în giudecată.

No. 4. Şi tot prin aceiaş învoială arătând lămurit că el avè să-şi caute cu Luca vărul său. (Urmează şters: Pentru izvodu de cheltueli ce au priimit el a Lucăi Vistiernicu, unchiul său, iar Alexandru Neculce rămăne nici într'o răspundere şi scrisoare această de învoială curmă toate pricinile şi prigonirile dentre familie Neculcii şi a lui Doni.)

5. Pentru moşăe Vasilăuţâi, pentru care departamentul mă învinovăţăşti tot pe mine că aş fi datoriu să răspundu

www.dacoromanica.ro

Consulatului că această pricină s'ar fi început în comitetu Moldovii încă la 29 a lunii lui Mai, după jaloba lui Doni ce s'au triimes de la Consulat, pi care priimind-o dipartamentul, au voit a o şi pune în lucrare, şi acum voieşti Doni ca si să cercetezi prin giudecată dregătoriei din oblaste Basarabii, şi, fiindcă pricina este începută în Moldavie, tot acolo ar trebui să să şi sfărşască, fiind pricina încurcată, nu numai cu niamurile Neculceşti, ci cu multe familii de acolo. Şi, pentru ca si să discoperi adivărul şi si să strângă la un loc toate pricinile şi toate feţile ci si atingu la această pricină, n'ar fi cu putinţă si să adune aice la Chişinău, căci trebue să se facă multe scrieri şi si treacă nu puţină vreme păr si vor aduna, fiind întrebari că cine le va răspunde în urmă păgubirile şi cheltuelile. Şi, fiindcă cele mai multe feţi să află în Moldova, ar fi de trebuinţi să si ducă acel unu acolo, unde se află celi mai multe, iară nu pe toate acele să să triimată, unde esti acel unu, făcând ceriri dipartamentul acela ca si să scrie aice să si dipărtezi pi Pah[a]r[nicul] Done de a pune secfestru pi aceli averi, care cuprind nu puţină sumă şi voeşti si le secfestruiască numai după cerire ce face şi si să sloboadă de supt secfestruiri acele averi cu veniturile lor şi Pah[a]r[nicul] Done, dacă va avè giudecataa sa în Moldova, îş va lua dreptate prin drumul giudecăţii şi atuncia după docomenturi va putè să-ş cei toate pretenţiile de la giudecata şi si pue secfestruiri pi averia Neculcii, ci o are acolo în Moldaviia. Pe care aceasta notă a dipartamentului pricinilor streini din Moldavie, dată către Consulat, văzind-o acest dipartament că nu esti închipuitoare cu fiinţa pricinii şi nici următoare pravililor şi legiuirilor, ci numai arătătoari de nişte chipuri îngăimătoari, cu cari au voit a dipărta Spătaru Neculcea di giudecată şi cu tot chipul a-l sprijeni şi să-l aducă pe Pah[a]rnicul Done la o stare ca si să stângă cu cheltuiala şi ca, singur de sine văzind atâte înpotriviri, să si lase de giudecată şi să-şi piarzi dreptate, s'au hotărât şi de iznoavă s'au raportuit Ex[lenţii] Sale d. ghinaral maior Gartingu la 17 Oct[o]mv[rie] supt No. 6 că, giudecând toate înpregiurările aceştii pricini, nu s'au cunoscut alta decât pricinuire şi netemelnici cuvinte, voind să se departezi de a vini în giudecată, şi, fiindcă atât jăluitorul Pah[arnicul] Done, cât şi moşiile ce sint

---

pentru Luca, cu care cuvânt de dreptate însă nu înţăleg. Aş vrè să ştiu care pravile şi a cărui loc şi cari obiceiuri pe o parte poate strîca neşte vechi învoeli făcute de bună voe între familii şi pe de altă parte să mă osândiască a pierde averile meli după curgire de ani mai de un vec, când mie îmi sânt cunoscute pravilile acele ce să obicinuesc în lumi, că apără şi întăresc nişte vechi de bună voe făcute învoeli atât între niamuri, cât şi între streini. 6. (Neterminat.)

www.dacoromanica.ro

în pretenţie se află întru această oblaste, după toată dreptate şi după obiceiul ce să urmiazi şi în sfărşit după înştiinţări înputernicitului nostru menestru din Constantinopoli, d. Italiischi, ci cu predlojeniia Ex[elenţii] Sali din 29 a lunii Sept[emvrie], anul curgător, supt No. 4479, ci s'au alăturat către acest dipartament, să cuprindi că toate pricinile ce vor urmà între supuşii othomaniceşti pentru averi mişcătoari şi să cercetezi şi si să sfărşască acolo unde să află jăluitoriul, şi, acele averi, dipartamentul au găsit că ceriri Spătar[ului] Neculcea di a merge Pah[arnicul] Done în Moldova este cu totul di prisos şi fără de cuvânt, şi după aceia dipartamentul au făcut cerire Ex[elenţii] Sali că iarăş să se facă ştiut la locul cuviincios spre a si faci lucraria căzută după raportul de supt No. 5. După cari în urmă, la luna trecută Noemv[rie] 9 supt No. 5483, s'au priimit pridlojeniia Ex[elenţii] Sali, cuprinzătoare că, după arătari dipartamentului din 15 a lunii lui Octomv[rie] supt No. 5, spre a fi triimes aice Spatarul Neculcea sau vichil din partea lui cu trebuincioasele documenturi si stè în giudecată în pricina moşiilor ce umblă să li scoată de la sine Pahar[nicul] Done. Ex[elenţa] Sa au adresarisit-o consulatului din Eşi, de la care au priimit răspuns cu înştiinţari, cum de al doile au triimes cerire sa la dregători[e] di acolo, ca numai decât să să triimată aice pe Spătarul Neculcea sau vichil din partea sa cu toáte scrisorile la sorocul însămnat, pentru care face ştiut dipartamentului. S'au priimit şi altă pridlojănie tot din trecuta lună Noemv[rie] 13 supt No. 5630, cuprinzătoare că au priimit înştiinţare de la consulatul di Eşi, cum că după doâ ciriri a Ex[elenţii] Sali necontenit au adresarisit dipartamentului pricinilor străini ca să fie triimes aice la Chişinău în arătatul soroc de 40 zile Spătarul Neculcea sau vichil din partea sa, ca si stè în giudecată cu Pahar[nicul] Done, după care au luat răspuns că însuşi Spătarul Neculcea să îndatoreşte a vini aice pentru această pricină, dar, fiindcă să află bolnav şi din pricina cărântinii lui, si roagă să fie îngăduit păr la sfărşitul trecutei luni Noemv[rie] şi atuncea va vini. Pentru care faci ştiut dipartamentului spre a pune la cale cele după cuviinţă. După care pridlojenie departamentului, văzând înpotrivirile şi dipărtările Spătarului Neculcea, numai cu nişte pricinuiri închipuitoari di prelungire, ca si nu stè în giudecată cu Păhar[nicul] Done şi să-i răpştiască dreptul său, nici de cum nu au voit a priimi sorocul arătat păr la sfărşitul luni trecute Noem[vrie], ci era în hotăriri ca si cercetezi scrisorile Pahar[niculuì] Doni, după cari si dè sfărşit pricinii şi si dè moşiile în stăpănire Pahar[nicu]lui Doni; şi, făcându-i-se ştiut, însuşi de la sine au priimit ca si fie îngăduit Spătarul Neculcea până la sorocul ce însuş ş'au pus, — a căruia plecare văzindo-o dipertamentul, au oprit hotărări sa. Acum dar jăluitorul Păh[arnic] Done, văzind urmare cè împotrivitoare a Neculcii, după însuş a lui

www.dacoromanica.ro

cerire, s'au arătat cu jalobă cătră dipartament, arătând că, măcar că plecare sa de a aştepta pe Spătarul Neculce până la sorocul ce ş'au pus, au fost pentru folosul Neculcii înpotriva hotărării ci era să dè dipartamentul şi pentru ca să nu mai rămăe cuvânt de răspundere că n'au fost îngăduit şi după cerire sa, dar au fost numai pentru sine prelungitoare, căci Spătarul Niculce n'au fost următoriu a vini la sorocul ci însuş pentru sine şi-au pus, cum nici vechil nu ş'au triimăs, după cum însuş s'au îndatorit, din care îngăimare să simţeşti într'o mare struncinare şi perzare de vreme şi cheltuială, lipsit şi de dreptul său şi mai ales că şi prothimiia disfacerii acestor de aice lăcuitori şi cu acii din Moldova s'au foarte scurtat şi din pricina aceasta nu poate si-ş caute şi de acel interes a disfacerii şi să află în primejdie, făcând ceriri ca dipartamentul în hotăririle sale după legiuitile pravili, pentru un om ce este fugătoriu de giudecată şi niurmător însuş făgăduinţii sale datâ înscris şi fiindcă toată hărtiia în puteria ei si giudecă, după dreptate să fie pus la cale spre a-ş afla îndestulari sa, şi si nu mai fie prelungit cu dreptul său. A căruia cerire fiind supt tot cuvântul dreptăţii şi supt toati legiuirile dipartamentului, au întrat în cercetare scrisorilor Pahar[niculuj] Done. Şi au dovedit că moşul său Neculcea Slugerul, ce-au avut soţie pi Ecatirina Vistiereasa, au avut trii fii, anumi Ion Neculcea Vor[ni]cul, Mariia ce au ţinut-o Ştefan Luca Vist[ernicul] şi Sanda Donoia Visteriasa, strămoşa Pahar[nicu]lui; dintre care în viiaţa părinţilor lor, Vor[ni]cul Ioan Neculce şi soră-sa Mariia s'au căsătorit cu toată cheltuiala cuviincioasă din casa părinţască, iar strămoaşa sa Visteriasa Sanda, fiind încă fără vrâstă atunce în casa părinţască, după moarte tatului lor, fratele şi cumnatul ei, Vor[ni]cul Ion şi Vist[ernicul] Luca, n'au aşteptat până la vrâsta ei şi pe maica lor, să li facă înpărţală dreptă de toati averili, ci fără ştire şi voia maici lor, care încă trăè, ei de la sine, fiind în putere, au făcut înpărţală de moşii şi alte acareturi şi pe dânsa cu totul au înstrâmbăţit-o, nedându-i parte driaptă, după cum arată o copie de pe înpărţala ce zic că au scos în partia surorii lor Sandii, ci esti din 7210, Iulie 15, care copie este încredinţată di Divanul Moldovii şi si văd iscăliţi numai Ioan Neculcea şi Ştefan Luca, iară nu şi sora lor Sanda sau maica lor Ecaterina, şi apoi şi din acele ci i-ar fi scos Neculcea, iarăş în stăpânire lui au rămas. Şi, pentru că n'au fost priimită cu această înpărţală, însuş Sanda Visteriasa, strămoaşa Pahar[ni]cului, la anul 7236 (— 1718), supt a sa iscălitură, lasă înscris spre ştiinţa urmaşilor sei, pentru nedreptate ce au avut de cătră fratele său Ioan şi cumnatul său Luca, arătând că, căsătorindu-să frate-său Ioan şi soră-sa Mariia, până au fost maica lor în viiaţă, cu toată cheltuiala casii, precum s'au căzut, făcând nunta cu mare cheltuială şi cu zăstre, şi rămăind è mai mică în casa mai-

www.dacoromanica.ro

că-sa, n'au vrut fratele său şi cumnatu-său si aştepte până o ar fi căsătorit şi pi dănsa maică-sa şi ei dinpreună, iară cu cheltuiala din casă, ca şi pi dănşii, şi apoi să fi înpărţit satile şi altile ce li-ar mai fi rămas părinţăşti, ci frate-său şi cumnatu-său, fără ştire şi voia maicii lor, au făcut înpărţala în Eşi, după cum au vrut, în vreme când Sanda cu maică-sa se afla la Prigoreni, afară la ţară, şi ci li-au plăcut au luat ei, iar ce au fost mai proasti, adică giumătăţi de sate şi celi ci au fost mai fără vinit li-au scos în partia ei, nefiind è de vrăstă. Şi, dacă au aflat maica lor pentru înpărţala ce au făcut, au avut mari gălceavă cu dănşi, zicându-le că de ce n'au îngăduit până să va face şi Sanda mare, şi să fi vândut din moşii şi dintr'altile ci ar fi mai fost şi să o fi căsătorit şi pi dânsa, cu zăstre şi cu cheltueli, după cum au cheltuit şi cu dănşii şi apoi ci ar fi rămas si fi înpărţit frăţăşti, după cum ar pica cu dreptul, iar ei au răspuns că au lăsat sat întreg Groznicii cu vecini să fie a maică-sa, afară de părţile frăţăşti şi maică-sa la moarte i l-au dat ei, iar fratile său Ion au pus stăpănire şi pe acel satu, mai arătând şi pentru alte odoară şi averi din care è nu s'au înpărtăşit cu nimic. Şi iarăş spre dovadă că strămoaşă-sa Sanda nu s'au măritat cu cheltuiala din casa părinţască, ci din averia ce i-au scos ei şi pentru că şi pi aciia nu i-au dat-o în stăpănire, ci au rămas iaarăş la Neculcea, au scos de au arătatt un izvod din 7216 (— 1707), Sept[emvrie], 1, iscălit de Ştefan Luca 3-ti Logofăt, cumnatul ei, cu cuprindire de cheltuiala ce au făcut cu zăstre surorii lor Sandii, când au măritat-o, osăbit de ciia ci au avut de la maica lor Ecaterina Visteriasa, şi arată că au cheltuit 1276 lei, 4 potronici, din care scoţind 300 lei pentru un sat Pohrilăuţii, ci s'au vândut, din mijloc, lui Costandin Turcu Med[elni]ce[r] şi rămăn cheltuiţi de amândoi 976 lei, 4 potronici, din care 227 arată că au cheltuit Ştefan Luca, iar 748 lei, 4 potronici au cheltuit cumnatu-seu Ioan Neculcea. Şi zice: când a da Sanda banii, să-ş ţie să-ş stăpâniască şi moşiile. Din cari si înţălegi că strămoaşa dum[nea]lui Sanda, după ei s'au văzut instrambăţită de către frati-său Neculcea, atăt cu căsătoriia ei, că n'au cheltuit din casa părinţască după cum au cheltuit şi pentru dănsu şi pentru soră-sa, şi parti ci i-au scos au fost fără ştire şi voia atăt a ei, căt şi a maică-sa, apoi o scoate şi datoare cu 976 lei, 4 potronici şi-i popreşti şi moşiile acele cari iarăş el de voie sa i li-au fost scos spre parte ei,— pentru aceia nici la înpărţală au iscălit, nici banii pentru cari au oprit moşiile n'au vrut se-i dee, ca una ce ştiè că are să ee, iară nu si dee. Şi, fiindcă dindată s'au înstreinat pi Ţara-Românească şi n'au putut si-ş caute pentru pricina aceasta, şi moşiile fiind a ei, au rămas tot în stăpănire Neculcii, după cum adivereazi o anaforă din 7269 a Divanului Moldaviei şi întărită de Dom-

www.dacoromanica.ro

nul Grigorie Ioan V[oe]vod [1], cu cuprindere că au cercetat pricina între Banul Ilie Costachi, fiind vechil cumnatului său Dinul Şa-t[rarul] din Ţara-Rumăniască, ficiorul Vistiresii Sandii Donoaei, fata Neculcii, şi între Stolnicul Toma Luca, ficiorul lui Ştefan Luca Vist[ernicul], pentru pricina unui sat Vas[i]lăuţii de ţinutul Cernăuţului, ş'au aflat pricina într'acesta chip: Neculcea Slugerul au avut ficior pe Ioan Neculcea Vor[ni]cul, pe Visteriasa Sanda Donoia şi pi Mariia ce au ţinut-o Ştefan Luca Vist[ernicul]. Şi, murind părintele lor Neculcea, s'au împărţit fraţii între sine din ceii ci li-au rămas moşii şi altile, după împarţiala acè din 7210, şi între alti moşii ci au scos în parti Sandii Donoia iaste şi un sat întreg, anume Vas[i]lăuţii. Şi, încă trăind părintele lor, au căsătorit pe fiul său Ion şi pi fiica sa Mariia cu cheltuiala din casă, dar Sanda, rămăind fată mare după moarte părinţilor, au măritat-o fraţii. Şi la nunta ei au cheltuit Ştefan Luca Vist[ernicul] 227 lei, pentru care bani au luat acel sat Vas[i]lăuţii din parte Sandii şi li-au stăpănit 90 şi mai bine de ani, iară, după ci au murit Ştefan Luca Vist[ernicul], fiiul său Toma Stolnicul şi cu fraţii lui au vândut satul acela lui Hurmuzachi Cărste, tot drept acii bani 227 lei, osibit de alte doâ moşii ce i-au scos întâi, una din mijloc şi alta din parte Sandii pentru cheltuiala nunţii. Şi, fiindcă s'au dus Sanda în Ţara-Românească, n'au putut să-ş ceară dreptate, pentru că fraţii ei şi soră-sa Mariia s'au căsătorit din casa părintelui lor, ci au rămas până când au murit şi fiul său Dinu Şătrar prin vichil au întrat în giudecată. Şi au întrebat pe Stol[ni]cul Luca pentru ci au vândut moşiia, şi au răspuns că pentru bani ce au cheltuit tatăl său la nunta Sandii l-au vândut, căci le rămăsăsi multă datorii de la tatul lor. Şi mai înnainte de vânzare ar fi înştiinţat în cătiva rânduri pe Sanda ca si dè banii şi si-ş ia satul, şi è n'ar fi vrut şi că, în curgire de 32 ani, nimică nici n'au zis pentru acè moşie. Pentru care Divanul hotărăşti că Sanda Doniioia au avut marc strâmbătate de spre fraţii ei, căci ei s'au căsătorit din casa părinţască şi cu cheltuială părinţască şi din moşiile ce s'au vinit în parte lor nu s'au strămutat niciunile şi trebui şi ei, din ceii ce au rămas de la părinţi, întâi si scoată toată cheltuiala nunţii şi zăstri surorii lor Sandii şi apoi ceii ci vor mai rămânè să li împartă, iară nu numai din partia Sandii si vândă şi si facă zestre şi cheltuiala nunţii după ce s'au împărţit, mai vărtos că s'au văzut scris în izvodu lui Ştefan Luca Vist[ernicul] ca, când va da Sandii banii, si-ş è ia satul, iară nu scrie ca si dè voe ficiorilor să-i vândă satu. Şi, pentru că, văzind Sanda strâmbătate ce ari de către fraţi, n'au vrut si dè banii şi si răscumperi moşiia, aşteptând vreme să-ş caute dreptate ei cu

[1] Anaforao iaste de la Grigorie Ioan Voevod, din leat 7269. Şi învoiala să să caute din ce veleat iaste. Anaforaoa aceasta este adeverită prin alte doâ anaforale în urmă, între Luca şi Doni şi iarăşi între Hurmuzachi şi Don

www.dacoromanica.ro

giudecată, şi fiind într'altă ţară, n'au putut pără când au murit, cum şi Ştefan Luca Vist[ernicul] a rămânè păgubaş de bani nu esti cu cale, că el este un cumnat. Şi, fiindcă Dinul îş ceri moşiia zestrii maică-sa, au socotit că este volnic si dè banii lui Hurmuzachi şi să răscumpere moşiia, măcar că Luca Vist[ernicul], pentru bani ce au cheltuit, singur în putere lui au luat moşiia aceasta şi la 30 ani ce au stăpănit-o până când au vândut-o şi au luat banii din vinitul moşiei îndoiţi, încă şi mai mult, şi nu era cu cale si vândă moşiia, de vreme că banii ş'au întorsu din vinit numai, fiindcă însuş Dinul au priimit di voia lui si dè banii, capitili, acei 237 lei. Pentru aceasta au socotit că are dreptate Dinu si dei banii şi si ia moşie şi nici si è vinit, nici să dei dobânda pi bani, de vremi că Ştefan Luca Vist[ernicul] şi Ion Neculcea Vor[ni]cul n'au stăpânit numai moşie aceasta Vas[i]lăuţii, ci toată zăstre Sandii până întru acel an, şi s'au făcut mare strâmbătate Sandii. Iară, după poronca pravilii, Donoaia poate si-ş ia moşiia şi si nu dè niciun ban, de vreme ci Luca Vist[ernicul]au stăpânit moşiia 30 ani: câte 20 pi an di va fi luat, şi fac 600 lei, întriiţi bani, şi Hurmuzachi, de când au cumpărat, sint 32 ani, iarăş întriiţi bani, că pravila, zici Mathei Vlastarul, la slova D, cap al doile: viniturile ci si vor lua din lucru ce esti pus zălog şi hotărăsc asupra datorii şi de vor cuprinde veniturile toată datoriia, nu poate datornicul si mai ceară nimică, dând şi zălogu înnapoi, mai vărtos că Donoae toate moşiile ei li-au stăpânit Neculce Vor[ni]cul, şi aceasta au stăpânit-o Ştefan Luca Vist[ernicul] întru atâţa ani, Donoaia nu s'au învrednicit a lua nimică din vinutirile moşiilor sale, ci li-au mâncat ei. Pentru care aceste scrisori au răspuns dum[nealu]i Pah[a]r[nicul] că li-au găsit înst[r]einate, scoţând spre dovadă o adivirinţă din 1805, Marte 16, de la boeriul Spătariul Mihalachi Costache că, fiind întrebat di dum[nealu]i Pahar]nicul[Done pentru nişte scrisori di moşii şi găsind în scrisorile sale nişte scrisori a niamului donesc, i li-au dat, pentru cari i-au dat şi adiverinţă. In urma căruia anaforale de sus pomenitii s'au văzut o copie scoasi din condica Divanului şi iscălită di condicarul Matei Costin Cluceriu, di pi o anaforà din 1777, Apr[ilie], întărită di Domnul Moldovii, cuprinzătoare că după jaloba lui Enachi Done vt[ori] Spatari din Ţara-Românească, pentru moşiile ci ari în Moldova di pi moaşi-sa Vist[erniciasa] Sanda, cum şi pentru satul Vasilăuţii ot (— din) Cernăuţi, fiind în parte moşii sale, l[e]-ar fi luat Vist[ernicul] Luca în tăriia sa, drept 227 lei 80 bani, ci au cheltuit la nunta ei, fiindu-i cumnat, cari bani si cădè si şi cheltuiască din casa părinţască, şi nu i i-au cheltuit din mijloc păr a nu si împărţi fraţii, ci i-au luat din parte ei, oprind numitul sat la stăpânire sa, pi care sat, după moarte lui, fiiul său Stolnicul Toma Luca şi cu fratile său l-au vândut cumnatului lor, Cămăraşul Hormuzachi Cărste. După care

www.dacoromanica.ro

jalobă fiind orănduiţi prin ţidulă, s'au adunat la Sfânta Mitropolie, şi, aducând pi Pahar[nicul] Matei Hurmuzachi, ci si afla stăpânitori numitului sat, s'au întrebat pe vt[ori] Spatari Enachi Done, cu ce tragi la a sa stăpăniri satul arătat. Şi a scos copie di pi înpărţala frăţască di 7210, iscălită di Vornicul Ion Neculcea, fratile Sandii, şi di Vist[ernicul] Ştefan Luca, cumnatul lor, la cari înpărţală între alte moşii ci s'au dat în partea Sandii, au văzut dat şi satul Vasilăuţii. Inpotriva căruia înpărţale au arătat Hurmuzachi un ispisoc di la răposatu Ghica-Vodă, din 7241, Septemv[rie] 5, cu cuprindere că, când s'au măritat Sanda Donoaia, afară de căţi bani au cheltuit Vornicu Ioan Neculcea, au cheltuit şi Vist[ernicul] Ştefan Luca 227 lei, 80 bani, şi a rămas acel sat la stăpânire lui, dat zălog di Vornicu Ioan Neculcea, până când va plăti banii Donoii. Şi è, cât au trăit Vist[ernicul] Ştefan Luca, è n'au dat bani si-ş ei satu, iară, după moarte, fiiul său Stol[ni]cul Toma Luca şi Mihalachi Postelnicul, având trebuinţă di bani, măritând pi o soră a lor după Hurmuzachi, au trimes-o în Ţara-Românească la mătuşa lor Donoe, cu carti domniască ca si dei banii, că, nedând, vor vinde satul altora, şi ei ar fi răspuns că nu va da, şi pi urmă, mergând şi însuş è la dânsa, înpreună cu Vornicu Neculcea şi izvodu acel de cheltuială, i-ar fi zis să dee bani si-ş scoată satul, şi è ar fi răspuns că nu va da banii, şi s'ar fi lepadat, şi pi urmă ar fi zis şi unchiului Neculcea ca si-i dee banii şi si rămâe satu a lui, şi el încă n'ar fi priimit. Şi că, văzind fraţii Luculeşti că si liapădă amândoi, şi având ei trebuinţi de bani, au vândutu cumnatului lor Hormuzachi, iarăş drept acei bani, dându şi zapis din anii 7237, Mai în 22, di vânzare, iscălit şi de boerii, marturi, şi întăreşti şi dumnie sa vânzare. Au întrebat pe Done ci răspund înpotriva acei vânzări, şi el au arătat anaforaoa de sus pominită din 7269, pi cari văzindu-o Divanul, o anirisăşti cu totul, puind pricină înpotrivă că Hurmuzachi n'ar fi având nici-o ştiinţă de dânsa, fiind atuncea dus în Ţara-Românească cu toate scrisorile, arătând şi o carte de giudecată din 1772, Iuni 20, di la Domnul Ţării-Rumăneşti, cu un an în urma acelii anaforale, cu cuprindere că, aflând Hurmuzachi că Doni ar fi umblând prin vichilul său să ee din stăpânirea numitului sat, s'au giudecat, fiind acolo şi Stol[ni]cul Toma Luca în slujba domniască, gramatic al doile, si, după cercetare ci au făcut şi după ispisocu d. Ghica Voevod l-au dat pe Done rămas de giudecată. Pe lângă care au mai arătat la Divan Hurmuzachi (sic), iscălit di Vor[ni]-cu Ion Neculcea de toată cheltuiala ci au făcut la nunta Sandii Donoii din anii 7216, în cari izvod au văzut că afară di un sat anume Prohălăuţii ot Cernăuţi, ci s'au scos din mijloc şi s'au vândut drept 300 lei, şi afară din banii ce a cheltuit el, Neculcea, de la sine, pentru care au luat satu Călineştii, din ţânutu Eşului din parte Sandii, au cheltuit şi Vist[ernicul] Luca de la

www.dacoromanica.ro

sine 227 lei, şi, fiindcă s'au scos din mijloc acel sat Pohrilăuţii, ar fi rămas drept numai din parte ei să-ş plătească banii ci au cheltuit, atât Neculce, cât şi Luca, şi aşa au dat rămas pe Doni din giudecată, întărind stăpânire lui Hurmuzachi pi satul Vasâlăuţii. Intre care boeri giudecători se văd iscăliţi şi Alicsandru Neculcea Vel Vornic şi Mihălachi Luca Vel Stolnic, adică acii ci au fost asupritori şi vânzători, au fost şi giudecători. In urma cărâia anaforale văzind dum[nee]i Armăşoia Mariia Donoie, fiica Şătr[arului] Dinu Doni şi maica dumisale Pahar[ni]cului, o aşa viderată mari st[r]âmb[ă]tati au dat jalobă cătră Divanul cnejii Moldovii la anii 1810, Apr[ilie] 1, prin cari au arătat toate st[r]ămbătăţile ce au suferit moşi-sa Visteriasa Donoe despre fratile său Vor[nicul] Ion Neculce, făcând ceriri ca si întri Divanul în cercetare pricinii acestiia dintru început şi în putere sfintelor pravili si-ş afle îndestulare dreptăţii. In care jalobă după obicii esti făcută răzoluţie cari si înfăţoşăzi cu toate scrisorile ce va fi având în pricina aceasta la Divan în opştesca Adunare şi după cercetări ci va faci şi-i va pune la cale după dreptate. După care jalobă să vedi o carte di la Divanu cnejii Moldovii din 1810, Apr[ilie] 8, încredinţată şi de dipartamentul pricinilor striine şi de aghenţiia aostriicească din Eşi, prin carile si cuprinde că Pah[a]r[nicul] Donie, strănepotul Visterisii Sandii Donoea, au făcut arătari că între alţi moşii ci au scos Vor[ni]cul Ioan Neculcea în parte sororii lor Sandii Donoii, i-au scos şi o moşie Vasilăuţii la ţinutu Cernăuţii, după cum au arătat o înpărţală iscălită de Vornicul Ioan Neculcea şi de cumnatu-[său] Ştefan Luca Vist[ernicul], pi cari moşie luându-o zălog Ştefan Luca Visternicul pentru 227 [lei], 8 potronici, cu hotăriri ca oricând va da Sanda acii bani şi-şi ee moşiia înnapoi. Iara fiiul Lucăi au vândut-o lui Hormuzachi, şi hotărăşti Divanul că aceli urmări a lor au fost înpotriva dreptăţii şi a pravilii şi că rău au vândut el, că anii ce au stăpânit-o, 27 ani, şi că vinitul ci au luat di dânsa întri aceşti ani, au fost îndestuli spre plata acelor bani, după cum şi pravilile hotărăsc la aşa pricini, arătând şi scrisorile Pah[arnicului] Done acè, cum şi anaforaoa acè de pi urmă anerisind-o, cărâia au înstreinat pi Doni di acè moşie Vas[â]lăuţii, ci ca o moşie răpită în silă, după dreptăţile zălogului, în toată vremi dreptate agiută pi moştenitorii Sandii Donoi a-ş lua în stăpânirea drepta muştinirii familii lor, măcar cu orice chip ar fi trecut la stăpânire ori a cui, pentru că nu poate fiii să-i strămuti hotăririle părintelui lor, adică si vânză sau schimbă lucru ce era streinu. A mai arătat dum[nealu]i Pah[a]r[nicul] şi o jalobă din 1813, Ghen[a]r[ie] 29, ce au dat cătră Dumnul Moldovii pentru părţile din moşiia Socii de la ţinutul [N]iamţului, ci Vor[ni]cul Neculcea şi cumnatu-[său] Luca li-au fost scos în parte Sandii, văzindu-le că si stăpânesc de nişte răzăşi, cu cerire ca si să aducă la Divan şi si să înfăţoşezi cu

www.dacoromanica.ro

dănşii în giudecată şi după dreptate să i se dee în stăpănire, după cùm se vedi că s'au şi giudecat şi nicio dreptate nu i s'au dat, ci încă i s'au răpit şi scrisorile înnainte Domnului de către Vel Logofătul Iordachi Cantacozino, scoţind spre dovadă o mărturie din 1813, Apr[ilie] 10, iscălită de mulţi boeri.

Aceste fiind scrisorile dum[nealu]i Pah[a]r[nicu]lui Neculai Doni, cu care au făcut arătare de înstrămbătăţirile, şi păgubirile ci dintru început şi până acum au pătimit neamul donesc de spre niamul Vor[ni]c[ului] Ion Neculcea, lipsindu-si şi înstreinându-si de dreptate parte din moştenire ci i si cădè, pentru care s'au făcut cerire cu necunteniri fără a-ş dobândi îndestulare, au întrat dipartamentul în cercetare moşiilor din ţinutul Hotinului, ce le ceri dum[nealu]i Pah[a]r[nicul] Doni şi s'au văzut în scrisoare din 1809, No[e]mv[rie] 6, de cercetare ce au făcut comitetul ci au fost rănduit spre cercetare moşiilor de la Hotin, în care se cuprinde moşiile aceste: Colişăuţii, Nilipăuţii, Grozinţii, Butcăuţii, Şilăuţii şi Ghergăuţii, care aceste moşii după scrisorile ci si arată în cercetare comitetului anul şi cu veleturile lor, arată că li-au luat Spătarul Ion Neculcea în stăpăniri ca pi unile ci au fost di pi Gavrilaşcu Matieş Logofătul, părintele Visteresii Alexandrii Iordăchioaii, moşul Visteresii Ecaterinii, maicii Vor[ni]c[ului] Ion Neculcea, a Marii Luculesii Visterniceasa şi a Visteresii Sandii Donoai, afară dintr'o moşie Drepcăuţii, ci Neculcea au dăruit-o mănăstirii Sucevita ot Bucovina; şi iarăş si mai dovedeşti dintr'o cercetari tot a comitetului Hotinului din 1809, Martie 26, doâ moşii Halicea şi Lucăcenii că au fost iarăş di pi Gavrilaşcu Matieş şi s'au dat în stăpănire Pah[a]r[nicu]lui Iordachi Darie, fiind eşit una cu zăstre şi p'altă cu danie di la niamul Neculceştilor la Dărăeşti, care piste tot acesti moşii la ţinutul Hotinului fac noao moşii. Aceste dar fiind toate scrisorile dovezi ce-au arătat dum[nealu]i Păh[a]rnicul Neculai Done au întrat dipartamentul în cè mai cu luare aminti cercetare şi au cunoscut după putere cuprinderii lor că, atăt Vist[ierea]sa Sanda Donoaia au pătimit şi pătimeşti o mari şi viderată înstrâmbătăţire di spre Vor[ni]cul Ion Neculcea, şi familia lui, căt şi urmaşii Sandii, căci, 1-u, dacă Vor[ni]cul Ioan Neculcea şi Vist[ierea]sa Mariia Luculiasa şi Vistiereasa Sanda Donoaia au fost drepţi fii a Vistirisii Ecaterinii şi drepţi fraţi, trebue şi averile părinţăşti si li clironomisască drept frăţăşte, dar Vor[ni]cul Neculcea şi soră-sa Mariia, după ce s'au căsătorit din casa părinţască, cu toată cheltuiala cuviincioasâ, apoi n'au urmat după dreptate ca şi Sanda asămine să o căsătoriască şi apoi avere ci va rămânè să o împartă drept frăţăşti după fireasca legiuiri; ci, încă trăind maica lor şi Sanda fiind fără vrăstă, au păzit vreme până când au lipsit din Eşi la Prigoreni înpreună cu maica lor, şi atunce au făcut înpărţală, după cum adivirează scrisorile, acè din 7236, şi, dacă ei s'au căsătorit cu cheltuiala din

www.dacoromanica.ro

casa părinţească pănă a nu faci înpărţală, negreşit trebuè si aştepte pănă cănd şi sora lor Sanda asămine si va căsători şi apoi si să înpartă, sau dacă ei, ca unii ce era căsătoriţi şi n'au putut si aştepti pănă atuncea, si fi făcut socotială înpreună cu maica lor, ce cheltuială au făcut la nunta lor şi apoi după analoghie si fi scos şi cheltuiala nunţii Sandii şi ceia ce ar fi mai rămas si li fi înpărţit maica lor, ca una ce era stăpănă şi avè toată puteria, iar nu ei să facă înpărţala intirisată după plăcere lor, care tot în lipsa maicii lor au şi iscălit-o di Mitropolit şi di un episcop, socotind că cu aceasta îş vor înputernici interesurili lor. Dar dreptate răsplătire[i] au adus-o din potriva, ca si cazi din tot cuvăntul şi fără voia maicii lor, ci încă trăè, nu are nicio parte, măcar de şi esti iscălită de arhierei şi di un boier, căci aceli iscălituri nu sint întărituri de la stăpăniria, ci numai nişti încredinţări următoare lucraria a doi fraţi şi nu adeveritoară că numai atăta parti s'ar fi căzut drept Sandii şi că esti adivărată şi priimită după legiuire, căci, di ar fi fost adivărată şi priimită, trebuè şi maica lor si fie iscălită într'ănsa. Dar, fiind făcută numai după plăceria Neculcii şi înstrămbăţitoare pentru Sanda, pentru aceia n'au iscălit, fiind îndestulată dovadă că au făcut înpărţala fără voia ei şi scrisoare acè di la 7236, prin care si cuprinde că, dacă au făcut maica lor de acè înpărţală, au avut mare gălceavă cu dănşii, zicăndu-le di ci n'au aşteptat pără cănd si va faci şi Sanda mare şi si fi văndut din moşii şi dintr'alti ci ar mai fi fost şi si fi căsătorit şi pi dănsa cu zăstri şi cu cheltuială, după cum au căsătorit şi pe dănşii, şi apoi ce-ar fi rămas si le fi înpărţit frăţăşti. Din care si adiveriazi că maica lor trăè în vreme facerii înpărţălii şi n'au priimit şi înpărţală. Pentru care dovideşte încă şi anaforaoa acè din 7269, întărită de Domnul Grigorii. Ioan V[oe]vod şi hotărătoare că Sanda Donoia au avut mari st[r]imbătate di spre fraţii ei, cum s'au căsătorit cu cheltuiala din casă părinţască şi din moşiile ce ş'au tras în parte lor nu s'au strămutat niciunile, şi asămine trebuè şi Sanda si să căsătorească şi apoi celi rămase si li înpartă, iar nu se si înpartă mai înnaînte şi apoi să o înzestrezi cu lucru din parte ei. Apoi dar o aşa înpărţală după hotărâre sfintelor pravili nu poate să fii niciodată s[ta]tornică, căci pravila înpărătiască, Tomul a 2-le, cartia 12-le, titlu al 3-le, fila 688, poronceşti că, fiind un frate nevrăsnic, înpărţala ci vor faci cielalţi fraţi pentru clironomie nu are statornicie.

2-lea. Din dovezile di sus arătate, adică scrisoare acè di la 7236 şi din anaforaoa din 7269 lămurit se adiveriază că Vor[ni]cul Ion Neculcea şi soră-sa Mariia s'au căsătorit cu cheltuiala din casa părinţască pănă a nu să înpărţi, — apoi iată dar că ei ştiè ce cheltuială s'au făcut cu nunta lor şi, ca unii ce avè ştiinţă, trebuè să facă socotiala cătă cheltuială trebuiè şi pentru nunta

www.dacoromanica.ro

Sandii şi atăta si fi scos din mijloc, iar nu numai o moşiia, Pohrilăuţii, pi care au vândut-o drept 300 lei. Dar Vornicu Neculce, văzând pi sora lor Sanda fără vărstă, au căutat toate chipurile ca si o strămbăţăzi şi si să folosască pe sine, căci întăi singur di sine s'au făcut epitrop asupra ei, fiind dovadă că au scos moşia Pohrilăuţii din mijloc şi au vândut-[o] pentru cheltuiala nunţii; al doile, că singur s'au făcut înpărţitor; al triili, singur s'au făcut şi înplinitor, căci la nunta ei au făcut izvod de cheltuială şi, după ci scade acii 300 lei, apoi o mai scoate şi dătoare cu 976 lei. Care aceasta nu si înţelegi altă, ci, spre faaţa (?) plăcerii lui, au găsit chip ca să mai ia de la dănsa şi acel puţin ci au scos în partea sa, dar, pentru ca să nu si poată înţălegi chipul acesta, au înpărţii datoriia în doâ, arătând că 748 lei, 4 potronici au cheltuit el cu nunta şi 227 lei, 8 potronici cumnatu-său Ştefan Luca. Şi aşa Neculcea au oprit singur moşiia Călineşt i, ţinutu Eşului, dându şi lui Ştefan Luca Vas[â]lăuţii ot Cernăuţi. Apoi, dacă singur s au făcut epitrop, nu pote si fie şi singur inplinitor, căci pravila poronceşti, Armenopolo, carte al 3-le, titlu 5, fila 211: „Imprumutătoriul care fără voe giu[de]căţii şi fără omul stăpânirii va luà lucrurile datornicului, pierde datoriia şi [a] triia parte din avere lui, şi dă spre răpştire şi si necinsteşti". Apoi iată dar că, după putere pravilii si învinovăţeşti ca casa Neculcii si răspundă urmaşilor Vist[iere]sei Sandii aceste doî moşii şi, de si va fi şi înstreinat vre una, el esti datori si răspundă cu alte moşii de asămine preţ, mai ales că însuş Ştefan Luca prin iscălitura sa, în izvodul de cheltuială zici că, când va da Sanda banii si-ş ţii [şi] si-ş stăpăniască moşiile, apoi, orice înst[r]iinare va fi, Neculcea are si caute şi si răspundă ca unul ci singur s'au făcut înplinitori de au dat şi au luat zălog, care putere nu avè, apoi Sanda sau moştenitorii ei nu sânt datori a-ş căuta cu alţii decât cu casa acelue care s'au înputernicit pisti hotăriri pravililor şi au făcut înpliniri şi carile ari pi zălog.

3. Acei bani, 976 lei, ci si arată în izvodu de cheltuială că s'ar fi făcut la nunta Sandii şi că ar fi ia datoare si răspundă şi apoi si-ş ia moşiile în stăpânire, nicio dreptate nu poate si o supue de a-i plăti, cum nici pi muştenitorul ei. Căci, dacă acii doî fraţi s'au căsătorit cu cheltuiala din casa părinţască, apoi şi a ei cheltuială trebue să să scoată iarăş, din casa părinţască, iar nu numai din parte ei, căci aşa esti cu dreptul, cu cât mai vărtos cu îndestulă plată esti folosul ci au avut din vinitul acelor moşii de atuncea şi, până acum, care pi lângă acè sumă de bani, puindu-si şi dobânda lor, nu si poate analoghisi, socotindu-să şi la unul o sută, după cum adiviriază şi anaforaoa din 7269.

4. Fiindcă înpărţala ci au făcut-o numai doi fraţi fără voia părinţilor lor, se arată că esti pentru sati, moşii, Ţigani şi vii la Cotnari, ci au avut di pi maica lor Ecaterina Visteriasa, esti de

www.dacoromanica.ro

mirare dipartamentului cum şi soţul său Neculcea n'au avut nicio [a]veri, fiindcă nici într'o scrisoare nu si vede pomeni[n]d că ar fi împărţit fraţii vre-o [a]veri a lui sau ci s'au făcut acè averi şi cine o o stăpăneşti. Cu toate aceste, măcar că împărţala esti căzută din toată puterea ei după pravili, însi arată în partea Sandii acesti moşii: în giumătate sat Strâmbii cu părţile din Soci la ţinutul Niamţului; sat întreg Vasâlauţii la ţinutu Cernăuţii, giumătate de sat Valeova tij la Cernăuţi, giumătate de sat Cuciurul tij [la Cernăuţi], satu întreg Chisălău tij la Cernăuţi, satu întreg Lozănii la ţinutu Dorohoiului, Nistoreştii la Soroca, Ţipliţăştii tij, Călineştii la ţinutu Eşii — zice că s'au scos si să vândă pentru zăstre, dar acmù si dovedeşti că si stăpăneşti di Neculce, patru fălci vie la Cotnari ot Nicoriţoai, cari si coprind piste tot noî moşii. Şi moştenitorii Sandii stăpăneso numai giumătate de sat Strâmbii, i giumătate de sat Valeova şi Chisălău, iar celilanti 6 şi cu părţile din Soci nu le stăpânesc, din cari unile si dovedescu unde sint, iară unile nici si ştiu. Şi aceli ştiute sint acesti Vas[â]lăuţii, Călineştii şi părţile din Soci, care precum s'au zis: Călineştii si stăpânesc şi până astăzi de Neculcea şi Vasilăuţii s'au dat de Vornicul Ion Neculcea cumnatului său Lucăi, iară pentru părţile din Soci să dovideşti că s'au stăpânit di nişti răzăşi di acolo. Cum d[umnealu]i Pah[a]r[nicul] Doni s'au giudecat cu dănşii la dum[nealu]i [Vel Logofătul] Moldavii şi, du[pă] ci nu i s'au dat dreptate, apoi, rupând scrisorili, după cum dovideşti mărturie ci s'au arătat mai sus (?), din 1813, Apr[ilie] 10, şi în copiia acè din împărţală scrie şi iscăleşti însuş Vel Logofătul Iordachi Cantacuzino, zicând că pentru părţile din Soci, măcar că si arată la împărţală, dar, fiindcă si stăpăneşti din vechi di răzăşi, s'au dat iarăş în stăpânire lor şi muştenitorii Sandi Donoia au rămas păgubaşi şi de aceste, iară celilante patru ci si arată prin împărţală nici li'u stăpânit, nici le ştie unde sint sau di au fost undeva, or numai cât s'au scris pi hartie. Pentru aceasta toată dreptatea are Pah[a]r[nicul] Doni si-ş ei dreptă parte ci i si cuvinè de la casa Neculceştilor, pentru că, măcar şi adivărat si fi fost împărţala, daca au eşit aceli părţi răli, cum şi celilante, iarăş dreptate urmezi si facă înpliniri lipsii din mijloc, după cum şi pravila hotărăşti, cartia împărătiască, tomul al 5-le, carte 42, titlul 3, fila 691: „Doi fraţi, între dănşii împărţind averile părintăşti, dacă nu si vor fi învoit între dănşii ca or la care parti avere unoia va eşi sau ră sau bună, aceluia si fie atuncea eşind vre-o parte ră, dator esti cealalantă după analoghiia si de spre înpliniria din parte lui, pentru ace pagubă".

5-le. Iară, câtă parte si cade a lua Sanda Donoia sau moştenitorii ei de la casa Neculcii, si socoteşti dintru aceasta că, dacă în parte Sandii au scos ii noâ moşii cu răli cu bune, apoi după analoghii a trii fraţi căti noi si vidè că au fost 27, Pohrilăuţii 28

www.dacoromanica.ro

şi Grozinţii 29 şi 9 la Hotin, fac 38, care de frate si vini parte căte 12 moşii şi giumătate şi mai bine, înse, fiindcă în acè înpărţală să arată numai parte ci au scos Sandii, iară părţile ci au luat Vor[ni]cul Neculcea şi cu sori-sa Mariia a Lucăi nu si arată nici cum moşiile di la Hotin, care, dacă aceste vor fi întrat la înparţală, atuncea si vini de frate câte noâ moşii şi giumătate şi mai bine şi [din] aceste toate stăpăneşti Pah[a]r[nicul] Doni numai 3, iară celelante, înpreună cu moşiile de la Hotin, si stăpănesc di muştinitorii Neculcii, şi, dacă Neculcea au avut numai noâ moşii, apoi supt care cuvânt de dreptate, după clironomiia de la Vor[ni]cul Ion Neculce, acum muştinitorii sei stăpănesc prin căt s'au putut dovidi 15 moşii, însi pot fi mai multe, din care dă pripus giudecăţii că moşiile de la Hotin cum şi di la alte ţinuturi nu sint întrate toate la înpărţală, căci numai la Hotin sint noâ, pi cari i se cădè parte după acè înpărţală.

6. Fiindcă în scrisoare acè de la 7236 se cuprinde că, după ce maica lor Vist[erniceasa] Ecatirina au aflat că e[i] au făcut înpărţală, au avut multă gălce[a]vă cu dănşii şi ei au răspuns că au lăsat satul Groznicii (sic) cu vicini si fie a maică-sa, afară de părţile frăţăşti şi maică-sa la moarte i li-au dat fiică-sa Sandii, iară frati-său Ion au pus stăpăniri şi pi aceli sati, care aceasta dovideşti prè curat urmările Vor[ni]cului Neculce că au fost chipuri asupritoare, căci, dacă satu Grozinţii la Hotin l-au lăsat maică-sa şi è l-au dăruit fiică-sa şi el pi urmă l-au luat înnapoi, apoi, dacă acest[a] au fost făcut însuş maicii sale, cu căt mai vărtos înpărţala pentru o sor[ă] nevrăsnică si o fi făcut cu dreptul, şi celi ci i-au scos în parte ei si nu le eie înnapoi cu feliuri di chipuri.

Drept aceia, fiindcă acest sat Groznicii, ci-i zic şi Grozinţii, au fost dat în parte maicii sale şi l-au dăruit fiică-sa Sandii, apoi cu toată dreptate trebui să le tragă dum[nealu]i Pah[a]r[nicul] Doni în stăpănire ca pi a sa dreaptă muştiniri, căt şi pravila înpărătiască, tomul al 5-le, carti 42, titlu 3, fila 734, poronceşti că lucrurile ci si dăruesc de cătră părinte fiiul[ui] celui necăsătorit la înpărţala cu ceelanţi fraţi nu întră, ci rămăn statornic, pentru acee dar după scrisorile dum[nealu]i Pah[a]r[nicu]lui Doni ci s'au văzut, fiindcă scrisorile Spătar[ului] Ion Neculcea, n'au fost următor a le triimite cu vechil sau însuş si li aducă după trii scrisori ci i s'a făcut de cătră Ex[elenţi]a Sa în curgire de patru luni şi mai bine prin soroc hotărăt şi mai vărtos şi după însuş sorocul ci ş'au pus cu îndatorire prin dipartamentul pricini'or streini din Moldova, cu notă cătră gheneralul consulat din Eşi că va vini singur la sfărşitul trecutii luni Noemvrie, cari soroc au trecut şi n'au fost următori, deci, fiindcă si dovideşti că Vist[ierea]sa Sanda Donoia şi muştenitorii ei sint cu totul în strămbătăţire di spre frati-său Vor[ni]cul Ion Neculcea şi muştenitorii lui, făcând însuş înpărţală, însuş înplinială şi toate celi

www.dacoromanica.ro

ci au voit, ca un puternic, şi, di au şi scos în parte Sandii niscaiva moşii, apoi iar însuş li-au luat, după cum Grozănii, Călineştii şi Vasâlăuţii şi unde se cuvine după dreptate ca si stè si se giudece cu acii ci ar fi umblat si răpască ceva din zăstri, ştiind că, ca un fiiu ci au luat tot, că orişicând este datori a răspunde, el şi moştenitorii sei, nu numai că n'au păzit datoriia, dar încă şi înpotriva au urmat spre cè de istov perdire, pentru care, atât de cătră Sanda, cât şi de cătră urmaşii sei cu toată înstreinare şi dipărtare de locurile aceste, cum şi întâmplările vremurilor necunteniit ceriri să vedi că au făcut; şi, fiindcă moşiia Călineştii şi Grozăuţii s'au dovedit drepţi a Sandii Donoae, după putere pravililor, ci dau voe giudecătoriilor a giudeca şi a hotără asupra unuia ci s'au chemat la giudecată şi nu s'au supus din a vini, precum tomul a 7-le, carti 60, titlu 49, fila 796, poronceşti: „Giudecătoriul poate si hotărască asupra unui ce nu va fi de „faţă, lipsind din nibăgare de samă atât la pricinile obşteşti, cât şi la criminaliceşti, fiind vinovăţiia uşoară", dipartamentul hotărăşte că aceste doâ moşii si li stăpănească dum[nealu]i Pah[a]rnicul ca pi o draptă a sa clironomie di pi strămoaşi-sa Sanda Donoaia, care au fost luat cu apucături de Vornicul Neculcea şi moştinitorii lui. Şi, fiindcă după analoghiia de dreptă parte di clironomie părinţască ci i s'au căzut să iae Sanda şi nu i-au dat, îi lipseşti încă cătiva moşii, cum s'au arătat mai sus, asimine s'au hotărât să i si dè în stăpânire şi moşiile anume: Ghergheuţii, Bucicăuţii, Nimipăuţii şi Şălăuţii de la ţinutu Hotinului, măcar că şi aceste nu sint îndestule spre răsp[l]ătire a dreptii părţi a Sandii şi a păgubirii pricinuite după socotiala ce s'au făcut, iară Neculcea şi moştenitorii lui si-ş caute cu acei ce vor fi stăpânind moşii dintru această clironomie, ca unii ce strămoşul lor, Vornicul Neculce, singur s'au făcut apucători şi înprăştiitor aceştii clironomie, după cum mai sus pre larg s'au arătat.

Sovetnic Răscanu.
Sovetnic Başotă.
Sovetnic Ion Rusul.
Sovetnic Neculaiu Catargiu.
Sovetnic Petrache Catargiu.
Sovetnic Mateiu Donici.

(Copie în ms. 3479 la Acad. Rom., fol. 28-49.)

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE PRAHOVENE

1775—1810

DUPĂ COPIILE d-lui avocat OBROCEA din Ploeşti

FĂCUTE DE D-L

I. TUDUCESCU

ARHIVAR-PALEOGRAF AL ACADEMIEI ROMÂNE ŞI AL ARCHIVELOR STATULUI[1]

[1] Transcrierea documentelor e după sistemul întrebuintat în copiile oficiale ale Archivelor Statului.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE PRAHOVENE

1775—1810

După copiile d-lui avocat OBROCEA din Ploești

1.

Oamenii cei ce au dat bani pentru ca să nu clăcuiască i pentru un car de fân, şi nu s'au supărat de clacă, cum arată.

1775, Decemvrie 22.

taleri :	bani :	
4	—	Ghincea Braşoveanu.
4	—	Stoian abagiu.
4	—	Mateiu cojocarul.
7	—	Gheorghe cojocarul.
4	—	Radoiţă cojocarul.
4	—	Neculce cojocarul. cel mic.
4	—	Radul cojocarul.
4	—	Stama cojocarul.
4	—	Tudor cizmaru.
4	—	Tudoran brăslaşu.
4	—	Tudor Căpitanul.
4	—	Ioan Braşoveanul.
4	—	Manea brăslaşu.
4	—	Nastasi Curelea.
4	—	Gligoraşco brăslaşu.
4	—	Ivaşco sin Niţulesii.
4	—	Ilie mătăsaru.
4	—	Dumitru abagiu.
4	—	Nicula cojocarul Vizureanu.
2	—	Stan Păcureţ.
2	—	Manea trăistaru.
4	—	Dumitru copilul din casă.
4	—	Ioan cojocarul.
4	—	Ghinea băcanu.

www.dacoromanica.ro

4 : — : Petco Cocioabă.
4 : — : Petco cel mare.
4 : — : Gavrilaşco mazâlul.
2 : — : Manul sin Mihaiu.
4 : — : Radu mătăsaru strein.
1 : 69 : Tănase cojocarul.
4 : — : Dumitru păscaru.
4 : — : Stoica dela Pietroşani.
4 : — : Cernat.
4 : — : Niţa cojocăreasa.
3 : — : Caracilea Armeanu.
3 : — : Gheorghe Zarosche.
3 : — : Gheorghe Dăsculţul i Şerban măcelarul.
3 : — : Nedelco Tabacul.
4 : — : Dumitru Burtea.
3 : — : Ştefan Spălăţelu.
3 : — : Ioan păscaru.
3 : — : Dragomir i Stanciul măcelaru.
2 : 90 : Ştefan cizmaru.
— : 60 : Toma Izbaşa.
2 : — : Sima cojocaru.
3 : — : Gheorghe Vijălie.
3 : — : Manole pescaru.
3 : — : Ioan al Postăvăriţii.
2 : 60 : Tudor Ciotea.
3 : — : Petre măcelaru.
3 : — : Gheorghe i Tudor.
2 : — : Uncheaş Vasile.
8 : — : Necula băcanu, casa şi prăvăliile.
1 : 90 : Costandin Craioveanu.
3 : 60 : Ioan cu Dobre i Necula.
2 : 33 : Maria boiangica.
3 : — : Mărgărit Armeanu.
3 : — : Ovanes Armeanu.
3 : — : Stepan Ghirgiu.
1 : 60 : Maria Armeanca.
4 : — : Dumitru Arnăutu pe o băcănioară.
2 : — : Gheorghe Braşoveanu.
2 : — : Voico căruţaşu.
2 : — : Ioan Zolofinoiu.
3 : — : Marco băcanu, chiria locului pe o băcănie.
2 : — : Ioan Dediuleasă.
14 : — : Costea băcanu, chiria locului pe o băcănie ce o are peste săptămână cu casa lui i 2 şoproane ce le are la Târgul-de-afară.
14 : — : Cristea băcanu, chiria locului pe o băcănie ce o are peste săptămână cu casa lui i 2 şoproane ce le are la Târgul-de-afară.

www.dacoromanica.ro

2	90	:	Ioan Tabacu.
1	33	:	Costandin cizmaru.
2		:	Radu zet Moise.
12	—	:	Au dat Nicolae Petrov băcanul de ş'au făcut băcănie la Târgul-de-afară, chiria locului, pe anul acesta.
2	—	:	Ghiorma croitorul.
3	—	:	Mateiu grădinarul i Costandin.
2	—	:	Ioan Moraru.
3	—	:	Neacşul morarul.
14	—	:	Istrate băcanul, chiria locului unii băcănii ce o are peste toată săptămâna, casa lui, hanul i 2 şoproane ce le are la Târgul-de-afară, chiria locului pe acest an.

Banii ce s'au luat pentru chiria locului de la şoproanele de la Târgul-de-afară, cum arată:

taleri	bani		
4	—	:	Ivan Sârbul abagiu, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Pena Sârbul abagiu, prăvălia cu o faţă.
4		:	Stavăr băcanu, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Panait lipţcanu, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Necula băcanu, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Velcea cojocarul, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Necula cojocarul, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Dumitraşco cojocarul, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Petre bogasierul Sârbul, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Costandin Bibică, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	David Ovreiu, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Dragne bogasieru, prăvălia cu o faţă.
4		:	Mateiu cojocarul, prăvălia cu o faţă.
4	—	:	Dumitru copilul din casă, [prăvălia] cu o faţă.
4		:	Stoica mătăsaru, pe o faţă.
4		:	Ivaşco bogasieru, pe o faţă.
4		:	Pană bogasieru, pe o faţă.
4	—	:	Gheorghe Braşoveanu, pe o faţă.
4	—	:	Radu mătăsaru, pe o faţă.
4	60	—	Ageadur Armeanu, doaă feţe.
4	—	:	Drăgoicea bogasieru, pe o faţă.
4	—	:	Pârvul Braşoveanu, pe o faţă.
4	—	:	Vlad abagiu Sârbul, pe o faţă.
4	—	:	Marin cojocarul, pe o faţă.
4	—	:	Radul cojocarul, pe o faţă.
4	—	:	Gheorghe cojocarul, pe o faţă.
4	—	:	Stoica abagiu, pe o faţă.
4		:	Ghincea Braşoveanul, pe o faţă.

www.dacoromanica.ro

4 : — : Gheorghe Braşoveanul, pe o faţă.
4 : — : Costandin postăvarul, pe o faţă.
4 : — : Dumitru abagiu, pe o faţă.
5 : — : Drăghici bogasieru, pe 2 feţe.
6 : — : Dumitru brăslaşu, mătăsaru, pe doauă feţe.
12 : — : Andreiu bogasieru, pe 4 feţe.
8 : — : Ion cojocarul, pe 2 feţe.
4 : — : Soare bogasierul, pe o faţă.
4 : — : Neculcea cel mic, pe o faţă.
5 : — : Ene mătăsaru, pe 2 feţe.
4 : — : Vişan bogasieru, pe o faţă.
4 : — : Costantin bogasieru, pe o faţă.
4 : — : Mareş bogasieru, pe o faţă.
4 : — : Barbul mătăsarul, pe o faţă.
4 : — : Ioniţă cojocarul, pe o faţă.
4 : — : Ioniţă botezatul, pe o faţă.
4 : — : Radul bogasierul, pe o faţă.
4 : — : Mihaiu mătăsarul, pe o faţă.
4 : — : Ilie mătăsarul, pe o faţă.
3 : — : Ştefan cizmarul, pe o faţă.
4 : — : Costandin mătăsarul, pe o faţă.
4 : — : Anastase Arnăutul, cu o faţă.
2 : — : Mihaiu mătăsarul, pe o faţă.
4 : — : Radul mătăsarul, pe o faţă.
4 : — : Apostol Braşoveanu, cu o faţă.
6 : — : Ghena băcanu, pe 2 feţe.
4 : — : Iorga mătăsaru, pe 2 feţe.
6 : — : Petre mătăsaru, pe 2 feţe.
15 : — : Tudoraiche bogasieru, pe 3 prăvălii cu câte 2 feţe.
3 : — : Dumitrache, pe o prăvălie.
4 : — : Gheorghe Armeanu, pe o prăvălie.
4 : — : State băcanu, pe o prăvălie.
4 : — : Anghelache, pe o prăvălie.
4 : — : Paraschiva Malamuc, pe o faţă.
4 : — : Mihaiu Malamuc, pe o faţă.
4 : — : Mitrea cizmaru, pe o faţă.
4 : — : Tudor bogasieru, pe o faţă.
4 : — : Neagul Braşoveanu, pe o faţă.
4 : — : Tudoraiche bogasierul, pe o faţă.
4 : — : Drăghici bogasierul, pe o faţă.
2 : — : Petre bogasierul, pe o faţă.

Acad. Rom., doc. 242/CXCVI.

2.

Oraşul Ploeştilor şi Târşorul.

Aici într'această foaiă ne arătăm noi cei ce ne tragem din nea-

www.dacoromanica.ro

mul Roşiilor i al Călăraşilor celor ce au fost vechi, şi ne ştim care din cine ne tragem fieştecare anume, şi supt iscălitură, după cum în jos ne arătăm.

1776, Dechemvrie 17.

— Eu ipodiaconul Costandin sin Popa Dumitraşco ot Târşor, ne tragem neam din Başa Ilie ce au fost Roşul de ţară, iscălindu-mă însumi cu mâna mea aici.

Eu ipodiaconu Costandin sin Popa.

Dumitraşco ot Târşor.

— Eu Gonţea călugărul sin Stanciul Cămărăşelul, nepotul lui Gheorghe Izbăşăi din Târşor, ne tragem dintr'acesta neam, iscălindu-mă mai jos însumi cu mâna mea.

Gonţea călugărul.

— Eu iarăş Gonţea călugărul adeverez aici într'această adeverinţă că mai ştiu că se mai trage din neamul Roşiilor şi Costandin diaconul sin Popa Dumitraşco, preoteasa Nasta ce au ţinut pe Popa Andronie sin Popa Mănăilă, feciorul Predii Catachil din Târşor.

Eu ipodiaconu Costandin ot Târşor.

Gonţea călugărul.

— Eu Stan Ursoianul Logofăt sin răposatul Ion Cămărăşelul sin Dumitru Boerosul, ce au fost frate cu Dobre Cămărăşelul din Târşor, ne tragem dintr'acest neam, iscălindu-mă însumi cu mâna mea.

Eu Ursoian iscălit însuş.

— Eu Antonie boiangiu sin Dobre Cămărăşelul, ce sunt văr bun cu Stan Logofeţelul din Târşor, ne tragem tot din neamul acesta. Fiindcă Antonie, vărul mieu, neştiind, l-am iscălit eu cu zisa lui.

Ursoian.

— Eu Petre. . . .. [1] sin . . . [1] moş Neagoe Adămul, ce au fost Logofăt de Visterie la răposatul întru fericire Neagoe-Vodă, ne tragem tot din neamul Târşorenilor.

(s.s.) Ursoian. (s.s.) Gheorghe Căpitan Pleşoianul.

— Eu Gheorghe Căpitanul, ce ţin pe fata răposatului Dobre Cămărăşelul Târşoreanul, ne tragem dintr'acest neam, iscălindu-mă însumi.

Gheorghe Căpitan Ploşoianu.

[1] Loc alb în actul original.

www.dacoromanica.ro

— Eu Petco Căpitanul ce ţin pe Safta, fata Logofătului Petre, arăt iarăş aici că mai am doi cumnaţi, anume Dumitru i Ianache, carele se trag tot dintr'acest neam, unde ştiind şi Logofătul Stan Ursoianu i Gheorghe Căpitan Pleşoianu.

Ursoian, Gheorghe Căpitan Pleşoianul.

Din neamul Călăraşilor de Ploeşti
aceştia se trag vechi.

— Ion sin Ion Băzărea, şi se află cu şederea acum în sud Saac pe Valea-Ursoii.

— Safta, nepoata Ceauşului Stoicăi ce au murit, şi ţine acum pe Anastasie curelarul, cu şederea acum în Ploeşti.

— Rada, ce au ţinut pe Costandinică, nepotul Ceauşului Stoicăi, şi i-au rămas pe urmă-i doi copii.

Popa Costandin. Popa Ion. Popa Dima.

— Călugărul Gonţea şi cu ipodiaconul Costandin sin Popa Dumitraşco au mai arătat că să mai trage neam . . . [1] Ioana preoteasa sin Alecse [1] din Târşor, ce o ţine preotul Popa Costandin acum din oraşul Ploeştilor.

Aceste nume ce sânt arătate mai sus, care se trag de neam din Roşii i din Călăraşii i din Cămărăşei s'au arătat că adevăraţi sânt, şi însuş ei cu ale lor iscălituri s'au iscălit, care la aceste ponturi ale lor când le-au dat, am fost şi eu faţă, iscălindu-mă mărturie mai jos.

Ierei Dimitrie Protonotarie, Protopopul Prahovei, mărturie.
Popa Samuil ot Biserica Domnească din Ploeşti, mărturie.

Acad. Rom., doc. 245 CXCVI.

3.

Prea Înălţate Doamne,

Din luminată porunca Măriei Tale au adus Vătaful de Păhărnicei înaintea noastră doauă părţi de jăluitori cu doauă jălbi ce au dat către Înălţimea Ta, una orăşanii din târgul Ploeştilor, cerând slobozenia care prin hrisovul Mării Sale Alexandru-Vodă Ipsilant, zic că li s'au dat, şi alta ce au dat cei ce cu adevărat se trag din neamul Roşiilor i al Călăraşilor şi al Cămărăşăilor, carii jăluesc Înălţimii Tale împotriva celorlalţi, arătând că rău şi făr' de cale cer de a fi apăraţi, fiind haimanale şi adunătură de la o vreme încoace, şi cum că, fiind oameni turburători, nu contenesc a supăra pe Măria Ta cu jălbi mincinoase şi, făcând cheltueli zadarnice, le încarcă pe obşte şi pe sărăcime, făr' de cuvânt de dreptate, şi împotrivă arată aceşti

[1] Loc alb în actul original.

www.dacoromanica.ro

adevărați Călărași i Roșii și Cămărășei că ei sânt mulțumiți de d-lui Vel Vornic Muruz și li se păzește toată dreptatea lor pe deplin. Deci, puind față amândouaă părțile acestea, am cetit jălbile lor întru auzul tuturor, și, după luminată porunca Mării Tale, am întrat în cercetare cu amăruntul, ca să vedem cine sânt cei ce cu adevărat se trag din neamul Roșiilor i al Călărașilor și al Cămărășăilor, ca acelora să le facem alegere de a avea mila și privileghiul acela ce se coprinde în luminat hrisovul Mării Tale ce s'au dat d-lui Vornicului Muruz, și, afară din liude 14, ce cu iscodire foarte cu amăruntul au fost dovediți încă din zilele Mării Sale Alexandru-Vodă că sânt adevărați din neamul Roșiilor vechi i al Călărașilor și Cămărășei, mai dovedirăm și acum la această cercetare alți liude cinci, și însuși cei adevărați îi primiră și îi mărturisiră că s'ar fi trăgând și aceștia tot dintr'acel neam, și așa alăturându-i și pe acești cinci tot în orânduiala celorlalți de mai nainte dovediți, s'au făcut peste tot Roșii, Călărași și Cămărășei liude 19, care prin deosebită foaia îi arătăm pe anume. Cărora găsim cu cale ca la a fieștecăruia mână să li se dea câte o luminată cartea Mării Tale cu privileghiu, spre a fi apărați de dijmă și de clacă, după cum și în hrisovul Mării Tale ce s'au dat d-lui Vornicului Muruz chiar așa poruncește. După aceasta am întrat și în cercetarea celorlalți, și, întrebând unul câte unul cine din cine se trage și din ce neam, și neputând a se dovedi cum că sânt și ei dintr'acel neam, am întrebat de față cu ei pe cei dovediți carii sânt adevărați, și ne arătară cum că nici de cum aceștia nu se trag dintru acel neam, ci sînt haimanale și adunătură duprin alte județe. Și așa am văzut și ne-am pliroforisit cu toții că rău umblă și jalba lor este mincinoasă și cererea lor făr' de cale, și făr' de niciun cuvânt de dreptate supără pe Măria Ta, pierzând și a lor vreme în zadar pe aici, și pe ceilalți săraci îngreunându-i cu cheltueli netrebnice.

Ci, ca să se astâmpere, li se cade înfruntare și înfrânare obrăzniciei lor, ca să se odihnească și ceilalți săraci de acolo, că mare pagubă le aduc cu neastâmpărarea lor. Iar hrisovul ce în jalbă au arătat că au, nu este altul fără numai din cele cinci ce le-au fost dat Măria Sa Alexandru-Vodă, care se ceti acum de față și este asemenea cu celelalte doauă ce s'au mai luat mai nainte de la mâna lor iarăș prin luminată porunca Mării Tale. Ci, de vreme ce, cum zicem, li se dă sineturi noauă la mâna tuturor celor dovediți și adevărați, nu este trebuință de a mai avea ei alte sineturi. Ci atât acest hrisov ce l-au scos ei acum, precum și alte doauă asemenea acestuia, ce au poprite, și nu le-au scos acum, se cade a li se lua de la mâna lor, ca să nu mai dea pricină ticăloșilor săraci de acolo, băgându-i în cheltuială și purtându-i prin București făr' de niciun folos. Căci, de va mai rămânea acest fel de sineturi la mâna lor, nu vor mai

www.dacoromanica.ro

conteni niciodinioară a porni jălbi şi a pricinui multe cheltueli şi stingere sărăcimii. Iar hotărârea cea de săvârşit rămâne a se face de Înălţimea Ta

1783, Fevruarie 20.

(s.s.) Grigorie al Ungro-Vlahiei.
„ Cozma Buzăului.
„ Filaretos, episcopul Buzăului.
„ Dimitrie Banul.
„ Pană Filipescu, Vel Ban.
„ Nicolae Brăncoveanul, Vel Vistier.
„ D. Vel Logofăt.
„ Ştefan Prăşcoveanu, Dvornic.
„ Vel Logofăt.
„ Grigorie Băleanul, Vel Logofăt.
„ Scarlat Grecianu, biv Vel Vistier.

Acad. Rom., doc. 254/CXCVI.

4.

Prea-Înălţate Doamne,

Arătăm pe cei ce se trag din neamul Roşiilor i a Călăraşilor şi ai Cămărăşăilor vechi, care au fost dovediţi încă de la Măria Sa Alexandru-Vodă Ipsilant.

Neamul Roşiilor.

— Costandin ipodiaconul sin Popa Dumitraşco ot Târşor.
— Gonţea călugărul sin Stanciul Cămărăşescul.
— Preoteasa Anastasia ce au ţinut-o Popa Androne sin Popa Mănăilă.
— Stan Logofătul Ursoianu sin Ion Cămărăşescu.
— Antonie boiangiu sin Dobre Cămărăşescu.
— Petre sin moş Neagoe Adămul.
— Gheorghe Căpitanul, ce ţine pe fata lui Dobre Cămărăşescu.
— Petco Căpitanul, ce ţine pe fata lui Petre Logofătul.
— Dimitrie sin Petre.
— Ianache sin Petre.

Neamul Călăraşilor.

— Ion sin Ion Băzărea.
— Safta, nepoata Ceauşului Stoicăi, ce ţine pe Anastase curelarul.
— Rada, ce au ţinut pe Costandin Dinică, nepot Ceauşului Stoicăi, şi are doi copii.

www.dacoromanica.ro

— Ioana Preoteasa, sin Alexe, ce o ţine Popa Costandin ot Ploeşti.

liude 14.

Arătăm şi pe cei ce s'au dovedit acum la cercetarea aceasta.

— Radul Boncea sin Costandin,
— Stan sin Costandin,
— Vlad sin Costandin,
} nepoţi lui Nedelco Călăraşul.

— Dumitru Băzoiu sin Buzea Cămărăşescu, nepoţi de văr Gonţei călugărul.
— Panait sin Stanciul Cămărăşescu brat Gonţea călugărul.

liude 19.

Cei ce au ieşit mincinoşi la această cercetare după jalba ce dedese ei că se trag şi ei dintr'aceste neamuri, şi nu s'au putut dovedi:

— Pârvul Căpitanul sin Stoica Sârbul.
— Barbul sin Şerban Ciolac.
— Dobre Ceauşul sin Dumitru Gaman.
— Staico sin Pană Burcel.
— Iordache stegarul sin Fiera.
— Neagul sin Toader ot Băteşti.

De cercetarea ce le-am făcut foarte cu amăruntul pe fieştecărele anume îi arătăm mai sus.

Grigorie al Ungro-Vlahiei.
Cosma Buzăului.
† Filaretos, episcop Râmnicului.
Dimitrie Banul.
Pană Filipescu, Vel Ban.
Nicolae Brăncoveanu, Vel Vistier.
Vel Vornic.
Ştefan Prăşcoveanu, Dvornic.
Vel Logofăt.
Gr. Băleanul, Vel Logofăt.
Scarlat Grecianu, Vel Vistier.

1783, Fevr. 20. Acad. Rom., doc. I/CXCVII.

5.

† Milostiiu bojiiu Io Mihail Costandin Suţul Voevod i gospodar davat gospodsvami, dat-am Domnia Mea această domnească

www.dacoromanica.ro

a noastră carte dumnealui cinstit şi credincios boerul Domniei Mele Ianache Moruzi Vel Dvornic, ca să aibă a ţinea şi a stăpâni toată moşia Ploeşti, ot sud Prahova, şi cu oraşul Ploeşti, i cu Târgşorul şi cu satele de afară din câmp. Pentru că, această moşie fiind domnească slobodă, la leat 1775, Domnia Sa fratele Domnul Alexandru Voevod pentru slujba şi pentru datoria rudeniei, au fost dăruit-o dumnealui mai sus numitului boer prin hrisov, atât moşia cu tot hotarul, cât şi oraşul Ploeşti, ca să ia venitul lor, adecă dijmă, clacă de la toţi cei şezători acolo, afară numai din trei neamuri de oameni ce se numesc Roşii, Călăraşi şi Cămărăşei, carii au avut sineturi domneşti vechi cu privileghiu, a se hrăni pe această moşie, slobozi, nesupăraţi de nimeni pentru slujbile ce au fost făcut părinţii lor oareşcând Domnilor şi ţării. Iar vânzarea vinului i a rachiului să fie numai a dumnealui după obiceiu. Şi aşa au stăpânit-o dumnealui cu volnicie desăvârşit numita moşie pân' într'al şaptă-lea an al Domniei Domniei Sale. Iar atunci, făcând Domnia Sa schimbare hrisovului ce didese, au osebit oraşul, ca să fie slobod pe seama tuturor orăşanilor de obşte, cărora le-au dat şi hrisoave la mâni. Şi au lăsat d-lui Vornicului numai moşia după afară, câmpul cu Târgşorul şi alte sate ce vor fi pe dânsa. Insă cu această hotărâre, ca pe acea moşie afară din oraş şi neamurile acestea să împlinească toate după obiceiu ca şi toţi ceilalţi. Iar Domnia Sa Nicolae-Vodă Caragea, întărind dania .a Domniei Sale Alexandru-Vodă, au dat şi oraşul cu totul întru stăpânirea dumnealui mai sus numitului boer prin hrisov, ca să-l stăpânească dimpreună cu toată moşia şi să ia de la toţi de obşte, adecă şi de la orăşanii ce sânt de strânsură adunaţi cu lăcuinţa în Ploeşti, şi se numesc orăşani, şi după la cei după afară, clacă, dijmă şi alte obiceiuri, afară numai iarăş din cei ce se vor fi trăgând din neamul Roşiilor, Călăraşilor şi Cămărăşeilor, ce au avut privileghiuri vechi, aceia să fie de clacă i dijmă nesupăraţi. Şi aşa au rămas numita moşie peste tot hotarul, cu oraş cu tot, iarăş întru stăpânirea d-lui Vornicului până acum. Acum, viind cu jalbă la Domnia Mea doauă cete de oameni, unii orăşani cari au rămas afară din privileghiu ce au neamul Roşiilor, Călăraşilor şi Cămărăşeilor, făcând cerere ca şi ei de obşte să fie nesupăraţi de clacă i dijmă, după hrisoavele ce în urmă le-au dat Măria Sa Alexandru-Vodă Ipsilant, la care hrisoave arătară că au cheltuit şi taleri 700, şi sânt şi de acéştia păgubaşi, alţii ce se trag din neamul Roşiilor, Cămăraşilor şi Călăraşilor făcând pâră împotriva numiţilor orăşani că, adunătură fiind de streini veniţi după vremi în Ploeşti, făr' de cuvânt cer să între şi ei supt privilegiul lor, şi, cu această pricină pornind judecăţi şi făcând cheltueli grele oraşului, se jăfuesc de dânşii şi nu-şi pot avea odihna de peirea lor, cerând să nu li se dea ascultare la pârâle ce fac şi să fie înfruntaţi

www.dacoromanica.ro

de a se putea odihni,—din care aceste doauă cete de oameni am poruncit Domnia Mea de s'au ales dintre dânşii câte patru liude, vechili tuturor celorlalţi,

Şi, ieşind înaintea Domniei Mele la Divan amândoauă părţile, unde faţă fiind şi Prea Sfinţia Sa Mitropolit, părinţii episcopi şi d-lor cinstiţii şi credincioşii boerii cei mari ai Divanului Domniei Mele, s'au cetit jălbile lor cu amăruntul, şi mai întâiu am cerut orăşanilor acestora care cer privileghiu scutelii ca să dovedească zisa lor cu sineturi de hrisoave vechi, după cum ziceą că au avut încă de la răposatul Mateiu-Vodă Basarab, în care să coprinză că nu numai la numitele neamuri a Roşiilor, a Călăraşilor şi a Cămărăşăilor au fost acel privileghiu al slobozeniilor, ci şi la toţi alţi orăşani strânşi, vericâţi vor fi şi să vor aduna după vremi în Ploeşti cu lăcuinţa, şi că nu numai slobozenie pentru hrana şi chiverniseala pe numita moşie coprinde acel privileghiu, ci şi pământul, adecă moşia, cu totul întru a lor desăvârşită stăpânire au fost dată. Şi nu avură nicio dovadă să ne arate prin sineturi vechi coprinzătoare de acestea. Ci încă, după ce hrisoave vechi cu coprindere ca aceasta nu ne arătară, nici însuş copia hrisovului ce în urmă le-au dat Domnia Sa Alexandru-Vodă, care scrie că au văzut acele vechi, nu arată vre-un cuvânt ca acesta, adecă că şi pământul le-au fost dat întru stăpânire, ci numai slobozenie să se hrănească într'însul după privileghiul ce au avut. De care întrebând şi pe însuşi orăşanii de ştiu ei că coprindea în hrisoavele cele vechi ale lor şi pentru pământ, arătară de faţă cu însuş graiul lor că nu pomenea pentru pământul moşiei nimic. Deci acel privileghiu ce se coprindea în sineturile cele vechi, fiindcă se cade a-l avea numai cei ce s'au aflat slujind neamul lor, Domnilor şi ţării: Roşii, Călăraşii şi Cămărăşei, am cerut ca să aflăm de s'au făcut vre-o cercetare care şi câţi se trag dintr'acele neamuri spre a le întări şi noi acea milă, şi văzuiu o anaforă din trecuta lună a lui Fevruarie într'acest următor an, iscălită de Prea Sfinţia Sa părintele Mitropolitul, de părinţii episcopi i de d-lor veliţii boeri, întru care scrie că, făcându-se cercetare în faţa locului, cum şi aici la Divan, s'au dovedit neamuri adevărate dintr'acei vechi liude 19, pe carii şi anume cu foaiă îi arată. Deci, nu numai acestor liude 19, ce sânt dovediţi pân' acum, ci şi alţi şezători într'acelaş oraş în urmă câţi se vor mai dovedi că se trag dintr'acele neamuri, ori parte bărbătească, ori femeiască căsătorită măcar după străin orăşan am hotărât Domnia Mea să le dăm privileghiuri la mâinile lor, ca şi ei şi copiii lor să fie nesupăraţi de clacă i dijmă. Iar, afară dintr'aceste neamuri, ceilalţi orăşani cari sânt strânşi şi cari după vremi au venit după alte părţi de s'au aşezat cu lăcuinţa într'acest oraş, n'au niciun cuvânt drept a întra supt privileghiul de scuteala dijmei i clacă. Şi rea le este ce-

www.dacoromanica.ro

rerea lor, în vreme ce acest dar s'au făcut acelor neamuri nu aplos, făr' de cuvânt, ci pentru slujba ce au slujit Domnilor şi ţării. Şi cum vor putea cunoaşte harul acesta ceşti ce li se cade, când şi alţi streini, adunătură ce n'au făcut niciun fel de slujbă, vor fi ca şi ei întocmai asemenea privileghiaţi? Ci rămân datori toţi ceilalţi a clăcui şi a dà dijmă şi toate altele după obiceiu ca şi alţi lăcuitori ai ţării de obşte. Iar banii ce au cheltuit la facerea hrisoavelor de la urmă ale Domniei Sale Alexandru-Vodă Ipsilant, adecă taleri 470, care atât ne adeverim că au fost porunciţi a da, nevrând Domnia Mea de a-i păgubi, am hotărât ca d-lui Vel Vornic Moruzi să-i dea la orăşani să nu se păgubească, şi să rămâiă desăvârşit stăpân la moşie şi la oraş.

Deci, pentru ca să poată a avea d-lui stăpânire pe deplin la toată moşia aceasta, atât în satele ce sânt pe afară, cât şi în oraşul Ploeşti, spre a-şi lua de la toţi ceilalţi orăşani şi săteni claca i dijma şi toate cele obicinuite, şi spre a-şi face alişveriş cu vânzarea vinului i a rachiului numai dumnealui şi altele în târg, ca un stăpân al moşiei, după cum urmează toţi stăpânitorii moşiilor obiceiului vechiu al ţării, am dat dumnealui această domnească a noastră carte de la Divan, întărită şi cu domneasca noastră pecete, prin care şi întărim dumnealui dania numitei moşii cu oraş, ca una ce am găsit-o dată de cei mai înaintea noastră fraţi Domni după domneasca volnicie ce au avut ca şi noi asupra lucrurilor domneşti slobode, ca să o stăpânească dumnealui şi fiii dumnealui în veci. Poruncim dar şi d-tale, Vel Logofăt, trecându-se această domnească a noastră hotărâre în condici, să se facă şi domnescul nostru hrisov de această stăpânire a moşiei, făcându-se acum şi deosăbită poruncă, asemenea aceştia, la ispravnicii Prahovei, coprinzătoare pe larg, ca să arate acelor 19 liude, ce se trag din numitele neamuri hotărârea ce am făcut Domnia Mea spre a veni cel ce va vrea fieşcare dintr'înşii aici, să le dăm şi lor domneştile noastre sineturi la mâini, pentru paza privileghiului lor şi ca să ştie că nu numai acestor 19 ce sânt dovediţi până acum, ci şi pe alţii de ştiu că se mai trag dintr'acele neamuri, să-i arate la noi, ori parte bărbătească, ori femeiască, ca şi pe aceia să-i facem privileghiaţi. Iar pe ceilalţi pe toţi, după ce le va arăta ispravnicii hotărârea ce cu Divan am făcut, să-i supuie, făr' de voia lor, la clacă, la dijmă şi la toate altele câte sânt obicinuite, care le urmează lăcuitorii de obşte către stăpânii moşiilor. I saam receh gospodstvami.

1783, Noemvrie 14.

(Pecetea domnească.)

Io Mihail Cost. Suţul Voevod
milostiiu bojiiu gospodar
i gospodar zemli vlahscoi.

Procit vtori Logofăt.

Acad. Rom., doc. 6/CXCVII.

www.dacoromanica.ro

6.

Io Mihail Cost. Suţul Voevod
i gospodar zemli vlahscoi.

Dumneavoastră ispravnicilor ot sud Prahova, sănătate. Vă facem în ştire pentru oraşul Ploeşti i cu Târgşorul şi cu satele de afară din câmp că, viind cu jalbă la Domnia Mea doauă cete de oameni, unii orăşani care au rămas afară din privileghiu ce au neamul Roşilor, Călăraşilor şi Cămărăşeilor, făcând cerere ca şi ei de obşte să fie nesupăraţi de clacă i dijmă, după hrisoavele ce în urmă le-au dat Domnia-Sa Alexandru Voevod Ipsilant, la care hrisoave arătară că au cheltuit şi taleri 700 şi sânt şi de aceştia păgubaşi, alţii cei ce se trag din neamul Roşiilor, Călăraşilor şi Cămărăşeilor, făcând pâră împotriva numiţilor orăşani, că, adunătură fiind de streini, veniţi după vremi în Ploeşti, făr' de cuvânt cer să între şi ei supt privileghiul lor, şi cu această pricină pornind judecăţi şi făcând cheltueli grele oraşului, se jăluesc de dânşii, şi nu îşi pot avea odihna de peirea lor, cerând să nu se dea ascultare la pârele ce fac, şi să fie înfruntaţi de a se putea odihni. Din care aceste doauă cete de oameni, am poruncit Domnia Mea de ş'au ales dintre dânşii câte 4 lude, vechili tuturor celorlalţi, şi, ieşind înaintea Domniei Mele la Divan, amândoauă părţile, unde, faţă fiind şi Prea Sfinţia Sa părintele Mitropolitul, părinţii episcopi şi d-lor cinstiţii şi credincioşi boerii cei mari ai Divanului Domniei Mele, s'au cetit jălbile lor cu amăruntul, şi mai întâiu am cerut orăşanilor acestora care cer privileghiul scutelii, ca să dovedească zisa lor cu sineturi şi hrisoave vechi, după cum zicea că au avut încă de la răposatul Mateiu-Vodă Basarab, în care să coprinză că nu numai la numitele neamuri a Roşiilor i Călăraşilor şi a Cămărăşeilor au fost acel privileghiu al slobozeniei, ci şi la toţi alţi orăşani strânşi, vericâţi vor fi şi sù vor aduna după vremi în Ploeşti cu lăcuinţă, şi că nu numai slobozenie pentru hrana şi chiverniseala pe numita moşie coprinde acel privileghiu, ci şi pământul, adecă moşia cu totul întru a lor stăpânire desăvârşit au fost dată, şi nu avură să ne arate nicio dovadă prin sineturi vechi, coprinzătoare de acestea, ci încă, după ce hrisoave vechi cu coprinderea ca aceasta nu ne arătară, nici însuş copia hrisovului ce în urmă le-au dat Domnia Sa Alexandru-Vodă, care scrie că au văzut acele vechi, nu arată vre-un cuvânt ca acesta, adecă că şi pământul le-au fost dat întru stăpânire, ci numai slobozenie să se hrănească într'însul, după privileghiul ce au avut. După care întrebând şi pe însuş orăşanii de ştiu ei că coprindea în hrisoavele cele vechi ale lor şi pentru pământ, arătară de faţă cu însuş graiul lor că nu pomenea pentru pământul moşiei nimic,

www.dacoromanica.ro

Deci acel privileghiu ce se coprindea în sineturile vechi, fiindcă se cade a-l avea numai cei ce s'au aflat slujind neamul lor Domnilor şi ţării: Roşii, Călăraşi şi Cămărăşei, am cerut ca să aflăm de s'au făcut vre-o cercetare, care şi câţi se trag dintr'acele neamuri, spre a le întări şi noi într'acest următor an, iscălită de Prea Sfinţia Sa părintele Mitropolit, de părinţii episcopi i de d-lor veliţi boeri, întru care scrie că, făcându-se cercetare în faţa locului, cum şi aici la Divan, s'au dovedit neamuri adevărate dintr'acei vechi lude noauăsprezece, pe care şi anume cu foaiă îi arată. Deci nu numai acestor lude noauăsprezece, ce sânt dovediţi pân,acum, ci şi alţi şezători într'acelaş oraş în urmă, câţi se vor mai dovedi că se trag dintr'acele neamuri, ori parte bărbătească, ori femeiască, căsătorită măcar după strein orăşan, am hotărât Domnia Mea să le dăm privileghiurî la mâinile lor, ca şi ei şi copiii lor să fie nesupăraţi de clacă i dijmă. Iar, afară dintr'aceste neamuri, ceilalţi orăşani, care sânt strânşi şi carii după vremi au venit dup' în alte părţi de s'au aşezat cu lăcuinţa într'acest oraş, n'au niciun cuvânt drept a întra supt privileghiu de scuteala dijmii i clacă. Şi rea le este cererea lor, în vreme ce acest dar s'au făcut acelor neamuri, nu aplos făr' de cuvânt, ci pentru slujba ce au slujit Domnilor şi ţării. Şi cum vor putea cunoaşte harul acesta ceşti ce li se cade, când şi alţi streini adunătură, ce n'au făcut niciun fel de slujbă, vor fi ca şi ei întocmai asemenea privileghiaţi? Ci rămân datori toţi ceilalţi a clăcui şi a da dijmă şi toate altele după obiceiu ca şi alţi lăcuitori ai ţării de obşte. Iar banii ce au cheltuit la facerea hrisoavelor din urmă ale Domnii Sale Alexandru-Vodă Ipsilant, adecă taleri 470, care atât ne adeverîm că au fost porunciţi a da, nevrândd Domnia Mea de a-i păgubi, am hotărât ca d-lui cinstit şi credincios boerul Domnii Mele Ianache Muruz Vel Vornic să-i dea la orăşani, ca să nu se păgubească, şi să rămâiă desăvârşit stăpân la moşie şi la oraş. Deci, pentru ca să poată a avea d-lui stăpânire pe deplin la toată moşia aceasta, atât în satele ce sânt pe afară, cât şi în oraşul Ploeşti, spre a-şi lua de la toţi ceilalţi orăşani şi săteni claca i dijma şi toate cele obicinuite şi spre a-şi face alişverişul cu vânzarea vinului i rachiului numai d-lui şi altele în târg, ca un stăpân al moşiei, după cum urmează toţi stăpânitorii moşiilor obiceiului vechiu al ţării, am dat dumnealui domnescul nostru hrisov din Divan, întărit cu domneasca noastră pecete şi iscălitură, prin care am întărit dumnealui dania numitei moşii şi oraş, ca una ce am găsit-o dată de cei mai naintea noastră fraţi Domni după domneasca volnicie ce au avut ca şi noi asupra lucrurilor domneşti slobode, ca să o stăpânească dumnealui şi fii dumnealui în veci. Pentru care poruncim dumneavoastră să arătaţi domnească noastră cartea aceasta acelor 19 lude ce se trag din numitele nea-

www.dacoromanica.ro

muri, să vază hotărârea ce am făcut Domnia Mea, spre a veni cel ce va vrea fieşcare dintr'înşii aici să le dăm şi lor domneştile noastre sineturi la mâni pentru paza privileghiului lor, şi ca să ştie că nu numai acestor 19 ce sânt dovediţi până acum, ci şi pe alţii de ştiu că se mai trag dintr'acele neamuri, să-i arate la noi, ori parte bărbătească, ori femeiască, ca şi pe aceia să-i facem privileghiaţi. Iar pe ceilalţi toţi, după ce le va arăta hotărârea ce cu Divan am făcut, să-i supuneţi far' de voia lor la clacă, la dijmă şi la toate altele câte sânt obicinuite, care le urmează lăcuitorii de obşte cătră stăpânii moşiilor. Şi fiţi sănătoşi.

1783, Noemvrie 16.
Acad. Rom., doc. 7/CXCVII.

7.

De la Isprăvnicatul ot sud Prahova.

Dumneata polcovnice de oraş, sănătate. Luarăm înştiinţare că unii dintre orăşani ar fi îndrăznit de au stricat peceţile ce din porunca Excelenţii Sale Gheneral Enghelgard, Viţă-Prezidentul şi al Slăvitului Divan, cu într'adins ofiţer mumbaşir s'au pus pentru oprirea vânzării vinului şi a rachiului ce se urmă de cătră unii-alţii. Pentru care-ţi poruncim să mergi, să cercetezi şi, de vor fi având vre-o poruncă a strălucitului Cneaz Bangration sau a Exelenţii Sale Ghinăral Enghelgard, Prezedentul Divanului, ori a slăvitului Divan, cum de nu au venit mai întâiu la Isprăvnicat să arate acea poruncă, şi Isprăvnicatul să strice acele peceţi, că un lucru ce iarăş prin ştirea Isprăvnicatului din porunca slăvitului Divan s'au pus. Iar, când vre-o poruncă nu vor fi având şi numai din voia lor au făcut această obrăznicie, să mergi din pivniţă în pivniţă şi din casă în casă, pe unde au fost pecetluite, să pui peceţi la toate, dându-le straşnică poruncă a nu mai îndrăzni să strice pecetea sau să vânză vin şi rachiu până a nu lua voe de la slăvitul Divan împotriva poruncii de mai nainte, căci oricarele de acum înainte se va cuteza a urmă împotrivă, nu numai se va certa cu bătae în mijlocul oraşului spre înfrânarea şi altora, şi se va globi cu grele giurimele, dar îl vom trimite şi la slăvitul Divan cu înştiinţarea de rea urmarea şi neînţelegerea cu care se va arăta asupra poruncii slăvitului Divan, ca cu ocna şi cu târgu să se pedepsească. Deosebi de aceasta să cercetezi care au fost pricina, şi dintr'a cui povaţă au îndrăznit a strica peceţile ce din poruncă s'au pus. Pe care dovedindu-l cu foaiă pe anume, să ni-l arăţi. Iar care dintr'înşii vei vedea că nu te îngăduieşte a pecetlui şi a-i închide vânzarea vinului şi a rachiului, pe unul ca acela să-l iei, cu voiă, făr' de voiă, să-l aduci la Isprăvnicat spre a-şi lua căzuta răsplată, şi de urmarea ce vei face, să dai

www.dacoromanica.ro

în scris în dosul acestui pitac, ca să ştim în ce chip să înştiinţăm slăvitului Divan, şi fii sănătos.

1810, Fevruarie 22.

Iar, de vei vedea vre-o împotrivire obştească, să aibi numai a ne arăta în dosul acestui pitac, ca şi noi, după datoria ce avem, să înştiinţăm când nu vor avea vre-o deosăbită poruncă împotriva poruncilor celor de mai nainte.

Costandin Paladi Stolnic. Costandinos Kretzulescu.

Cu multă plecăciune sărut cinstită mâna dumneavoastră,

Cinstită porunca dumneavoastră ce într'acest alăturat pitac mi se dă, următor fiind, am mers prin oraş, şi făcând cercetare, am găsit cârcimile şi rachierile acestor mai jos arătaţi deschise şi vânzând vin şi rachiu, pe carii întrebându-i cu ce poruncă au îndrăznit de au stricat peceţile şi, de au vre-o poruncă, cum de nu au venit să arate Isprăvnicatului, ca prin ştirea Isprăvnicatului să se strice acele peceţi, fiind puse iarăş prin ştirea de Isprăvnicat, şi toţi cu un cuvânt, iar mai ales de zurbagii s'au arătat Marin brutarul i brat ego Gheorghe, şi cu un cuvânt mi-au zis că ei nicio poruncă au, nici că se supun vreunei porunci nici Isprăvnicatului, căci au socoteală a merge să se judece chiar înaintea Impăratului. Am vrut a rădica pe vre-o câţiva dintr'înşii, a-i aduce la Isprăvnicat, dar după nesupunerea ce ştiut este dumneavoastră că au aceşti orăşani, nu s'au putut. Iar pe acest Ion bărbierul găsindu-l strigând pe toate uliţele oraşului pristavuri, zicând că din porunca acestor mai în jos arătaţi neguţători orăşani dă de ştire tuturor a nu cuteza cineva să dea parauà de loc sau alt havaet ce obicinuise a da la zi de târg de la venirea ofiţerului încoace, pe care prinzându-l, iată că-l trimiseiu a se certa de către cinstitul Isprăvnicat. Iar eu, după a supunerii datorie, nu lipsii a înştiinţa, şi cu multă plecăciune sânt

1810, Fevruarie 24,

Al dumneavoastră plecată slugă,

(ss.) Ion Polcovnicul.

Numele celor care au stricat peceţile şi au deschis cârciumile şi rachierile, cum arată:

Hagi Dimitriu.
Marin brutaru.
Gheorghe brat ego.
Tănase simigiu.
Polcovnicul Dinu Măgiaru.
Gheorghe simigiu.
Ceauşul Panait.

www.dacoromanica.ro

Mărgărit Tabacciu.
Mateiu al preotesii.
Ceauşul Dobre Gaman.
Dumitru Bordeanu.
Apostol pescaru, — şi cu al lor sfat şi povaţă şi alţii mulţi.
(ss.) Ion Polcovnicul.

Pentru copie adevărată şi din cuvânt în cuvânt întocmai prescrisă.

1810, Martie 4.

Raducan Filitis.

Acad. Rom., doc. 249/CXCVII.

7.

[Pentru tulburarea Ploieştenilor am dat scurte note scoase din alte izvoade în **Istoria comerţului**, II, Bucureşti 1925, p. 131.]

N. I.

www.dacoromanica.ro

N. IORGA

IZVOADE DE CHELTUIELI, SOCOTELI, DIATE.

DIN COLECȚII PRIVATE

(CELE MAI MULTE DIN ANII 1791-1820.)

www.dacoromanica.ro

IZVÓADĚ

DE

CHELTUIELI, SOCOTELI, DIATE.

1.

1791, Mai 21.

Ce au dat dumnealui Şat. fiiului dum[i] Iordachi în plata acestor bani de sus arătaţi.

600 i-au dat 120 vite de iape cu armăsari căte 50 lei capul, cu pit. din let 91, Mai 21.

100 i-au mai dat una bute de vin tij atunce.

2.

Izvod de căţi bani am cheltuit cu cărţ şi cu anaforale şi cu altile, după cum mai jos arată.

Lei	parale	
42	—	In mâna Pit. Dinului, pi anafurà ce au scris.
10	—	Logft. al triile.
7	—	Paharnicului Doneci.
7	—	Armăşălui (sic) cu volnicei.
8	—	tij a[m] mai dat unui armăşăl.
3	—	am dat condecariului.
80	—	tij am dat unui armăşăl.
—	—	Sulgeriului Ion Tăut pe carte di giudecată.
10	—	lui Vasili Scă[n]tei.
30	—	Vornicului de aprozi.
31	—	am cheltuitu bani de pungă.
57	—	cheltuiţi de dum[i] tata, ci me i-au trimes de casă.
8	6	tij i-am cheltuit cheltuială cu dusu la Eş i la Roman.
—	20	pi o colă de hârtie turcească.
—	34	pi volnicei i carte domnească.

www.dacoromanica.ro

3.

Izvod de cheltuială.

Lei	parali	
2	20	un car de lemni.
2	—	doo dimirlii de orz.
2	—	vezăteului.
12	—	ocă de carne.
1	5	tij o dimirlie de orz.
—	15	la Neculai pentru masă.
—	7	pol ocă carne..
—	8	doo păine.
7	20	un car de făn.

4.

Izvod de cheltueli ce am cheltuit la Eş; 1794, Ghen. 20 z.

Lei	părale	
2	—	pe 1 car fănu.
—	35	pe 1 car lemne.
2	10	am cheltuit pe drumu.
—	20	pe orzu i pe păne.
—	10	pe icri i cepă Mercuri.
—	3	pe rachiu am venit aici în gazdă.
—	4	vinu şi păine.
1	3	Sămbătă pe grăunţi i pe altele cheltueli.
1	—	pe lemne.
—	6	în zio di Dresfetitele.
1	20	pe orzu şi pe alti cheltuele.
—	1	pe cepă.
—	2	pe cărnaţ.
—	2	pe sopon de au spălat cămeşile.
—	5	pe carne.
—	1	pe lumănare.
—	8	pe vinu şi pe păine.
—	6	pe 1 ocă carne.
1	29	pe 1 car de fănu.
—	27	pe orzu, pe păine, vinu.
—	5	pe păni i lumănare.
—	3	carne.
—	3	vinu
—	2	păni.
—	19	vinu, păni, lumănări.
—	7	carne.
—	2	orezu.
—	1	zamă de alămăi.

www.dacoromanica.ro

— 2 pâni.
— 10 orzu.
— 2 pâne.
— 1 lumânare.
— 5 carne.
— 4 pâne.
— 6 vinu.
— 7 orzu.
— 8 fânu.
— 27 la gazdă.
3 27 pentru că au şăzut cai în grajdiu 13 zile.
1 20 pe 1 car de fânu.
— 4 orzu.
— 1 peşte.
— 1 pe cepă.
— 1 orezu.
— 3 păine.
— 10 o lăcată
— 1 hârtii.
— 1 orezu.
— 5 carne.
— 3 vinu
— 2 păine.
1 5 pe carne.
— 8 orzu.
— 2 pâne.
— 6 rachiu.
— 4 păstramă şi pâni.
— 4 vasele i mazâre.
— 1 tabac.
— 17 pe lemni.
— 1 pe cepă.
— 6 pe 2 răvaşi.
— 2 pâne.
— 7 slănină.
— 1 tăbac.
— 5 pe pâne i o lumânare.
— 4 orzu.
— 5 pe pâni i alta de au mâncat Neculaiu.
— 6 vinu.
— 4 pâne.
— 7 carne.
— 4 orzu.
— 4 brânză.
— 2 pâni.
— 1 tăbac.
— 5 pe peşti.

www.dacoromanica.ro

— 4 pâne.
— 3 vin.
— 6 fănu.
— 1 tăbac.
— 1 lumănări.
— 2 vărului Ştefan Porandici.
— 5 pol ocă peşti.
— 5 vin, păni.
— 4 orzu.
— 3 peşti şi păni.
— 4 brănză.
— 4 făină grău.
— 1 tăbac.
— 12 peşti.
— 3 pâne i lumănare.
— 6 fănu.
1 — pe o ortii **(sic)** domnescă.
— 2 lumănare i pâne.
— 4 orzu.
— 1 fănu.
— 3 vinu.
— 4 orzu.
— 4 a trie ză în post.
— 6 a doao zi.
— 12 la Lăsatul Săcului.
— 10 Miercuri.
— 4 orzu tij.
— 18 pe o colă hărtii turcescă.
20 — de făcut carte.
— 10 Mercuri.
— 12 Gioi.
— 10 Vineri.
— 20 am dat tatii.
— 8 la lemne.
— 4 pe orzu.
— 20 am dat tatii.
— 5 pe icri.

5.

Izvod de cheltuială ce au făcut dumnealui Iordachi Ciute spre scoatere Ţiganilor de la dumnei Spătăriasa Hrisoverghioae şi nu s'au s'au priimit Ştefan Goranda şi Aniţa Garunda **(sic)**, ca să dei; 97, Ghenr. 10.

Lei	bani	
42	—	în mâna Pit. dumnealui pentru anaforaoa ce s'au scris.
10	60	Logofătului al triile pentru întărire.

www.dacoromanica.ro

7	—	dumisali Pah. Donici.
7	—	Armăşelului Petru, volnicei.
8	—	tij cu altă volnicei.
3	—	condicarului.
2	—	tij unui Armăşel.
21	—	ce am cheltuit bani de ai mei.
24	—	cheltuiţi de tatăl meu.
57	—	ce mi-a i triimis de acasă, care bani i-am cheltuit tot la această pricină.
181	60	
13	—	Armăşelului pe urmă la rădicarea Ţiganilor.
8	18	tij s'au mai cheltuit cu dusu la Eş şi la Roman.
80	—	Sul. Tăutul.
10	—	Logofătului Vasăli Scăntei.
30	—	Vornicul de aprozi.
—	60	pe o coală de hărtii torciască.
7	60	Logofătului Andrii.
2	—	Condicariului.
1	60	cafè Pah. Donici.
3	12	pe o volnicii şi carte gpod.
—	12	cheltuiala dumisali Iordachi Ciute la Roman.

6.

Izvod de cheltuiala ce am cheltuitu cu giudecata ce am avut cu Măreia Sa Domniţa Zoiţa Ghica, prin vechilul Mării Sali Postci. Dumitrachei Beceru, la 1800, Fevr. 25.

Lei	parale	
5	20	lui Costantin aprodul.
1	20	altui aprodu, ciubotei.
52	—	cheltuiala ce am făcut din vremi ce am purces de acasă şi căt am şizutu, aice la Eş cu precena giudecăţii aceşteia eu şi tatăl mieu.
50	—	dumisali Sulgiarului Tăutul pe o anaforă.
30	—	Logofătului al doile pe întăritură.
2	—	trecutul anaforalei la condică.
107	—	fac cheltuiţi piste tot în precena giudecăţii aceşteia.

1805, Fev. 10 z.

Lei	părali	
173	2	am cheltuit cu giudecata la Divanu cu Ştefan Goranda şi cu Gligorii Rele pentru moşii şi Ţigani, după cum arată carte de giudecată.

www.dacoromanica.ro

7.

Bani ce am cheltuitu cu giudecata cu Ştefan Goranda i cu Gligorii Rălele (sic), pentru Ţiganii i moşii.

Lei	parale	
173	2	păr. cu giudecata cu Domniţa Zoiţa Ghica pentru Ţigani; 800; Fev. 25.
44	24	pentru giudecata cu Sulger Iftimie, cu Hat. Constantin Ghica; 1801, Fevr. 20 z..
43	39	cu giudecata cu Căminar Ghiorghii Bogdan pentru moşii Bălţata; 1801, Maiu 20.
452	8	la hotărătul moşii Ruşii Fundului de Ţinutul Bacăului i a Nemţului.

8.

Izvod de cheltuială ce am purces la Iaşi pentru giudecata moşii cu Sulgeriul şi cu Hatmanul Costachii, pentru Stoica Ţiganu sin Niţul Ţiganu; 1801, Fev. 20 z.

Lei	parale	
—	13	la crăşma Cămăraşului pe fănu.
—	10	pe icri în Roman.
—	8	pe 1 ocă păcură.
—	6	pe 3 păni.
—	3	pe rochiu (sic).
—	3	la pod la Moldova.
—	2	undelemn.
-	2	tăbacu.
—	5	la pod la Ionicani.
—	6	la crăşma la Ionăcani, pe fănu.
—	4	pe grajdi tij.
—	3	pe făn la Târgul Frumos.
—	6	pe făn tij.
—	12	pe făn la crăşmă la Ţubulucu.
1	10	pe un sacu de ovăs la Eş.
2	20	pe un car de fănu, Fev. 25.
—	20	cheltuială pe mâncari; Fev. 25.
—	6	pe zahar, Fev. 25.
—	20	pe mâncare, Fev. 26.
—	20	Mercuri, Fev. 27.
1	10	pe o părechi ciuboti lui Ianache Ţig.
—	20	cheltuială, Fev. 28.

Am dat bade Lupului Coroiu de au scos carte de hotărât.

—	20	cheltuială, Fev. 29.
—	20	tij, Fev. 30 (sic).
—	20	tij cheltuială, Mart. 1.

www.dacoromanica.ro

— 20 tij, Mart 2.
(aşa până la 7.)
12 — pe 1 dimirlii ovăs, Mart 8.
34 — pe 1 ocă icri, Mart. 8 z.
1 — pe fănu, Mart 8.
1 35 pe sari la oi, Mart 8.
— 20 cheltuială, Mart 9.
12 — am dat bade Lupului, Mart 10 z.
1 — am dat bade Lupului, Mart 13 z.
— 20 de cheltuială, Mart 10 (până la 16).
— 35 tij în zăo de Florii, Mart 17.
25 — tij, Mart 18.

9.

Izvod de bani ce s'au cheltuit la moarte răposatului Costandin Ciute, toţ anume să să ştie; 1801, Mart. 7.

Lei	părali	
10	—	bani am trimis lui Călin băcalul.
1	14	am dat pă scănduri de săcriu.
1	—	la făcut[ul] sicriiului, cu zece părale la oloi.
—	10	la făcutu ţintilor.
—	20	la biserica di la Fundu la tras clopot.
—	20	la biserica di aici.
1	—	la prohod preot Alexandru.
1	—	la clopot[e] tij.
—	20	la ectenii tij.
1	—	la dascăl[ul] bisericii.
—	30	la trei preoţi.
—	20	la 2 dascali.
—	10	la un călugăr.
1	—	la părintele Gavril.
1	—	la preotu Ioan ot Dealul Nou.
—	10	la vămile dum[nea]lui i cruc[e].
1	—	am dat la ciubotele părintelui Gheorghi al nostru.
1	20	par. şase stălpi au cetit dascal.
1	1	patru stălpi au cetit fecior[ul] dascalului.
1	20	şase stălpi preot[ul] Gheorghie au cetit stălpi.
—	—	opt ocă de ciară s'au luat.
—	4	o potromil (?)
—	4	la clopote copiilor dascălului.
—	—	o prostire bună Cămăraş.
—	—	patru şerveti.

10.

Izvod de cheltuială ce am cheltuit pentru giudecată cu Cămenar Ghiorghii Bogdanu, pentru scotere moşii Bălţata a Stoicăi

www.dacoromanica.ro

Ţiganu de la Hat. Costachii, după cum arată în gios; let 1801, Maiu 20 z.

Lei	parale	
—	70	la Romanu, iarbă.
—	6	icri tij.
—	4	pănei tij.
—	1	cepă.
—	2	la Moldova la pod.
—	2	la Sărat, la Ionăcani.
—	9	vinu.
—	9	icri la Târgul-Frumos.
—	10	morunu tij.
—	4	păni.
1	20	1 car fănu la Eş.
—	8	păcură.
—	3	pănei.
—	1	orezu.
—	20	Luni.
—	20	Marţi.
—	28	pe ovăs.
—	10	cireşi 1 cofă.
—	30	Mercuri.
2	30	1 car de fănu.
—	9	peştii.
—	20	Gioi (până la 6 Iunie).
1	30	pe un car fănu.
—	8	pe spălat cămeşile.
—	14	pe 1 dimerlii orzu.
—	20	Sămbătă (—Mercuri).
—	14	o dimerlii orzu.
		. . . . .
—	20	un car de fănu.
—	30	pe spălat cămeşi...
—	20	am dat Polcovnicului Pavăl de la Mitropolii pe scrisul ţidulii din parte Mitropolitului...
—	3	am dat pe chirii cailor de au şăzut în grajdiu.

11.

Izvod de cheltuiala grijăi de giumătate de an a răpoosatului fratilui nostru Costandin; 1801, Noemvrii, 5.

Lei	parale	
—	35	ocă strafidei roşii.
15	3	păpuşi smochini de cele mari.
—	1	testè hărtii poliială galbănă şi albă.
15	1	litră strafide negri.

www.dacoromanica.ro

— 2 ocă orezu.
1 24 **(sic).**
15 25 chipuri dromuri **(sic).**
20 25 lămăi.
10 40 meri.
12 10 alămăi.
— 2 ocă perjă.
10 5 ocă cepă.
— — pătrinjăl.
— — praji.
— — morcovi.
— — ulcele.
— — linguri.
6 6 oale mari.
— 10 străchini.
4 — am dat protopopului.
1 20 bucătariului.
— 10 lui Gherasim.
— 10 lui Stanu.

12.

Izvod de cele ce trebui pentru grija răpoosaţilor părintele nostru Ionu şi fratelui nostru Costandin; 1802, Nov., după cum să arată în gios.

Lei parale

— 4 păpuşi smochini mari.
— 2 ocă strafidi.
— 10 alămăi.
— 6 hărtie poliială, 3 albi, 3 galbini.
— 2 ocă orezu.
— 50 dramuri chiper.
— 50 tămăi.
— 10 strachini.
— 2 litră strafidi negri.
— 1 ocă oţet (şters).

Iordachi Ciute Jic.

S'au plătit aceste mai sus arătate giupănului Costandin Ciuchitul.

6 35 facu.
1 3 am dat preoţilor la Bacău.
1 20 preotului Grecului ce au vinit aici acasă, de la Bacău.
— 15 bucătariului.
— 6 Tudorii.
— 3 Negului pi oa.
— 1 Tudorii pi oau.

www.dacoromanica.ro

— 20 am dat neguţtorilor pentru vin [Ni]coreşti Jaltii (!).
2 20 protopopului Ioanu.
15 — o vacă ce am cumpărat-o de la Gherasi Ţiganu.
16 4 berbeci ce s'au tăiat.
10 4 4 ocă ciară.
24 4 merţi grău.
7 20 10 vedri vin.

13.

Izvod de cheltuială la hotărătul moşii Ruşii Fundul de Ţinutul Bacăului i Fundul de Ţinutul Nemţului i Buhoiul dùpă cum să arată mai gios; 1804, Sept. 1.

Lei parale

2 13 1 litră cafè pisată.
2 26 pe 1 ocă pol, 20 dramuri undelemnu.
1 16 pe 2 ocă orez.
1 10 pe 1 litră chiper.
— 15 pe vinu.
— 8 pe 1 ocă vinu.
1 — pe 7 pui.
— 9 pe 2 pui.
— 32 pe vinu.
— 7 pe 2 pui.
2 10 pe 3 ocă untu.
— 20 la 2 omini într'o zi la măsurat, 6 pe 3 merţe ovăs.
6 — pe 2 oi.
3 — pe 4 ocă rachiu.
4 — Savii.
250 — dum. Spăt. (?) Costandinu Catargiul.
150 — am dat la facire hărţii.
3 — la ficior ce s'au dus la Eş să aducă harta pentru cheltuială la drum.
2 — ficiorului ce s'au dus la Tupilaţi la dum' Săp. (sic) Catargi de au dus răspunsu.
3 — am cheltuit cándu m'am dus eu cu bade Lupul la Petră la Catargiu.
250 — au dat şi frate-meu Sămion la cheltuiala moşii.
— 25 pe raci.
6 30 pe cafè, maslini, orez, alămăi.
— 12 hărtii.
1 15 migdale.
3 — am dat feciorului boiariului pentru scrisul, luundu copii di pe scrisorile dofturului Petrachii.
120 — ce mai ari să mai ia Catargiu, i-am dat tot eu.
10 — Logofătului Catargiului de au seris mărturiile.

www.dacoromanica.ro

2 — bacşăş feciorului tij.
2 — unui moşneg de n'eu adus păr la Cămăraş Iftimi.

14.

Izvod de cheltuială ci am cheltuit cându m'am giudecat la Divanu cu Gligorii Rale şi cu Ştefanu Goranda pentru moşii şi Ţigani, după cum să arată mai gios; 1805, Fev. 10 z.

Lei	parale	
—	14	pe păcură.
—	8	pe fănu la Strugă.
—	22	la crăşma de la Brătuleni pe fănu şi grăunţi şi altele.
2	35	pe 1 sanii fănu la Eş.
—	8	pe măncari.
—	—	o sanie lemne.
—	31	peşti.
—	15	1 dimirlii ovăs.
1	—	1 litră untu.
—	2	oţăt, chiper.
—	3	pe o olă.
—	2	sari.
—	2	titiun Ţiganilor.
—	6	vinu.
—	2	rachiu.
4	1	merţă ovăs.
2	20	o sanii fănu.
—	4	păni.
—	2	brahă.
—	2	castraveţi muraţi.
—	10	în zioa Sfăntu Todor.
—	7	lui Gherasim de s'au dus cu cai la Ghergheleu.
—	—	am cumpărat un cal [la Laşi] şi au rămas la gazdă.
—	4	Duminecă pe măncari.
—	6	pe spălat cămeşilor.
3	—	un car de făn.
2	—	un car de făn.
—	8	flăcăilor.
4	10	pe o sanii făn...
—	15	u[nu]i aprod de au dus pe Goranda la giudecată.
—	15	am dat pe măncare.
1	10	pe orzu, 2 dimirlii pol.
—	20	pe spălat cămeşilor.
—	4	pepeni.
—	12	rachiu.
—	10	pe sorocu.
2	20	pe scos carti de giudecată.

www.dacoromanica.ro

480 — lui Başcu.
32 — Tăutului în condică.
— 25 pe icri la drum.
— 6 păni.
9 — chirii cailor.
4 — chirii casii.
5 — păr. păcură.
7 — la Ionăcani la pod.
6 — la Moldova.

15.

Izvod de bani ce am dat, după cum să arată mai gios pentru moşii de la Balta Noao; 1806, Iuli 13.

Lei parale

4 20 în mâna bade Lupului Coroiu Şăt. pi parte de bublicaţii.
3 — lui Vasăle Rojniţă de au mărsu la uricariu de au scris învoiala.
10 — lui Ioniţă Beldiman la hotărât.
8 — ci am cheltuit cu giudecata la Bacău, cu uricar, în trii rânduri.
8 — am dat Banului Ştefanu Rusăt de au iscălit zapisul Balaşii Uricăriţi.
4 — am dat bulubaşii de cheltuit cu giudecata cu Uricar[iul].
13 2 am dat lui Filip totu la giudecată de au dus carti gospod, şi s'au giudecat el la Romanu.
60 — am cheltuit cându m'am giudecat cu Uricar[iul].

16.

20 Iulie 1814 (cheltuială de la Bacău la Iaşi).

Lei parale

15 60 s'au cheltuit la drum până la Iaş, cu cheltuiala la Roman, şăzând 2 zile.
8 30 un car făn la Iaşi pentru cai...
10 30 pe 2 căruţi făn de la poştă.
6 60 pe măncare feciorilor şi pornire cailor în cinci zile.
3 — pe unsoare la butcă la Iaş, căt am şăzut şi veniri la drum.
6 90 dat lui Gheorghei, când l-am treimes cu soroacele, rămăind singur la Iaş...
3 60 un car lemne la gazdă.
14 — un car făn, era şi Jic.: la Iaşi...
30 96 cheltuiala a lui trecută iarăşi cu scos soroace....

www.dacoromanica.ro

17.

29 Oct. 1814. (Socoteală pentru mers la Iaşi, în proces.)

Lei	parale	
—	20	la trecut podului la Moldova.
—	25	pe fănu la Mirceşti.
8	24	la Bacău, vutcă, zamă alămăi, alămăi şi carne, i 2 stecle.
1	15	unui ţimiraş din Bacău bacşiş pentru răspunsul ce l-au adus de la Iaşi de la badi Lupu Coroiu.
2	—	la Tărgu-Frumos.
—	10	la Budă (sic).....
1	—	pi măncare flăcăilor.....
—	22	unui om ci me'u a[dus] calabalăcurile.....
3	27	pe odai, vin, lumănări in cinci zăle ce am şăzut în hanu vărului Vasile Coroiu...
—	28	2 ocă carne.
—	8	pol brănză vaci.
2	20	pol ocă criiri.
—	10	maslini.
—	4	calupu soponu.
5	20	pe şilicu de prefăcut.
—	5	pe castraveţi...
5	20	pe 2 saci orzu...
—	18	puşti.
1	20	rachiu.
—	25	pol ocă lumănări.
—	28	2 ocă carni.
2	30	un cop făină păpuşoi.
1	—	pe hărtii turciască pentru scrisul mărturii...
1	—	untură de uns butca.
1	26	orezu şi altele.
2	—	un sacu de orzu.
2	20	pol ocă icri.
—	27	3 litri maslini...
22	—	pe tălmăcitul a doao ispisoci..
5	20	un car de fănu...
1	38	1 pol ocă moron.
1	20	1 ocă rachiu.
2	20	unui bucătar pe săptămănă, de făcut bucatele.
1	—	pe spălat cămeşilor...
4	—	o săminţetă....
2	30	un sac orzu.

www.dacoromanica.ro

18.

28 Ianuar 1815.

Lei	parale	
37	20	am dat pe 3.000 mucuri (?).
24	—	pe 2 sănii fănu.
1	20	rachiu....
2	—	pe o jalobă de sus.
—	16	pe jalobă de scos de la izbaşa.
5	25	pe o săcelă cu ghirii **(sic).**
5	—	cheltuiala drumului.....
11	—	ispravnicului de aprozi.
3	—	un car de lemni.
1	20	100 culbeci.
10	—	fănu un car.
5	—	un car de lemni.
7	—	o merţă ovăs.

19.

Izvod de cheltuiala ce am purces la Iaşi cu giudecata cu Sulger Iftimii; 815, Maiu 9, şi am vinit în Iaş, Maiu 12.

Lei	parale	
—	12	la pod la Moldova.
—	35	peştii la Roman.
—	12	la pod la Ionăcani.
—	17	la hanu lui Rămădan.
3	—	un car făn la Iaşi.
1	—	chirii pe lună la hanu lui Buzilă.
1	20	Vineri.
1	20	Sămbătă.
3	—	un car lemni.
1	20	am dat lui Gherasim când s'au dus cu căruţa de la Iaş acasă.
1	20	Duminică.
1	20	Luni.
1	10	Marţi.
10	20	un car făn.
1	20	Gioi.
5	—	un car lemni.
1	20	Vineri.
1	10	Sămbătă.
1	28	Duminecă.
1	20	Marţi.
1	20	Mercuri.
6	20	o merţă orz.

www.dacoromanica.ro

1	20	Gioi.
1	25	Vineri.
1	20	Sămbătă.
—	30	la săplălat (sic) cămişilor.
14	—	un galbin olandez am dat pi jalobi şi pe învoială ce am avut cu Duculeşti, ce s'a scris greceşti.
43	20	am dat cu Duculeşti, ce s'au scris greceşti.
43	20	am dat lui Dumitrache ficiorului.....
2	—	pe 4 zile la hanu... şi pe casă chirii, căndu am plecat de la Iaş.
1	10	la Tărgu-Frumos.
—	8	la pod la Ionicanii.
—	8	la Moldova.
—	20	la ratoşu Păşcanului.
25	—	chirii pe doi cai ce m'au adus de la Iaş acasă.

20.

Izvod de căt am cheltuit la Chetră cu giudecata cu Rojniţă; 817, Fev. 12 z.

Lei	parale	
—	8	la Bistreţ la trecut.
5	—	un mărdacu de făn la Petrà.
1	24	2 dimerlii ovăs.
—	32	culbeci.
—	4	pentru o păne.
2	—	la gasdă pe grajdi şi altele.
—	12	ocă vinu.
—	4	păni.
5—6	—	pe carte de giudecată.
5	—	Logofătului.

21.

Izvod de cheltuială ce am cheltuit la Iaşi, de m'am giudecat cu Post. Sturza pentru moşii Gurgeşti. Let 817, Iuli 21 z.

Lei	parale	
—	5	la pod la Moldova.
—	20	unui Ţigan ce m'au dus păr la Sagna, de m'eu arătatu drumu.
1	—	peşti.
—	16	tij peştii.
2	14	un car iarbă.
1	15	cheltuială la gazdă.
2	—	un car iarbă.
—	8	cireşe.

www.dacoromanica.ro

2 — cheltuiala.
1 20 tij cheltuială.
— 2 chiper.
1 4 Sămbătă.
1 30 Duminecă.
2 — Luni.
— 16 pe păni flăcăilor.
3 20 un car de iarbă.
2 — Marţi.
8 — a graşdiului.
2 20 Mercuri.
1 8 la Tărgu-Frumos.
1 10 la Roman.
— 10 la trecut, la pod la Moldova.

22.

Izvod di toati cheltuelili ci fac în pricinile şi judecăţi a moşiilor de la Bacău în Eş şi la ţară i cu hotărături; 1818, Iunii 10.

Izvod di cee ci am cheltuit cu giudecata cu polcov. Şarbanu; 818, Iuni 10.

Lei parale

60 — am dat 10 coţi pambriu Comisului Crupeschii pi copie hotarnicii.
14 — Logofătului Ghiorghii, de scris.
11 — Vornicului de Portă Avram Cadoiului, pi copie cărţii din poronca gospod.
14 — Ciohodarului cioboti.
2 30 am dat poştii de la Bacău, ci au vinit ciohodar păn la mini şi am dat şi o pùtină curechiu.
— 20 pi iarbă la Sabaoani.
5 20 pi un cal de la poşta Săretiului, păr la Eş, ciohodar.
— 15 pi iarbă la Tărg[ul]-Frumos.
— 15 maslini.
— 13 peşti şi o scumbii **(sic)**.
— 11 pi iarbă la Doroşcani, la crăşmă.
1 — dresu hăţurilor în sara ci am vinit în Eş, Iuli 4.
5 30 Marţ, cheltuiţi.
8 — una merţă orz.
1 20 o căruţă iarbă.
— 14 o litră orez.
1 20 undelemnu.
— 15 flăcăilor di măncat.
3 — un car de făn.
3 — triizăci ocă făină popuşoi.
— 20 Mercuri pi peşti.

www.dacoromanica.ro

— 32 pi raci, păine şi altile.
2 10 un car di lemne.
1 15 Sămbătă, cheltuiala măncării.
1 10 Duminică tij.
1 10 Luni tij.
1 10 Marţi, tij.
1 — Mercuri tij.
1 15 tălmăcire înpărţăli greceşti.
4 — în zio de Sănchetru şi a doîza pi carni i altili.
1 12 Vineri tij.
1 10 Sămbătă tij.
1 — Duminecă tij.
14 — un car de făn.
6 — orz.
4 25 chirie odăi, căt am şăzut la hanu lui Buzilă.
2 20 măncare ficiorilor.
3 — tutiun pentru flăcăi.
— 20 Luni, cheltuiala măncării.
13 34 pi grajdi cu şăsă părali pi cal, pi zi si noapte.
1 20 pi untură di uns butca.
1 10 Marţi măncare.
1 17 Mercuri măncare.
— 38 peşti.
— 20 păine şi altili.
— 2 petrijăl, ciapă, Mercuri 10.
3 — potcovitu cailor.
1 20 Marţi.
Tot cheltuială ci am făcut; 818, Iuli 10.

Lei parale

— 19 Mercuri.
4 5 un sac de făină.
— 35 lui Iordachi Ţiganului.
— 35 Săbătă.
— 18 Duminică.
15 — chirii unii măntale ci m'eu dat Gligorii Aramă de m'am dus cu poşta în gios, cu ciohodar.
— 32 Luni.
— 30 Marţi, Aprile 13.
— 10 am dat lui Vasăle Usului de ş'au cumpărat tuciu.
— 28 un calup soponu.
— 35 pol ocă lumănări.
— 28 pol ocă orezu.
— 20 ocă fasole, ocă linte.
— 20 perjă.
— 15 3 păpuşi smochini.
1 15 o litră hrighi.

www.dacoromanica.ro

— 8 pănini (sic), Gioi, Mart. 3.
— 22 scosul gunoiului afară.
2 — icri, maslini...
— 14 oţăt.
— 2 Săbătă.
— 24 Duminică.
— 32 Luni.
— 29 Marţi.
— 15 pe o litră undilemn.
— 25 raci...
— 12 smochini.
— 3 pitrijăl.
— 24 cepă.
3 20 un măldacu făn.
— 30 Mercuri.
— 29 Gioi.
— 24 fasoli.
— 20 (?) Vineri.
— 10 Săbătă.

23.

Alt izvod di cheltuială ci m'au adus chihaeo di ciohodari; 818, Noev. 30.

Lei	parale	
7	20	un vătăjăl di aprozi, cioboti.
35	—	chihaeli di ciohodari, cioboti, în pricine cu po[l]vc. Şardin, ginirile Caţichieştilor.
1	15	la poştă, la Galbini.
1	77	la Hărliceşti, la crăşmă.
—	10	la pod la Moldova.
3	20	la Roman.
4	35	la Tărgu-Frumos.
—	10	la Săret.
2	30	făn şi orz într'o noapti la Eşi.
—	12	orz.
—	7	făină.
—	7	făn.
—	36	peşti.
2	30	moron.
1	—	vin.
—	2	meri.
—	10	alămăi.
—	30	rachiu.
—	20	păni şi altili în zioa Sfăntului Neculaiu.
70	—	Vornicului Andronachi Donici.

www.dacoromanica.ro

5 20 Logofătului dum. Ghiorghi de au scris mărturia.
9 25 pi o sanii de fân.
4 — o sanii lemni.
3 9 Sămbătă, Dechemv. 7.
1 — Duminică, 8.
1 10 Luni, 9.
3 20 o sanii lemni.
5 20 potcovitul cailor.
34 — Marţi 10.
3 — pi dres butcii.
37 — Mercuri 11.
1 10 Joi în zio Sfântului
2 — Vineri.
1 20 Sămbătă.
1 15 Luni.
1 10 Joi.
1 20 Vinirea.
— 28 Sămbătă.
4 20 un car de fân Duminică.
1 10 Duminică.
6 15 o morţă orz.
9 — pi jalobi şi soroaci.
— 35 Luni.
— 33 Marţi.
1 3 Mercuri.
— 39 Joi.
4 20 un car di iarbă.
28 — Logofăt al doile.
1 11 Viniri.
1 10 săpon şi spălatu cămeşilor.
1 12 Sămbătă.
1 19 Duminică.
— 28 Luni.
— 28 Marţi.
1 3 Mercuri.
1 26 Joi.
1 17 Viniri.
5 — un car de fân.
2 10 2 traisti.
— 34 Sămbătă.
7 — un car de fân.
2 3 Duminică.
— 30 Luni.
— 4 Marţi.
— 16 Mercuri.
4 32 Joi ocă icri.
1 — undilemn.

www.dacoromanica.ro

— 26 Viniri.
— 37 pâine şi altili.
4 10 pi carti domniască cătră ispravnici. şi am purces din Eşi, Avt. 4.

24.

Izvod de cheltuială ci am purces la Eşi în giudecata moşii Tărlei **(sic)** cu Pitar Ilii Vărgolici; 1820, Ghenari 10.

Lei parale

1 50 ciubote Arnăutului.
2 8 la Roman.
— 38 la Ianăcachi.
6 — la Târgu-Frumos.
4 — o sanii de făn.
1 16 2 dimirlii ovăs, Ghenar 17.
8 10 1 sanii fănu.
2 20 1 sanii lemni.
5 — orz.
9 — fănu.
5 20 făină de păpuşoi.
5 — carni, peşti, pâni, păr la Ghenar.
— 24 străchini, oli.
1 30 pi 1 ocă lumănări, spălatu cămeşilor.
1 30 pi vin, pi pâni.
30 — am dat ciohodariului ciuboate pentru Ioniţă Jiian.
25 — am dat pentru mine ciuboate tij cihodariului.
5 — am dat lui baş-ciohodar, când m'a adus cihodarului.
22 27 ce au cheltuit dascalul Grigori de la bisărica Tomii Cozmii pentru cai şi vezetăi şi slugi cătă vreme am zăbovit cu cihodariul în gios şi am plătit eu dumisali; 1821, Fevrari 11.
— 24 Mercuri, când am venit In Eş, pe pâine şi pe măslini şi alti cele.
3 — o sanii de lemni.
1 29 Joi, pe zăhar, ciai, lapte şi altile, bolnăvindu-mă, di pi drum, aice în Eş.
1 — s'au cheltuit Vineri.
1 4 s'au cheltuit Sânbătă.
4 17 Duminică s'au cheltuit.
9 10 doo mâldaci de făn.
3 — o sanie de lemni.
1 10 s'au cheltuit Luni.
— 40 lui Vasile vezăteu din hacul lui.
— 19 au bătut herariul caelele la cai.
2 20 tij din hacul vezăteului, din hacul lui.

www.dacoromanica.ro

1	24	s'au cheltuit Joi.
4	—	doo sanii lemni Vineri.
—	35	tij Vineri s'au cheltuit.
1	—	Sănbată s'au cheltuit.
—	38	Duminică s'au cheltuit.
—	26	pe măncări Luni, Fev. 23.
—	36	iarăş pe măncări, Fev. 23.
14	10	doo maldaci făn, Fevr. 24.
6	10	doo sanii lemne, Fevr. 24.
1	24	Mercuri, Fev. 24.
2	2	Gioi.
3	30	pe 3 lichitori.
—	35	pe nişti buru[e]ni di la spiţării.
—	22	Vineri.
—	2	păne.
—	3	vinu.
—	2	tăbac.
—	4	fănu.
—	1	lumănare.
—	2	vinu.
—	1	brahă.
—	10	orzu.
—	12	pe măncare.
—	24	pe orzu.
—	16	pe fănu.
—	12	la măncare.
—	10	tij.
11	25	păr. Medelnicerului şi Logofătului al triile pe întăritul anaforalei.
—	40	pe volnicii de armăşăli.

25.

Izvod de cheltuială ce am purces la Iaşi cu aprod în giudecată cu polcovnicul Şardinu; 1820, Apr. 28 z.

Lei	parale	
—	8	aprodului.
3	—	am cheltu[it] la Roman pe fănu şi altele.
2	—	la Tărgu-Frumos.
2	20	la Lăscanii.
11	—	am dat în măna polcovnicului Obrejă de au căutat condicile.
5	—	când m'am dus la Dumbrăveni de am căutat hotarnica Ruşilor.
100	—	am dat Logofătului Sotir de la [Lo]gofetesa Măriuţa Ghica de me'u fost mănă de agiutoriu, d'am luoa[t] 11 suflete de Ţigani.

www.dacoromanica.ro

50 — litr. (?) pentru Ţigani vătavului Vasăle Baltă de la Deleni.
10 — un panţir de la Eş, de au dus Ţiganii.
5 — pe 5 demirlii făină pentru hrana Ţiganilor.
16 — chirii unui om din Deleni cu căruţa cu trei cai de au calabalăcu şi Ţigani.
5 — am cheltuit eu cu dusu din Iaşi la Deleni, ce am şăzut o săptămănă.
2 20 2 jalobe de scos de la izbaşa.

Banului Tăutul au ertat în scris pentru scrisorile Fundul Nemţului.

5 — Logofătului dumisale, Logofătului Gligorii, de scris carte de hotărăt Fudul Nemţului şi Fudul Bacăului cu răzeşii.
11 — la pecete.
2 30 la sorocu ce n'eu pus răzeşilor de Ruşi.
2 30 am dat lui Apostu Buca de s'au dus la Vasluiu de au căutat scrisorile Ruşilor.
150 — am cheltuit căt am şăzut 4 luni, 14 zile în Iaşi de la Maiu păr la Săptemvri 14.
100 — lui Chenti pe anirisărea naforarii răspunsuri.

26.

Izvod de cheltuială ci m'eu adus ciohodari din poroncă gospod. 1820, Ghemar **(sic)**, şi am şăzut păr la Mart.

Lei parale

119 — ciubotele ciohodarariului **(sic)** cu ugiret, ducere şi întorcere de la Bacău păr la Eşi.
3 — la Roman.
— 20 la Târgu-Frumos la crăşmă, la Ileana.
— 20 la pod la Săret.
— 20 la Moldova.
120 — am cheltuit căt am şăzut în Iaş.
64 — am dat pe poştă din Iaşi păr acasă.
3 2 moron.
— 22 Marţi, Fevr. 11.
— 36 Mercuri.
12 — o chilă orz.
7 — un măldac făn.
3 — un sac făină.
1 10 Joi.
3 — un car lemni.
1 8 Vineri.
1 — orez.
5 10 dou cămeşi, una Radului şi una lui Nopărcă.
1 25 Sămbătă.

www.dacoromanica.ro

1	20	Duminică în zio di lăsatul Săcului, di post[ul] mari.
12	un	car făn, Fevr. 17.
3	7	Marţi.
6	9	Mercuri.
—	30	Joi.
13	—	un car făn.
—	20	Vineri.
—	30	Sămbătă.
1	20	Duminică.
4	20	ocă icri.
—	20	4 păpuşi smochini.
1	35	o litră hrighii.
1	5	o litră undilemnu.
—	25	Luni, Fevr. 25.
16	4	pănă Marţi,
—	20	Mercuri.
9	20	un car făn, Joi, Fevr. 28.
5	20	un car lemni, tot Joi.
2	—	potcovitul cailor.
10	30	dresul butcii.
12	30	orzu pentru cai mari.
1	10	măncare şi altili.
20	—	un car de făn.
1	20	lumănări pol ocă.
—	30	Marţi.
1	8	pol ocă untură pentru butcă.
15	20	la peceti pi carte di hotărăt.
—	35	Joi, Mart 6.
200	—	lui Vasăli ingineriului pi harta moşii Ruşi.
25	—	cheltuiţi la Bacău şi acasă cu ingineriu.
6	20	o merţi orz aici în Eş, Mart 10.
6	20	un măldac de făn, tij.
1	15	Vineri.
1	—	Sămbătă, Mart 8.
—	35	Duminecă.

27.

Tot izvod de cheltuială.

Lei	parale	
1	35	Luni, Mart 10.
1	—	Marţi.
1	20	potcovitu cailor.
1	20	potcovit cailor.
13	—	un măldac de făn, Mart 12.
40	—	dresu butcii ci mi-au stricat la curti gpd.
1	10	Marţi.

www.dacoromanica.ro

3 20 pi o sanii lemne.
5 — o merţi orz.
7 — o sanii făn.
— 35 Joi.
— 35 Vineri.
1 12 Sămbătă.
10 — fân.
5 — un sac făină popuşoi.
1 20 Duminică.
1 10 Luni.
1 — pi un sac orz.

28.

Tot izvod de cheltuială.

10 — pi carni şi alti cheltueli la Crăciun.
19 32 o sanii făn.
8 — doo sanii lemni.
2 20 Luni 29.
1 20 Marţi 30.
2 8 ocă lumănări, 1819, Ghenr. 1.
2 20 s'au cheltuit păr la 3 Ghenr.
1 10 peşti şi altili.
— 35 Joi.
1 20 Viniri.
9 20 o sanii de făn.
3 un sac făină.
1 30 o sanii lemni.
15 30 pi 3 merţi orz.
— 35 Duminică.
— 20 Luni.
1 9 Marţi.
1 3 Mercuri.
1 20 Joi.
1 — Vineri.
1 20 dresul butcii.
— 24 Sămbătă.
10 Duminică.
1 19 Luni.
28 — chirie casăi pi luna lui Ghenr.
— 28 Marţi.
1 20 Mercuri.
7 — un măldac făn.
1 10 Joi.
1 5 Vineri.
1 10 Sămbătă.
— 32 Duminică.
— 30 Luni.

www.dacoromanica.ro

1	3	Mercuri.
1	15	Joi.
7	4	un măldac făn.
2	20	o sanii lemni.
1	10	Viniri, Ghenr. 31.
1	41	Sămbătă, Fevr. 1.
—	30	Duminică.
1	10	Luni.
1	12	Marţi.
—	34	Mercuri.
1	2	Joi.
1	—	un mărdac de făn.
3	—	Un car di lemne.
—	10	Viniri.
1	23	Sămbătă.
1	7	Duminică.
1	6	Luni.
8	10	pi tălmăcitu hrisovului de la Enacachi Gherghel, sărbii moldovinii.

29.

Tot izvod di cheltuială.

Cheltuiala Iaşului cu văr[ul] Iordachi Ciută.

Lei	parale	
30	—	zahar.
30	—	Logft. Ursoianu pe carte.
15	10	Logft. al doilea.
15	10	tij Ursoianul pe perilipsis.
7	3	isprav. za aprozi.

30.

Izvod de cheltuială ci am cheltuit cu giudecata cu Sulgeriul Iftimii...

Cele ce am lăsat la Iaş la Vasile hangiu, la hanu lui Buzilă.

Lei	parale	
2		bucăţi de sălănină.
1		giumătate de sălănină.
3		muşchi.
1		limbă.
1		schinari.

31.

Izvod cheltueli, Mart 3 z.

Lei	parale	
—	10	pe orz.
—	5	pe fănu.

www.dacoromanica.ro

— 6 pe măncare.
— 10 armăşălului Ioniţă.
— 10 tatei.
— 12 pe măncare.
— 3 rachiu.
— 3 un răvaş de jalubă.
— 3 lui Ştefan de ş'au luoat păine.
— 2 curechi.
— 2 tăbac.
2 30 la Racleşu...
2 — Armăşălului Ioniţi Buliche.
— 10 orz.
— 12 păni.
— 12 bucate.
— 20 am dat tatii...
— 5 tij tati.
— 5 curechi i... (?).

Izvod de Ţigani ce sănt de înpărţire.
Toader Botonoiu, Zădrailă, Ona, Tofana, Taur, Cuţa, Ion Arsu, Mirauţa, Voica.

32.

Izvod de cele ce trebui cheltuiale răposatului fratelui nostru Costandinu de 40 zile la griji.

Lei parale
— 2 ocă strafidi roşii.
— -- ocă smochini.
— -- ocă strafidi negri.
— 2 ocă orezu.
— 50 dramuri tămăi.
— 50 dramuri chiper.
— 2 testele poliială galbănă.
— 1 testè albă.
— 10 alămăi i meri.
— 2 ocă nohotu.
— 2 ocă pă[ne].
— 50 linguri.
— 100 undelemn dramuri.
— — tămăi.
6 — potrocale.
— 18 polilală **(sic).**
— 10 pe linguri Stoicăi Ţiganului.
— 12 pe oale.
— 5 lumănări, 30 dramuri.
1 20 la trei preoţi.

www.dacoromanica.ro

1 — Ionicani (?).
— 10 diiaconului.
— 12 am dat pentru 29 lumănări.
— 10 unui dascăl.
4 ocă 1 litră ceră am dat eu la griji de 40 zăle.

33.

Diiată.

1819, Avgt. 25. Cu ajutoriul lui Dumnezeu cel milostiv am făcu aciastă înpărţeală de avutul casii mele cel iscălit mai jos, fiindcă, ajungănd la vărsta bătrăneţilor, aproape de ani optzeci, am socotit, pănă îmi sănt minţile întregi, de am făcut aciastă înpărţeală copiilor miei, anume Dumitrache i Nicolae i Iancul i Dimitrie, cum arată.

Suma stănjinilor moşiilor.

Stănjini

918 Moşiia Roman cu moara în apa Băşcii.
222 Moşiia Predealu, ot Văleni.

1138 le-am dat fii-mieu Dumitrache de mai nainte vreme, măcar că sănt stănjeni mai mulţi decăt la ceialalţi fraţi, dar, avănd casă îndestulată de copii, am voit şi cu voinţa celorlalţi copii.

708 moşiia Parepa, ce să chiamă Inoteasca, dar, fiindcă sănt numai stănj. 354 fără sj. 120 daniia bisericii, am socotit un sj. doi de la Chiojdu munte, fiind moşie de cămp, mai cu venit mai mult, şi heleşteu de jos li-am dat fii-mieu Nicolae să le stăpănească, după cum le şi stăpăneşte; cum şi cei 120 sj. i 9 pogoane vie în dealul dumbrăvii, ce sănt date danie bisericii, să le caute tot Nicolae, fii-mieu, şi cu venitu lor să caute şi să chivernisească biserica de cele trebuincioase, şi preoţilor ce să vor afla slujind la aciastă biserică Parepa să fie apăraţi de dijme, de iarbă de coasă i arături de trebuinţă caselor lor, iar nu de prisos, i 40 pogoane ce sănt pe valea Nucetului ot Urlaţi să le stăpănească iar fii-mieu Nicolae, iarăşi pentru trebuinţa bisericii, însă ţelină.

Stăj.

700 moşiia Macrea.
614 moşiia Valea Anii ce sănt din moşiia Petrească.
84 din sji. 229 ce sănt în moşiia Băsca Rusului.

1.398 le las ca să le stăpănească fii-mieu Iancul i fii-mieu Dimitrie, cel mic, şi, fiindcă aceste moşii nu să potrivesc la venitul lor, să le stăpănească frăţeşte pe din doao.

Şi partea mea Pitr. Macavei din acareturi.

Stăj.

698, însă sj. 250 din moşiia Brădetu i sj. 1.034 din moşiia Blidarea, ce să înparte venitu Corbului tot pe aceşti stănjeni i sj.

www.dacoromanica.ro

100 din moşiia anume Cămpu Cătunului i sj. 100 ot moşiia Cărbuneştii i sj. 145 din sj. 229 ot Băsca Rusului, care fac sj. 698, suma cea din sus.

3.942 adică trei mii noao sute patruzeci şi doi şi jumătate toate moşiile.

Şi înpărţeala viilor.

Pogoane.

15 pogoane vechi lucrătoare în dealul Scăenilor, însă pogoane vechi, să le stăpănească fii-mieu Dumitrache, după cum le şi stăpăneşte de înnainte, de cănd le-am dat brău de sus cu acareturile şi cu o jumătate de pogon vie din jos de potecă, în dreptul pivniţi şi cu locul de casă din siliştea Scăenilor, să-i stăpănească tot fii-mieu Dumitrache.

15 pogoane iarăşi vie lucrătoare, însă pog. vechi, iar în dealul Scăenilor, cu acareturile ei, casa cu obraţiia ei, să le stăpănească fii-mieu Iancul, însă şi cu viia ce iaste de spre ginere-mieu Costache Halepliu, ce sănt din jos de potecă, alăturea cu viia ginere-mieu, după cum i le-am dat supt stăpănire.

9 pog. vechi fără pog. 9 iar vechi, ce sănt danie biserici ot Parepa, în dealu Dumbrăvii ot Tohani să le stăpănească fii-mieu Nicolae, cu obraţiia şi cu acareturile, dar, fiindcă iaste vie mai puţină decăt la fraţi lui, are o obraţie şi ţelină, va pune vie, de să va potrivi.

15 pog. vechi în dealu Cernăteştilor ot Valea Ursoi, cu obraţii ei i cu acareturile, să le stăpănească fii-mieu Dimitrie cel mic, i partea mea de vie şi după petrecaniie mea să le stăpănească tot fii-mieu Dimitrie cel mic.

55.

Casile, cu toate acareturile şi cu locul lor înprejur, de aici din Stari-Chiojdu, ce sănt dăruite de răposata soru-mea fii-mieu Dumitrache, şi apoi am schimbat cu alte case şi cu livede, cu locul lor înprejur, ce avem la Văleni cumpărate, şi, fiind stricate de cutremur ot leat 1802, am pus de le-au dres, fiindcă era cu stălpi şi cu tălpi de lemn, le-am scos acelea şi le-am făcut de zid şi cu învălitoarea noo, cheltuind ca la tl. una mie cinci sute, să le stăpănească fie-mieu Dumitrache, cel mare, după cum au şăzut cătăva vreme într'ănsele.

Casele, adecă cărciuma cu obraţiia ei înprejur ot Chiojdu-Băsca să le stăpănească iarăşi fie-mieu Dimitrache, cel mare.

Casele cu obraţiia lor i cu un loc de arătură ot Sibiceu-de-jos rămăn ale mele.

Casele, cu toate acareturile de prin prejur, de aici, din Star-Chiojdu, ce-m iaste şederea acmù într'ănsele, iar după petrecaniia mea să le stăpănească fie-mieu Dimitrie, cel mic, să nu aibă amestec ceilalţi fraţi la nimic, la acele ce să vor afla, adică: butcă,

www.dacoromanica.ro

căruţă, vite i oi i capre, i aşternuturi i sipet i lăzi, fiindcă el m'a căutat şi mă caută la neputinţele şi bătrăneţile mele, cum şi partea mea de moşii i vii iarăşi el să le stăpănească, fiindcă l-am încărcat cu toate pomenirile după petrecaniia mea, să le facă după cum mai jos arată:

Robii, adică Ţiganii ce să vor afla după petrecaniia mea, să să înpărţească frăţeşte, socotindu-să şi Ţigani ce am dat mai nainte lui Dumitrache i Nicolae, să să facă de o potrivă, însă cu prăsila Ţiganilor.

Locurile de casă ce sănt ştiute în sat, în Stari-Chiojdu, să le stăpănească frăţeşte, afară din locul caselor.

Doao mori ce sănt, adică una în sat în Stari-Chiojdu, lângă case, alta în Gura Văi Anii, să le stăpănească fie-mieu Dimitrie cel mic, cu fii-mieu Iancul, frăţeşte prin doao. Iar, când Iancul nu să va căsători să-şi ia soţie de potriva celorlalţi fraţi, să fie lipsit de toate, să le înpărţească ceialalţi fraţi.

Stânjini de moşie ce sânt în moşiia Rotarea la schit să-i stăpânească fie-mieu Dimitrie, cel mic, şi din venit să chivernisească cele trebuincioase ale schitului şi preotului ce va sluji la schit, să-i dea iarbă de coasă acolo, în moşiia Rotarea, însă numai pentru trebuinţa casii lui, iar nu de prisos, şi pomii pruni ce sânt pre lângă schit să-i stăpânească preotul şi călugăraşi ce să vor afla la schit. Iar cei care i-au pus Necula cizmar şi fii-său popa Stan să nu aibă treabă într'acei pomi, ci să rămâe ai schitului, să-i stăpânească preotu şi călugăraşi ce şă vor afla la schit, cum şi casa unde şade popa Stan asemene.

Doao cară ce sânt cu boi i vaci i alte vite cu coarne şi oi i capre ce vor mai rămânea după petrecaniia mea să le stăpânească fie-mieu Dimitrie, cel mic, fiindcă celorlalţi fraţi le-am dat partea lor, însă numai lui Dumitrache să-i dea fierul, fiindcă au fost ali lui, iar carul i l-am dat.

Pre la cine voi rămânea bani datoriu, cu zapise i adeverinţe să să plătească din bani datorii ce sânt pre la oameni ce sânt arătaţi în condecă şi ce bani vor mai rămânea, mulţi puţini, să-i înparţă toţi frăţeşte.

Când va fi trebuinţă de niscarevaşi scrisori, sineturi, să fie Dumitrache cel mare, înpreună şi ceialalţi fraţi, să caute în lada i sipetu cu scrisorile sau la condică pentru bani datorii, iar sipetul i lada cu scrisorile să nu să strămute de aici din Stari-Chiojdu, din casa care şădu, şi cheile sipetului i lăzii să stea la fii-mieu Dimitrie, cel mic.

Ograda cu pomi i heleşteu să le stăpânească fii-mieu Dimitrie, cel mic; cum şi cărciuma.

Un răvaş al mieu ce iaste la cuscru-mieu Mihălache Măreşoiu, pentru un copil de Ţigan, să nu să ţie în samă acel răvaş, fiindcă, având eu o judecată la Divan cu Ciocârdieştii ot Fefelei, şi dumnealui să afla atuncea vătaf de aprozi şi zapciu asupra

www.dacoromanica.ro

judecăţii mele, şi, după ce am scos anaforaoa de la veliţii boeri, am dat-o în mâna dumnealui, fiind zapciu după orânduială, ca să le-o citească Ciocârdeştilor, să-i silească de a face apelaţie; dumnealui s'au pus şi au dat-o în mâna lor, şi, umblând din mână în mână, ca să facă apelaţie, au şi spart-o, şi s'au zăbovit treizeci de zile până a să face altă anaforà de la veliţii boeri, şăzând eu în cheltuială cu cinci cai şi trei slugi şi cheltuiam cu zi, cu noapte, câte un galben înpărătesc, până s'au oprit de a nu să mai face luminat Divan. Şi, puindu-mi vechil în locul mieu până a să face luminat Divan, dându-i şi toate sineturile în mâna, dându-i şi tl. una sută doaozeci, după tocmeala ce am avut, dându-mi şi slobozenie după jalba ce am dat Mării Sale lui Vodă, şi am venit acasă, şi tocmai iarna, la Fevr., s'au făcut judecata la luminat Divan, când atunci era lipsit din zapciarlâc **(sic)** dumnealui Vătf. Mihălache.

Aşijderea pentru schimbul ce am avut de un copil de Ţigan cu Gheorghe Surdu Turnavitu din zilele lui Mavrogheni-Vodă, ot leat 1788, şi schimbul dumnealui au fost Ţigan domnesc, şi eu de atunci i-am trimis Ţigan schimbul, care nici dumnealui nu poate tăgădui şi, fugind Ţiganu dumnealui de la mine, m'au apucat prin judecata Puşcărei ca să-i dau Ţiganu ca să să judice şi, găsind pre Ţigan în Ţigăniia Corneştilor, şi judecându-să cu Turnavitu, au rămas Ţiganu domnesc, măcar că Turnavitu are carte de judecată de la isprăvnicatu Saac, care de acea carte la ştirea mea nu iaste, mi-au dat judecata Puşcării şi adeverinţă la mână, şi de atâta mare de vreme nu am putut-o găsi în scrisorile mele, ci rămâne de a-mi da Ţiganul mieu, anume Tudor, carel i l-am dat; care acestea le arăt în frica lui Dumnezeu.

Una sută stăj dir moşiia Cărbuneştii, ce sânt asupra mea, după cum mai sus arată clironomiia de la soru-mea Mariia, i-am dat danie la sfânta mânăstire Căldăruşani, având şi sfânta mânăstire moşie tot în hotarul Cărbuneştilor, dându-i şi pomelnic, ca să fie pomeniţi la sfântul jertvelnic în veci, cum şi biserica cu clopotu ot Ariceşti, ce o am făcut eu înpreună cu soru-mea, să să chivernisească de sfânta mânăstire Căldăruşani, să aşeze preoţi mireni, fiindu-că biserica iaste în satu Ariceştii.

După petrecaniia mea ce iaste a le face numai fii-mieu Dimitrie cel mic şi să stăpânească partea mea din moşii i viţ i altele, după cum să cuprinde mai sus.

Insă:

Una sută sarindare să plătească pre la biserici rânduri, rânduri, după cum îi va da puterea.

Toate soroacele, pomeniri până la un an să să facă după orânduială, cu toate cele trebuincioase, adecă cu câte trei sute de colaci i făclii i vase.

Şi, trecând trei ani după petrecaniia mea, sau mai bogată vre-

www.dacoromanica.ro

me, să-mi facă cu arhiereu anacomidi, adecă mutare, cu toată orănduiala.

Arhiereului ce va fi, să-i dea tl. 250, ca să slujească şi un serindar de 40 de zile arhiereşti.

Pentru un răvaş ce am la fii-mieu Nicolae de tl. 400, care iaste pus în foaia de socoteală ce am avut cu dănsul, să nu să ţie în semă, fiindcă i-am dat rănduri, rănduri, cu tărguiala ot Bucureşti i Ploeşti, cu bani ce i-am dat.

Şi socoteala fii-mieu Dumitrache.

Tl. bani

3.500 mi au dat ot leat 1809, Mai 6.
1.260 dobănda pă trei ani, la pungi tl. 5.
4.760 să fac: măcar că nu era a să face dobănda capete, ce ca unui copil al mieu i-am pus.
1.678 i-am dat rănduri, rănduri fără tl. 598, care au cheltuit la treaba casii.
3.082
555 bani vinului, doao buţi, vedre 234, ce am luat de la el.
3.637 rămăn asupra mea.
200 i-au trecut la socoteala ce am avut acum de cheltuiala ce au făcut la trebile casi.
1.740 iarăşi dobăndă la tl. 3.000, numai în 4 ani şi zece luni
5.577 rămăn.
3.167 i-am dat rănduri, rănduri.
2.410 rămăn.
1.356 am dat lui Dumitrache rănduri, rănduri până acum, leat 1814, Dechemvr.
1.054 rămăn (cinul din jos).
52 a luat fii-mieu de la Petre Hanganu ot Cătinaş, din bani miei.
1.002
750 i-am dat pă cumpărătoarea venitului Corbului i Lera pă cinci ani.
252 mai rămăn.

Bani ce i-am dat la urmă, de la leat 1815, Fevr. 27.

607 i-am dat rănduri, rănduri.
16 ipac i-am dat.
30 lui Vasile veriul lui Dumitrache.
500 l-am plătit de la polcov. Moise.
865 rănduri, rănduri.
2.018 rămăne să-mi dea.

www.dacoromanica.ro

Cu ce bani să scade.

	tl. par.	
593	251	cei arătaţi din sus, ce-i mai rămăn din socoteală.
	256	au dat pe la vieri la viia mea ot leat 1815 în leat 1817.
	85	la tărguiala de logodnă fii-mieu Nicolae ot Parepa.

1.425, adică tl. una mie patru sute doaozeci şi cinci rămăne Dumitrache să-i împartă pă fraţi.

Care aciastă diată am făcut-o după cum să vede, şi, cine va umbla din copii miei a o strica să nu aibă blagosloveniia lui Dumnezeu.

Ştefan Macovei biv Vel Pitar adeverează.

Popa Stan duhovnicu ot Rotarea, pop[a] Drăgan ot Star-Chiojdu, Pop[a] Ilie ot tam, popa Stoica tij ot tam, popa Ştefan ot Valea Ani, popa Gheorghie ot Valea Ani, popa Dumitru Frigea ot Star-Chiojdu.

Eu, Manole Clucer, martur.
Anastase Sluger, martur.
Papa Ianache sin Costandin, martur.
Costandin Sluger martur.
Popa Ştefan, protopop ot Cislău.

Aciastă copie s'au scoş după diiata cea adevărată, fiind dumnealui Pitr. Ştefan Macavei tot în viiaţă, prin mine, preotu Ioniţă ot Star-Chiojdu.

1825, Fevr. 20.

34.

Satu Parepa, 20 Maiu 1839. Mărturie hotarnică a lui „Răducanu Mâinescu hotarnic şi inginer".

Se face pentru Iancu Macoveiu, la Cătunul, „ce-i zice şi Parepa din judeţul Saac". Pomenit „răposatul Nicolae Macoveiu". „In malul vălcelului ce vine de la satul Colceac, numită piatra înnaltă cu chip ca de om... Piatra Goganu... Unde să vecineşte cu moşiia Inoteasca... Răzorului despărţitori al capului moşii Inoteasca..."

„Documenturi" presintate: Cel din 24 Maiu 1764; cercetarea d'n 22 April 1767, de la: popa Mihai protopop, Stan Logofătu Urlăţeanu, Costandin Foti vornic, Danciu Păhărnicel" pentru Inoteşti.

www.dacoromanica.ro

Hotărnicie: „din marginea unei măncături de drum vechiu", „Valea Războiului", „pă din jos de zăgazul cel vechiu al heleşteului Parepii". „Să înjugă cu moşiia Ruşi lui Şărban-Vodă pănă unde să întâlnesc apa Călmăţuiului cu Ceptureanca".

„Am dat aciastă carte de alegere dumneaiui Iancului Macoveiu, înpreună cu harta de starea moşii, prin care să arată atât semnele i pietrile ce s'au găsit vechi în fiinţa lor din pământ, cât şi shima moşii."

www.dacoromanica.ro

N. IORGA

DOCUMENTE TECUCENE ŞI BÂRLĂDENE

Din colecţia d-lui JURGEA-NEGRILEŞTI.

www.dacoromanica.ro

DOCUMENTE TECUCENE ŞI BÂRLADENE

Din colecţia d-lui JURGEA-NEGRILEŞTI.

1.

Suceava, 20 Mart 7106. Eremie Moghilă pentru „Gligorie sin Toader Bolibiv [1], Stolnic" care vinde ocina avută de tată, Toader Bolea Stolnic, de la Alexandru-Vodă, Blăneştii pe Bârlad şi cu vad de moară şi Poiana Sarului în lunca Siretiului, în judeţul Tecuciu. Cumpără Ioan Vitolt Staroste şi fratele lui, Iuraşco, fiii lui Mărâţeanul, pentru 500 de ughi. Moşiile au fost ale lui Hârbor Postelnic; Toader Bolea le luase pentru 1.200 de zloţi tătăreşti.

Marturi: fiul Constantin, Nistor Ureache Vor. de Ţara-de-jos, Gligorie Vor. de Ţara-de-sus, Sămion Hatman, „fratele Domniei Mele şi pârcălab de Suceava", Gheorghe pârcălab de Hotin, Dumitrache Chiriţă pârcălab de Neamţ, Drăgan...nic, Cărăiman Comis. Lupul Stroici Vel Logf..

Scrie Arsenie Nebojatco.

Slavon. Copie mai nouă.

2.

Iaşi, 10 Iunie 7110. Erimia Moghilă pentru Murgoci Toflea fost staroste, care iea de la Ursu Vel Pitar şi Creţul, staroste, moşie la Spineşti sau Boroseşti (pe Bârlad), drept 400 taleri de argint de la Vasilca, fata lui Ghiorghie, nepoata lui Ionaş, strănepoata lui Mihaiu, şi rudele ei, Petrica, fiul Maicăi, de la Maxin, fiul lui Dragoş, şi de la Iurşa, şi surorile Tudora şi Trifana, de la Gavril Bălog, cu acte de la Alexandru-Vodă şi Petru-Vodă.

Stroici Vel Log.-Băseanul.

Pecete mică, rotundă, ruptă.

[1] De sigur: Bolevici.

www.dacoromanica.ro

3.

Suceava, 7113, Iulie 2. Eremiia Moghilă, pentru Ionaşco Drăcsan şi rudele lui, Gligorie fiul lui Andreiu şi Ion fiul Giurcăi şi Neniuţa fiica Todereasei şi Mihail fiul lui Berindeaiu şi popa Calistrat fiul lui Dumitru şi Toader fiul Vasilcăi şi Simion fiul lui Lazăr Seacere şi Nicoară fiul Anthimiei, nepot lui Dragoman: toţi, coborîtori ai Elinei fata Muşei, dau moşie de la „bătrânul Ştefan-Vodă jumătate de sat Chiujdeşti pe Brăzota, în Ţinutul Bârladului, pe taleri gata.

Iscălitura. Pecetea pe hîrtie.

Iscălitura Logofătului Stroici. Ionaşco.

4.

C. 1620.

† Eu Dumitraşcu Batin mărturisiescu cu sufletul miu cum am dat o moşie a mea hiică-mea Safte din sat din Chiujdeaşti, cătă partea am euiu (sic) să-i hie a iai în veci, iar dintru veciorii mii să n'aibâ triabă cu acè moşie, că o am dat eu dea bună voe mea, ş'au fostu şi feciorii mii toţi dea faţea, Ionaşcu, Stratul, Oräş. Şi aciastu zapis s'au făcut deanaintea dumisalea Uşeriului Chireiac părcălabul dea la Teacuciu şi deanaintea lui Dănilă şi deanainte lui Dămiian ş'a mulţi oameni buni şi bătrîni, şi prea mai mare mărturie ni-am pos şi peceţilea.

† Pisal popa Pridtie.

† Ionaşu Batrinu.

† Stratulu. † Orşu.

† Eu Florea căpitanul am loat de la dumnealui giupânul Canolache zăce lei şi i-am dat moşiia de la Chiujdeşti ce scrii în acest zapis, însă să mărgu să aleg ce iaste; de va face mai mult, să mai dea dumnealui bani, iar, de va hi mai poţin, să-i mai întorcu eu bani.

(Iscălitură.)

† Şi eu Corlat m'am tămplat într'aciastă tocmală, să să ştie. Az Gligorie Corlat iscal.

(Şi alte două iscălituri.)

5.

† Se ubo mi Dumitraşco Ştefan Vel Logft. i Ghianghea Vel Dvornic dolnei zemli i Gavrilaş Vel Dvornic vişnei zemli i Savin Vel Spătar şi Lupul Vel Vistearnic i Costin Postealnic i Grama Vel Stolnic i Pătraşco Başotă ftorii logft. i Dumitru Buhuş treti logft. i Arsenii dvornic glotnăi, scriem şi mărturisim cu aciastă scrisoare a noastră cum au venit înnainte noastră dumnealui fratele nostru Nicoară Hatmanul şi părcălabul Suceavei cu zapis de mărturie de la şoltuz şi de la 12 părgari din

www.dacoromanica.ro

trăg din Brălad, pecetluit cu pecete oraşului, şi mulţi boeri şi alţi oameni buni scrişi mărturie într'acel zapis, scriindu-şi mărturiia... cum au venit înnainte lor Sava (?) feciorul lui Băloş din Costeşti, de a lui bună voia, de nime nevoit, nici asuprit, şi au vândut a lui direaptă ocină şi moşie ce să va aleage, a patra parte din sat din Costeşti ce săntu în Ţănutul Brăladului, parte unui bătrân al său cu dooa vii şi cu vad de moară în apa Brăladului şi'n cănpu şi'n vatra satului şi'n tot venitul ce să va aleage den uric ce au de moşie de la (alb) Voevod... l-au vândut dumisale fratelui nostru ce mai sus scriem, Nicoară Hat., dreaptu treidzăci de galbeni buni. Deci noi, vădzându acel zapis de la şoltuz şi de la doisprădzece părgari din trăg din Brălad şi pecetluit cu pecete oraşului şi acei boeri mulţi mărturie şi alţi oameni buni, căţi scrie într'acel zapis, făcutu-i-am şi de la noi acest zapis, să-i fie dumisale de credinţă şi de mărturie, iar pre mai mare credinţă ne-am iscălit şi ni-am pus şi peceţile ca să să ştie.

U Ias...
Dumitraşco Vel Logf. (?).
Ghianghea...
Gavriil biv Vel Vornic,
. . . .
Dumitru Buhuş.
. . . Dvornic.
priloj... nas văsii greadea.

6.

C. 1630-50.

Sia zapis ca să ştie cum au mărturisit oameni buni din Pădureani dinaintea părcălabilor şi din Bărţoteşti şi din Ionăşeşti cum are domneaei Hătmăneasa moşie deriaptă a ei din Onăşeşti până în răpă. (Nume: Mierăuţ, Arion, Văsigan, Avram, Suil, Foca, Potea, Movila, Şolomon, Dumitraşco ot Călimăneşti, Leahul, Haret, Năzarie din Tăpeşti, Potoţchi.) Sint patru hotară de unde înblâ podul călugărilor până la Huiup la Ţinutul Putnei... Pentru că i-au oprit podul de la locul său.

7.

Iaşi, 18 Maiu 7155. Marta şi fiii Irimiia, Alexandra, Stanca, Sohiica, şi sora, Tihia, cu fiii ei, Cozmiţa, Lupaşco, Nastasia, şi altă soră, Paza, cu fiii Iuraşco, Ştefan, Maria, Tofana şi Şolca, „toţi ficiorii Mărăţanului şi toţi nepoţii lui Mărăţanului", vând partea lor de Chiujdeşti pe Bărzota, „în Ţinutul Bârlaidului".

www.dacoromanica.ro

din „cumpărăturile" lui Iurco Logofătul, lui Isar Jicnicearíul pe 70 de galbeni bani gata.

„Şi, când am vrut să vindem dumisali, am întrebat pe toată ruda şi sămenţiia noastră şi nime din oamenii noştri n'au vrut să cumpere acia parte de ocină... Şi din uric în[că] o am ras." Marturi: „Roşca Vornicul de gloată şi Bărsan şi Dumitraşco, Malic Vornicul şi Piliposchie şi Vartic şi alţi mulţi Vornici de curte şi oameni dinnainte". Iscălituri: Vitoltu, Eremia Paos, Rusul Ţopa, Nistor ot Hiţoreni.

Şi ciornă.

8.

15 Mart 7156. Lupaşco Nădăbaico vinde, „cu mătuşele meale, anume Păusoae şi Şolca", jumătate de Chiujdeşti „dumisale Medelnicearíului celui mare, giupânului Isar" pe 66 galbeni (33 mătuşelor); 23 rămân de plată. „Iar noi să-i dizbatem, pe unde au ţinut Iurco Logft. să ţie şi dumnealui. Iar, de nu-i va plăcea dumisale locul, ca să avem noi a-i întorce banii dumisale înnapoi". Marturi: Neaniul Vornicul, Ilie Vornicul „şi Alecsa de la dumnealui Postelnicul cel Mare".

Adaus: „Şi, de să va afla pe ciae parte de Bărzota şi altu nume de sălişte şi de nu vom avea noi treabă, să avem a-i întorce toţi banii dumisali".

9.

Iaşi, 17 Maiu 7156. Lupaşco Nădăbaico şi Dănilă Vitoltu vând paartea lor din Chiujdeşti pe Bărzota, „cu cămpu şi de spe Răsăritu de vale şi de spe Apus până în hotarul Ciortolomului" lui Isar Medelnicerul pe 100 de galbeni „bani gata".

Iscăleşte şi „Pavăl Albotă Dvornic".

10.

7157. Vasile-Vodă pentru „Păntelei ci-au fost Vornec şi cu giupăneasa lui Mariia, fata lui Gavrilaş Mercăi Vornec şi fratele său Precopi şi surorile lor Angheluşa şi cu feciorii lor, Gavrilaş, Ionaşcu şi Gheorghi, nepoţi Mercăi Vornecului, şi Măreca, fata Mercăi, şi Vasăli, ginerili lui Docanu, şi cu femeia lui, Iliana nepoată Mercăi", cari vând satul „Neslăonei", în Tutova, lui Isar fost Medelnicer, pentru 70 de lei, şi Dolheştii, tot „în Ţinutul Bărladului", cumpărat „de la al nostru boiarin Urechi ci-au fost Mari Vornic" pe 50 de galbeni. „Pentru ce s'au aflat o morte de om pe acestu hotar şi nemeni nu s'au aflat dintru aceşti răzăşi carăi au avut oceni într'acest sat ca să plătescă acè morte şi au rămas satul domnesc după obeceiul ţărei. Iar pe aciasta l-am dat şi am miluit pe boiariul nostru de sus scris Gli-

www.dacoromanica.ro

gori Urechi ci-au fost Mare Vornec". Apoi jumătate de sat Hărăgeşti, tot în Tutova, „ce ş'au fost cumpărat luiş de la Vasăli şi de la nepotu lui Gavrilaş şi Dumitraşcu şi Chiriiacu Ionaşco drept doâ sute lei curaţi". Şi altă parte din acest sat, de la „Vasăli Tegle cravăţi şi de la femeia lui Măreca, feciori ei Mărecăi, fata Berehai", pe 200 de lei bătuţi. Apoi a treia parte din Creveşti, tot acolo, „de la Sofica Naneşoai, fata Lehului şi de la feciorei ei Ionaşcu şi Dumbravă şi Borde şi Gherghena şi Mărcea şi nepoata ei Elena şi Irodiia, feteli lui Vasăli", pe 100 de lei. Alte părţi de acolo „ce au schimbat cu Iani, nepot lui Leondari ce au fost Mari Vameş", în schimb pentru un sat la Hotin. Apoi parte din Chiuzdeşti „pe unde au ţănut Iurco Logît.". Apoi jumătate la Pescani, lângă Docolina, „de la Neculai Mogâlde şi de la Pavăl Albotă Vornec de Poartă, şi Vasăli Căirămanu Porltar". Şi loc de prisacă, „să facă el acolo presacă cât va putè om să zvârle cu toporul den mejlocul presăcei în toate părţăli". Tot aşa şi la Hultureşti (Vasluiu): „O bucată de pământ din hotarul Băloteştii, ţânt. Putnei, şi cu vad de moară, în gârla Putnei, şi cu vei, careli am cumpărat de la giupânul Ioan Golemu..., iar giupânului i-au fost cumpărătură de la Iane Postelnicul". Parte din Bălăneşti (Tutova) „de la Pânte şi de la femeia lui Lazarena, fata lui Sămeoan Vănăt", etc.

Marturi: fiii—, Ghica Vel Vor. de Ţara-de-jos, Toma Vel Vor. de Ţara-de-sus, Gavril Hat., Pătraşcu Cioc[ăr]lie pârcălabul de Hotin, Neculai Mogâlde şi Ştefan Bunul, pârcălabi de Neamţ, Costandin Cantacozuno, pârcălab de Roman, Ioan Gherpat (sic), Gheorghe săn Ştefan Spătar, Petre Vel Păh., Iordachi Vist., Crestiian Vencoleu (sic) Stol., Coste Comis. Scrie Toderaşcu Vel Log.

Copie cu traducere târzie. Poate fals.

1662 11.

Iaşi, 22 Iulie 7170. Sava Mitropolitul, Răcoviţă Cehan Vel Log. Toma Catacozino Vel Vor. de Ţara-de-jos, Ilie Şeptelici Vel Vor. de Ţara-de-sus, Nicolai Răcoviţă Hatm., Duca Vel Post., Iordachie Vel Spăt., Gligorie Vel Ceaşnic, Solomon Bârlădeanul Vist., Miron Buc'oc Vel Stol., Toderaşco Vel Comis, Necolai Buhuş Vel Medelnicer, Toderaşco Prăjescul Vel Clucer, Costantin Jora Vel Orăjnic, Contăş vtori logît., Necula vtori vist., Pătraşco Danovici tretii logît., Dumitraşco Roşca şi Rugină şi Ursul şi Enachie, Vornici de gloată, mărturisesc pentru vânzarea făcută de Nastasia Bârlădăniţa lui Ghinea Vistiernicul.

Iscălituri.

Insemnări: Blănăşti săntu patru bătrâni, 4 fraţi:

† Ticia, o parte Nastasiia Bârlădeniţa.

www.dacoromanica.ro

† Marta în parte lui Taban şi Erămie.
† Paza, partia lu Cambări.
† Vitoltu, altă parte... ii iesa.
660 lei s'au dat păntru sat.
140 lei s'ao cheltuitu la mori.
Optu sute 70 lei fac peste totu.

12.

Iaşi, 22 Iulie 7170. Estratie Dabija-Vodă pentru „Ghinia Vistiarnicul", care aduce zapis boieresc cu privire la vânzarea făcută de „Nastasiia Bărlădăniţa, fata Ticii, şi cu frate-său Cozmiţa şi fiiu-său Gavrilaş Armaşul" la Blăneşti, „din direase de la Alexandru-Vodă şi din uric de la Erimiia Voevod Moghila, pre unde s'au ojivoit (sic) de viaci în toate siamnele, precum scrie şi în uricul Erimie Moghilă-Vodă. Aşijderea şi partia Şotcuţii iar o am vândut Nastasiia Bărlădăniţiaa şi iar femiaia lui Dănilă Vitoltu, anume Anuşcaa, şi Lupăşnoae din partia Erimiei, şi Canber ficiorul lui Glod" vând partea lor. Vânzarea se face „alui nostru cinstit boiarin" Ghinii, pe 190 de lei bani gata. Racoviţă Cehan Vel Logft. Tiron pis[ar].

Pe Vo: Az Pătraşco Danovici treti Logft.

Pecete mare peste hârtie, cu: Io Istratie Dabijia Voevoda, bjiu mliu gos. zm. ml. 7170.

13.

Iaşi, 16 Novembre 7171. Sava Mitropolitul, Dosofteiu episcop de Roman, Theofan de Rădăuţi, Sărăfim de Huşi, Râcoviţă Cehan Vel Log., Toma Catacozuno Vel Vor., de Ţara-de-jos (nijneai). Solomon Bărlădianu Vel Vor. de Ţara-de-sus, Nicolai Râcoviţă Hat., Stamatie Vel Post., Iordachi Vel Spăt., Gligorie Vel Ceaşnic, Duca Vel Vist., Miron Bucioc Vel Stol., Toderaşco Bâcioc Vel Com., Nicolai Buhuş Vel Med., Statie Vel Slujger, Toader Prâjescul Vel Clucer, Hrisoscul Vel Jit., Ţira Vel Sătrar, Costantin Jora Vel Orâjnic, Andronachi Vel Uşar, Contâş vtori logft., Toader Păladie Agă, Pătraşco Danovici treti logft., Dumitraşco Roşca şi Toader Viatreş şi Apostolachi şi Enachi, Vornici de gloată, adeveresc lui Ghinia Vist. şi soţiei că au vândut la Blăneşti „şi cu amândoi ţârmurii Bârladului şi cu pământuri în ţarină" lui Evstratie Dabija-Vodă pentru 500 (adaus) de lei. „Şi s'au sculat Măriia Sa şi au plătit deplin aceşti bani cinci sute (adaus) lei întru mânele dumilor Ghinei Vistiarnicul şi a giupăniasăi dumisale Măricuţăi". Li dă mărturie. Scrie Strătulat diacul.

Isçăliturile.

www.dacoromanica.ro

14.

Iaşi, 19 Novembre 7171. „Ghinia Vistiarnicul" şi soţia vând Blăneştii lui Dabija-Vodă pe 500 de lei (cifra adausă).
„Măricuţa" are pecete octogonală cu negru.

15.

20 Maiu 7171. Mărturia lui „Poiană Uricariul" care era orânduit cu Grozav dregătoriul, să hotărnicească Blăneştii.
Copie.

16.

Ţigăneşti, 3 Iulie 7173. Lazor şi Ştefan Perjul, fiii Lupului de Măzăreşti, etc vând ocina lor la Borosăşti (Tecuciu) „Măriei Sale Caterinei Doamna Măriei Sale Domnu nostru Io Evstratie Dabija Voevoda" pe 300 de lei, faţă cu Drăgan şoltuz şi doisprezece pârgari de Tecuciu, popa Costantin de Ocheşeşti, Nicola diaconul „de acolia". Apostol fost iuzbaşă, Tănasie Buzdugan, Ionaşco Crintâ, Lupul feciorul lui Căşun, de acolo, „Eladie deregător de Ţigăneşti şi Totolici ci-au fost vătăman de acolo şi David vătăman de Boroseşti şi Văsian de Ţigăneşti şi Toader nepot lui Murgoci de Matosăşti şi Saie fecior lui Negrilă de Ocheşeşti şi Leurdâ de Bosinceşti şi Anghel fecior Dragâi de acolo şi Toader de Ţigăneşti şi Vitic de acolia şi Ihnat de acolia şi Lobodâ vătăman de acolia şi Andreiu Căpăţînă de acolia şi Vasilie ciobotaar de Blăneşti şi Negrul de acolo şi Vlaica de acolo".
Pecetea Tecuciului cu iepurele. Iscălituri.

17.

12 Iulie 7173. Mai mulţi boieri, începând cu Nicolae Buhuş Vel Log., mărturisesc pentru „Lazor şi Ştefan Perjul, feciorii Lupului de Mădzăreşti..., şi Albul feciorul Sintiliei şi Toader Pitic..., şi Simion Coiliţ şi Mărica Beţcoae", cari vând moşia la Boroseşti (Tecuciu) „Măriei Sale Domnu nostru Io Evstratie Dabija Voevoda" pentru 300 de lei, „ denaintea lui Drăgan şoltuzul cu 12 pârgari din târgu din Tecuci". Iscălituri.

18.

4 Octombre 7175. „Andoca Pitariul" arată că la Blăneşti a vândut lui Ghinea. „Deci la acela sat s'au fostu acolisit răpoosatul Dabijia-Vodă să-l vânză, sau să-l schimbe cu altu sat, şi m'au pus pe mine să-i fac tocmală cu Ghinea Medelnicearîul, şi Ghinea n'au vrut nici să-l vândză nici să-l schimbe, şi au stătut lu-

www.dacoromanica.ro

crul aşia, c'au fost purcegându la Uivar, şi numai ci-au dzis să stea satul pre sama Mării Sale lui Vodă, să nu să râschire oamenii pâr vor vini, apoi, dacâ au vinit de la Uivar, s'au dus la Leva; dacâ au vinit de la Leva, s'au dus la Beligrad; dacâ au vinit de la Beligrad, au trimis pe Ghinea cu Păladii Stolnicul la Udrii; dacâ au vinit de la Udrii, Dabijia-Vodă au stătut mortu şi au luat Duca-Vodă Domniia şi au fostu giumătate de an Domnu, şi au fostu satul pre sama Domnii Dabijii-Vodă, dacâ au vinit Iliiaş-Vodă, Ghinea au eşit de-şi cearia satul; satul au fostu iar tot pre sama Domnii, şi Măriia Sa Iliiaş-Vodă nu-l creadè pe Ghinea; iar eu, dacâ am vădzut aşia, am eşit ş'am spus Mării Sale lui Iliaş-Vodă povestia precum s'au scris, cum cu sufletul mieu n'au luat Ghinea niciun ban, nici sat, şi stâ satul aşia. Măriia Sa Iliiaş-Vodă, dacâ au vâdzut aşia, şi m'am şi giurat, şi, vâdzându şi ispisoacele la Ghinea şi zapisu şi uricu şi cu alte mârturii, i-au dat satul să şi-l ţie, şi i-au făcut şi carte iscâlită. Apoi Ghinea Medelnicearîul mi s'au rugat precum am mârturisit, să-i fac şi o mărturii, să stea la mâna lui, şi i-am făcut aciastă mârtorii şi aşia mârturisăscu şi înnaintiia lui Dumnedzâu şi înnaintea Domnii cu sufletul mieu cum Ghinea n'au luat niciun ban pentr'acela sat, nici sat pentru sat."

Marturi şi „Toader Păladi Stolnic, părcălab Hotin", Ionaşco biv Armaş, Ştefan Vornic.

19.

Iaşi, 13 Mart 7181. Ştefan Petră-Vodă pentru „Ghinea ci-au fost Medelnicia- Mare", care aduce şi „ispisoc de pără şi de rămas" de la Aron-Vodă pentru vânzarea Nastăsiei Bărlădeaniţa, la Blăneşti, „pre unde au ojivoit de viaci", pe 660 de lei bătuţi, bani gata. Confirmare Vasilie Ciaurul Vel Logft. Pecete peste hârtie cu: Io Ştefan Petră Voevoda bojiiu milostiu go. zml. mlco. 7170".

4676

20.

Iaşi, 10 Iulie 7184. Antonie Rusăt-Vodă pentru „Iordachi Postelnicul cel Mare din Ţara-Rumâniascâ, ginerele răpâosatului Io Dabija Voevoda", în procesul cu Ghinea Medelnicerul, pentru Blăneşti, „dzicând dumnealui Iordachi Postelnicul cum acesta sat întreg şi aciaste poeni li-au cumpârat socrul dumisale Io Dabija Voevoda de la Ghinia Medelniciariul şi de la giupâneasa lui, Mâricuţa, fată lui Ghiorghi Hatmanul, direptu 500 de lei bâtuţi... Iarâ boiariul nostru Ghinia Medelniciariul aşia au dat samâ înnaintia noastrâ cum acesta sat şi acialia poieni í le-au luat Dabija-Vodă cu mare înpresurâturâ, câ l-au pus ispravnic la

www.dacoromanica.ro

bânărie şi la samâ i-au aruncat nâpasta cum nu-i agiungu 1.500 de lei şi l-au pus la închisoare în turnu, şi cu sila i-au luat satul. Iarâ boiariul nostru Alixandru Ramandi Postelnicul cel Mare, fiind atuncia de casa Dabijei-Vodâ, au mârturisit înnaintia Divanului cum ştie de poviastia lui foarte bine cu adevârat, cum au fost pus Dabijia-Vodâ pre Ghinia ispravnic la bânârie, precum au dat samâ el şi, când i-au luat sama, i-au lipsit din samâ 1.500 de lei, şi apoi deusăbi au mai luat Ghinia Medelniciariul sare de la Ocnâ preţ de 1.500 de lei, de s'au plâtit de un Arman ci-au fost datoriu; apoi Dabija-Vodâ ş'au cerşut banii, datoriia la Ghinia, aciale 3.000 de lei; el, neavând bani, tocmitu-s'au cu Mâriia Sa Dabija-Vodâ, şi i-au vândut acesta sat şi aciale poeni răpăosatului Dabija-Vodâ, direptu 500 de lei, să-i ţie în samâ din banii sărei. Iarâ dupâ acia, nefiind nime râmas în ţarâ de a Dabijei-Vodâ, Ghinia iarâş ş'au luat satul de l-au ţinut cu tot vinitul. Deci Domnia Mia am vrut să şi mai cercâm acesta lucru, şi am întrebat pre Ghinia Medelniciariul are nescari mârturii boiari de curte să mărturisascâ cum, dupâ ce i-au făcut Dabija-Vodâ strâmbătate, precum dzice el, mârturisit-au cuiva în tainâ sau la ivalâ cum i-au făcut Dabija-Vodâ strâmbâtate şi i-au înpresurat satul şi poenile, şi n'au avut pre nime să mârturisascâ într'acesta chip, nici l-aau audzit nime jeluindu-să niciodatâ pentr'acesta lucru. Deci Domnia Mia şi împreunâ cu tot Svatul nostru am socotit acesta giudeţ dupâ leagia ţârâi, în vriame ci-am vâdzut zapis de la mâna Ghinei şi de la mâna giupâneasăi lui cu iscălitura lui şi cu peciatia ei cum iaste diriaptâ vândzarea a lor şi mârturie scrisă de la boiarii cei mari cu iscăliturile tuturor şi mârturisind şi boiariul nostru Ramandi Postelnicul cel Mare cum au avut Dabija-Vodâ acia datorie diriaptâ la Ghinia Medelniciariul, şi satul i l-au dat în preţul acelor bani a sărei ce era dator, Domniia Mia am dat râmas pre Ghinia Medelniciariul", în folosul lui Iordache Rusăt. „Iarâ acei bani ce mai râm **(sic)** asupra Ghinei Medelniciariul, afarâ din ciale 500 de lei ce i-au ţinut în samâ pentru sat, fost-au cădzut cu mare rugâminte la râpăosatul Dabija-Vodâ ca să facâ milâ pentru sărăciia lui, să-i iarte acei bani; deci răpăosatul Dabijia-Vodâ s'au milostivit şi la moartia lui l-au ertat să aibâ pace de acei bani, aşijderia acmù şi dumnăalui Iordachi Postelnicul, dupâ cum au ertat socru-său Dabija-Vodâ, aşia şi dumnăalui au urmat şi i-au ertat acei bani." Să nu mai aibă a face Ghinea cu Blăneştii şi „cu poenile la Sasul, în lunca Siriatului".

Io Anto[n]ie-Vodă.

Pecete mică cu chinovar.

1676 21.

Iaşi, 2 August 7184. Miron Costin Vel Log., Ilie Sturdzea Vel Vor. de Ţara-de-jos, Grigorie Gianghia Vel Vor. de Ţara-de-

www.dacoromanica.ro

şus, Alexandru Buhuş Hatman, Alexandru Ramandi Vel Post., Postolachie Vel Spăt., Dumitraşco Nacul Vel Ceaşnic, Toader Iorgache Vel Vist., Contăş Vel Stol., Velicico Costin Vel Comis, Ilie Moţoc Vel Med., Dumitraşco Buhuş Vel Clucer, Costantin Vel Sulgear, Manolachie Vel Jit., Ghiorghie Bogdan Vel Şătrar, Ghiorghiţă Costin Vel Pitar, Vasilie Gheuca vtori Log., Ştefan Cerchezul vtori Ceaşnic, Dumitraşco vtori Vist., Pătraşco Danovici treti Log., Gheorghiţă Manole, Alexandru Nădăbaico, Ghiorghiţă Bliablia **(sic)**. Grigoraşco Cărlig, Toader Sirghie, Dumitraşco Corban, Vornici de gloată, pentru „Blăneştii ce sint pre apa Bărladului, în Ţinutul Tecuciului, carele au fostu cumpăratu dumnealui Ghinea Medelniciariul de la răzăşii de acolo, dup'aceaia răpoosatul Dabijia-Vodă în Domniia sa a vândut şi alte sate şi ocine pre acolo pre aproape de sat de Blăneşti, au întorsu banii toţi Ghinei Medelnicearíul ci-au fost dat pre Blăneşti, iar dup'aceaia, cându au fostu în dzilele lui Iliaaş Alexandru-Vodă, iarăş au cădzut satul Blăneştii pre sama Ghinei Medelnicearíul, şi atuncia s'au fostu sculat vândzătorii de acolo cu gălciava spre Ghinea Medelnicearíul şi le-au mai dat o sută şi patrusprădzeace lei şi au ţinut tot Ghinea Medelnicearíul satul păr într'aciastă vreame, iar acmù dumnealui fratele nostru Iordachie Rusăt Postealnicul cel Mare din Ţara-Rumănească, hiindu dumnealui ginere răpousatului Dabijei-Vodă, au venit dumnealui la întrebare cu giudeţ la Măriia Sa Domnul nostru luminat şi creştinul Antonie Rusăt Voevoda din mila lui Dumnedzău Domnu ţrâi Moldovei şi au stătut la întrebare de faţă cu Ghinea Medelnicearíul şi aşia s'au aflat giudeţul în dreptate din giudecata Domnu nostru, ca să ţie dumnealui Iordachie Postealnicul satul Blăneştii, însă să întoarcă dumnealui acea sută şi patrusprădzeace lei Ghinei Medelnicearíul ci-au dat mai pre urmă vândzătorilor". El dă deci cei 114 lei. Şi ei dau deci mărturie „dumisaale fratelui nostru Iordachie Rusăt Postealnicul cel mare de Ţara Muntenească..., să-i hie dumisaale ocină şi răscumpărătură în viaci". Scrie Leca Uricariul".

Iscălituri: Miron Vel Log., şi ceilalţi.

22.

Iaşi, 4 April 7185. Antonie Rusăt-Vodă, pentru „Alixaandru Ramandi Postelnicul-cel-Mare", care aduce zapis „cum s'au sculat Stratul şi Ionaşco, feciorii Nistorei, şi mătuşia lor Angheliţa şi nepotul ei Ciogolia, strănepoţii lui Băloş din sat din Huruieşti", şi au vândut moşie la Costeşti, „ce să cheamă la Călici, pre apa Bărladului, unde să înpreună Bărhiaciul cu Bărladul, în Ţănutul Tutovei, care sat să înparte în cinci bătrâni", „şi cu bălţi de piaşte", pe 30 de lei bătuţi. „Deci şi Domniia Mea, vădzind acela zapis, credzut-am, şi de la Domniia Mea încă dăm şi întărim ca

www.dacoromanica.ro

să-i hie ocină şi uric în viaci **i in da s ne umişaet.**
Miron Costăn Vel Log. iscal.
Pecete mare peste hîrtie.

23.

Iaşi, 21 Iulie 7187. Ghinea Medelnicerul arată că a vândut lui Dabija-Vodă pe 500 de lei Blăneştii. „Iar, după săvârşeniia Măriei Sale rămăind noi la multă lipsâ şi văzdind că au căzdut satul pre mâna altor Domni şi nefiind Măriia Sa Doamna Dafina în ţară, m'am jeluit lui Iliiaş-Vodâ cum zapis am făcut la mâna Măriei Sale şi platâ nu mi s'au fost făcut deplin. Deci Iliiaş-Vodâ pe jaloba mia au credzut şi mi au dat satul, şi după aceia am făcut întăritură de la Petriciaico-Vodâ şi de la Dumitraşco-Vodâ." Apoi procesul cu Ruset. „Iar acmù, aducând Dumnedzău pre Măriia Sa Duca-Vodâ în ţară şi viind şi Măriia Sa Doamna Dafina, am mersu şi m'am jeluit şi am plânsu cum nu mi s'au fostu făcut platâ deplin. Deci Măriia Sa, vădzindu-mâ la multâ lipsâ, s'au milostivit şi mi-au mai dat de iznoavă bani — (alb), păn s'au plinit la cinci sute de lei: macar de am şi luat bani întâiu, Măriia Sa, socotind să n'aibă vătămare de sufleţ, mi au dat deplin cinci sute de lei ce să scriu mai sus, şi aceşti bani mi i-au dat denainte dumisale Procâi Cămăraşul cel mare şi denainte dumisale Ciocârlie Vornicul, şi denainte dumisale Zahariei Cluciariul şi dumisale Alecsăi Arapul."
Adaus: „Şi eu d'acmù înaintea să nu mai aibu trebă cu satul nici părâ să nu să mai scornasc şi mai de credinţă o am şi iscălit ca să să ştie."
Πρόκα καμαράσις şi alţi trei.

24.

20 Iulie 7194. „Bejan şi Ion şi Lazor, fii lui Gavril Bezni din Fântânele" vînd partea lor din Ciujdeşti, „un bătrân şi giumătate din tot locul", lui „Păntelei Borşul", pe 30 de lei bătuţi. Intre marturi „Arpintie şi Ursul Ciochină". Scrie „Ghiorghiţă ficioriul lui Dumitraşco Vistiernicul".

1693 25.

8 Decembre 7202. Dumitraşco Ciaurul Vel Log., Todosăi Dubău Vel Ban, Vasilii Costachi Vel Vor. de Ţara-de-jos, Alexandru Ramandi biv Vor., Mitre Vel Vor., de Ţara-de-sus, Donici biv Vor., Neculaiu Costăn Hat., Panaiote Vel Post., Vasilii Cantacozono Vel Spăt., Savin biv Spăt., Antohi Jora Vel Păh., Pavăl Cicârlan biv Pah., Mavrodin Vel Vist., Lupul Costachi biv Vist., Iordachi Cant. Vel Stol., Ilii Cant. Vel Com., Neculaiu Başotă Vel Med., Neculaiu Antohii Vel Cluci., Darie Donici Săr-

www.dacoromanica.ro

dar, Dumitraşcu Ursachi Vel Sulger, Sandul Crupenschi Vel Jic., Ştefan Miclescul Vel Şetrariu, Apostul Vel Armaş, Aivas Vel Uşer, Vasili Balş Vel Logft., Solomon Costachi vtori Post., Iordachi Bilăi Păh., Pătraşcu Costăn treti Logf., Gheorghi Strezăscul, Mardarie şi Iancul Vornici glotni arată că s'au judecat la Vodă Preda Păladea fost Armaş Mare şi Ion Sturza vtori Sulger, şi Sandul Sturza biv Post., şi Toader Sturza Post. şi Ion Buhuş Cluci., şi Gligoraş Jora biv Spăt. Mare, şi Manolachi fost Mare Jit., cu „Safta Vorniciasa lui Ilii Sturza ci-au fostu Vornic, pentru ocinile şi păntru multe avuţăi a Vornicului Ilii Sturza... Socotit-au Mărie Sa ş'au judecat; ş'au aflat cum că nu să vini Vornicesăi să ţăi într'aceste părţi de ocină, căci diiata nu-i scrii să ţăi moşiile Vornicului Ilii Sturze, cea să vini să ţăi acele ocini toate nepoţii Vornicului." Impărţind nepoţii, „şi [între] dumnelor fost-au şi dumnealui cinstit fratile nostru Mateiu Filipăscul ci-au fostu Stol. Mare de Ţara-Rumâniască, ginerele lu Chiriiac Sturza, ş'au socotit şi s'au învoit nepoţăi dumisale Vornicului cii mai sus scriş şi au dat nişte părţi de ocină din sat din Măiceştii dea la Ţănutul Tecuciului dumisale lui Mateiu Filipăscului Stolnicul, care au fostu cumpărătură Vornicului Ilii Sturza, iar la alte ocini a Vornicului să nu să mestece dum. Stol. Mateiu, nici în moşii, nici în cumpărături, ci să le împarţă nepoţăi Vornicului. Insă aceli părţi ocine au fostu vândute de dum. Vorniciasa şi de Neculaiu Hăjdău la mănăstire la Mera, cari nu i s'au venit a le vinde, că n'au avut triabă cu aceli ocini, ci-au vândut rău. Păntru aceia au dat Măria Sa să-şi è nepoţăi Vornicului moşie dă la mănăstiri Mera, şi au luat-o ş'au dat-o dumisale fratelui nostru Mateiu Stol. la parte, iar călugării să-ş è bani de la dumneii Vorniciasa şi de la Neculaiu Hâjdău, sau ocină păntru ocină, căci s'au venit aceli părţi dă ocină nepoţălor Sturzăi Vornic şi, dăndu-i dumisale Stol. Mateiu aceli părţi de ocină cu voinţa tuturor fraţilor, au arătat dum. şi zapis înnainte Mării Sale lui Vodă, scriind cum, dea s'ar întămpla v'o întrebare păntru aceali părţi dă ocină, ori dispre călugării de la mănăstire de la Mera ori di spre dumneii Vorniciasa, să dea samă dumnelor cu toţii fraţi, iar dum. Stol. Mateiu să-şi ţăi ocina precum i-au dat-o fraţăi." Intăreşte Domnul.

Două iscălituri.

Copie.

26.

Iaşi, 30 Ianuar 7206. Antioh Costandin-Vodă pentru Gheorghie Apostol, care a cumpărat moşie în Negrileşti de la „Ştefan Zbiiara, ci-au fost Comis, nepotul lui Ion Liciul ci-au fostu Postelnic".

„Az Neculai Donici Vel Log."

Pecete de ceară mare, ruptă.

www.dacoromanica.ro

27.

18 August 7208. Antioh Costandin-Vodă, către Costandin vtori logofăt, să hotărască la Chiujdeni cu răzăşii.
Pecete mare, rotundă, cu chinovar.

28.

Iaşi, 10 Maiu 7209. Costandin Duca-Vodă către „Ghiorghiţă ci-au fostu Sărdar" şi Coste Adam fost logofăt al doilea, ca să meargă la Pochi, la Bojiani şi Chiujdeşti, în Tutova, moşii ale lui Toader Sturdzea Păharnic al doilea pentru a li face hotărnicia.
Pecete mare, bună.

29.

Iaşi, 20 Maiu 7211. Costantin Duca-Vodă pentru Ghiorghie Apostol Vel Vist., căruia pentru că „a slujit Domnii Miale şi ţrăi cu diriaptă slujbâ", i-a dat „neşte părţi de loc din sat din Negrileşti..., care părţi de loc sint Domniii Meale diriaptâ moşie de la răpăusat părintele nostru Io Duca Voevoda, care răpăusat părintelui nostru au fostu danii de la aceşti ce-i scriu mai gios": o parte „o au dăruit Ghinea Vistiernicul răpăusat părintelui nostru, fiind Visternic Mare". Nume Bădasie, „Niagoe ficiorul Dobărcâi".
Pecete octogenală cu chinovar.
Io Costantin Duca Voevod.

1713 30.

Iaşi, 19 Februar 7221. „Agafiţa Stolniciasa răpoosatului Predii ce au fostu Stolnic Mare, fata lui Dumitraşco Boul ce au fost Logofet", arată că au vândut jumătate din Necoreşti (Tecuciu) lui Ilie Catargiul Vel Vornic şi soţiei Catrina pe — „lei bătuţi bani gata". „Care ocină iaste mie de pe soţu-mieu Preda Stolnicul, iară Stolnicului iaste de pe maică-sa Alecsandra Sulgeroae, fata lui Mătei Sturdza, de care eu mi-am întrebat toate rudele miale de pe soţu-mieu şi niciunii n'au vrut să cumpere, şi nici ginerii mei n'au vrut să cumpere, că nici prilejul nu i-au agiunsu".
Marturi, Antiohie Jora Vel Logf. (?), Βελτσκο Πολιζόϊ, Constantin Flondor, Lupul Costachi Vel Vornic, Ion Paladie Vel Spăt., Gligorie Jora Vel Vist.

31.

Iaşi, 7 Iunie 7221. Nicolae Alexandru Voevod pentru Ilie Catargiul Vel Vornic, care aduce zapisul lui Antiohie Jora Vel

www.dacoromanica.ro

Logft. Lupul Costachi Vel Vor., Ion Păladi Vel Spăt., Gligorie Jora Vel Vist., Costantin Pilat biv Vel Şetrar, pentru vânzarea moşiei Agafiţei la Necoriaşti.

Io Nicolae Voevoda.

Pecete octogonală cu chinovar.

32.

12 Maiu 7225. Mihai Râcoviţă-Vodă arată că Ilie Catargiul Vel Log. s'a plâns de „Gheorghie Apostol ci-au fostu Păharnic Mare", „preacum, la Domniia lui Nicolae-Vodă căzdându un ficior a lui Ghiorghie Păharnicul la închisoare, anume Negrea, pentru moarte unui Turcu şi văzdându-sâ la acia nevoia, au căzdut cu mare rugăminte la dumnealui Logofătul ca să-i afle la cineva bani pe credinţa dumisale o sută de lei ca să-ş scoaţă ficiorul dentru acia năpaste, şi ş'au pus dumnealui Logofătul zăloagele din casa dumisale la neguţitori de au luat 100 lei cu dobândâ păr în trei luni, şi au făcut acest bine". Zălog de la debitor şi fii, Neculai şi Neagoe, se pun Negrileştii. De nu dau în termin, „să fie acea moşiiâ istovitâ" (7222). Trec trei ani fără o lună şi nu dă nimic Ghiorghie, „păn ce au lipsât şi din ţarâ, de s'au dat în parte Niamţilor, de s'au şi hăinit". Creditorul nu iea nimic şi dobânda „s'au suit atocma cu capiate". Se dă deci satul „ca să-i fie uric stătător în viaci".

Io Mihai Răcoviţă Voevod.

Axintie uricar.

Pecete mică octogenală.

33.

Iaşi, 22 Iulie 7255. Grigorie Ghica-Vodă către Vasile Sturdzea biv Vel Stol., pentru jalba lui Cărste Iamandi biv vtori Păh. contra lui „Gheorghiţă fecioru lui Simion, carele acmù zisă că ş'au schimbatu numele şi-s zicu Ghiorghiţă Oştanul, fiind slujitoriu la vreme tulburării Tătarilor, carili fiind slugă Aniţei Sturdzoae, fetei lui Isar, ci-au fostu vameş mare, şi murind Aniţa Sturdzoae, ar fi fost slugă şi la fiiul său Toderaşco Sturdzea Jit., şi pe pe urmă ar fi fost slugă şi la Marie Sturdzoae fata lui Vasilie Costachi ci-au fostu Vornic Mare, şi acum s'ar face acel Gheorghiţă moşan în Chiujdeşti pe apa Bărzotei la Ţinutul Tutovei, care moşie zisă că este dată de zestre dumisale Cărstei Iamandi Post., pe care moşie zisă că are dumnalui Păh. şi scrisori. Şi acel Gheorghiţă zisă că pănă acum moşan nu s'ar fi făcut, nici scrisori n'ar avè, şi el s'ar face baştină numai cu gura lui. Pentru care iată că-ţi scriem dumitale să-l chemi pe acel Gheorghiţă faţă şi să li ei sama cu dreptate pe scrisori şi pe mărturiia bătrâni şi, precum s'ar afla şi'i cunoaşte dreptate şi s'ar

www.dacoromanica.ro

dovedi acolo, să giudeci şi să dai şi mărturie la care parte s'ar cădè, ca, de s'ar mai trage la Divan, să avem ştire".

Pecete mare rotundă, cu chinovar, cu armele ambelor ţeri supt coroană, stema munteană fiind la dreapta.

35.

14 Novembre 7270. Grigorie Ioan-Vodă lui Ianachi Costandachi biv Vel Ban şi Costandin biv Vel Med., ispravnic de Tecuciu, şi lui Ioniţă Mitre Post. şi Ghiorghie Pleşescul mazil pentru plîngerea lui Ioniţă Păladi biv Vel Vist. cu privire la Borosăşti, Blăneşti şi Bosinceşti, de hotărnicit.

Pecete ovală de chinovar.

36.

1775. Io Grigorie Alexandru Ghica-Vodă „pentru Mariia fiica Comisului Toderaşco Tudorì, fămeaie lui Ioniţă Păhr. din satul Negrişeşti", care spune cum „la anii 1771, în luna lui Iulie, fugind ei de frica unor tâlhari..., s'au dus într'alt sat anume Cărţăştii şi au prins gazdă la un Enache Huruianul şi, într' alte lucruri ci-au luat cu dânşii cându au eşit din casa lor, au luat şi scrisorile ci-au avut pe moşiia lor Negrileştii şi, întâmplându-se de s'au detunat casa acelui Enache Huruianul, la carele era ei în gazdă şi, arzind casa, înpreună cu alte lucruri, li-au arsu şi scrisorile".

Pecete ovală cu chinovar.

Iscălitură domnească.

37.

24 April 1776. Grigorie Alixandru Ghica-Vodă către Lupul Costache biv Vel Ban şi Iordache biv vtori Vist., ispravnici de Tutova, şi către Negrea biv vt. Pah. şi Gheorghe Pleşăscu, mazil, ca să cerceteze moşiile Chiujdeşti, Sălceni şi Bojeni, ale lui Iordache Iamandì Postelnic.

Pecete octogonală, cu chinovar, cu data de 1764.

38.

20 Septembre 1777. Grigorie Alicsandru-Vodă către Costin Negre biv Vel Stol., Ştefan Mirce Vor. de poartă, Ioan Crucerescu căpt. pentru moşiile lui Iordachi Iamandì biv Vel Stol. la Tutova: Ciujdeştii, Sălcenii, Bujorenii pe apa Bărzotii. Să le facă cercetare şi stîlpire.

Pecete octogonală cu chinovar, data de 1777.

www.dacoromanica.ro

39.

22 Mart 7289. ,,Grigore aprod, fecior lui Ion Pălade din Puţăni ot Ţănt. Covurluiului, nepot de fată lui Măhăilă Barbă-de-auru, strănepot Sofii din Dobriceşti", arată că a vândut ocina din Dobriceşti pe Bărzota ,,cuconului Iordachi Iamandi biv Vel Stolc.", pământul cu toate ale lui: „din păduri, din săpături cu pomeţi". „3, 4 ani am rugat pe răzăşăi noştri şi pe niamurile nostrea ca să cumperea ei partea nostră şi ei n'au vrut ca să cumperi şi noi, văzând că n'o cumpără ei, am vândut undi am găsit bani." Intre marturi un „Sandul Huriian, răzăş de Cerţăşti".

40.

12 Octombre 1783. Alexandru Costandin-Vodă către Iordachi Iamandi biv Vel Stol., pentru jalba lui Grigoraş, Ion şi Ambrosie Hăngul şi Toader Borş şi Toader Măsle „cu alte niamuri mazili răzăşi ot Tutova" cu privire la moşia Onţăştii pe Bârlad. Spune că, „în anii trecuţi, sculându-te dum., Stolnice Iordachi Iamandi, cu slugi şi cu Ţigani, i-ai fi bătut păn la moarte acoló la moşie şi li-ai fi spart capetele, li-ai fi frânt măinile di i-au adus cu carul la Divan, şi, când era să li să caute dreptate, s'ar fi întâmplat răpausare Domnii Sale Grigorie Ghica Voevoda şi iar ar fi rămas întunecaţi, căci dum. în tărie li-ai fi stăpânind moşiia cu alte nume şi pe dânşii i-ai fi înterind cu scrisorile, să-şi caute moşia aiure, că ş'ar fi cercat giudecata şi la Domnie Sa Costantin-Vodă Muruz şi, stând pricină răpousatul Vasile Razu Logf., ar fi rămas să să facă cercetare la faţa locului şi nu s'au mai făcut, ş'au cerut dreptate." Să cerceteze.

Pecete pe ceară, cu armele ambelor ţeri.

41.

5 August 1784. Alexandru Costandin-Vodă către Manolachi Conachi biv Vel Ban şi Ianachi biv Vel Stol., ispravnici de Tutova, pentru plângerea lui Iordachi Iamandi biv Vel Stol. cu privire la moşiile de pe Bărzota, atacate de Aga Costandin Paladi.

Să cerceteze.

Pecete de ceară cu armele ambelor ţeri.

42.

22 Maiu 1785. „Grigorii Bărbieriu din Eş" vinde lui Gavril fiul răp. Stolnic Iordachi Iamandi un loc la Priponeşti (Tutova)

www.dacoromanica.ro

pe 262 de lei, „şi măsura să fii din par în paru[1]". Scrie „Costache diiac za Divan".

43.

26 Maiu 1785. Alexandru Ioan Mavrocordat-Vodă că're Iordachi Lambrino biv Vel Pah. şi Costin Negre biv Vel Stol., ispravnici de Tutova, Gheorghie Costandachi biv Vel Stol. şi Gavril Conachi biv Vel Stol., pentru plângerea Theodosiicăi Stolnicesei lui Iordachi Iamandi, cu privire la Sălceni şi Chiujdeşti, „care moşii le are baştină di pe strămoşul lor Chiriiac Sturza", atacate de Costandin Păladi biv Vel Vornic, de la Zecheni, „scurtând moşiile Stolnicesii şi lungindu-să moşie dumisale Vor. Palade'. Să cerceteze. „Să faceţi şi hartă curată."

Pecete ovală cu chinovar.

44.

Novembre 1791. Impărţire de moşii fiilor Gavril şi Costache, „în tot chipul priveghind a găsi chip de a tăia neunire ce pote a să întâmpla între fraţii după vreme, pentru nimicuri şi visuri trecătoare ca aceste, den care în viiaţă să pricinueşti neprocopsală şi grabnică mâniia lui Dumnezeu".

Iscăleşte Theodosica Stol (Iamandi).

45.

Cele ce au mărturisit prin carte de blăstăm ce li s'au cetit de către preotul Gheorghii Hainâ Roşii în auzul tuturor celor ce mai gios să vor arăta, adecă:

1816, Avg. 2.

Ion săn Apost rachier, un bătrân trecut piste 90 ani, fiind în toată minte, în ştiinţe arată că Mihalce băcalu înpreună cu numitul au stăpânit înnainte Moscalilor celor de'ntâi de la Romenţov, înpărţând dijma în giumătate, căci Mihalce au dat 75 lei Sandului Maravelii şi Savii, fraţi răzăşi, şi au răscumpărat moşiia de la Mihalce şi cu vadè de trei ani au pus-o amanet.. Şi după căţiva ani au poroncit numit[ul] Ion rachieriul cu un harabagiu ce mergè la Eş să vii feciorul Mihalcii să-şi ia banii. (Mihalcea era din Galaţi.)

---

[1] Aiurea, în vânzarea lui Ion Chiperiu către „acestu om strein, sârbu, anume Ivan", se zice: „din gardu în gardu". Se vinde pe 40 de lei „ş'o oe cu mel". Se adauge: „o cadă, un ciubăr, un călcător şi nainte şopronului un cireş mare".

„Eu Ivan Sârbu am lăsat vorbă la toţi vânzătorii locului acestue să să vorbiască şi, dacă s'or soshi (?) vr'unei dintr'âşi, să-mi aducă banii în zece zile cu cheltuiala lor, iar, niaducându nime banii, să ştiu şi eu să mă ţiu cu vie şi cu moşie."

www.dacoromanica.ro

Enache Gramma, om piste 80 ani, care din zălile Moscalilor de'ntăi este venit în Moldova, fiind om străin, de piste Dunăre, arată cum că însuş au împrumutat cu 75 lei pe Maraveleştii cei bătrăni cu tocmală să-i dè moşiia în stăpănire...

Ilii Boşancă, om de vrăstă piste 50 ani, răzăş cu Rachiereştii la Oteşti, arată că în copilăriia lor, fiind la vii, au mersu tatul său şi cu Mihalce şi au auzăt pe tatul său zăcând; Giupăne Mihalcio, fiindcă acum eşti cu noi moşinaş, să-ţ vănd eu o vii şi hruba de la viai drum (sic) şi aşa i-au şi văndut-o şi au stăţănit-o.

www.dacoromanica.ro

IULIAN MARINESCU

DOCUMENTE VASLUIENE

Extrase din condica moşiilor lui

TEODOR ROSETTI SOLESCU

www.dacoromanica.ro

IULIAN MARINESCU

DOCUMENTE VASLUIENE

Extrase din condica moşiilor lui TEODOR ROSETTI SOLESCU

I.

1799, Octomvrie 14.

(Pecetea ţării: bourul cu coroana.)

Condică di pe zapisă şi ispisoace ce sănt pe moşiile dumisale Banului Iordache Rusăt, atăt de moşiile părinţăşti ce li s'au viniţ zăstre în parte dumisale căt şi ce-au mai cumpărat dumnealui şi danii de pe la unii şi alţii, şi s'au scris în luminati zălele Măriı Sale Costandin Ipsilant V[oe]vod, Domnu Ţării Moldovii, întru întăia Domnie a Mării Sale, la anii 1799. Şi spre aflarea fieştecării scrisori de moşie s'au făcut scară cu listu fililor şi numărul scrisorii pus de-asupra, unde să începe scrisoare, adică 1 ori 2 sau 3 şi asămine s'au însămnat şi de-asupra scrisorii cei vechi 1 sau 2 ori 3 ca s'o afle mai cu lesnire, căci a fiieştecărie moşii într'aceste s'au scris de-o parte, după cum îndreptează scara, pe listul fililor.

Di pe celi adivărate scrisori, adivărat am scris eu, cucernicul între erodiiaconi, Miron Giuncă ot Ţinutu Putnii.

Condică de zapisăle şi ispisoace de Soleşti ot Ţinutul Vasluiului cu alti hliză şi silişti di prin pregiur, după cum să arată în zapisă unde s'au scris în gios la rândul lor.

1.

7010 (1502), Martie 1. Ştefan-Vodă. Vine Marinca, fata lui Mihul Epure, nepoata Tomii Solescului şi arată că dă „a sa

www.dacoromanica.ro

driaptă ocină dintr'a ei drept uric" lui Toader Toscul Stolnic, „un sat la Vasluiu anume Soleştii, unde au fost strămoşul ei Andrei şi giudele Mihăilă Negrul", iar Toader Toscul îi dă în schimb „un sat pe Crasna anume Foleştii", 100 zloţi tătăreşti, „un uric vechiu ce au fost de la unchiul nostru Ştefan-Vodă şi alt uric de cumpărătură ce este di la noi pe acel sat Foleştii."

Tăutul Logofăt.

2.

1601 (7109), Iulie 22. Ieremie Moghila-Vodă întăreşte lui Buciumaş Pitariul şi femeii sale Ştefaniei „moşie din satul Soleşti ot Ţinutul Vasluiului din a trie parte din sat a şapte parte ... şi cu toată parte de moară", pe care o cumpărase de la Năchidel, nepot Crăstei pe 120 zloţi tătăreşti.

3.

1602 (7110), Iulie 12.

Io Irimie Moghilă V[oe]voda boj[iiu] milost[iiu] g[os]podar zemli moldavscoi, precum au vinit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri a noastră slugă credincioasă Ionaşcu părcălabul şi fratele lui Pătraşcu, urednic de Botoşani, şi tij frate-său Vasăli, feciorii lui Drăghici Nădăbaico Vor[nic] şi au jăluit noo cu mare jalobă şi cu mare mărturii, tot oameni buni şi bătrăni şi boeri vornici domneşti, pentru nişte dresă şi ispisoace de cumpărătură ce au avut de la tatăl lor Drăghici Nădăbaico Vor[nic] de la Alexandru-Vodă pentru a noa parte de sat Soleşti, ce au fost de cumpărătură tatălui lor Drăghici Nădăbaico Vornic de la Toader Toc şi de la Ion Furcilă, ficeorii lui Toader Toc Stol-[nicul], drept 200 de zloţi tătăreşti, care aceste dresă şi ispisoaci s'au prăpădit de Pătraşcu urednicul la vadul Nistrului, drept a noastră cetate Hotinul, când au fost vinit **Mihai-Vodă cu Ungurii şi cu multe limbi asupra Domnii Mele** şi pe al nostru pământ şi au prăpădit a noastre sfinte mănăstiri şi ne stricară mult în pământul nostru. Deci noi, văzând a sa mare jalobă şi acè mare mărturii, tot oameni buni, bătrăni şi boeri de la vornici domneşti, pentru aceasta Domnie Mè am dat lor şi am întărit cu tot vinitul şi altul nimine să nu să amestici. S'au scris în Iaşi, leat 7110, Iulie 12.

Domnu au zis. Vel Logofăt au învăţat şi au iscălit. Logofăt Băsanul.

Traducere.

4.

(1608) 7117, Noem. 20.

Io Costandin Moghila Voevod, cu mila lui Dumnezău Domnu

www.dacoromanica.ro

pământului Moldovii, de faţă înnainte porţii Domnii Mele s'au giudecat sluga noastră Vasile Nădăbaico din Soleşti cu popa Gonţa şi cu Buciumaş ot tam pentru un vad de moară, care este a lui driaptă ocină şi moşii, pe care el are dresă, şi acum Nădăbaico au stătut după dănşii şi au dat şi au întorsu lor înnainte noastră 20 de taleri. Pentru accia Domnie Mè am dat această carte slugii noastre, lui Vasilie, ca să fie tare şi puternic a ţinè şi a stăpăni acel vad de moară, şi de acum înnainte ca să nu aibă ei mai mult a să rădica asupra lui Vasile niciodănioară în veaci, peste aceasta carte a Domnii Meli. Domnul au zis. S'au scris în Eşi, let 7117, Noem. 20.

(Locul peceţii gospod.)

Ciomărtan Dvornic ucil. Ionaşcu.

5.

(1645) 7153.

Toader şi feciorii lui: Grigorii şi Dobăş, Dumitraşcu şi Tecla, nepoţii Ursului Călugărul din Soleşti, dau zapis că vând „o parte de cumpărătură care am ţinut cu popa Gonţa în sat în Soleşti, din a trie parte de cumpărătură giumătate", popii lui Gheorghii şi frate-său Toderaşcu, plătindu-le popa Gheorghii „patru ughi şi trii ughi ni-au dat frati-său, Toderaşco". Ei vând din fâneaţă, ţarina şi vatra satului. Marturi: Toderaşcu ot Soleşti, Buciumaş ot tam, Dumitran şi Lazor ot tam, Niţul şi Gligori ot tam.

6.

(1668) 7177, Oct. 19.

Io Ilieş Alexandru V[oe]vod boj[iu] milost[iiu] g[o]spod[a]r zămli moldavscoi scriem Domnie Mè la Gheorghiţă ce au fost părcălab, dămu-vă ştire că s'au părât de faţă înnainte Domnii Mele sluga noastră Vasălie din Soleşti cu Chirilă şi cu Albul şi cu Gligoraşcu şi cu alţi fraţi a lor pentru o parte de ocină de acolo de Soleşti, zicănd Vasăle cum au cumpărat moşul lui, Toader Solescul, acea parte de ocină, şi zapisul acela zice Vasălie cum este la măna Chirilii şi a lui Gligoraşcu şi la alţi fraţi a lor şi nu vor să li dè la Vasăli. Iar Chirilă şi alţi fraţi a lor seccasără alt zapis, cum acea parte de ocină o au cumpărat moşul lor popa Gănţa şi Vasăle n'are triabă. Deci pentru esta lucru să caute Chirila şi Albul şi Gligoraşcu şi toţi fraţii 12 oameni buni, şi, de vor giura la sfănta bisărica cum acest zapis a Solescului nu este la dănşii nici la alte rude a lor, nici ştiu nimică ei, — deci de vor giura într'acesta chip Chirila cu oamenii lui, ş'or ţinè cumpărătura precum le scrie zapisul, iar, de nu va giura nime pentr'acesta lucru, şi de să va afla zapisul la dănşii şi de va scrie zapisul cum au cumpărat Solescul, ş'a

www.dacoromanica.ro

ţinè Vasăle cumpărătura moşu-său. Aşijdere s'au mai părăt pentru altă parte de ocină din Brănduşăni, zicănd Albul şi Costantin şi alţi fraţi a lor cum moşul lor Simion au dat un cal, de au ras cisla lui Vasăle Pizdânco şi a ginerilor săi şi au dat şi bani de au plătit cisla lor, iară Vasăle, ginerile lui Pizdânco, aşè au dat samă înnainte noastră, cum socrul său Pizdânco au întorsu banii lui Sămion pentru acele dabile şi acum opresc şi moşie din Brănduşăni. Deci şi pentru acest lucru să socoteşti, de vor mărturisi oameni buni, cu sufletile lor, cum Pizdânco au întorsu acel cal şi acei bani lui Sămion ce au dat pentru cisla lui, să-ş ţii Văsăle ocina socru-său, iar, de să va afla cum Pizdânco n'au întorsu calul şi acei bani ce a fi dat pentru dabila lor, să aibă a întoarce acum cine va hi din Pizdânco calul şi banii ce să va afla c'au dat Sămion, [iar] ei să-şi ţină ocina; iar, de nu o vor întoarce, să-ş ţie cine va hi din Simion ocina. Aşijderea s'au jăluit Dumitran şi Albul şi Costantin şi alţi fraţi a lor pre unchiul lor, pre Gligoraşco, zicănd că le-au văndut parte din Mănjăşti boeriului nostru Neculai Răcoviţă Hat[man] şi parte lor din Şărboteşti boeriului nostru, lui Postulachi Pah[arni]c. Deci pentr'acesta lucru Domnie Mè am giudecat să le cumpere Gligoraş alte părţi de ocină dintr'aceli hotară de unde s'au văndut, precum vor şti oameni buni ce au fost părţile lor, iară, de nu le va cumpăra, să le dea de acolo din sat, de unde lăcueşte el, însă mai nainte să caute Gligoraşco să le cumpere nepoţilor părţile dintr'aceli sate ce au văndut. Deci, de le va cumpăra de acolo, să cauţi să înparţi sălişte Soleştii pe părţi şi să alegi parte lui Gligoraşco loc de casă, iară, de nu le va cumpăra de acolo şi veţi alege părţile nepoţilor din parte lui Gligoraşcu din Soleşti, precum au văndut Gligoraşcu a nepoţilor din celelalte sate, apoi, de va mai rămănè şi lui Gligoraşco, să-i alegi şi lui, să-ş ţie ce va mai rămănè, iară, de nu-i va rămănea nimică, el va eşi în vănzare. Aşijdere şi garduri ce vor avè să nu-ş ţii unul pe locul altuia, ci să-şi mute gardurile; cum ar hi mai cu dreptul, aşa să-i tocmiţi, şi să ne dai ştire cu o scrisoare, şi să nu hie făţărie. Sam g[o]pod veleal. U las, leat 7177, Oct. 18.

(Locul peceţii gospod.)

Şi mărturiile ce vor mărturisă pentru cal şi pentru bani cum i-ar fi întorsu, acele mărturii cum or mărturisă să şi giure.

Bărlădeanul Vel Logofăt ucil. Strătulat.

7.

(1677) 7185, Martie 18.

Sofronia, fata Irimii, nepoata popii Gănţii ot Soleşti, dă zapis lui Neculai Racoviţă Logofăt că-i dă partea ei de moşie din Soleşti „ce să alege din moşie popii Gănţii". Martori: Mihăilă ot

www.dacoromanica.ro

Soleşti, Apostol zet Stoian, Sava nepot a Mardasoai, Costandin sin popa Gheorghie, Andrei Buciumaş ot tam, Mardarie ot Mileşti. Chirilă Colivă scrie.

8.

(1677) 7185, Iunie 8.

Mihăilă zet Toderaşco ot Soleşti scrie şi mărturiseşte că Ştefan sin Ancăi ot Soleşti i-a zălogit o parte de ocină din Soleşti din bătrânul Nădăbaaico, din jumătate a treia parte, care fusese a mătuşă-săi Aniţa, şi-i făcuse şi zapis, pe care-l pierduse. Acum Ştefan îi da bani şi „ş'au luat moşie înnapoi". Deci, chiar de s'ar găsi zapisul de zălogire, să nu se crează. Marturi: popa Tofan ot Codăeşti, vătavul Apostol, Negrea ot Codăeşti, Chirilă Colivă ot Soleşti, Albul zet Buciumaş ot tam, Andreiu sin Buciumaş ot tam. Scrie Andonie sin popa Cărste ot Codăeşti.

9.

(1677) 7185, Avgust 10.

Savin sin Irimia din Soleşti şi soru-sa Ştefana, nepoţii Gănţii, dau zapis lui Nicolai Racoviţă Logofăt că-i dăruesc toată partea lor de moşie din sat din Soleşti ce să va alege „din partea popii Gonţii care ni-au fost noao moş". Martori: căpitanul Chirilă Colivă, Mihăilă din Soleşti, Albul de acolo, Andrei Buciumaş de acolo, Costantin Stolnicel sin popa Gheorghie, Vasile sin Grosul, Mardarie ce-au fost pârcălab, Toader pârcălabul, Ionaşco căpitanul de postelnicei, Grecul Vornic.

Scrie Pavel. Iscăliţi cei de sus (câţiva) şi Gheorghie.

10.

(1680) 7188, Mai 23.

Partenie feciorul Irimiei cu femeia „şi cu toţi coconii noştri" dau zapis lui Niculai Racoviţă Logofătul şi giupânesei sale cum îi dăruesc ocina şi moşia lor „din sat din Soleşti ce este în ţinutul Vasluiului". Martori: Miron Costin Logofătul cel Mare, Gligorie Ghenghe Vornicul cel Mare de Ţara-de-sus, Costantin Postelnicul cel Mare, Tudosie Dubău, Spătarul cel Mare, Vasile Gheuca Visternicul cel Mare, Toader Iordache Visternic, Zosin Başotă Şetrar şi alţi boieri mari şi mici. Iscăliţi.

11.

(1685) 7193, Iunie 25.

Scrisoarea lui Mardarie, Toderaşcu şi Postolachi către Logofătul cel Mare (Nicolae Racoviţă) prin care-i anunţă că, venind Ştefan al Ancăi cu cartea „Mării Sale lui Vodă" ca să-i aleagă partea lui de moşie din Soleşti, adunând oameni buni din sat „şi

www.dacoromanica.ro

din megieşi din sus şi din gios", au mărturisit că „au ţinut părinţii lui Ştefan giumătate de bătrân din trei bătrâni ce sânt acolo în sat".

Martorii din sat din Soleşti: „Chirilă Colivă ce au fost căpitan, Mihăilă ot tam, Albul ot tam, Costantin ficeorul popii, Vasile a Grosului ot tam, Andreiu ficeorul lui Buciumaş, Gligore ficeorul Şoldii ot tam, Mafteiu ot Boldeşti"; megieşi: Trohin Burghele, Vasile Alcuş, Paraschiva ce au fost căpitan, Marcu sin Burghele, Chirilă ot Băliteni, Golăi ot Popeşti.

Iscălesc: † Trohin, Macari, Marco, Mihuţ, Albul, Costantin Chirilă, Gavrilă, Andrei, Gheorghie Şolde, Toader, Vasile Grosul. Iscăleşte: Chirilă Colivă căpitan.

12.

(1685) 7194, Oct. 27.

Nastasie şi cu fetele ei Ştefana şi Safta dau zapis lui Ion Racoviţă că-i dăruesc partea lor de moşie din sat din Soleşti.

Martori: „Cruceriul Andrei săn Darie, Iancul Postelnicul săn Darie, Ion Balş biv vătav de păhărnicei, preotul Ştefan de Codăeşti, Ion Huiubanul biv părcălab, Petre, Stratulat sin popa ot Scăntei". Postolache Coşăscul scrie.

13.

(1686) 7194, Fevr. 12.

Gheţău sin Tăban cu femeia lui Sofronie şi cu feciorii lui dăruesc cu zapis partea lor din sat din Soleşti, ţinutul Vasluiului, lui Ion Răcoviţă, „cu loc de prisacă, cu pomăt, cu fănaţă, cu ţarină şi cu vad de moară". Au fost faţă: Clucerul Andreiu Darie, Iancul Postelnicul sin Darie, Vasilaşco Postelnic sin Darie, preotul Tofan ot Codăeşti, Stratulat, Postolache şi Zaharia din Mirceşti.

Scrie Andonie sin popa Crăste ot Codăeşti.

† Gheţău. † Sofronia.

Iscălesc: Andreiu, Stratulat, Zaharia, Postolache.

14.

(1686) 7194, Fevr. 12.

Gonţa fata lui Dumitru din Soleşti cu „feciorii mei anume Sanda" dau zapis că vând lui Ion Racoviţă partea lor din sat din Soleşti (Vasluiu), „cu loc de prisacă, cu fânaţă, cu ţarină", pe trei lei bătuţi. „Deci eu Gonţea am mersu de mi-am întrebat şi răzăşii mei toţi şi nime n'au vrut să o cumpere, ci o am vândut dumisale." Să-şi facă şi dres domnesc. Au fast faţă: Clucerul Andrei Darie, Iancul Postelnicul sin Darie, preotul Tofan ot Codăeşti, Stratulat, Postolache şi Zaharia ot Mirceşti, Ştefan sin

www.dacoromanica.ro

Ancăi ot Codăeşti. Andonii sin popa Cărstii ot Codăeşti scrie. † Ghenţe, † Sanda sin ego, Stratulat, Ştefan, popa Tofan, Postolache.

15.

(1686) 7194, Fevr. 12.

Ştefan sin Ancăi cu feciorii lui dau zapis că vând lui Ion Răcoviţă partea lor din satul Soleşti (Vasluiu) „cu loc de prisăci, cu fănaţi, cu ţarini, cu loc de moară", pe 15 lei bătuţi. Să-şi facă şi dres domnesc. Au fost: Clucerul Andrei Darii, Iancul Post. sin Darie, Vasile Post. sin Darie, preotul Tofan ot Codăeşti, Stratulat, Postolache, Zaharia ot Mirceşti. Andonie sin popa Cărste ot Codăeşti scrie.

Ştefan, erei Tofan, Zaharie, Postolache, Stratulat.

16.

(1686), 7194, Iunie 14.

Ioana fata lui Gligorie Buciumaş cu feciorii ei şi cu soţul ei Stratulat vând cu zapis partea lor din sat din Soleşti „giupânului Ion Răcoviţă ot Codăeşti" „cu ţarină, cu pomeţi, cu vatră de sat şi cu vad de moară" pe 4 lei bătuţi.

De faţă erau: Comisul Vasilaşco ot Micleşti, Iancul Postelnicul, Vasilaşco sin Darie ce au fost Vel Spătar, popa Tofan ot Codăeşti, Stratulat, Postolache, „curteni de cămară ot Mirceşti".

† Ioana, † Stratulat, Preot Tofan iscal, Vasilaşcu Comis iscal.

17.

(1686) 7194, Avgust 9.

Siriian ginerile Şoldei de Soleşti cu feciorii lui Trohin şi cu „hiică-mè Aniţa şi cu Vasile, iar ficeor mii", dau zapis că vând lui Ion Răcoviţă partea lor din satul Soleşti, „din bătrânul lui Nădăbaicu", Să-şi facă şi dres domnesc. Erau faţa pârcălabul Dumitraşcu, Goţul, căpitanul Alexandru sin Florii, căpitanul Ion Băzul, Clucerul Andreiu şi Darii, Post. Iancul Darii, Ştefan sin Ancăi. Scrie Andonie sin popa Cărste ot Codăeşti.

† Siriian, † Trohin, † Aniţa, † Vasile.

(Pecete) Dumitraşcu Goţul, Alexandru Flore căp., Ion Băzul căp.. Ştefan.

18.

(1687) 7196, Dech. 9.

Andrei sin Buciumaş cu femeia lui Măriuţa şi feciorii săi dau zapis că vând Paharnicului de Huşi, Ion Răcoviţă, partea „ce să va alege de spre alţi fraţi" din Soleşti (Vasluiu) „cu ţarină,

www.dacoromanica.ro

cu fânaţă, cu locuri de prisăci, cu vad de moară, cu vatră de sat" pe 5 lei bătuţi. Să-şi facă şi dres domnesc. Erau faţă: Comisul Vasile ot Micleşti, Post. Ştefan ot Micleşti, Iancul Postel, sin Darie, popa Tofan ot Codăeşti, Stratulat, Postolachi şi Zaharia, „curteni de cămară".

Scrie Andronie sin popa Cărste.

† Andreiu Buciumaş. † Măricuţa.

19.

(1688) 7196, Fevruarie 2.

Alexandru şi cu femeia lui Maria, fata lui Buciumaş, dau zapis Păharnicului Ion Răcoviţă că-i dăruesc partea lor din satul Soleşti (Vasluiu), „însă partea ce să va alege de pre femeia mea şi cu tot vinitul acelui loc, cu ţarini, cu fănaţi, cu pomeţi, cu locuri de prisacă, cu vatră de sat şi cu vad de moară". Să-şi facă şi dres domnesc. Au fost faţă: Comisul Vasile ot Micleşti, Postel. Ştefan ot Micleşti, Comisul Mihalache ot Fireşti, popa Tofan ot Codăeşti, Stratulat, Postolache şi Zaharia ot Mirceşti, „curteni de cămară". Andronic sin popa Cărste ot Codăeşti scrie. Ştefan Post., Mihalache Comis, Vasile Comis, † Alexandru, † Darie.

20.

(1688) 7196, Fevr. 18.

Mihăilă Broatec, ginerile Şoldii din Soleşti, cu femeia sa Stanca şi cu toţi feciorii lui, dau zapis lui Ion Răcoviţă Vel Păharnic din Huşi cum, „căzând eu la închisoare pentru nişte furtuşaguri, neavând eu nicio nădejde nici de-o parte, căzut-am cu rugăminte la dumnealui Ion Răcoviţă Vel Paharnic din Huşi şi dumnealui s'au milostivit şi m'au scos di la închisoare şi di la nevoe ce căzusem şi au dat 13 lei bătuţi pentru 2 boi". El îi dă toate părţile lui din satul Soleşti şi Şărboteşti „din parte Săpotenilor". Să-şi facă şi dres domnesc. Erau faţă: Ştefan Vel Armaş, Vasile vtori Comis, Ştefan Apostolachi Postelnic, Mărdarie ce au fost pârcălab, popa Tofan ot Codăeşti, Stratulat, Postolache, Zaharia ot Mirceşti, curteni de cămară. Andronii sin popa Cărste ot Codăeşti scrie.

† Mihăilă, † Stanca.

(Pecete.) Ştefan Vel Armaş. Vasile Comis iscal. Toader Zărul.

21.

(1689) 7197, Avgust 30.

Gligorii sin Dumbravă ot Pribeşti cu femeia lui Mărie şi cu feciorul Ştefan dau zapis că dăruesc Păharnicului al doilea Ion

www.dacoromanica.ro

Răcoviţă partea lor din satul Soleşti (Vasluiu) „din bătrânul lui Raţu". Au fost faţă: Comisul Vasile ot Micleşti, Postelnicul Gavrilă tij din Micleşti, Comisul Mihăilă ot Fireşti, Postelnicul Vasile sin Darie ot Pribeşti, părcălabul Mărdarii ot Micleşti, popa Tofan ot Codăeşti, Stratulat, curtean de cămară ot Mirceşti. „Şi cu Gligorii sin Dumbravă ot Pribeşti, ce au ţinut pre înmă-mè Axana, fata lui Raţă ot Soleşti şi cu fămee mè Marie şi cu feciorul meu cu Ştefan", pun peceţile şi degetele.

A mai fost faţă şi Apostol Stoian ot Soleşti.

Scrie Andonie sin popa Cărste ot Codăeşti.

† Gligorie sin Dumbravă, † Maria, † Ştefan.

Mărdarie părc. Cărste biv vătav.

22.

(1691) 7199, August 12.

Postul ginerele lui Stoian cu femeia lui Iftinca şi cu feciorii lor Ion, Strătulat, Anuşca, Vasile şi Tofana dau zapis că dăruesc Păharnicului Ion Răcoviţă din Codăeşti partea lor din satul Soleşti „din bătrânul lui Raţă", cu „loc de ţarini şi cu vatră de sat şi cu fănaţă şi cu locuri de prisacă, şi cu pomeţi, şi cu vad de moară, în Vasluiu, şi cu hălăşteu în sat". Să facă şi drese domneşti. Au fost faţă Armaşul. Ştefan ot Răspopi, Jicnicerul Vasile ot Gugeşti, Postelnicul Gavril ot Micleşti, Post. Ştefan ot Micleşti, Comisul Mihalache ot Fireşti, pârc. Mărdarie ot Stuborani, popa Tofan ot Codăeşti. Andoni sin popa Cărste ot Codăeşti scrie.

† Apostol zăt Stoian, † Iftinca.

Eu Mihalache biv Comis.

23.

(1691) 7200, Noemvrie 12.

Gheorghe şi cu frate-său Onofreiu, fiii lui Tofan de Soleşti, nepoţii lui Apostol Stoian, dau zapis că dăruesc Păharnicului Ion Răcoviţă din Codăeşti partea lor din Soleşti „din bătrânul lui Raţă". Să-şi facă şi drese domneşti. Au fost faţă: Jicnicerul Vasăle ot Gugeşti, Post. Gavrilă ot Micleşti, Comisul Mihăilă ot Olăneşti, Post. Ştefan ot Micleşti, părc. Mărdarii ot Ştuborăni, călugărul Tofan ot Micleşti; Stratulat, Postolachi, Zaharia, curteni de cămară ot Mirceşti.

Andonii sin popa Cărste ot Codăeşti scrie.

† Gheorghie, Onofrei.

www.dacoromanica.ro

24.

(1709) 7217, Iunie 28.

Soleşti.

„Precum s'au hotărât tot satul Soleştii ot Vasluiu şi s'au aflat piste tot 411 pământuri şi pământul de lat 20 paşi fără delniţăle de făn ce nu s'au socotit. Şi aceste pământuri s'au inpărţit pe trii bătrâni: unul Nădăbaico, al doile Buciumaş, al triile popa Gonţa, pe cum s'au adeverit din ispisoacile de la Irimie-Vodă şi dintr'o mărturii mai de curând ce are dum[nea]lui Vornicul Iordachi, scrisă de Colivă ce au fost căpitan. Deci, luându-să sama pre zapisile dumisale Vornicului Iordachi, s'au izbrănit cine din ce bătrân iaste, pe cum au dat samă cu sufletul lui Artenii om bătrân, ficeorul Irimii de Soleşti, pe cum scriem anume mai gios, cine s'au aflat vândut şi cini nu s'au aflat vândut."

137 păm. bătrânul lui Nădăbaico, a trie parte din tot satul, vândut şi danie lui Răcoviţă Log. şi fiu-său Ion Păharnicul.

22 p. 3 fărtae. Ioana fata lui Buciumaş vândută lui Ion Răcoviţă Păh.

22 p. 3 f. Marina, fata lui Buciumaş, danie lui Ion Răcoviţă Păh.

22 p. 3 f. Axina, fata lui Búciumaş. „Deci acum după hotărât au vinit ficeorul ei anume Mafteiu şi au luat bani de la dumnealui Vorn. Iordachi, precum scrie şi zapisul lui."

22 p. 3 f. Dochiţa, fata lui Buciumaş, feciorul ei Mihăilă „au luat bani deplin" de la Vornicul Iordache Rusăt, după zapisul de mai sus.

22 p. 3 f. Catrina, fata lui Buciumaş, era „stearpă". Nepoţii ei, Mathei, Trohin şi Mihăilă, „au luat bani de la dumnealui Vorn. Iordache", cum arată zapisul.

„Şi până aici s'au plinit şi bătrânul lui Buciumaş. Au mai avut şi alt frate anume Dumitraşcu şi pentru aceastâ parte de Soleşti şi-au luat parte din Zmeiani, şi ficeorii lui să află la Ioniţă Paladie Vist."

137 p. Bătrânul popa Gonţa. Se împarte astfel:

8 p. Popa Gheorghie vândut (sic). Şi din popa Gheorghie este Chelsie şi Costantin şi Ileana şi Ion, să vine de frate câte 2 pământuri.

8 p. Gligoraş Grosul nevândut. Din el este Vasile Grosul, Varlan, Irina şi Ilarie: se vine de frate tij câte 2 păm.

8 p. Toderaşcu brat Gligoraş Grosul şi popa Gheorghe nevândut. Din Toderaşcu este Ştefanie Bolduşca şi Savin: le vin câte 4 păm. Pe urmă iau şi ei bani de la Vorn. Iordache Roset.

www.dacoromanica.ro

8 p. Pascal brat Toderaşcu vândut. Din el este: Necula, Aniţa şi Tofana Hrăniceoae.
8 p. Dumitran brat Pascul. Din el este: Nastasia şi Loghina, vândute la Ion Pah.
8 p. Dumbrăvoae, sora lui Dumitran: dintr'însa este Gligorie; vândute la Ion Pah.
Bogdaproste, dăruit lui Ion Răcoviţă Pah.
8 p. Gotha, sora lui Dumitran. Şi din ea sunt Stoian, Albul, Tofan, Ştefan şi Măghina. Vine câte 1 p. şi 2 paşi. Sunt daţi danie Stoian şi Tofan.
8 p. Stratul nevândut. Din el Marco şi Marie.
10 p. Cumpărătura lui popa Gheorghie cu frate-său Toderaşcu de la Toader Chitcălache. Dintr'acest au luat bani pe 5 păm. Savin Balmoj de la Vorn. Iordache Ruset.
31 p. pol. Chirilă Colivă căp., vândut lui Nic. Răcoviţă Log.
31 p. pol. Irimia brat Colivă căp. Din Irimia este Savin, Sofronie, Artenie şi Ştefana: vine de frate câte 7 păm. şi 3 fărtae şi 2 paşi. Toţi daţi danie lui Răcoviţă Log.
Hotarnici: Bejan Hudici Vorn. glotnii, Postolachi Coşăscul. Axintie uricarul.

25.

(1709) 7217, Iulie 13.

Matei fiul Axinii, nepot lui Gligorie Buciumaş, dă zapis lui Iordachi Rusăt ce au fost Vor. Mare că-i vinde moşia lui din satul Soleşti (Vasluiu) din bătrânul lui Gligorie Buciumaş, 22 păm. şi 3 fărtae, partea mamă-sei Axiniei; de asemenea şi partea mătuşă-sei Catrina fata lui Buciumaş, tot 22 păm. şi 3 fărtae, pământul de 20 paşi, cu câte un zlot bătut pământul, „însă aceşti bani a Catrinii i-am împărţit pe toţi fraţii noştri". De asemenea vinde şi Angheluşa fata Dochiţei, nepoata lui Buciumaş şi cu fraţii ei Mihăilă şi Agahie şi nepoata lor Paraschiva fata Balicăi, tij 22 p. şi 3 fărt. tot din acelaş bătrân, „parte pe înma noastră Dochiţa, fata lui Gligorie Buciumaş". Trohin fiul lui Andrei Buciumaş vinde şi el 15 p. şi un fârtaiu tot de pe moşu-său bătrânul Gligorie Buciumaş. Parte tată-său fusese tot 22 p. şi 3 f. Dar tată-său vânduse cu 5 lei lui Ion Răcoviţă pământ „şi pentru aceşti bani i-am ţinut în samă 7 p. pol". Peste tot se vând Vornicului Iordachi Rusăt 83 p., 2 f. Ion Buhuş Log., Lupul Costache Vel Vor., Dumitraşco Racoviţă Hat., Ioniţă Palade vt. Vist., † Maftei sin Axinii, Angheluşa fata Dochii, † Mihăilă sin Dochiţii cu toţi fraţii, † Trohin sin Andrei Buciumaş.

www.dacoromanica.ro

26.

(1709) 7217, Iulie 28.

Savin fiul lui Toderaşcu din Soleşti cu soru-sa Ştefanie dau zapis lui Iordachi Rusăt Vornicul că-i vând 13 pământuri în Soleşti din bătrânul popa Gonţă, „cu 5 pământuri ce au fost cumpărat tatăl meu Toderaşco cu unchiul nostru popa Gheorghii de la Toader Chitcălache şi de la feciorii lui drept 5 ugli (sic) bani buni". Cu „câte un zlot bătut pământul". Scrie Axintie uricarul.

Savin. Ştefanie.

Lupul Costache Vel Vornic iscal.

Dumitraşco Racoviţă Hat.

Ion Paladi Vist.

27.

(1710) 7218, Fevr. 6.

Ioana fata lui Gligorii Buciumaş şi cu feciorii ei, cu soru-sa Maria, dau zapis lui Iordachi Rusăt Vornic şi „giupănesei" sale Safta, arătând că, având ele pământ în Soleşti, „deci eu Ioana am fost vândut parti mè răpoosatului Ion Răcoviţă Paharnicul, fratele dumisale giupănesii Saftii Vornicesii, drept 4 lei în zilele lui Costantin-Vodă celui bătrân, iar eu Mărie am fost dat danie tij dumisali lui Ion Păharnicului" Hotărându-se moşia, le vine de fiecare câte 22 pământuri: „ne-au părut rău şi am mărsu de am supărat pe dumnealui giupânul Iordachi Rusăt Vornicul, zicând să ne mai dè bani. Deci şi dumnealui, văzând sărăcie noastră, nu s'au bucurat la atăta" şi le mai dă zece lei în faţa lui Meletie egumenul de la Barnovschi.

Scrie Axintie uricarul.

† Ioana fata lui Buciumaş, † Marie tij. Martori: Meletie egumen de la Barnovschi.

Ion Balş biv Stolnic isc., Ionaşcu biv Vel Med.

28.

(1712) 7221, Sept. 29.

„Parte popii lui Gheorghie din bătrânul popii Gonţii ot Soleşti, când s'au fost hotărât la zilele Mării Sale lui Mihai-Vodă, la velet 7217, Iunii 28, i s'au ales 8 pământuri şi giumătate şi cu tot vinitul şi s'au aflat nevândută nimărui. Deci carii sânt feciorii popii lui Gheorghii, anume din Chelsiiă şi Costantin şi Iliana şi Ion, să aibă a-ş ţinè parte de moşie. Aceasta ca să să ştii. Leat 7221, Săpt. 29.

„Axintie uricariul ce am fost hotarnic atunce."

www.dacoromanica.ro

29.

(1715) 7223, Avgust 13.

„Răzeşii de Soleşti cari se află nevănduţi la dum[nea]lui Vornicul Iordachi cum s'au aflat la hotărăt Axintie uricar şi Bejan Vornicul, let 7233, Av[gust] 13."

8 păm. Feciorii po[pii] lui Gheorghii: Chelsie, Constantin, Ileana şi Ion.

8 păm. Feciorii lui Gligoraş Grosul: Vasile, Vărlan, Irina şi Marie.

8 păm. Feciorii lui Pascal fratele lui Toderaşcu, „ficeorii anume" Necula, Aniţa, Tofana Hrăniceoae.

4 păm. pol şi 6 paşi: Albul, Ştefan, Măghina, bez 2 păm. pol şi 4 paşi ce au dat Stoian şi Tofana danie.

8 păm. Săn Stratul, Marco, Marie, Vasălca, Gao..., Gligorie.

„36 pământuri i pol 6 palme fac nevănduţi."

30.

(1731) 7239, Martie 20.

Chirilă din Bouşori şi cu Iorga sin Burgheloae, nepot Stratului sin lui Stoian, dau zapis lui Ştefăniţă Roset Vel Post. că, găciuind ei un loc, care credeau că este al lor din Soleşti, şi dovedindu-se că nu este al lor şi că erau greşiţi „şi era să ne facă dumnealui mare zapt după vina noastră, să ne închine hatam la dum[nea]lui Vel Logofăt şi să ne dè şi certare", căzând cu rugăminte i-a iertat, iar pânea să o plătească.

† Chirilă plat[nic],

† Iorga sin Burgheloae plat[nic].

31.

(1734) 7242, Maiu.

Păladie Golăe dă zapis lui Ştefăniţă Rusăt Postelnic că-i daruşte 8 pământuri în Soleşti, partea Stratului, pe care o zălogise Stratul cu fiii săi lui Coman pentru 28 lei; care o dăduse „părintelui nostru, lui Golăi, hiindu-şi rudă". Avuse judecată cu Marcu fiul Stratului la boierii cei mari, cari, văzând iscăliturile lui Loiz neguţătorul şi Neculaiu Meleştianul, i-au chemat cu fustaşi. Aceştia, cunoscându-şi iscăliturile, Marcu e rămas. Dar face a doua oară „răvaş cu jalobă, poftind să-i ei samă numai" Iordachi Rusăt Vorn. şi cu Logofătul, dar pierde şi a doua oară, dându-i şi carte domnească.

Iscălit: „Păladie Golăe, am dat cu voe noastră, şi zapisul cel vechiu au rămas la mâna noastră pentru că este şi parte din Bouşori".

www.dacoromanica.ro

32.

(1754) 7263, Octomvrie 28.
Irina nepoata lui Pălade Golăe şi Angheluţă Golăe cu „cumnatul meu Gavril Burghele şi cu soţul dumisali" Ioana fata Paraschivei vând a lor ocină şi cumpărătură ce au cu două zapise: unul de la Gonţa fata lui Dumitru din Soleşti, nepoată lui Simon Raţă, şi altul de la Gligorie şi fraţii lui Marco şi Gavril, fiii Stratului din Soleşti, şi un alt zapis de danie de la Vasile şi frate-său Vărlan, -- toate aceste părţi din satul Bouşori şi Soleşti le vând lui Andrei Burghele cu 35 de lei.
† Gavril Burghelea şi Ioana.
† Irina Goliiasa.
Agarici Vornicul de poartă iscal.
Costandin Nicola.
Scrie Simion Cheşco uricarul.
„S'au văzut de mine Vel Log[ofăt]."

33.

(1760) 7268, Noem. 8.
Ioan Theodor-Vodă către Panait ici-ciohodar, ispravnic Vassluiului, ca să cerceteze pricina moşiei Soleşti a lui Ştefan Rusăt Vel Logof., care i se împresoară de nişte răzăşi. Să orânduiască doi mazili de acolo, anume pe Mărdarie şi Ştefan Moscul şi „după mărturie hotarnică să îndrepteze toate hotarăle" „Să afli numele turburătorilor şi în scris să ne trimiţi numele lor", etc.
(L. S.).
Proc[it] treti Log.

34.

(1760) 7268, Maiu 4.
Mărturia lui Inochentie episcop Huşului „că, aducându-ne popa Neculai şi cu nepotul său Gheorghii" carte de la Ioan Teodor-Vodă ca să meargă la moşia lor Şărboteştii pe apa Vasluiului ce este alături cu Soleştii a lui Ştefăniţă Rusăt biv Vel Logofăt pentru moara ce au oamenii de mai sus pe moşia lor Şărboteştii în apa Vasluiului, iar Logofătul cere jumătate, zicând că malul de Răsărit e al său. Făcând cercetare, găseşte că malul de spre Răsărit este al Log. Ştefăniţă „de moşie Soleştii şi Moiceştii şi Brânduşanii şi Şcheia, cari moşii sânt hotărâte tot într'un hotar a d-sale Logof. şi să numesc numai Soleştii". Popa aduce mărturie pe un „diacon Ardarii, om bătrân de 70 ani", cum că acolo e stăpânirea „popii lui Nicolae de când au apucat el"; iar Logofătul arată că în zilele tatălui „nu ştie cu ce pricină au stă-

www.dacoromanica.ro

pănit, iar în zilele dumisali au învoit acestui popă Neculaiu, fiind slugă la dumnealui şi fiind tot de casa dumisale şi cunoscut de dumnealui, iar acum, cunoscând că i se face stricăciune „la moşii, de oare ce locul unde este moara Şărboteştilor mai înalt, iar di spre Răsărit mai gios", când vine Vasluiul mare se varsă pe moşia sa şi-i face stricăciune. Aceasta se află de episcop, care dă mărturie Logofătului.

35.

(1760) 7269, Dech. 2.

Gavriil Mitropolit Moldovei, Ion Bogdan Vel Logofăt, Lupul Balş Vel Vornic judecă pricina dintre Ştefăniţă Rusăt biv Vel Log. cu popa Nicolai, pentru un iaz cu moară, al popii Nicolae în apa Vasluiului şi din causa iazului se păgubeşte moşia Soleştii a Logofătului „de câteva stoguri de făn", de oare ce „s'au înămolit mult loc de s'au făcut şi trestii". Popa Nicolai arată că moara e făcută din vremea părinţilor săi şi, cât a trăit Vornicul Iordache, părintele Logofătului a stăpânit cu pace şi „moşia nu se înămoleşte din pricina iazului, ci din pricina când vine apa mare varsă în toate părţile şi mai ales dintr'un izvor ce curge în partea moşiii Logofătului". Din aceste neputându-se alege nimic, s'a trimis episcopul „Ionichentie", care dase mărturie la mâna Logofătului şi, fiind faţă la Divan, s'au întrebat, care a răspuns că din causa morii i se pricinueşte pagubă. Logofătul mai răspunde că, popa fiind om de casa sa, tatăl său Iordache i-ar fi îngăduit să facă moară, dar, văzând paguba, i-ar fi stricat moara. Popa Nicolae tăgăduind, judecătorii cred pe Logofăt, care „este boeriu bătrân şi au luat şi cu sufletul dumisali". Se hotărăşte că sau popa să ducă cu altă „mijlocire" la moară ca să nu mai strice moşia Logofătului, „să rămâe în pace", iar, de nu, să se strice, „după orânduiala pravilii". Domnul hotărăşte la 1769, Dech. 5, să o strice.

36.

Ghen. 30, Iaşi.

Chirilă Colivă dă zapis biv Vel Logofătului Racoviţă că se împrumuţă cu 20 lei buni şi să-i dea banii „de Duminică mai nainte de lăsatul săcului până în Blagoveştenii", iar, de nu-i va plăti, „să plinească locul din Soleşti banii şi, de va hi loc mai mult, să-i mai dè dumnealui".

37.

O scrisoare către Logofătul cel Mare, iscălită de Mardarie pârc. de Vasluiu, † Toader Flondor, † Sfredel căpitan, † Ionaşcu

www.dacoromanica.ro

Căpitanul, † Ionaşcu, † Mihalce şi † Toderaşcu Şolde de Soleşti, prin care-i arată că a venit Gligoraş de Soleşti cu cartea Măriei Sale ca să meargă la satul Soleşti să împartă moşie lui Gligoraş cu nepoţii lui „şi am împărţit satul în trii părţi, însă nu satul tot, ci o şuşăniţă, o cumpărătură care n'au mai fost înpărţită şi s'au aruncat sorţii pre părţi şi au vinit di spre Apus pa-te Gonţii şi la mijloc parte Hatmanului şi de spre Răsărit parte lui Gligoraşcu şi a fraţilor lui. Aşijdere şi pentru un loc de casă a tatălui lui Gligoraşcu şi a fraţilor lui au avut pără la Domnie pentru acel loc, au vinit vreme şi giudeţul să întoarcă cheltuiala casii, bărnilor şi a numistriilor (sic), precum au mărturisit Toader Flondor, cari au fost preţuitor aceii case cu carte Mării Sale lui Vodă şi s'au preţuit drept 12 galbeni bărnile şi nămăestriile din pregiurul casii fără loc să întoarcă fratile cel mai mic."

38.

(F. d.)
Toader cu feciorii lui scrie zapis lui popa Gheorghe cum i a vândut partea lor din Soleşti din cumpărătură din a treia parte jumătate de parte pe 4 ughi „şi am luat 3 ughi de la frate-său Todiraşcu", Marturi Toderaşcu din Soleşti, Andrei, Dumitru, Lazăr, Niţul, Buciumaş, Gligoraşcu, toţi de acolo. Chirilă scrie.

39.

Un uric de la Vasile-Vodă din let 7149 (1641) de întăritură şi de miluire lui Răcoviţă Cehan vtori Logofăt şi giupânesii lui Tofanii pre sat pre Bălăsăneşti ot Hotin, cumpărătură pre banii lui Pătraşco ce au fost Logofăt Mare şi pe nişte părţi din sat din Soleşti ot Vasluiu şi a trie parte din sat din Moiceşti ot tam ce au fost cumpărătură de la Vasile Nădăbaicu din Soleşti şi pre neşte părţi ot Vilneşti ot tam şi din Fireşti şi din Făstăci şi satul Stănileştii şi satul Cărstianicii ot ţinutul Fălciiului şi satul Stoeneştii pe Prut ot tam şi satul Bărboşii pre părăul Moisăi ot tam şi satul Săliştincii cari să chiamă acum Muntenii, cumpărătură lui Petre Cehan de la ficeorii Săliştanului din Bărlad şi parte din sat din Răuceni ş'un bătrân din sat din Răspopi şi un bătrân din sat din Pogoneşti ot Lăpuşna şi satul Stroeştii şi Şăndrenii ot Hârlău, din moşăie lui Pătraşco Logofătul.

40.

(f. d.)
Adică eu Ştefan săn Ancăi scriu şi mărturisăsc cu acest zapis cum am pus a mè dreaptă moşie din sat din Soleşti pentru 20

www.dacoromanica.ro

ughi ce am rămas dumisale Hatmanului dintru o slujbă ce am înblat şi o am pus din 13 dni a lui Săpte[m]vrii până la Ispas. Di-i voiu putè însăma banii, să-mi eu moşie înnapoi, iar, de nu voiu putè însămna banii, să fii moşie a dumisale, şi pentru mai mare credinţă am şi iscălit.

Ştefan iscal.

41.

(f. d.)

„Moşie de la Soleşti din ţinutul Vasluiului a lui Căzan, să să ştii din ce moş este. Nădăbaico au fost frate cu Pătraşcu Logofăt şi cu Vasăle Şolde. Şi Vasăle Şolde au fost stărpu, copii n'au avut şi au rămas moşie celor doi fraţi, cari sânt mai sus scrişi şi Căzan este nepot lui Nădăbaico. Zapisile şi uricile au rămas la dum[nea]lui Logofătul Răcoviţă. Deci ce s'ar alegi parte lui Nădăbaico altul n'are treabă fără Căzan.

„Tij mai are giumătate de sat de la Moiceşti din ţinutul Vasluiului, care o ţine dum[nea]ei Vorniceasa lui Ion Răcoviţă, parte lui Nădăbaico."

ADAUS.

42.

(1765) 7263, Ghenarie 8.

Vasilie, fiul Chirilei, nepot Chelsii, cu copiii săi Alexandrache, Andonii şi Ioniţă, dă zapis lui Ştefan Rusăt biv Vel Vist. că-i dăruesc moşia lor ce este în Soleşti, cât s'o alege, „din ţidula de hotărăt ce au hotărăt Axintie uricariul" la veleat 7217, Iunie 28. Asemenea-i dăruesc şi partea ce au în Brânduşani. Aceste „părţi ni se trag noao din Simion Pitariul".

† Eu Vasăle nepot Chelsăii, † Alixandrachi, † Andonii, † Ioniţă.

Preotul Ştefan martor. Preot Mardarie ot Pribeşti. Neculai Molde. Lupul Dodan. Ioniţă Braniştе.

43.

1777, Sept. 14.

Vasile sin Gavril Surugiul din Soleşti dau zapis Catrinei Rusătoaii Vorniceasa că se îndatoresc să îngrijească de o livade a sa cu tocmeala rodului pe jumătate (se hultuieşte primăvara).

Martor, Ioniţă Bogdaproste.

Scrie Sandul Darie.

44.

1792, Avgust 15.

Răzmiriţă Vornic de poartă, Ioniţă Cotai mazil hotarnic, Manolachi Popa mazil hotarnic şi cu Ion Mitrofan căpitan, Lupu

www.dacoromanica.ro

Burghele, Costantin Chitic, toţi faţă (Andronachi dascăl scrie) fac mărturie hotarnică după jaloba ce au dat „Nechită Cocole cu răzăşiia lui să alegem 8 pol pământuri din moşiile dumisale Spătarului Iordachi Rusăt", Soleştii. Măsurând din movila Mămuruza această moşie, se află 480 pământuri şi pământul lat de 20 paşi şi pasul de 6 palme. Spătarul le dă jăluitorilor patru pământuri „din cumpărătura ce au avut de la Vasile Abrodul din moşie Soleştii, la care învoindu-se dum[nea]lui Spat[arul] Iordachi Rusăt cu numiţii jăluitori, li-au dat aceste 4 pământuri din moşie dumisale Moiceşti răzăşilor din Bouşori din capul hotarului Brănduşani ce purcede din drumul târgului spre Apus". Se pun semnele.

45.

1793, Oct. 27.

„Erei Gligoraş, Timoftii Cucul, Cozma Mălăcan brat lui, Neculai sin Pavăl, Ion nepot lui Pavăl, Irimie nepot lui Pavăl, Ioniţă Bucată, Ioniţă Hoduş, Strătina sora lui, Mafteiu" dau zapis lui Iordache Rusăt Sărdar că-i vând $8^1/_2$ pământuri ce le luase de la dânsul cu hotarnică în 1792! Avg. 15 (după ţidula hotărâtă a lui Axintie Uricariu) pe 51 lei.

46.

Zapisăle Brănduşanilor ce să ţin tot de Soleşti [şi altele].

(1686) 7195, Oct. 19.

Gligorii cu fraţii lui Marcu şi Gavril, ficiorii Stratului ot Soleşti, dau zapis lui Coman că, fiind ei chezaşi pentru vărul lor Iordache, pentru 28 lei, şi el nevenind să-i plătească, ei pun zălog moşia lor din satele Soleşti şi Bouşori „până om găsi omul să-l dăm dumisali pe mână, şi ni-am pus de astăzi până în trii ani", iar, neputând să răscumpere în acest timp moşia, să rămână de veci.

Faţă: Starostele Costan[n]da de negustori, egumenul de la Sfeti Ion, Gligoraşcu Staroste de ciocli, Neculaiu Meliştian, Păladie făclier, Loiz neguţătoriu. „Şi aceşti bani i-au dat Andreiu Burghele dumisali lui Coman 28 lei, veleat 7208."

47.

(1715) 7223, Iulie 23, Iaşi.

Nicolae Alexandru Domnul Moldovei dă carte de judecată între Vasălii Golii Polcovnicul cu Marco fiul Stratului, pentru moşia ce Marco cu fraţii lui Gligorii şi Gavril o pusese zălog, fiind chezaşi pentru vărul lor Iordache pe 28 lei. Marco tăgăduind că ar fi făcut acel zapis, Golie răspunse că s'au mai ju-

www.dacoromanica.ro

decat la Vel Log. Gavril Miclescul şi la Ion Racoviţă vtori Spătar, care-i spusese lui Marco „să caute un om să giure şi, giurând într'acesta chip pe cum nu ştie el nimica, nici fraţii lui că n'au făcut acest zapis, nici au fost chezaş de acest om, să-i dè Vasăle Golăe pace". Marco neţinându-se de judecată, vin la Divanul domnesc, unde se vede zapisul lui, şi pierde.

Statie.

48.

(1754) 7263, Oct. 28.

Irina, nepoată lui Păladie Golăe şi lui Angheluţă Golăe, cu cumnatul ei Gavril Burgheli şi cu „soţul" lui, Ioana, fata Paraschivei, vând lui Andrei Burgheli pe 30 lei „driaptă ocină, şi moşie ce avem cumpărătură cu doâ zapise: unu de la Gonţa, fata lui Dumitrian din Soleşti, nepoata lui Samion Raţi şi alt zapis de la Gligorie cu fraţii săi Marcu şi Gavril, feciorii Stratului de Soleşti şi altu zapis de danie de la Vasăli şi fratesău Varlan" din Bouşori şi Soleşti.

Iscăleşte: Agarici, Vornic glotni.

Costandin Nicola,

Scrie Sămion Cheşcu, uricarul.

49.

(1759) 7268, Noemv. 23.

Scrisoarea lui Neculai Mărdarie, Ştefan şi Lupul Dodan (toţi iscăliţi) către Ştefan Rusăt Vel Log. prin care îl anunţă că au făcut cercetare hotarului moşiei sale Brăndușăni de spre Soleşti şi la mijlocul moşiei Brăndușăni „au întrat Chirileştii în hotarul dum. în parte de sus şi au luat şi dijmă Pricopii Cireş 5 căpiţă de făn din parte dum. şi, fiind Pricopii Cireş de faţă şi Iorga Burghele", au mărturisit că au greşit şi li s'au luat dijma înapoi. „Iar pentru hotar vii ştii dum. că n'au fost niciunul scos, hotarăle sânt toate, numai să găsăsc cu greu, că-i iarba mare şi hotarăle sânt mici."

50.

(1760) 7268, Martie 16.

Ioan Teodor al Moldovei dă carte lui Ştefan Ruset biv Vel Log. ca să taie iazul morii popei Niculae şi lui Gheorghie Bosăe, de pe malul moşiei sale, de oare ce aceştia nu aduseseră pe episcopul de Huşi şi pe Medelnicerul Niculae Răcoviţă ca să facă dovadă la faţa locului că amândouă malurile sunt ale lor; de asemenea porunceşte lui Neculai Tiron Vornic de poartă ca să-i aleagă moşia Zlătari.

www.dacoromanica.ro

51.

1791, Martie 29.

„Ion Croitoriul ficeorul Marii Catrinii Ursoae ot Bouşori" dă zapis cuconului Iordachi Rusăt că-i vinde ocina din Brănduşani de la ocolul Crasnei (Vasluiu), „ce-şi dă coaste cu Boldeştii dumisali, parte pe din sus, fiindcă am rămas la mare lipsă şi nevoe şi, neavând altă facere, am căzut la dumnealui cuconul Iordachi Rusăt de mi-au dat o chilă de mălai, de mi-au scos copii din foa[me]te".

Scrie Ion Tufă.

Martori: Erei Vasile, Gligorii Turiţă.

52.

1793, Martie 25.

Mardarie dă zapis lui Iordachi Ruşet că-i vinde partea lui de moşie şi a fratelui său Sandul din Brănduşăni, pe care o aveau şi ei „de pe maica noastră, fata lui Postolachi Burghele". O vinde pe 20 lei.

53.

1793, August 14.

Ion Cocuz cu feciorii lui (iscălesc: Costantin Cocuz, Nechita sin Cocuz, Vasile Cocuz, alt Vasile Cocuz, Gheorghie Cocuz, Marfa), dau zapis lui Iordachi Rusăt că-i vând partea lor din Brănduşani, „cum şi din cele 8 pol pământuri ce să va alege, drept 42 lei".

Costache Pitic faţă; Nicolae Burnic scrie, „ce ne-au ales aceste 8 pământuri".

„Ţidula lui Axintie uricar este din leat 7221, Sept. 29."

54.

1793, August 16.

Sămion Hulpe cu frate-său Neculaiu dau zapis lui Iordache Rusăt că-i vând părţile lor din Brănduşani, „cât şi din cele 8 pământuri pol ce să va alege parte noastră drept 35 lei".

„Toader săn Sămion, Hulpe, Gavril săn Nicolaiu, Neculaiu am scris."

www.dacoromanica.ro

55.

1793, August 17.

Gheorghii Pălade „cu soţul meu Ioana" şi cu fiii, Grigoraş, pate, Ioniţă, Irimia, Tanase (mai iscălesc încă Tudose şi Manolache), dau zapis lui Iordachi Rusăt că-i vând pe 30 lei „toată parte mè de moşie din Brănduşani ce umblă în doi bătrâni, a cince parte din bătrânul Ioana fata Gavriloae, nepoata Chelsăi, cum şi din cele opt pământuri din Soleşti, ce ni s'au dat în anul trecut 1792 din ţădula de hotărât ce s'au hotărât de Axintie uricariul la le[a]t 7221, Săpt. 29".

56.

Neculaiu Canta Păharnic judecă pricina dintre Sămion Vulpe cu Burghele, zicând Sămion că acest Burghele are un ispisoc şi, „fiindcă şi el să trage tot din niamul său şi cum în ispisoc s'ar fi arătând şi parte sa de moşie ce ar fi având de baştină di pe niamul său popa Gheorghie", şi de oare ce nu ştie ce parte are şi de cine să stăpâneşte, să scoată Burghele ispisocul. Burghele răspunde că partea sa de moşie din Soleşti au vândut-o Vornicesei Catrina Roset şi că nu o are de baştină, „ci o are luată moşul său schimbătură de la un Stog Stolnicul, fiindcă moşii lui au făcut schimbu cu alte moşii de la Orhei ce i-au fost dată danie de la Vasile-Vodă". Se dovedesc spusele lui Burghele adevărate şi Vulpe pierde, fiind obligat să plătească cheltuiala.

57.

F. an, Octomvrie 25.

Adică eu Vasăli şi Mardari scriem şi mărturisăsc cu cestu zapis al nostru cum ni-au apucat să întoarcem o parte de ocină din Brănduşani ce au fost zălojită la Sămion Raţă pentru cisla ţărăniască ce au fost parte lui Pizdaucăi, drept 15 galbeni, au dat un cal drept aceşti bani, de li-au ras cisla parte lui Pizdaucă şi a gineri-său. Deci, noi ne-am apucat să întoarcem aceşu bani nepoţilor lui Sămion Raţă şi să ni luăm locul, de astăzi Duminică până în zioa de Văvedenii să fie banii, iar, de nu ar fi banii la zi, el să fii locul istovit la mâna lor. Această tocmală s'au făcut denainte lui Ionaşco de Boldeşti, Gligorie de Porcşăni, Irimie de Micleşti, şi Chirila de Sălişte. Şi eu Gheorghu am fost în tocmala lor. Şi am scris zapisul să să ştie. Şi pentru credinţă am pus peceţile şi iscăliturile.

Eu Chirilă Colivă, iscal. Eu Gligori iscal. † Ionaşcu, † Gligori, † Irimie, † Mărdarii, † Vasile.

www.dacoromanica.ro

II.

Foleştii.

Condică de zapisăle moşiei Foleştii ot ţinutu Vasluiului.

1.

(1591) 7100, Noemvrie 21.

Ion sin Focşoae (iscăleşte: Ion sin Antimii Focşoae) dă zapis Vornicului Agăriciu că-i vinde moşia sa din satul Foleştii „din bătrânul Ciorteştilor, din giumătate a şapte parte", „drept un cal şi calul biciuluit drept douăzăci lei". La „tocmală" au fost Chirilă Agăriciu, Pavăl Agăriciu, Tofan şi Apostul Rănciul.

„Şi parte Arvasăi surori-mè am vândut, căci ea au vândut parte noastră la Buneşti, şi parte surori-mè a Dochii o am dat pentru un bou ce-au perdut: aceste părţi a noastre din bătrânul Ciorteştilor s'au dat şi din Foleşti şi din Lieşti de spre Apus, din Foleşti de spre Răsărit, ca să să ştii" [1].

2.

(1618) 7126, Mart 22.

„Ştefănoaia, femeia lui Grozav, fata lui Hilimon, nepoată i Negrilesă", dă zapis că vinde partea ei din Foleşti Zahariei de acolea pe 25 de taleri. Plata s'a făcut în casa lui Apostol Deligheorghii şi „denainte popii lui Toader de Ştiborani, Rusul Soli, Fătul Hine, Andrei fiul Gavriliceşti, Maxim din tăo (sic), Brăilă din Foleşti, Ion Şalău, Ionaşcu, Hilip, Sărbul din Părtănoş, Andronic din Ştubeieni".

(Pecete.) Tatal. † Vel Vat.

3.

(1671) 7179, Mai 6.

Ionaşcu, Mărica şi Ioana, fiii lui Dămian, nepoţi Zbănării, dau zapis că vând lui Neculai Agărici ce au fost părcălab pe 15 lei bătuţi partea lor de moşie din Foleşti, „ce să va alege dintr'un bătrân, parte Zbănării".

Faţă: Iacomi de Beneşti, Tănacul şi Onaca de Ştiborăni, Chirilă de Bălişteni, Iordache de Olăneşti.

4.

(1675) 7183, Iuli 6.

Niţul şi cu femeia lui Ghinie vând cu zapis lui Golăe din Fo-

[1] Dată în traducere *(N. I.)*.

www.dacoromanica.ro

leşti partea lor din satul Foleşti, „din parte Mojăcului, din a patra parte a Mojăcului".

Toderaşcu biv Portar iscal.

Ionaşcu.

5.

(1677) 7185, Av[gust] 5.

„Eu Criste călăraşul scriu cu acest zapis la mâna vătavului Golăe, precum i-am dat danie moşie din Foleşti, căci m'au ras de la călărăşie; pre acest zapis să-şi facă dresă domneşti. Şi s'au tămplat Bosăi cari mai gios au iscălit şi răzăşi, şi eu am pus degetul. Eu popa Pătraşcu de Bălţaţi am scris.

7185, Av[gust] 5.

† Eu Criste Călăraş.

Să să pue 50 lei şi atăte pământuri.

Eu popa Pătraşco.

(Pecete.) Tănacul.

Trohin Burgheli, mar[tor].

Stan Vornicul ot Scăntii."

6.

(1680) 7188, Iulie 2.

Ştefan feciorul Gribencei din Bălţaţi şi cu nepotul lui Gavrilă „şi cu frate-meu Costantin, nepoţii lui Brăilă", fac zapis vatavului Golăe de la Spătariul Postolachi şi jupânesei sale Aftinii că-i vând pe 30 lei jumătate de bătrân din moşul lor, „a lui Brăila", din satul Foleşti.

Au fost faţă: Tofan izbaşa din Foleşti, Armenii din Bălţaţi, Vasilie Tutovanul, Gheorghie Muşcher din Bălţaţi, Pavel Agariciu din Popeşti, Macarie din Bălţaţi, Apostul izbaşa sin Obrejii.

7.

(1681-2), 7190.

Mărica Pantiliiasa, fata Lucăi, sora lui Copăcean din Lieşti, „şi cu o cocoană a mè Alexandra şi Pavăl" dă zapis că vinde partea sa din Foleşti „din bătrânul Lucăi ce să va alege" vătavului Golăe drept 4 lei.

Martori: Copăcean cu feciorii lui, Dumitraşcu, Arvinte Clucerul, Zota, popa Neculai de la Armaşul, Ştefăniţă Ionaşco, Călcăi Clucerul.

Scrie popa Mihăilă.

www.dacoromanica.ro

8.

(1682) 7190, Ghenarie 16.

Simzana Mojăceasa, fata Lucăi din Lieşti, dă zapis lui Golăe vătaf „pentru o parte de loc de moşii din sat din Foleşti ce am avut de pe tatăl meu Luca, am ţinut-o până la morte mè să-mi fie de comând, şi, dacă me-au vinit ceasul, am vândut dumisali vătavului Golăe drept (....) lei bătuţi" care s'au dat fetelor Simzanii: Mărie, Sora şi Costanda. Jupăneasa lui Golăe se numia Aftimia. Erau faţă: Ioniţă din Foleşti, Apostol ot tam, Copicean ot Lieşti, Pintilie ot tam, Samson ot tam.

Pană ot Berheci faţă.

Gavril sluga dum. Post. Raman[d]i scrie:

„3 lei, 3 petri... de ceară, doi berbeci, trei saci făină mai datu-ne-au nănaş, 5 merţă mălai, 3 merţă orzu."

9.

(1683) 7191, Fevr. 10.

Ionichie şi cu frate-său Mereuţă, fiii lui Gligorie Folescul ot Foleşti, fac zapis lui Golăe vătavul că-i vând jumătate din bătrânul Brăila din satul Foleştii pe 20 galbeni (soţia sa Aftinia). Moşia o cumpărase tatăl lor Gligorie de la Cotici.

Martori: Apostol sin Enachi Folescu, Apostol izbaşa sin Obrejii ot Bălcani, Ichim ot Beneşti, Tănacul, Ştefan Gribince ot Ştiborani, Vasălie sin Apostul, Gavril sin Iftodie, Neculai sin Armenii, Bălţatu, Gheorghii Muşcher.

Ierei popa Ilie iscal.

(Iscălesc cu †:) Onichii, Mereuţă, Apostol, Apostul izbaşa, Ichim, Tănacul Ştefan, Vasilie, Apostul, Gavrilă, Gheorghie Muşcher, Neculai a Armenii.

10.

(1683) 7191, Martie 1.

Tofan şi soru-sa Irina „şi altă soră Neştiuta şi Safta", „feciorii lui Tecman, care au locuit în Ştiubeeni", fac zapis că vând vătavului Golăe pe 16 lei bătuţi „o parte de ocină ce au fost cumpărat părintele nostru Tecman din sat din Foleşti, partea Gavrii (sic), giumătate de bătrân dispre Apus".

Faţă au fost: Ştefan Gribencea, Mereuţă sin Gligorii ot Soleşti, Tănacul şi Ichim din Beneşti, Chirila Mănzul, Chirila Cole.

11.

(1684) 7192, Fevr. 25.

Samson cu femeia lui Sora scriu zapis precum am vândut

www.dacoromanica.ro

parte noastră surorii noastre Mării ce-am fost cumpărat noi din parte tătăne-său Mojăculuí. Aşăjdere şi eu Ghiniţa, fata Mojăculuí şi eu Costanda tij, tuspatru surorile ce mai sus săntem scrisă, am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşii din Foleşti din giumătate de sat de spre Răsărit, din bătrânul lui Ilii a trie parte, parte tătăne nostru Mojăculuí", o vând lui Golăe şi jupânesei sale Aftimii.

Martori :Pintilie din Ilieşti, Copăcianu, Stahii ot Beneşti, Vasili Croitorul sin Apostol ot Foleşti.

Preotul Neculai scrie.

V. şi Ghenar 5.

Vinde şi Maria partea ei „ce s'a alege din partea tătăni-său precum au dat Samson 18 merţă de mălaiu, merţa căte 4 potronici, dirainţea diaconului Iftenii, lui Măcarie, Ion vătaful şi Matei.

12.

(1684) 7192, Mart 3.

Toader din Foleşti, fiul lui Bălan şi a Axănii fata Zaharii „şi cu fimeia mè Axinie şi feciorul meu Ioan şi sora mè Marie" dau zapis lui Golăe, prin care-şi vând pe 10 merţe de mălaiu, „când era merţa căte un zlot, în zilele lui Dumitraşco-Vodă", partea lor de moşie din bătrânul Zaharie.

Faţă: Mereuţă fiul lui Gligorie ot Foleşti, Stahie ot Buneşti, Vasilie sin Apostol ot Foleşti, Chirilă ot Ştubeeni, Muşcher ot Bălţaţi, Gligorie fiul lui Cojan.

(Iscăleşte †) Toader.

13.

(1687) 7195, Ghenarie 13.

Lerentii călugărul vinde vătavului Golăe cu zapis moşia sa din Foleşti pe 10 lei, partea ce i se vine din bătrânul lui Ilie.

La tocmală a fost şi Copăcian din Ilieşti şi feciorul lui.

(Iscăleşte:) Vasilie.

14.

(f. d.).

Cazacul, fiul Anghelinii, fata lui Gheorghe Cioráş, mărturiseşte cu zapis cum „au vândut tatăl meu parte măne-mi Anghelinii cu mine dinpreună lui Gligorie din sat din Foleşti", pe 6 taleri bătuţi.

La „tocmală" au fost Tofan din Foleşti, Ştefan din Bălţaţi, Artenie, Samson fiul lui Matei, Apostol, toţi tot de acolo, Ichim ot Băneşti, Tănacul ot tam, Gavril fiul lui Leontie ot Tăoşti, Arsănie din Bălţaţi, fiul lui Ţigan.

www.dacoromanica.ro

15.

(1694) 7202, Martie 9, Iaşi.

Costantin Duca al Moldovei dă carte „boerului nostru Golăe Vornicul" ca să poprească o parte de moşie din Foleşti a lui Copăcianul feciorul Lucăi, pe care o vânduse lui Golăe Cununa, femeia lui Copăcianul, şi cu Dumitraşcu, fiul lui, şi alte surori ale lui.

16.

(1707) 7216, Dech. 3.

(rupt. E numai o parte.)

Zapisul lui Strătulat Agarici prin care vinde partea lui de moşie din Foleşti pe 15 lei bătuţi.

Martori: Gligorii Dari, Gherghiţa Murgul, Vasăle Monahul, Vasăli sin Stolnicul Ion, Ion Albotă, Vasile Mănzu.

„Acest zapis ce scrie pe Măir au stătut Gligoraş Agărici cu fraţii lui şi s'au aşăzat cu Goţul căpitan denainte noastră şi au mai dat cinci lei vechilul Goţului pentru acest zapis şi să-şi stăpăniască Goţul moşie din Lieşti şi a stăpăni-o Strătulat Agărici cu bună pace; şi s'au înpăcat denainte noastră, de acmù nainte să n'aibă a răspunde nici de-o parte pentru acest zapis. Noi pentru credinţă am iscălit.

Gavril Pilat, Vornic glotnii. 7240, Oct. 8.
Toader cumnat lui.
Erei Vasălachi ot Huşi, martor.
Gligoraş Agarici iscal.
Ion Agărici Armaşul.
Erei Gavrilă ot Crasna."

17.

(1718) 7227, Noemv. 23.

Vasilca, fata lui Văsale Mihăilă din Foleşti, fratele lui Gligore şi popii lui Pătraşco şi lui Dumitraşcu Şchiopul, şi surorii Anicuţii şi altor frate, cu fiii ei, Costantin, Varvara şi Simina, vând cu zapis lui Păladie Golăe poroşnic partea lor din Foleşti „dispre Apus dispre Donciu, din bătrănul Zaharii, cu loc de prisacă la Tofan, pe 40 lei şi un ortu, peste tot..., până unde bate hotarul în dumbrăviţa Folesculuí din gios de Donciul, unde este hotărâtă cu Vineţeştii: unde este locul al giupănesei de Fereşti, acolo este dumbrăviţa moşu-meu".

Martori: Gligoraş Mărdarie, Ion Suţul, căp., Artinie popa de Gugeşti, Antohii diacon, Lupul, Ştefan sluga Guţului, Damaschin, Gligorii Măntul, Iscăliţi: Gligorii, mazil mare, şi Dumitru.

Diaconul Antohii scrie, „şi i-am dat zapisul dumisale şi uricul de la Petru-Vodă".

www.dacoromanica.ro

18.

(F. d.)
Neculai fiul Ilenii din Foleşti, nepot lui Dămian, dă zapis Neculii Vornic de poartă că-i vinde partea sa de moşie din Foleşti, din bătrânul Porojăeştilor drept un cal şi un leu.
La tocmală au fost: popa Sandul din Bălţaţi, diiaconul feciorul popii, Macarie cel bătrân. Diaconul Nicolae din Stiborăni a scris.
† Macarie cel bătrân, † Apostul, † Necula, Andronic, † Zota, † Irimie.

19.

(1741) 7249, Iunie 1, Iaşi.
Cartea lui Grigorie Ghica al Moldovei, prin care împuterniceşte pe Apostol sin lui Vasăle, nepot de fecior lui Apostol ot Foleşti ca să stăpânească o parte de moşie din jumătate de sat de Foleşti, ce-l are „de baştină dinpreună cu Golăeştii" „de pe moşii şi părinţii lor".

20.

(1761) 7270, Sept. 14.
Mărturie hotarnică făcută de Mihalache Cehan biv Vel Med., Toader vtori Med., Neculai Mărdare mazil, Lupul Negre mazil (faţă fiind şi Dănilă nepot Şofrii, Apostol Croitoriul sin Vasăli, Cărste brat lui, Costantin Bosăi, Simion Turbatul), din porunca lui Grigore Ioan-Vodă, la „părţile de moşie ce are Gavril Burgheluş de zestre de la femeia sa Ioana, nepoata Golăeştilor, strănepoata Neculii, lui Agărici Vornic de poartă, ce i-au fost Neculii lui Agăriciu de pe măsa Anghelina fata Ciortii" în Foleşti.

21.

(1761) 7270, Sept. 20.
Mărturie hotarnică făcută de Mihalachi Cehan biv Vel Med., Toader Cehan vtori Med., Neculai Mărdari mazil (faţă fiind Danilă nepot Şoviră[i], Costandin Borăi, Simion Turbatul, Gavril Burgheluş), din porunca lui Grigorie Ioan-Vodă, de alegerea ce au făcut părţilor „de moşie ce are Apostul Croitoriul cu fraţii săi la satul Foleştii dispre Păladie Golăe şi fraţii lui Golăe". Măsoară cu funia „de 30 paşi şi pasul de 6 palme de mijloc" şi găseşte tot hotarul de 450 pământuri şi pământul în lung de 300 paşi şi în lat de 30 de paşi". Satul umbla pe 4 bătrâni şi se aleg lui Apostol cu fraţii lui 50 pământuri „cu 13 pământuri ce au întrat tot într'acest hotar a lui Androni Agărici ce le-au fost şi lor de

www.dacoromanica.ro

baştină şi cumpărătură şi danie". Se osebesc şi stâlpesc. Se învecina cu Stolnicul Vasile Rusăt.

Scrie Lupul Negre, mazil.

22.

(1761) 7270, Sept. 23.

Ioana fata Paraschivei, nepoata Aftinii Golăesăi, strănepoata Neculii Agariciu Vornic de poartă, cu soţul ei Gavril Buciumaş, şi cu fiica lor Irodiada şi cu nepoţii ei (ai Paraschivei) Neculai şi Ioniţă, „feciorii vară-mei Irina, fata Anuşcăi, iarăşi nepoată Aftinii Golăeasa", vând cu 300 de lei partea lor de moşie din satul Foleşti (400 de pământuri, a 1 zlot pământul) biv Vel Stolnicului Vasăli Rusăt.

Voise să-l vândă întâiu lui Costantin Bosăi, dar acesta le dăduse 48 de lei întâi şi apoi nu mai voise să o cumpere, zicând că nu face atâţia bani.

Iscăleşte şi Simion Turbatu răzăş, nepot lui Agărici.

Postu Croitorul răzaş.

Scrie Lupul Negre.

23.

(1761) 7270, Sept. 24.

„Izvod de zapisă de Foleşti ot Vasluiu şi s'au dat la dumnealui cuconul Vasăli, vânzând noi dumisale aceasta moşii, să să ştii."

Intre altele:

„Ispisoc sărbăsc de la Petru-Vodă pe Foleşti şi pe altile...

Acest izvod de zapisă de Foleşti l-am dat eu Gavril Burgheluş, di pe care zapisă din poronca domniască s'au hotărăt aceasta moşie, şi am iscălit.

Gavril Burghele.

Mihalachi Cehan biv Vel Med. am fost hotarnic.

Toader vt. Med. hotarnic.

Neculai Mărdarie hotarnic.

Şi eu Lupul Negre am scris.

24.

(1763) 7271, Martie 24.

„Apostol Croitoriul, nepot Apostului de Foleşti ce au fost căpitan. strănepot lui Ionaşco Ciorte ce-au fost Comis", dă zapis Stol. Vasăli Rusăt că-i vinde partea sa şi a fraţilor săi de moşie din Foleşti (375 pământuri) în afară de partea lui Andro-

www.dacoromanica.ro

nache Agarici (13 pământuri) pe 30 de lei noi. (Pentru a-şi alege partea cheltuise 40 de lei pentru această moşie şi alta de la Buneşti-Fălciu.)

Iscălesc şi fraţii lui Toader şi Cărste diaconu.

Vel Log. Vasile Purice ot Vist. martor.

25.

(1763) 7271, Mai 3.

Zapisul lui Apostul Croitoriul din Pălmeşti prin care vinde lui Vasăle Ruset Stolnic partea sa de moşie din Foleşti pe 20 lei.

Scrie Lupul Dodan, mazil.

26.

(1763) 7272, Oct. 15.

Apostul Croitoriul, Toader şi Cărstia diaconul, feciorii lui Vasile, nepoţi Apostului de Foleşti, vând lui Vasile Ruset Vel Stolnic 37 pământuri stâlpite pe 30 lei.

Scrie Cărstea diaconul.

27.

(1771) 7270, Sept. 27, Iaşi.

Grigorie Ioan-Vodă dă hrisov că a venit Vasile Rusăt biv Vel Stolnic înaintea sa şi a arătat un zapis de cumpărătură de la Ioana fata Paraschivei, nepoata Aftinii Golăiasa, strănepoată Neculii Agăriciu, Vornicul de poartă, şi de la soţul său Gavrilă Burceluş şi cu fiica lor, Irodie, şi de la nepoţii ei, Neculai şi Ioniţă, feciorii verei sale, Irinii, fata Anuşcăi, iar nepoată Aftinii Golăesăi, prin care aceştia i-au vândut partea lor din satul Foleşti pe 300 de lei, şi a cerut numitul boier un hotarnic ca să aleagă această parte. Numind hotarnici pe Med. Mihalachi Cehan, Toader vt. Med., Neculai Mărdare mazil şi Lupul Negre mazil, cari fac fune de 30 de paşi şi pasul de 6 palme (a Med. Mihalache), găsesc lungul moşiei de 80 funii şi latul 43 funii; iar pământuri peste tot 450 (pământul lung de 300 de paşi şi lat de 30 de paşi). Satul se împărţia pe 4 bătrâni. Ia Stolnicul 3 bătrâni şi din al patrulea 62 şi jumătate, rămânând şi răzeşilor 50 de pământuri. O aleg şi stâlpesc, Domnul întăreşte moşia Stolnicului Vasile Rosăt.

Ion Bogdan Vel Log.

Ioniţă Canta treti Log. procit.

28.

1785, Ghenarie 5.

Scrisoarea lui Petre Tulbure mazil către (nenumit) Spătar

www.dacoromanica.ro

Mare, prin care arată că Nicolai Golăi a întrat cu 32 de stânjeni în moşia Foleştii a Vornicesei Catrina Rusătoaia.

Această mărturie se adevereşte de Costin Catargiu Spăt.

Grigoraş Costachi Pah. isprav[nic].

29.

1785, Mai 5.

Scrisoarea lui Neculai Roset Vel Logofăt către „cinstită a mè ca o soră dum. cumnată Catrino Rusătoae", anunţându-i că în pricina moşiei Foleştii a sa cu Golăe s'a făcut carte domnească ca să se rânduiască din mazili şi să cerceteze semnele, punându-le după hrisovul Vornicesei.

III.

„Scrisorile moşii Boldeştilor ce să ţin tot de Soleşti."

1.

(1669) 7177, Maiu 13, Iaşi.

Daca-Vodă. Vine înnaintea lui şi a boierilor, Chiriac cu fraţii lui şi se pârăşte cu Pavăl „şi oamenii lui" pentru o parte de ocină, din satul Boldeşti. Chiriac zicea că acea parte de moşie e a lui şi că Pavăl „să acolisăşte cu năpaste", dar Pavăl scoase „nişte dresă" de la Irimia-Vodă, „scriind pre jumătate din a treia parte din sat din Boldeşti". Domnul îl trimite „la sluga noastră Stoian", care, strângând „oameni buni": popa Toader de Micleşti, Irimia şi Gligorie tot de acolo, Gligoraşco de Foleşti, Mihăilă, Vasile din Oşăşti, Dumitran şi Albul, află că „jărăştile casălor moşiilor lui Pavăl" sunt în partea din sus. Deci, „părând Pavăl cu înpresurătură, ei au rămas dinaintea Domnii Mele şi din toată lege ţărăi, iar sluga noastră Chiriac s'au îndreptat şi s'au pus ferăia după obiceiul ţărăi 12 zloţi în Vist.". Dă lui Chiriac să stăpânească partea de jos din Boldeşti.

Bârlădeanu Vel Log. Mihul.

2.

1683 (7199), Ghenarie 20.

Ştefan, feciorul lui Mafteiu din Boldeşti, vinde cu zapis o parte de loc din Boldeşti lui Andreiu Ra[illegible] cu 12 lei bătuţi.

S'au prilejit: Dediul Vel Şătrar, Vasile Postelnicul, Andrei săn Poteanul, Mihuliţă Bleblea Vornicel de poartă, Colivă căp. din Soleşti (Chirilă Colivă), Simion căp. din Boldeşti, Grigorie Vasluianu.

www.dacoromanica.ro

3.

(1690) 7199, Oct. 20.

Pănteleiu Năgară şi cu soru-sa Alexandra de Beneşti vând şi dăruesc ocină la Boldeşti lui Iordache Roset Vel Vistier.

S'au prilejit: Pavăl biv vătav de cărăuşi, Ichim Năgară („fratele nostru"), † Cozma Năgară.

4.

Fără dată.

Scrisoarea lui Apostul Stoian către .... (nescris, dar Ion Racoviţă ; vezi mai departe, No. 11), prin care arată că a venit Apostol de Coropceni pentru partea lui din Boldeşti şi s'au găsit 43 pământuri (pământul de 30 de paşi) din care jumătate sunt vândute de Ştefan sin Maftei, iar jumătate sunt ale lui Apostul. Să înştiinţeze pe Vistier.

5.

(1691) 7199, Avgust 28, Iaşi.

Apostol, feciorul lui Savin, nepot lui Chiriac din Boldeşti, vinde 21 şi jumătate pământuri de acolo lui Iordache Rusăt Marele Vist., şi i-a dat şi „dresul de întăritură ce am avut de la Duca-Vodă".

Vasile Costachi Vel Vorn.
Velicico Cant. (sic, în loc de Costin), Vel Vor. isc.
Lupu Bogdan Hatm. iscal.
Iane Vor. isc.
Vasăle Gălca Vor. isc.
Alexandru Vel Post.
Vasălache ot Bujorani isc.

6.

(1705) 7214, Dec. 1.

Oprea şi femeia lui Ileana şi fiul lor Trohin vând cu zapis partea lor din Boldeşti Vornicului Iordache Rusăt, şase pământuri şi jumătate (pământul 20 paşi), câte 1 zlot.

Mihalache răzaş, Gheorghe tij,
Sălion tij, Ilii căpit.

7.

(1709) 7217, Iulie 30, Moiceşti.

Mărturie hotarnică a jumătate satul Moiceşti şi a treia parte satul Boldeşti ale Vornicului Iordachi Rusăt, făcută de Bejan Hudici Vornic, Axintie Uricar, Postolachi Coşăscul.

www.dacoromanica.ro

Au fost față: Simion Turiță din Boldești ce au fost căpitan de Curteni, frate-său Sălion, Mihălache ot Boldești, Mathei de Soleşti, Chirilă ot tam, Ştefan Grecul Vornicul, Trohin Buciumaş, Statul sin Chelariul ot Codăești, Ion sin Borsu ot Codăești.

8.

1765, Maiu 11.

Anaforà iscălită de Vel Log., Lupul Balş Vel Vor., Vasile Roset Hatman în pricina lui Ioniță Miclescu biv Vel Stol., fiul lui Gavrilă Miclescul biv Vel Log., care cere de la Ştefan Roset Vel Log. să răscumpere în puterea protimisisului nişte cumpărături ale Logofătului din Boldeşti. Roset arată zapisele de cumpărături (celc de mai înnainte) de 84 de ani şi boierii văd pravila „scris la Costandin Manoiul **(sic)**, la carte 3" că, trecând zece ani, nu se mai poate răscumpăra. Boierii hotărăsc tot aşa, zicând că, atunci „când a rămânè lucru Mărie Ta, să întoarcă Miclescu lucru de 84 de ani vândut, să fii Măria Ta bine încredinţat că nime cu moşii statornice în ţară nu rămăne şi s'or scorni mulţime de pricini şi gălcevi".

La Maiu, 15, Domnul Grigore Alexandru Ghica, hotărăşte să se facă o nouă cercetare.

9.

1765, Iunie 7.

Răvaşul lui Ion Stol. către Domn de cercetarea ce a făcut pentru stăpânirea a 20 de pământuri din Boldeşti pentru care au pricină Stolnicul Ion Miclescu cu Ştefan Ruset Vel Logofăt.

10.

1765, Iunie 9.

Ioniță Pălade Vel Vor., Enachi Costandachi Vel Vor., Vasile Roset Hatman judecă pricina dintre Ioniță Miclescu Stol. cu Ştefan Rosăt Vel Log. pentru Boldeşti. Se dovedeşte după cercetarea făcută de Stol. Ioniță Răşcanul, ispravnicul Vasluiului, care întrebase pe Ştefan Panfile, Toader şi Grigore Rotaru, „care au mărturisit că din zilele răpousatului Mărie Sa Grigorie Ghica-Vodă din Domnie dintăiu sănt şăzători acolo la acea parte de loc şi au apucat stăpânitoriu la acel loc tot pe dumnealui Vel Log."

Se hotărăşte ca Logofătul să stăpânească.

La 13 Iunie se întăreşte de Grigorie Alexandru Ghica, „iar, neodihnindu-se vre-o parte, uşa Divanului Domniei Mele este deschisă".

www.dacoromanica.ro

11.

F. a., Avgust 25, Codăeşti.

Scrisoarea lui Ion Racoviţă către Vistiernicul cel Mare (Iordachi Roset) prin care-i face cunoscut că Stoian l-a înştiinţat că Apostol are la Boldeşti 21 jumătate pământuri (pământul de 30 de paşi).

12.

1780, Iulie 12.

Ion Băndac scrie „cucoanii Catrinii Rusăt Vorniceasa" că s'a rugat ca să-l lase să muncească pe moşie Boldeşti, „iar, rădicându-mă eu ca să zic eu că am moşii ori răzăşii, să fiu de mare urgii, ori la ce giudecată voiu mergi".

13.

F. a., Dech. 1, Codăeşti.

Scrisoarea lui Zaharia... pentru 6 şi jumătate pământul la Boldeştii, ale unei femei (pământul de 20 de paşi), pe care le vinde cu 1 zlot pământul.

14.

F. dată (dar 1765. Vezi N-le 8, 9 şi 10).

Cele ce au mărturisit Ştefan Panfile i Toader şi Gligore Rotariul pentru moşia Boldeşti, precum arată.

„Au mărturisit cu sufletele lor că din zilele răpousatului Mării Sale Grigorii Ghica-Vodă din Domnie dintăi sânt şăzători acolo la acè parte de loc şi stăpânitori au apucat tot pe dum. Ştefăniţă Rusăt Vel Logofăt şi, fiindu-le şi hrana lor pe acè moşie, le-au luat şi dijmă după obiceiu... Aşijdere au mai mărturisit şi un Todiraşcu monah cum că dumnealui răposatu Vornicu Iordache Roset, tatăl dumisali Logofătului Ştefăniţă, au ţinut şi o prisacă pe locul Boldeştii, la livada cè mare, mai mult de vre-o zece ani, cari, când ţine prisaca acolo, trăè şi tatăl dumisale, Stol. Ioniţă Miclescul."

IV.

„Scrisorile Moiceştilor ce se ţin tot de Soleşti".

1.

(1696) 7204, Iunie 17, Iaşi.

Mihăilă Broatec, ginerele lui Toderaşco Şoldea, şi cu femeia lui Ştefana şi cu feciorii lui, Panaite şi Andreiu, dau zapis Marelui

www.dacoromanica.ro

Vistiernic Iordache Rusăt că-i vând partea lor de moşie din Moiceşti, ce o avea şi el de pe socrul său Toderaşcu Şolde (23 de pământuri, pământul de 30 de paşi), pe 10 potronici pământul, ceia ce face 30 de lei în total.

Neculai Donici Vel Log., Vasile Costache Vel Vorn., Lupul Bogdan Hat., Sandul Crupenschi biv Vel Vor., Mihalache Racoviţă Vel Spăt.,... biv Vel Ceaşnic, Cost. Pălade vtori Clucer, Andrei Abăza Vor., Cost. Săvastiu.

2.

(1800) 7208, Avgust 8, Iaşi.

Ştefan Căzan, feciorul Cărstinii, fata lui Nădăbaico din Moiceşti, vinde 23 şi jumătate pământuri din Moiceşti lui Iordachi Rusăt Vel Vist.

(Pământul 30 de paşi.)

Vasile Costache Vel Vornic.

Ilie Ianachi Vel Stol.

Ilie Catargiu biv Vel Comis.

3.

F. dată, Iunie 5 (poate 1696; v. No. 1).

Postolachi Coşăscul cu Mărdarie Vornicul de Micleşti (iscăleşte: ce am fost Vornic), Ursul de Zlătăreşti, Simion de Boldeşti şi Nica de Zlătăreşti aleg 23 şi jumătate pământuri din Moiceşti ale lui Mihăilă Broatec Satul avea 71 pământuri (de 30 de paşi) şi umblă pe trei părţi:

1 a Racoviceştilor **(sic)**;

1 a Cărstănii Licioaia, „ce să ţine Căzan";

1 a Şoldei, pe care o ţine Mihăilă Broatec.

V.

„Scrisori de Chiujdeni şi de Stărpeni ot Soleşti."

1.

(1608) 7116, Iunie 29.

Io Costandin Moghilă V[oe]vod, cu mila lui Dumnezeu, Domnu Ţării Moldovii, precum au vinit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri sluga noastră Ionaşcu Jora Păharnicul şi frate-său Niculai şi sora lui Nastasia şi fratele lor Gheorghiţă fiul lui Sămion Jora şi cu sluga noastră Băsanul uricariul şi de a lor bună voe, de nime săliţi nici asupriţi, şi au făcut schimbu între dănşii cu a lor drepte ocini de pe a lor drepte şi adevărate ocini ce au, satul Chiujdenii pe Vasluiu, cu loc şi moară în

www.dacoromanica.ro

Vasluiu, parte din gios de satul Hliniţa cu loc, şi au pus şi moară ce-i pe părău, care mergi prin sat, şi au stătut slugile noastre Ionaşcu Jora Păharnicul şi cu toţi fraţii săi Neculai şi Nastasăe şi Gheorghiţă şi au dat a lor sat, anume Chiujdenii, cu locul şi moara ce-i în Vasluiu, lui Băsanul uricariul, iar Băsanul uricariul au dat lor schimb anume giumătate cè din gios de sat, anume Hliniţa, cu locul, şi au rămas lor şi moara ce-i pe părău, care mergi pin satul lui Ionaşcu Jora Păharnicul şi fraţilor lui, Neculai şi Năstasăe i Gheorghiţă. Deci şi noi, văzând de a lor bună voe schimbu între dănşii, pentru aceia ca să le fie lor şi de la noi cu tot vinitul şi nime alţii să nu să amestice. S'au scris în Iaşi, leat 7116, Iunie 29.

(Locul peceţii gospod.)

Stroici Vel Logofăt. Vasălii.

Traducere.

2.

1629? 7108 (7138?), Noiemvre 18.

Io Moisăi Moghilă V[oe]vod, bojiiu milostiiu gospodar zemli moldavscoi, scriem Domnie Mè la boerinul nostru credincios Cehan Jăcniceriul cel Mare, dăm ştire pentru rândul celui sat anume Stărpenii care avè pără cu Roşca Visternicul, că pe Roşca nu l-au putut lăsa să fii faţă acolo pentru multe trebi ce sânt asupra lor acest an (?); deci am lăsat pre părintele Vlădica Mitrofan să socotiască cu nişte oameni buni cum vor afla cu sufletele lor. Drept aceia, de cum vei vidè carte Domnii Meli, să nu mergi nici tu acolo de faţă, dacă n'au putut să hie şi Roşca de faţă, să făţărească oamenii, ne-am socotit Domnie Mè că apoi iar s'a hi price şi cuvinte întru voi, dacă vii hi acolo de faţă şi Roşca nu va hi; ci să lăsaţi pre părintele şi pre oameni buni, că au scris Domnie Mè nici să te priimască să fii, nici Roşca Visternicul, ci numai cui vor afla cu sufletile sale, să de ştire Domnii Meli şi altul să nu să amestice. U las, leat 71[3]8, Noe[m]v[rie] 18.

Săngur Domnul a zis.

(Locul peceţii gospod.).

Io Moisăi Moghilă V[oe]vod.

Pătraşco.

VI.

„Zapisăle de Şchei, ce să ţine tot de Soleşti."

1.

(1659) 7167, Avgust 3, Iaşi.

Gheorghie Ghica-Vodă. Vine Toader de Şcheişoara şi văru-său Ionaşcu şi se părăşte cu Hartenie pentru moşie în Şcheişoara,

www.dacoromanica.ro

zicând Toader că are un bătrân acolo, anume partea lui Lohan. Iar Hartenie zice că acel moş Lohan este al lui. Domnul trimete la slugile lui: Lungul căp., Vasile Stratulat şi Romaşco de Vărăni, cari, cercetând împreună cu Axintie şi Petre de Vărăni, popa Ionaşco, de Cioriceşti, Gavrilă Chihae, Tănase de Timerleni, Dinu Eniş (?), Ionaşcu Spărietu călugărul, dovedesc că acel bătrân este al lui Hartenie. Pierde Toader şi Ionaşcu, „iar Hartenie s'au îndreptat şi ş'au pus ferăe, ca să aibă a ţinè din Şcheişoară din patru bătrăni un bătrân, parte lui Lohan".

Răcoviţă Cehan Vel Log. Corlat.

2.

(1659) 7167, August 3, Iaşi.

Gheorghe Ghica Voevod dă carte lui Hartenie ca să ţină moşia sa „şi părţile altor răzăşi ce au cu dânsul împreună la sat la Şcheişoară pentru căci au dat un bou de negoţu într'o groapă pe acel loc şi l-au plătit Hartenie, iar alţii răzăşi nu vor să-i întoarcă, deci să le oprească moşie pără vor plăti lui Hartonie cine căt i să va veni".

3.

(1676) 7184, Iulie 11, Iaşi.

Antonie Rusăt Voevod dă carte lui Ion Răcoviţă ce au fost Comis Mare ca să stăpânească „jumătate de sat de Şchei pe apa Vasluiului", care au cumpărat Petre Cehan de la Vasăle Huhule şi de la soru-sa Costanda şi de la fratele lor Stratul drept 125 galbeni.

4.

(1679) 7187, Ghenar 17.

Gligoraş dă zapis că vinde în Şchei partea sa de moşie fratelui său Apostol ginerele lui Stoian pe 30 de lei bătuţi.

S'au prilejit: Drose staroste de blănari, Niculai neguţătoriul, Petrişor vătavul, Rango vătavul, Colivă căpitan de Soleşti.

5.

(1680) 7188, Mai 26.

Duca Voevod dă carte lui Ion Răcoviţă Păharnicul cel Mare ca să stăpânească jumătate satul Şchei, care „iaste cumpărătură Petrii lui Cehan de la Vasăle Huhule, şi de la soru-sa, Costanda, şi di la frate-său Stratul drept 125 de galbeni".

Miron Vel Log. Iordachi.

www.dacoromanica.ro

6.

(1692) 7200, Maiu 13.

Gheorghiţă fiul Angheluşii Hermezău dă zapis că învoindu-se „soţul meu Aniţa şi cu ficeorii mei, cu Ursache şi cu hiică-mè cu Iftinca", vinde partea sa din satul Şchei Vist. Iordachi Rusăt (avea 96 pământuri de 30 de paşi; de asemenea încă 11 pământuri jumătate ale unui frate al său, Gligoraşco fiul Irinii ce a fost fată lui Hermezău, pe care le cumpărase cu zapis).

Faţă: Pah. Ioniţă Răcoviţă ot Codăeşti, Andrei Balşe Vornic, Apostol Stoian, Zaharie ot Mirceşti.

7.

(1692) 7200, Iunie 5.

Constantin Voevodul Moldovei scrie lui Ion Răcoviţă vt. Păharnic că s'au pârît la Domnie Stoian şi Gheorghie Hermezăul cu Mihălache Vel Comis şi Dumitraşcu Post. pentru jumătate satul Şchei, zicând Stoian şi Gheorghe „cum îi scot dumnealor dintr'o giumătate de saat", deşi n'au moşie în acel hotar. Insă şi Mihalache Comisul şi Dumitraşcu Postelnicul au arătat zapise de cumpărătură şi carţi de popreală de la Duca-Vodă şi Antonie-Vodă. De aceia, neputând să adevereze „la dreptate", a socotit „să vie la dumneavoastră să cauţi la înpărţala ocinilor dumneavoastră; şi, de a hi pusă la înpărţală acè giumătate de sat alături cu moşiile dumneavoastră şi s'a şi venit în parte dumisale Vornicului Ion, vor ţinè dumnealor Comisul şi Dumitraşcu Post., iar, de nu să va afla această giumătate de sat la înpărţală, să caute aceşti oameni Stoian şi Hermezăul şi cu săminţiile lor 24 oameni bătrâni megieşi de pin pregiur, care or hi ştiind bine cum bătrânul Racoviţă Log. în urma Petrii lui Cehan, cum scriu dresăle, n'au ţinut, şi mai pe urmă Neculai Racoviţă şi Ion Vornicul, părinţii dumneavoastră şi, de or lua acei oameni bătrâni cu sufletele sale cum n'au ţinut niciodată nici de a zice au luat şi or hi ţinut tot oamenii lui Stoian şi a lui Hermezău de spre moşul (?) Tăutul Log., vor ţinè şi de acum". Să facă şi mărturie.

Vel Log. iscal.

8.

(1692) 7200, Iulie 23, Iaşi.

Constantin Voevod. Vine Mihălachi Răcoviţă ce a fost Vornic Mare de Ţara-de-sus cu Stoian aprodul de târg şi cu Gheorghiţă Hermezău şi se judecă pentru jumătate satul Şchei, zicând Mihalache Comisul şi frate-său Dumitraşcu Post. că are acea jumătate de sat „cumpărătură moşului dumisale Petrii lui Cehan de la Vasăle Huhule şi de la soru-sa Costanda şi de la frate-său Stratul

www.dacoromanica.ro

drept 120 ughi", iar Stoian şi Ghiorghiţă, că nu i-au pomenit pe niciunul din aceştia stăpânind, ci au stăpânit-o numai ei cu seminţia lor, arătând şi o mărturie de la Ion Păh., fiul lui Niculae Racoviţă ce au fost Log. Mare, „văr primare dumisale lui Mihalachi Comisul şi lui Dumitraşcu Post.". Deci, trimeţându-i din nou la Pah. Ion Răcoviţă să cerceteze cu megieşii şi să caute şi la scrisorile cele de înpărţală" dacă se află acea jumătate de sat, au scos Stoian şi cu Ghiorghii „oameni buni, marturi care au locuit prin pregiurul acelui hotar", din cari unii „au apucat de pre la Vasile-Vodă", şi au mărturisit că satul a fost stăpânit numai de seminţia lui Stoian şi Gheorghie, şi Ion Păh. dă mărturie că satul Şcheia nu se află la nicio împărţeală. Se rup trei zapise şi două cărţi domneşti de oprit ale lui Mihălache şi Dumitraşcu Post. şi se întăreşte satul lui Stoian biv Comis şi lui Gheorghe Hermezău.

Tudose Dubău Vel Log.

9.

(1692) 7200, Avgust 20.

Ilie Gane şi cumnatul său Neculai şi cu femeile lor Maria şi Sanda dau zapis lui Iordachi Rusăt Vel Vist. că-i vând 73 pământuri (pământul 30 de paşi) din Şchei pe 96 lei bătuţi pol, afară de alte 23 pământuri ce le vânduse fratele lor Gligoraş.

Moşia „ni să tragi noao di pe soacra noastră Irina, fata lui Hermezău".

Gligorie scrie.

Apostol Stoian.

10.

(1697) 7205, Fevruar 25, Iaşi.

Apostol Stoian cu femeia lui Iftinca, fata lui Gligorie Hermezău, dau zapis lui Iordachi Roset Vel Vistiernic că-i vînd a treia parte de sat din Şchei drept 180 de lei bătuţi. Moşia o avea de pe socrul său Gligoraş Hermezău, care mai avuse două fete şi care îşi vânduseră partea lor tot Vistierului.

Vasăli Costachi, Vel Vor.

Lupul Bogdan Hat.

Panaite Post.

Lupul Costachi Vel Vor.

Vasile Vel Stol.

Cărlan Sulger.

11.

(1697) 7205, Aprilie 28, Iaşi.

Antohii Costantin Voevod. Vine Iordachi Rusăt Vel Vist., care arată trei zapise de cumpărătură a satului Şchei de la diferiţi

www.dacoromanica.ro

şi zapisul de la Toader Nacul şi femeia lui Nastăsăia, fata lui Prodan Drăguşăscul Med., care-i vânduse satele Lomanciţii şi Hli[ci]şaia şi a cincea parte de sat din Naslauca (Hotin) pe 250 de lei. I le întăreşte.

Neculai Donici Vel Log.

Pis Vasile Neagul.

12.

(1697) 7205, Aprilie 28.

„Sava arhiereu i Mitropolit suceavschii, Neculai Donici Vel Log., Vasăli Costachi Vel Vor. dolni zemli, Mitre Apostol Vel Vor. gorni zemli, Lupul Bogdan Hat., i pârcălab sucevschii, Manolachi Rusăt Vel Post., Mihălachi Răcoviţă Vel Spăt., Pavăl Ciocârlan Vel Pah., Ilie Enachi Vel Stol., Ştefan Cerchez Vel Comis, Ioan Balş Vel Med., Dabija Scarlet Vel Clucer, Costachi Gavrilă Sărd., Gheorghii Apostol Sulger, Sandul Crupenschi Jic., Pavăl Vel Armaş, Gheorghiţă Aga, Stratul Iuraşcu vt. Log., Ştefan Căpotici vt. Post., Vasăli Pleşca treti Log., Ştefan Pilat, Vasăli Gălcă, Gheorghiaş şi Necula Bută Vor. de gloată fac ştire că au venit înnaintea lor Iordachi Rosăt Vistierul cel Mare şi a arătat trei zapise de cumpărătoare pe Şchei (Vasluiu) şi un zapis de cumpărătoare de la Toader Nacul şi soţia sa Nastasie fata lui Prodan Drăguşăscul ce au fost Vistiernic Mare, pentru satele Lomănciţii, Hlicişoaia, şi a cincea parte din Naslauca (Hotin). Ei îi fac mărturie, şi să aibă a-şi face şi „dresă domneşti" pe mărturie.

(Iscălesc cei mai de sus.)

13.

(1709) 7217, Iunie 28.

Mărturie hotarnică făcută de Bejan Hudici Vor. de poartă, Axintie Uricarul şi Postolachi Coşăscul la siliştile Şcheia şi Soleştii ale Vor. Iordache Rusăt. Se mărgenesc cu Strâmtura a lui Dumitraşcu Racoviţă Hatman. Siliştea Şcheia avea 296 de pământuri, iar siliştea Soleştii 480 de pământuri (a 20 de paşi) cu 70 de delniţe de fân.

Fuseseră faţă: Sămion Turiţă ce au fost căp. de Curteni ot Boldeşti şi frate-său Sălion, Stratul sin Stoian răzăş, Chirilă (iscăleşte Chirilă sin Gavrilă), Ifrim, Matei (iscăleşte : Buciumaş), Pricopie Bosie, Stratul sin Chelar ot Codăeşti.

Iscăleşte şi Vasile Beghiul.

14.

Ruxanda Văcăreasca Băneasa, fiica răpousatului Iordachi Rusăt Vornic, adiverescu cu această scrisoare a mè la mâna fră-

www.dacoromanica.ro

ţine-meu dum[nealu]i Ştefan Rusăt Vel Logofăt pentru trii moşii anume Hultureştii la Vasluiu pe apa Bârladului şi Zlătăreştii tij la Vasluiu şi Şcheia lângă Soleşti, tij la Vasluiu, care moşii îmi sânt date zăstre în diiată de răpousatul părintele nostru Iordachii Roset Vornicu,— aceste de mai sus arătate moşii li-am vândut fratelui mieu dumisali Ştefan Rusăt Vel Logofăt drept noao sute lei şi am luat deplin plata întru mănile mele, care şi scrisorile numitelor moşii le-am dat în mănile dum[nealu]i, care moşii de acum să fie dumisali dreaptă ocină şi după scrisoare aceasta să aibă a-şi face dum[nealu]i şi hrisov domnescu pe aceste moşii. Şi această vânzare am făcut-o cu voe şi ştirea gineri-meu dum[nealu]i Dumitrache Ghica biv Vel Spat[ar] şi cu întrebare fiică-mè Măriuţii. Şi pentru mai adevărată credinţă am iscălit însumi cu mâna mea de preună cu dum[nealo]r şi alţii carii s'au mai întâmplat. 1765, Octomvrie 24.

(P.) Ruxanda Văcăreasca Băniasa [soacra] dumi. Spăt.
Anastase.
N. Ruset Pah[arnic].
Ion Pălade, Vel Vor[nic].
Enachi Costandachi Vel Vist[iernic].

VII.

Ştiubeianii şi Bouşorii (Vasluiul).

1.

(1678) 7186, Octomvre 28.

Gonţa fata Dumitrei din Soleşti, nepoata lui Sămeon Raţă, dă zapis că vinde lui Golăe vătavul partea ei din Bouşori pe 20 de lei. Faţă: Ionaşco ot Şteboreni, Gavril ot tam, Sămion sin Margine ot tam, Tarfelii şi Vasăle, Moisă, ot Părtăna, Stoian, Apostol ot Bouşor, Apostol Tărăţă ot tam, Tacul sin Ionaşcu ot tam, Ştefan Găluşcă ot Tăoşti, Copăcean ot Leiaşti. Scrie Iacob.

Iscălesc şi erei Nicolae ot Ştiuborăni, Tosa, Gavril ot Bouşori.

2.

(1673) 7184, Aprilie 16.

Antonie Rusăt Voevod scrie lui Mardarie ce au fost pârcălab ca să cerceteze pricina dintre nepoţii lui Sămion de Soleşti cu Ştefan de Greci pentru o moşie din Bouşori. Ştefan arătase un zapis de la Sămeon Raţă.

Vel Ceaşnic.

3.

(1741) 7249, Maiu 27.

Grigorie Ghica Voevod dă carte lui Pălade Golăi şi fraţe-său Angheluţă Golăe ca să-şi stăpânească părţile de mo-

www.dacoromanica.ro

şie ce le are în Bouşori (Vasluiu), pe care le avea danii şi cumpărături de la nişte răzeşi de acolo.

4.

7288, Fevruar 27.
Ioniţă Mărdare şi Costantin Chitic aleg din porunca Sandului Miclescu livada cu pomi a jupânesei Paraschiva, Martori: Vasile căpitan. Scrie Vasăle Dascălul.
Iscălesc şi răzeşii: Timoftii Cocuz, Sămion sin Ilieş, Ion Cocuz, Alexandru sin Aprodul.

5.

F. d. 1780?
Neculai i Tiron Vornicul de poartă alege moşia Ştubeiani (Vasluiu) pe valea Bouşorului a lurgăi Burghelii şi a lui Andreiu Burghele.

6.

1795, Ghenar 25.
„O carte de hotărăt g[os]pod de la Mihaiu Costandin Suţu Voevod cătră dumnealui Ştefan Sturza biv Vel Ban i dumnealui Iordache Roset biv Vel Sărdar, ispravnici de Ţinutul Vasluiului, pentru Bouşori şi Brănduşeni, din leat 1795, Ghenar 25."

7.

(F. d.; 1795.)
Ion Mardari, Neculai Romaşc[an], Dumitrachi, hotarnici, fac ştire că din porunca lui Mihail Costantin Suţul Voevod către Banul Ştefănache Sturza şi Sărd. Iordache Roset, ispravnicii Vasluiului, aceştia, rânduindu-i pe ei, au ales părţile de moşie în Bouşori (Vasluiu) ce le are Paraschiva Burgheloe de baştină şi cumpărătură. Moşia umbla pe şase bătrâni: popa Gheorghi, Safta, Dumitran, Grigoraş, Strat şi Safta, fiii lui Sămion Pitarul, fiecare având câte 126 stânjeni şi 5 palme.
Paraschiva avea cumpărat de la Dumitran cu zapisul din 7186, Oct. 28, de la Strat cu zapisul din 7195, Oct. 19, şi de la doi fii ai lui Grigoraş, al căror zapis îl pierduse, dar se arăta în zapisul lui Dumitran, I se aleg 296 stânjeni. Ea dăruise 10 Burgheleştilor şi 10 Chirileştilor. Din Safta se trăgeau Burgheleştii, cari aveau 468 stânjeni 1 palmă (având în aceşti st. 10 dăruiţi de Burgheloaia şi 31 cumpăraţi de la Maria fata lui Grigoraş Grosul cu zapisul din 7254, August 3); din popa Gheorghe se

www.dacoromanica.ro

trăgeau Chirileştii, cari aveau 136 st. şi 5 palme (cu 10 dăruiţi de Burgheloae), iar din Safta era neamul Bogdaprosteştilor (sic) cu 126 st. 5 palme.

Iscălesc şi răzeşii.

Scrie Neculaiu nepot lui Pavăl răzăş.

8.

1796, Ghenar 24.

„Altă carte de hotărât de la Alexandru Ioan Calimah V[oe]vod ce scrii către dum[nealu]i Dumitrache Miclescu biv Vel Stol[nic] i către dum[nealo]r ispravnici de ţinutu Vasluiului, după jaloba Paraschivei Burgheloai pentru Bouşor i pentru Ştiubeeni, din le[a]t 1796, Ghen[ar]ie 24."

9.

1796, Iulie 14.

Paraschiva jupâneasa răposatului Andrei Burghelii vinde cu zapis lui Iordachi Roset moşiile de la răposatul soţul său jumătate Ştiubeianii (400 de st.) cu 600 de lei (câte 60 par. st.) 300 de st., Bouşorii cu 450 de lei şi încă 3 st. în Bouşori, ce-i avea bărbatu-său de baştină. Avuse o fată, care murise, rămâindu-i o nepoată, ce murise şi ea. Dase 20 de stânjeni bisericei din Bouşori.

Iscălesc Maria, Balaşa.

Incredinţează şi Grigoraş Hrisoverghi Sulger.

10.

1796, August 5.

Alexandru Ioan Calimah Voevod scrie ispravnicilor de Vasluiu ca să publice timp de şase luni zapisul prin care Iordache Roset cumpărase de la Paraschiva, soţia răposatului Andrei Burghele, moşiile Ştiubeieni (400 de stînjeni cu 600 de lei) şi Bouşori (300 de stânjeni cu 450 de lei).

11.

1796, August 25.

Neculaiu Hrisoverghi Medelnicer, ispravnicul Vasluiului, scrie lui Nicolae Cărare căpitan ca să arăte neamurilor şi răzeşilor Paraschivei, jupâneasa răposatului Andrei Burghele, zapisul prin care aceasta îşi vânduse părţile de moşie din Ştiubeiani şi Bouşori (ocolul Crasna) Sărdarului Iordachi Roset.

12.

1797, Maiu 20.

Alexandru Ioan Calimah Voevod scrie carte ispravnicilor

www.dacoromanica.ro

de Vasluiu ca să numească din mazilii ţinutului „oameni cu ştiinţă" ca să aleagă părţile de moşie ce Paraschiva Burgheloe are în Ştiubeiani şi Bouşori.

13.

1797, Septemvrie 7.

Ierei Iancul ot Bouşori, Costandin Onofrei, Alexandru Drăgan, Lupul Burghele, Gheorghe, Ioniţă sin Aprodul, Costandin Cocuz, răzeşi din satul Bouşori (Vasluiu), dau învoiala Paraschivei Burgheloae că recunosc de bună hotărârea din 1795, Fevr. 8, şi după semnele ei să se pună hotare.

Această învoială se face înaintea lui Dumitrache Miclescu Stol. şi a ispravnicului ţinutului Vasluiu, Grigoraş Hrisoverghie şi Sulg. Panaite Costandin, rânduiţi de Alexandru Calimah Voevod, şi a lui Toader Stavăr, Ioniţă Cotal· mazil. Faţă şi Mihalache Racoviţă Sulger.

14.

1797. Septemvre 20.

Grigoraş Hrisoverghi Sulger şi Panaite Costandin Sulger dau mărturie Sărdarului Iordachi Roset că, întrebând pe Ştefan Burghele, neamurile şi răzeşii din satul Bouşori de vor să răscumpere părţile de moşie din Ştiubeieni şi Bouşori pe care Paraschiva jupâneasa răposatului Andrei Burghele le vânduse Sărdarului, „ei au răspunsu că nu le trebui nici să scoată să răscumpere acele părţi de moşie a numitei vănzătoare".

15.

1798, Septemvre 28.

Invoială între răzeşii de Ştiborăni cu răzeşii de Ştiubeeni pentru despărţirea hotarului dintre aceste moşii. Iscălesc: Costachi Benescu biv Cămăraş de izvoade, Ioniţă sin Vasile aprodul, preotul Gligori ot Ştiuborăni, Cost. Cocuz răzeş de Ştiuborăni.

Se adevereşte de Neculaiu Hrisoverghi Medelnicer şi Grigorie Crucerescu Medelnicer.

16.

1799, Fevr. 23.

Alexandru Ioan Calimah Voevod întăreşte lui Iordache Roset Vel Ban părţile de moşie din Ştiubeeni şi Bouşori pe care le cumpărase cu zapis în 1796, Iulie 14, de la Paraschiva soţia mortului Andrei Burghele.

Procit Vel Log.

www.dacoromanica.ro

PUBLICAȚIUNILE COMISIEI ISTORICE A ROMÂNIEI

1. **Mironis Costini Chronicon Terrae Moldavicae ab Aarone principe** (Miron Costin, Letopisețul Țării Moldovei dela Aron-Voda încoace [1595—1661]). Traducere latină contimporană, editată de *Dr. Eug. Barwinski*, București 1912. XXVI+228 pp. în 8°. Lei 36, ed. de lux lei 48.

2. **Cronica expediției Turcilor în Moreea, 1715** (Chronique de l'expédition des Turcs en Morée), atribuită lui Constantin Diichiti și publicată cu traducere franceză de *N. Iorga*, București 1913. XVI+228 pp. în 8°. Lei 30, ed. de lux lei 48.

3. **Letopisețul Țării Moldovei dela Istratie Dabija până la domnia a doua a lui Antioh Cantemir, 1661—1705**, editat de *C. Giurescu*, București 1913. 112 pp. în 8°. Lei 12, ed. de lux lei 18.

4. **Documentele lui Ștefan-cel-Mare**, publicate de *I. Bogdan*, București 1913. Vol. I, XLVI+518, pp. în 8°. Lei 72 (cartonat lei 81, legat în piele flexibilă lei 90, ed. de lux lei 90 (legat lei 108).
Vol. II, XXII+612 pp. în 8°. Aceleași prețuri.

5. **Miron Costin, De neamul Moldovenilor din ce țară au eșit strămoșii lor.** Ediție de *C. Giurescu*, București 1914. LVI+64 pp. în 8°. Lei, 12, ed. de lux lei 18.

6. **Diaconul Coresi, Carte cu învățătură (1581)**, publicată de *Sextil Pușcariu* și *Alexie Procopovici*, Vol. I: textul. București 1914. XIII+566 pp. în 8°. Lei 60, ed. de lux lei 72.

7. **Psaltirea Șcheiană, comparată cu celelalte psaltiri din sec. XVI și XVII traduse din slavonește**, ed. critică de *I. A. Candrea*, București 1916.
Vol. I: *Introducerea* CCXXXVIII pp. în 8° și unsprezece planșe.
Vol. II: *Textul și Glosarele*, 552 pp. în 8°. Se vând numai amandouă volumele la un loc, ed. obișnuită cu 120 lei, ed. de lux cu 150 lei.

8. **Letopisețul Țării Moldovei până la Aron-Vodă (1359—1595)**, întocmit după Grigorie Ureche vornicul, Istratie logofătul și alții, de Simion Dascălul. Ediție de *C. Giurescu*, cu o prefață de I. Bogdan. București 1916. XVIII+304 pp. în 8°. Lei 35.

www.dacoromanica.ro

9. **Buletinul Comisiei istorice a României,** publicat de *I. Bogdan* și apoi de *N. Iorga.*
   Vol. I (cu articole de D. Russo, I. Bogdan, C. Giurescu și I. Bianu). București 1915. VIII+344 pp. în 8°. Lei 48.
10. „ Vol. II (cu articole de D. Russo, C. Giurescu și N. Iorga), București 1916. VIII+272 pp. în 8°. Lei 36.
11. „ Vol. III (cu articole de C. C. Giurescu, P. P. Panaitescu și N. Iorga), București 1924. XII+172 pp. și 2 planșe în 8°. Lei 50.

Se găsesc supt tipar și vor apărea pe rând:

Cronica Ghiculeștilor de *D. Russo*, vol. I: Textul grecesc.

Documente și peceți moldovenești în facsimile (sec. XIV—XVI). 92 planșe în fototipie, cu o introducere, de *I. Bogdan.*

Letopisețul Țării Moldovei dela Istratie Dabija până la a doua domnie a lui Constantin Mavrocordat, 1661—1743, de Ioan Neculce, ed. după manuscrisul în parte autograf dela Academia Română, de *I. Bogdan* și *Iulian Marinescu.*

Publicațiunile Comisiei istorice a României se găsesc de vânzare la librăriile **Cartea Românească** *și* **P. Suru** *din București.*

Prețul 75 lei.

www.dacoromanica.ro